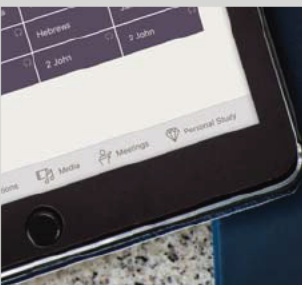
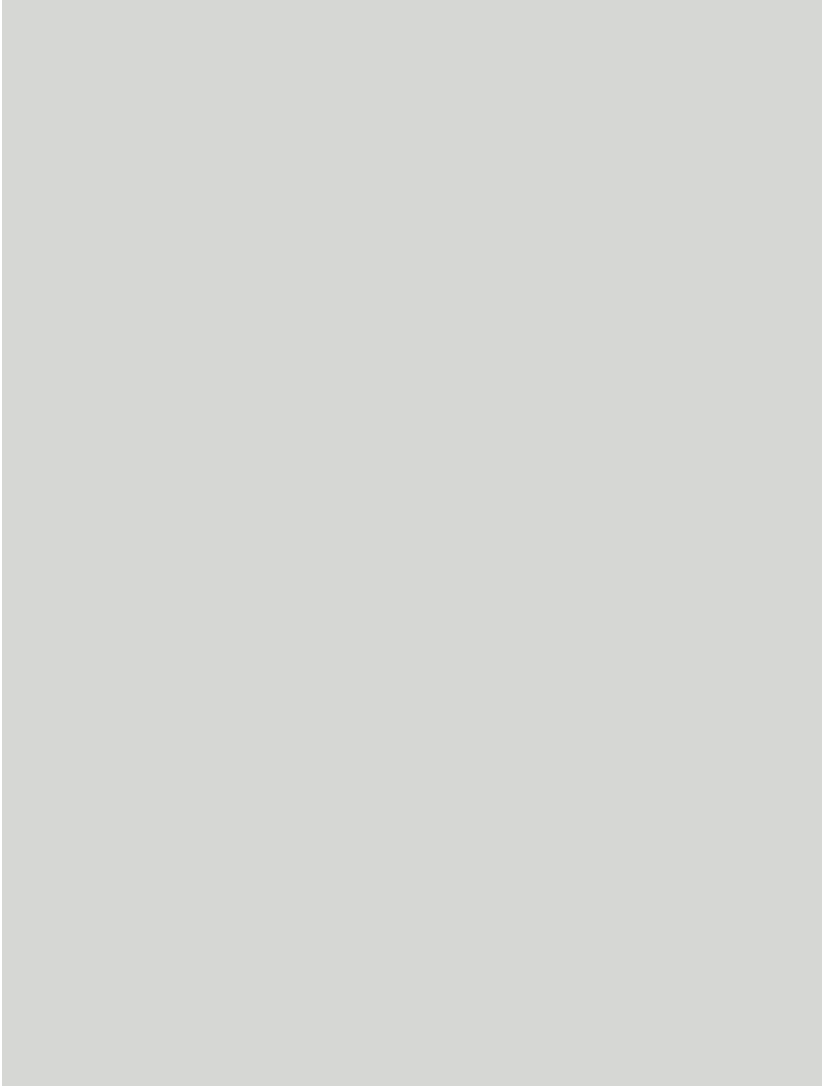

«VÆR HYRDER FOR GUDS HJORD»

1. PETER 5:2

sfi-N
230615

«VÆR HYRDER FOR GUDS HJORD»

1. PETER 5:2

APRIL 2023

DENNE BOKEN ER GITT TIL

Denne publikasjonen er ingen salgsartikkel. Den er utgitt som et ledd i et verdensomfattende bibelsk undervisningsarbeid som blir støttet av frivillige bidrag.

For å gi et bidrag kan du gå inn på donate.jw.org.

Hvis det ikke står noe annet, er bibelsitatene fra *Ny verden-oversettelsen av Bibelen*.

«Vær hyrder for Guds hjord» – 1. Peter 5:2
“Shepherd the Flock of God”–1 Peter 5:2

Norwegian (*sfl*-N)

© 2018, 2023

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF
REPUBLIC OF KOREA, INCORPORATED ASSOCIATION

Utgitt av Jehovas vitner
Christian Congregation of Jehovah’s Witnesses
Wallkill, New York, U.S.A.

Made in the U.S.A.
Trykt i USA

Innholdsfortegnelse

EMNE	KAPITTEL
FORORD	
HVORDAN DE ELDSTE ARBEIDER SAMMEN SOM ET RÅD	1
MENIGHETENS TJENESTEUTVALG	2
KOORDINATOR FOR ELDSTERÅDET	3
SEKRETÆR	4
TJENESTETILSYNSMANN	5
VAKTTÅRNSTUDIELEDER	6
GRUPPETILSYNSMANN	7
UTNEVNELSE OG FRITAK AV ELDSTE OG MENIGHETSTJENERE	8
PIONERER	9
KRETSTILSYNSMENN	10
MEDISINSKE SPØRSMÅL	11
HVORDAN AVGJØRE OM DET ER NØDVENDIG MED ET DOMSUTVALG	12
PORNOGRAFI	13
OVERGREP MOT BARN	14
FORBEREDELSE TIL UTVALGSSAKER	15
FRAMGANGSMÅTE FOR UTVALGSMØTER	16

Innholdsfortegnelse

EMNE	KAPITTEL
APPELLUTVALG	17
NÅR NOEN TREKKER SEG	18
GJENOPPTAGELSER	19
MØTER	20
RIKETS SAL	21
KORRESPONDANSE OG ARKIV	22
FELTTJENESTE	23
FLERSPRÅKLIG VIRKSOMHET	24
HYRDEARBEID	25
KATASTROFEBEREDSKAP OG HJELPETILTAK	26
VIELSER	27
FENGLER	28
JURIDISKE SPØRSMÅL	29
INFORMASJON TIL OFFENTLIGHETEN	30
TILLEGG	
A. ARBEID PÅ RIKETS SAL	
B. FØRGRUPPER, GRUPPER OG MENIGHETER	
STIKKORDREGISTER	

Forord

- 1.** Som utnevnt tilsynsmann har du en viktig oppgave, for Guds Ord inneholder denne oppfordringen til de eldste: «Vær hyrder for Guds hjord, som dere har ansvaret for.» (1. Pet 5:2, 3) Det er et stort ansvar å gi riktig teokratisk veiledning til våre brødre og søstre. For å kunne hjelpe alle til å være «fullt ut forent i ... samme tankegang» er det viktig at de eldste finner fram bibelsk og teokratisk veiledning når det er behov for det. (1. Kor 1:10) Vi er derfor glade for å gi deg denne publikasjonen.
- 2.** Denne boken dekker de fleste sidene ved vårt arbeid som eldste, men noen ganger må du kanskje undersøke andre kilder til teokratisk veiledning, for eksempel *Organisert*-boken og skjemaer, opplysninger og brev fra avdelingskontoret. Vær våken for justeringer, slik at du alltid er oppdatert, og forviss deg om at du har den nyeste utgaven av denne boken. Tilleggsopplysninger som gjelder spesielt i ditt avdelingskontors område, vil stå i *Tillegg til «Vær hyrder»*. Vi oppfordrer alle eldste til å lage henvisninger til dette tillegget i sitt personlige eksemplar av boken.
- 3.** Denne publikasjonen er opphavsrettslig beskyttet, og innholdet er konfidensielt. Hver utnevnt eldste får et eksemplar. Hvis en eldste slutter å tjene i sin stilling av en annen grunn enn at han flytter til en annen menighet med en positiv anbefaling, skal denne publikasjonen leveres til menighetens tjenesteutvalg for makulering, og digitale utgaver skal slettes.
- 4.** Det er vår bønn at denne boken vil være et verdifullt hjelpemiddel som kan hjelpe deg til å etterligne Jehova Gud og Jesus Kristus i den måten du behandler sauene på. (Joh 10:11; Ef 5:1; 1. Pet 2:21, 25; 5:4) Istedenfor å lage rigide regler for menigheten bør du støtte deg til bibelske prinsipper og veiledningen fra Jehovas organisasjon. – 2. Kor 1:24.

Hvordan de eldste arbeider sammen som et råd

	Avsnitt
Ansvarsoppgaver	2
Eldstemøter	3–11
Når holdes	4
Hva drøftes	5–6
Sette opp og dele ut dagsorden	7
Under møtet	8–11
Jag etter fred	12–13
Konfidensialitet	14–15

1. Jehova har utnevnt Jesus Kristus til hode for den kristne menighet. (Ef 1:22, 23; Åp 1:20) Når dere eldste anerkjenner Jesus som menighetens hode, fremmer det samarbeid og enhet i eldsterådet. Dere viser at dere underordner dere Kristi lederskap, ved å gjøre følgende:

- (1) Gå inn for å forstå og anvende bibelske lover og prinsipper. – Joh 7:16–18; Ef 5:17.
- (2) Følg veiledning fra «den trofaste og kloke slave» og fra utnevnte tilsynsmenn som tar ledelsen, for eksempel kretstilsynsmannen og brødre ved avdelingskontoret. – Matt 24:45–47; Hebr 13:17.
- (3) Lytt oppmerksomt når medeldste uttaler seg. – Rom 12:10b; Jak 1:19.

- (4) Behandle de andre i menigheten, også medeldste, på en vennlig og kjærlig måte. Unngå å påtvinge andre dine personlige meninger eller egne regler. – Matt 11: 28–30; 1. Kor 4:6; 1. Pet 5:1–3, 5.
- (5) Innled og avslutt alle eldstemøter med bønn. Be når det ser ut til at en drøftelse i eldsterådet ikke fører noen vei. – Jak 1:5.

ANSVARSOPPGAVER

2. Eldsterådet har blant annet disse ansvarsoppgavene:

- (1) Komme med anbefalinger i forbindelse med utnevning og fritak av eldste og menighetstjenere. – Se kapittel 8.
- (2) Avgjøre hvor mange felttjenestegrupper det skal være i menigheten, og hvem som skal være gruppetilsynsmenn og assistenter. – Se kapittel 7.
- (3) Avgjøre hvilke emner som skal behandles i «Lokale behov»-poster, og hvem som skal ha postene. – Se 20:15–16.
- (4) Avgjøre hvem som skal være sekretær, tjenestetilsynsmann, vaktårnstudieleder og tilsynsmann for tjenestemøtet. Avgjøre hvem som eventuelt skal være assistenter for eller vikariere for disse brødrene eller for koordinatoren for eldsterådet. – Se kapitlene 3–6 og *Veiledning for møtet «Livet og tjenesten som kristne»* (S-38).
- (5) Avgjøre hvem som skal være veiledningsassistent, og hvem som skal gi veiledning i eventuelle ekstra grupper. – Se *Veiledning for møtet «Livet og tjenesten som kristne»*.

- (6) Avgjøre hvem som skal være vedlikeholdsadministrator, dersom Rikets sal brukes av bare én menighet. Velge en bror/brødre til å være med i driftsutvalget for Rikets sal, dersom salen brukes av flere menigheter. – Se 21: 14–20.
- (7) Avgjøre hvem som skal være regnskapstjener, litterærtjener, distriktstjener, den broren som hjelper jw.org- og JW Hub-brukere, lyd- og bildekoordinator, renholds-koordinator og foredragskoordinator, og hvilke brødre som eventuelt skal assistere dem.
- (8) Avgjøre hvem som skal få spesielle privilegier og ansvarsoppgaver. Det kan for eksempel dreie seg om det å lese på vaktårstudiet, lese på eller lede menighetsbibelstudiet, være ordstyrer på midtukemøtet eller helgemøtet, ta hånd om andre poster på midtukemøtet enn elevoppdragene, være ordenstjener, hjelpe til med lyd og bilde (noe som innebærer å ordne med scenen og å gå med mikrofonene), be på vegne av menigheten, lede frammøter, og så videre.
- (9) Avgjøre hvem som kan holde offentlige foredrag i menigheten, og godkjenne dem som kan gjøre det i andre menigheter. Avgjøre om en menighetstjener skal holde sitt første offentlige foredrag som en del av et symposium. – Se 20:1–2, 4.
- (10) Gi to eldste i oppdrag å undersøke en anklage om en alvorlig synd. Avgjøre om en alvorlig synd gjør det nødvendig å nedsette et domsutvalg, og i så fall avgjøre hvem som skal tjene i utvalget, og hvem som skal være ordstyrer. (Se kapitlene 12 og 15.) Avgjøre hvem som skal være med i et utvalg som skal ha et møte med en som vil trekke seg fra menigheten. (Se kapittel 18.) Gi to eldste i oppdrag å ha et møte med

en forkynner som med vitende og vilje har sett på pornografi. – Se kapittel 13.

- (11) Avgjøre om det skal holdes en advarende tale til menigheten, og hvem som i så fall skal holde den.
– Se 12:76–79.
- (12) Avgjøre hvilke eldste som skal lede det årlige møtet med pionerene, spesialpionerene og feltmisjonærene i desember/januar.
- (13) Avgjøre hvem som skal holde spesialforedraget og minnehøytidstalen, hvem som skal be i forbindelse med symbolene på minnehøytiden, og avgjøre tidspunktet for minnehøytiden. – Se 20:6–8.
- (14) Avgjøre om en forkynner er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt. – Se 12:70–75.
- (15) Evaluere og anbefale det månedlige beløpet som menigheten ved resolusjon har besluttet å gi som bidrag til det verdensomfattende arbeidet. – Se *Veiledning for menighetens regnskap* (S-27).
- (16) Avgjøre hvor stort det beløpet menigheten skal ha tilgjengelig på konto, skal være. Anbefale overfor menigheten at det overskytende beløpet blir gitt til det verdensomfattende arbeidet. – Se *Veiledning for menighetens regnskap*.
- (17) Gjennomgå og godkjenne det månedlige beløpet som menigheten skal bidra med til driftskontoen for Rikets sal for å dekke utgifter knyttet til salen i det kommende tjenesteåret, dersom Rikets sal blir brukt av flere menigheter. – Se 21:20 og *Veiledning for regnskapet til driftsutvalget for Rikets sal* (S-42).

- (18) Avgjøre hvilke møter en gruppe skal holde.
– Se kapittel 24.
- (19) Avgjøre hvordan besøkende foredragsholdere skal bli vist gjestfrihet. – Se 20:5.
- (20) Avgjøre hvem som midlertidig skal tjene som koordinator for eldsterådet når det er nødvendig å gjøre en forandring utenom kretstilsynsmannens besøk. – Se 3:1.
- (21) Avgjøre om menigheten som et hele bør gi en eller annen form for hjelp til visse brødre eller søstre som har tjent trofast i mange år, spesielt hvis de ikke har familie eller andre slektninger som kan stille opp, eller hvis de ikke kan få hjelp fra det offentlige. – *od* kap. 12 avsn. 12–15.
- (22) Avgjøre om det er trygt for menigheten å overvære et fysisk møte hvis det pågår uroligheter, hvis det oppstår katastrofer, hvis været er for dårlig, eller hvis andre omstendigheter gjør situasjonen utrygg, og i så fall avgjøre om møtet skal holdes via videokonferanse, eller om den enkelte skal se det forhåndsinnspilte programmet på JW Stream. – Se 20:27, 29, 44

ELDSTEMØTER

- 3.** Når eldsterådet drøfter en sak, kan Kristus ved hjelp av den hellige ånd påvirke en hvilken som helst eldste til å komme med en uttalelse som bidrar til en klok avgjørelse, en som man kanskje ikke hadde kommet fram til hvis de eldste var blitt rådspurt hver for seg. (Apg 15:6–21) Møtene bør vanligvis ikke vare lenger enn to timer. Det finnes ingen ordning for å holde eldstemøter via videokonferanse. Eldste som ikke kan være til stede fysisk, kan bli rådspurt før eldstemøtet, og de bør bli informert om eldsterådets avgjørelser i etterkant. Men hvis ekstraordinære forhold,

for eksempel restriksjoner fra myndighetene, uroligheter eller en katastrofe, gjør det umulig eller utrygt for de fleste av de eldste å delta på et fysisk møte, kan møtet holdes via telefon eller videokonferanse. I slike tilfeller må de eldste ordne seg slik at de er på et sted der det lar seg gjøre å ivareta konfidensialiteten under hele møtet.

- 4. Når holdes:** Det bør holdes et eldstemøte omkring tre måneder etter hvert besøk av kretstilsynsmannen, i tillegg til det møtet som blir holdt under hvert besøk. Eldsterådet kan ha andre møter på et hvilket som helst tidspunkt hvis omstendighetene tilsier det.
- 5. Hva drøftes:** Eldsterådet kan drøfte ethvert spørsmål som angår menigheten. Det som drøftes, bør vanligvis være saker som ikke en enkelt eldste, tjenesteutvalget, driftsutvalget eller andre kan ta seg av på egen hånd. – Se 2:1; 3:3.4.
- 6.** Det følgende er noen saker som eldsterådet med jevne mellomrom vier oppmerksomhet:
 - (1) Gjennomgå kretstilsynsmannens rapport fra det siste besøket i menigheten på det eldstemøtet som holdes omkring tre måneder etter kretstilsynsmannens besøk. Drøft eventuelle anbefalinger om utnevning og fritak av eldste og menighetstjenere som en forberedelse til det neste besøket av kretstilsynsmannen. – Se kapittel 8.
 - (2) Vurder om menigheten kan gjøre mer for å avlegge et grundig vitnesbyrd i distriktet, og hvordan det i så fall kan gjøres. – Apg 20:24; se kapittel 23.
 - (3) Vurder de åndelige og fysiske behovene til enker, foreldreløse, blinde, slike som ikke kommer seg ut, dem som er på sykehjem eller i fengsel, og andre forkynnere som har spesielle behov. – Jak 1:27; se 28:23.

- (4) Vurder hvilken ytterligere opplæring som trengs for å hjelpe brødre til å ta godt hånd om de oppgavene de har fått i menigheten, eller for å hjelpe dem som har et potensial, deriblant nydøpte og unge brødre, til å påta seg større ansvar. (2. Tim 2:2; w15 15.4. 3–13) En kvalifisert menighetstjener kan for eksempel tjene som gruppetjener, holde poster på midtukemøtet, holde offentlige foredrag og være med de eldste på hyrdebesøk. – Se 25:4–6.
- (5) Gjennomgå de oppgavene som alle de eksemplariske, døpte brødrene har i menigheten. Er det for eksempel nødvendig å avlaste utnevnte brødre eller å gjøre noen justeringer for at nyutnevnte brødre kan få mer erfaring? – 2. Mos 18:17, 18; Ordsp 11:2b; se 1:2.8.
- (6) Gjennomgå veiledningen om katastrofeberedskap. – Se 26:1–6.

7. Sette opp og dele ut dagsorden: Koordinatoren for eldsterådet bør spørre de andre eldste om det er noe de ønsker å drøfte på det møtet som skal holdes omkring tre måneder etter kretstilsynsmannens besøk. Han bør gi dem anledning til å foreslå brødre som de mener kan vurderes som eldste eller menighetstjenere. (Se kapittel 8.) Koordinatoren bør gi alle de eldste et eksemplar av dagsordenen noen dager før møtet, slik at de får tid til å gjøre undersøkelser og vurdere punktene under bønn. (Ordsp 21:5) Når møtet holdes i forbindelse med kretstilsynsmannens besøk, er det kretstilsynsmannen som setter opp dagsordenen, men han undersøker først om det er noen punkter de eldste ønsker å drøfte. Hvis tiden tillater det, kan kretstilsynsmannen avgjøre at ett eller to viktige punkter fra de eldste settes opp på dagsordenen. Hvis ikke vil han oppfordre de eldste til å drøfte dem ved en annen anledning.

- 8. Under møtet:** Koordinatoren bør sørge for at drøftelsen går framover, og han bør holde seg så nøye som mulig til dagsordenen og sørge for å ha fokus på hovedpunktene. Sekretæren eller en annen utpekt eldste bør notere de avgjørelsene som blir truffet, og angi hvem som skal følge opp hver sak, og hvilken dato den bør være fullført. I noen tilfeller kan koordinatoren be en eldste som har foreslått et punkt til dagsordenen, om å redegjøre for saken.
- 9.** Alle de eldste bør fritt kunne uttale seg hvis de mener at de har noe meningsfylt å tilføye. (Ordsp 10:19) Kommentarene bør være korte og relevante. Koordinatoren bør unngå å dominere drøftelsen, og han bør være nøye med når og hvordan han uttaler seg. Eldstemøter skal være fri for «sinne og diskusjoner». – 1. Tim 2:8.
- 10.** I de fleste tilfeller bør det være mulig for eldsterådet å treffe enstemmige avgjørelser. (Apg 15:25) Eldsterådet må alltid basere sine avgjørelser på bibelske prinsipper og skriftlige retningslinjer fra «den trofaste og kloke slave». (Matt 24:45) I saker som ikke blir berørt av konkrete bibelske lover, eller som ikke omfattes av retningslinjer fra den trofaste slave, må eldsterådet bruke sin dømmekraft og følge sin samvittighet. Hvis det er nødvendig med hjelp fra avdelingskontoret, er det vanligvis best å skrive til dem. Hvis det dreier seg om en hastesak, bør to eldste i fellesskap ringe og forklare saken og skrive ned den veiledningen som blir gitt. – Se 14:6–30; 29:1.
- 11.** Ingen bør insistere på at hans personlige mening skal tas til følge. Hvis en avgjørelse ikke er enstemmig, bør mindretallet villig støtte opp om den endelige avgjørelsen. Hvis mindretallet mener at avgjørelsen ikke er i harmoni med Bibelen, bør de fortsette å samarbeide med resten av eldsterådet og snakke med kretstilsynsmannen om saken under hans neste besøk.

JAG ETTER FRED

- 12.** Hvis de eldstes ufullkommenheter får lov til å skape et anstrengt forhold i eldsterådet, kan det føre til at Jehovas ånd ikke lenger virker fritt, og at menigheten blir skadelidende. Gå inn for å jage etter fred med dine medeldste. (Rom 14:19) Bli venner med dem og gjør ditt for å bevare vennskapet. På den annen side bør du ikke la være å gi dine medeldste kjærlig veiledning når det er behov for det. – Sal 141:5.
- 13.** Ta ledelsen i å vise de andre eldste ære. (Rom 12:10) En måte å gjøre det på er å holde kommunikasjonslinjene åpne, spesielt overfor dem som har en annen bakgrunn. Yngre eldste bør ha respekt for eldre og mer erfarne eldste og være tålmodige. (3. Mos 19:32) Eldre eldste bør ikke bli fornærmet når yngre eldste kommer med forslag eller respektfullt gir veiledning. (Fork 7:9) Ydmykhet hjelper deg til å ta imot veiledning. (Ordsp 12:15) Selv om du skulle føle at veiledningen ikke var helt berettiget, så prøv å lære noe av den likevel. Husk at freden og trivselen i menigheten er viktigere enn dine egne interesser. – 1. Kor 10:23, 24.

KONFIDENSIALITET

- 14.** De eldste må passe nøye på så de ikke røper noe som er konfidensielt. Hvis en eldste avslører noe som noen i menigheten har «sagt i fortrolighet», vil han miste deres tillit og ødelegge sitt gode navn og rykte. (Ordsp 11:13) Det kan skje uforvarende hvis han drøfter konfidensielle saker – enten fysisk eller pr. telefon – mens andre kan høre hva han sier. Hvis en eldste elsker sin kone, vil han ikke belaste henne med opplysninger hun ikke trenger å kjenne til.
- 15.** Det skal aldri gjøres opptak av konfidensielle samtaler, for eksempel under hyrdebesøk, eldstemøter, domsutvalg, undersøkelser i forbindelse med overtredelser eller samtaler med

avdelingskontoret. Dette gjelder både når det er snakk om en fysisk samtale, og når samtalen foregår pr. telefon eller videokonferanse, selv om alle involverte parter har samtykket i at det kan gjøres opptak av samtalen.

Menighetens tjenesteutvalg

- 1.** Menighetens tjenesteutvalg arbeider under ledelse av eldsterådet og består av koordinatoren for eldsterådet, sekretæren og tjenestetilsynsmannen. Hvis et medlem av tjenesteutvalget ikke er til stede, kan en annen eldste vikariere for ham. Tjenesteutvalget har fått ansvaret for å ta hånd om visse oppgaver. Disse eldste går inn for å ta avgjørelser som er i samsvar med bibelske og teokratiske retningslinjer, og som harmonerer med eldsterådets synspunkter. Disse brødrene fungerer ikke uavhengig av eldsterådet, og deres meninger veier ikke tyngre enn meningene til de andre eldste. Tjenesteutvalget bruker god dømmekraft for å avgjøre når det vil være klokt å konferere med de andre eldste, for eksempel hvis det er uvanlige faktorer inne i bildet, eller hvis tjenesteutvalget er usikker på hvilket syn eldsterådet har på saken. I slike tilfeller bør hele eldsterådet komme sammen og treffe en avgjørelse. – Se 1:5; 9:4; 23:5; *od* kap. 5 avsn. 35–37.
- 2.** I menigheter hvor det ikke er nok eldste til å utgjøre et tjenesteutvalg, kan kvalifiserte menighetstjenere fungere som medlemmer av tjenesteutvalget. De kan for eksempel undertegne søknader eller introduksjonsbrev så lenge dokumentene ikke inneholder sensitive eller konfidensielle opplysninger. Hvis det er nødvendig at sensitive eller konfidensielle opplysninger tas med i dokumentet, bør det bare utarbeides og undertegnes av dem som tjener som eldste. Hvis det ikke er noen eldste i menigheten, kan dette bli tatt hånd om av en eldste i en nabomenighet som kjenner godt til situasjonen, eller av kretstilsynsmannen.
- 3.** Tjenesteutvalget har blant annet disse ansvarsoppgavene:
 - (1) Avgjøre hvor og når alle frammøtene skal holdes, og fordele forkynnere, også uvirksomme, i felttjenestegrupper. Dette gjøres i samarbeid med de involverte

- gruppetilsynsmennene. – Se kapittel 1:2.8; 23:27; 25:14.
- (2) Gi forkynnere i oppdrag å lede et bibelstudium med uvirksomme forkynnere som trenger åndelig hjelp i en periode. – Se 25:16.
 - (3) Godkjenne at noen forkynnere kan rapportere 15, 30 eller 45 minutters felttjeneste. – Se 22:15.
 - (4) Godkjenne forkynnere som har spesielle losjibehov under stevner. – Se *Veiledning til «Søknad om losji for forkynnere med spesielt behov»* (CO-5ai).
 - (5) Undertegne dokumenter på vegne av eldsterådet. – Se 22:1–9.
 - (6) Sende et anbefalingsbrev til det aktuelle avdelingskontoret når en forkynner planlegger å flytte og ønsker informasjon om menigheter med behov for hjelp. – *od* kap. 10 avsn. 9.
 - (7) Ta den endelige avgjørelsen om hvilke steder som bør brukes til offentlig forkynnelse, og avgjøre hva slags utstyr som skal brukes, hvor det skal oppbevares, og hvilke forkynnere som kan være med på denne formen for tjeneste. – Se 23:5–17.
 - (8) Godkjenne forkynnere som kan være med på forkynnelse i fengsler og på skoler med voksne elever, universiteter, sykehjem og alderspensjonater. – Se 23:18–19; 28:1–20.
 - (9) Godkjenne utnevnelser og fritak av alminnelige pionerer. (Se 9:1–5.) Behandle søknader om tjenesteprivilegier, for eksempel hjelpepionertjeneste. (Se 22:26.) Vurdere virksomheten til pionerer som ikke nådde det årlige timekravet. – Se 9:16–17.

- (10) Gi tillatelse til at Rikets sal brukes til vielser og begravelser. – Se 27:6.
 - (11) Avgjøre hvilke ytterligere roller eldste og menighetstjenere skal ha på JW Hub. – Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* (S-135).
 - (12) Ordne med at eldste kontakter husstander i distriktet hvor det er noen som har bedt om ikke å få flere besøk. – Se 23:22.
 - (13) Sammen med gruppetilsynsmennene utarbeide en plan for hvordan man skal hjelpe personer med spesielle behov under en naturkatastrofe eller i en annen nødsituasjon. – Se kapittel 26.
 - (14) Utarbeide en plan for å beskytte menighetens opptegnelser i forbindelse med en naturkatastrofe. – Se kapittel 26.
- 4.** Eldsterådet eller tjenesteutvalget kan få spørsmål om en forkynner «står i et godt forhold til menigheten». Da må de eldste vurdere de faktorene og omstendighetene som er aktuelle i hvert enkelt tilfelle. De eldste kan komme til at han står i et godt forhold til menigheten hvis han ikke er pålagt restriksjoner av et domsutvalg eller av avdelingskontoret, hvis han ikke stiller menigheten i et dårlig lys, og hvis det at han får et privilegium, ikke vil reise alvorlige spørsmål eller få andre til å snuble. Det å være «eksemplarisk» innebærer på den annen side mer enn bare det å stå i et godt forhold til menigheten. En som er eksemplarisk, har en oppførsel og en tilbedelse som er verdt å etterligne. Han er et godt eksempel når det gjelder andel i felttjenesten, møtedeltagelse, familieliv, valg av underholdning, klær og utseende og så videre. En person må være eksemplarisk for å kunne be på vegne av menigheten, tjene som hjelpepioner eller alminnelig pioner eller få andre spesielle privilegier. – Se 1:2.8.

Koordinator for eldsterådet

	Avsnitt
Utnevnelse	1
Kvalifikasjoner	2
Ansvarsoppgaver	3

UTNEVNELSE

1. Det er kretstilsynsmannen som har ansvaret for å utnevne koordinatoren for eldsterådet, men han tar også eldsterådets anbefaling i betraktning. Hvis det er nødvendig med en forandring, vil en ny utnevnelse bli foretatt når han besøker menigheten. Eldsterådet kan gi én eller to eldste i oppgave å assistere koordinatoren. Hvis eldsterådet gjør en midlertidig endring utenom kretstilsynsmannens besøk, skal menighetens tjenesteutvalg straks informere kretstilsynsmannen og forklare grunnen til endringen. Enten forandringen er midlertidig eller ikke, skal skjemaet *Adresseforandring – koordinator for eldsterådet / sekretær (S-29)* sendes til tjenesteavdelingen. Hvis koordinatoren for eldsterådet kommer til å være borte midlertidig, kan eldsterådet velge en eldste som vikar for ham.

KVALIFIKASJONER

2. Koordinatoren for eldsterådet må være under 80 år. Han bør være kjent som en som er lojal mot Jehova og organisasjonen. Han bør helst være en som har tjent som eldste i flere år. Han bør være tilnærmelig og respektert for sitt engasjement i tjenesten og hyrdearbeidet. Han bør være dyktig til å organisere, og

han bør ta godt hånd om ansvarsoppgavene sine. Han er ikke koordinator for menigheten, men for eldsterådet. Han bør ha et beskjedent syn på seg selv og sin rolle og ydmykt sette sine medeldste høyt og være glad for de rådene de gir. – Ordsp 15:22; Matt 23:8.

ANSVARSOPPGAVER

3. Koordinatoren for eldsterådet har disse ansvarsoppgavene:

- (1) Sammen med sekretæren sørge for at alle de eldste får lese brev som er adressert til eldsterådet.
– Se kapittel 22.
- (2) Godkjenne det som henges på menighetens oppslags-tavle. – Se 21:34.
- (3) Sørge for at noen av de eldste gjennomgår spørsmålene med dem som ønsker å bli døpt. Hvis det er svært få eldste i menigheten, kan kvalifiserte menighetstjenere bli brukt til å gjennomgå spørsmålene i «Del 1: Den kristne lære» i *Organisert*-boken.
- (4) Sørge for at det blir holdt eldstemøter og møter i tjenesteutvalget, og være ordstyrer under slike møter. Han setter opp og distribuerer dagsordenen for planlagte eldstemøter. – Se 1:3–11.
- (5) Ordne med at to eldste (deriblant et medlem av tjenesteutvalget) har et møte med en som ønsker å bli udøpt forkynner. (od kap. 8 avsn. 6–12) I menigheter med svært få eldste kan en dyktig menighetstjener som har vist god dømmekraft og vurderingsevne, være med et medlem av tjenesteutvalget når det skal holdes et møte med en som ønsker å bli udøpt forkynner.

- (6) Ordne med at to eldste, deriblant gruppetilsynsman-
nen, har et møte med dømte forkynnere ett år etter
dåpen. – Se 4:2.7; *od* s. 211–212.
- (7) Ordne med at to eldste stiller de nødvendige spørs-
målene til en bror som er blitt godkjent til å bli utnevnt
til eldste eller menighetstjener, men som ikke var til
stede under kretstilsynsmannens besøk. – Se 8:17–18.
- (8) Ordne med at to eldste informerer en bror om at han
er blitt fritatt som eldste eller menighetstjener, dersom
dette er aktuelt mellom kretstilsynsmannens besøk, og
informere kretstilsyns mannen hvis broren appellerer
avgjørelsen. – Se 8:35, 39.
- (9) Kontakte kretstilsyns mannen hvis et domsutvalg eller
et gjenopptagelsesutvalg må behandle en sak som
dreier seg om seksuelt overgrep mot barn. – Se 14:
19–21.
- (10) Skille mellom saker som en enkelt eldste kan ta hånd
om, og saker som eldsterådet må drøfte samlet, i tråd
med gjeldende veiledning. – Se 2:1.
- (11) Forvisse seg om at veiledningen fra avdelingskontoret
og eldsterådets avgjørelser blir fulgt opp på en god
måte.
- (12) Forvisse seg om at nye eldste og eldste som flytter
til menigheten, blir gjort kjent med tjenesteavdelingens
veiledning angående personer som er pålagt restriksjo-
ner av avdelingskontoret. – Se 14:22–24.
- (13) Sørge for å kommunisere med gruppetilsynsmennene
og kretstilsyns mannen hvis det skulle oppstå en kata-
strofe. – Se kapittel 26.

KOORDINATOR FOR ELDSTERÅDET

- (14) Vurdere og godkjenne alle opplysninger som skal gis til menigheten.
- (15) Være en av de lokale områdeadministratorene på JW Hub, hvis det er mulig. – Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* (S-135).
- (16) Ta ledelsen i å forberede kretstilsynsmannens besøk. – Se kapittel 10 og *Informasjon som trengs til kretstilsynsmannens besøk* (S-61).
- (17) Føre tilsyn med ordenstjernerne, foredragskoordinatoren og lyd- og bildekoordinatoren.
- (18) Lage en plan over ordstyrere for helgemøtet og lesere på vaktårnstudiet. En annen eldste eller en menighetstjener kan hjelpe til med dette. – Se 6:9.
- (19) Godkjenne utgifter og sørge for at regnskapet blir revidert. – Se *Veiledning for menighetens regnskap* (S-27).

Sekretær

	Avsnitt
Kvalifikasjoner	1
Ansvarsoppgaver	2

KVALIFIKASJONER

1. Det er eldsterådet som utnevner sekretæren. Sekretæren bør være flink til å organisere og skal ikke være en som drøyer med å få tingene gjort. (Rom 12:11) Han bør ha evnen til å uttrykke seg skriftlig på en klar og forståelig måte. Eldsterådet kan utnevne en annen eldste til å assistere ham. Hvis det er nødvendig, kan en kvalifisert menighetstjener bli utnevnt av eldsterådet til å hjelpe til med slike oppgaver som det å samle inn og registrere felttjenesterapportene og sende inn menighetens samlede rapport til avdelingskontoret. Skjemaet *Adresseforandring – koordinator for eldsterådet / sekretær (S-29)* skal sendes til avdelingskontoret hvis sekretærens kontaktopplysninger endres, eller hvis det utnevnes en ny sekretær.

ANSVARSOPPGAVER

2. Sekretæren har disse ansvarsoppgavene:
 - (1) Sammen med koordinatoren for eldsterådet forvise seg om at alle de eldste får lese brev som er adressert til eldsterådet. – Se kapittel 22.
 - (2) Sammen med tjenestetilsynsmannen vurdere virksomheten til de alminnelige pionerene omtrent midtveis i tjenesteåret. – Se 9:15.

- (3) Samle inn og registrere felttjenesterapportene og sende inn menighetens samlede rapport til avdelingskontoret. Før rapporten sendes, informerer han gruppetilsynsmennene om forkynnere i deres gruppe som ikke har levert rapporten. – Se 22:13–17.
- (4) Forvisse seg om at det juridiske og økonomiske ansvaret menigheten har, blir fulgt opp til rett tid. – Se kapittel 21.
- (5) Ajourføre og holde god orden i menighetens arkiv. Dette innbefatter å arkivere lukkede konvolutter som inneholder konfidensielle opplysninger, og følge retningslinjene om oppbevaring av dokumenter, slik de er beskrevet i *Tillegg til «Vær hyrder»*.
- (6) Gi *Fullmakt i helsespørsmål* og annet aktuelt materiale til nydøpte forkynnere. – Se 11:1.
- (7) Gi koordinatoren for eldsterådet beskjed når det er et år siden en forkynner ble døpt. – Se 3:3.6; *od* s. 211–212.
- (8) Føre tilsyn med menighetens regnskap og saker som har med regionale stevner å gjøre. – Se 1:2.7 og *Veiledning for menighetens regnskap* (S-27).
- (9) Oppdatere listen over alle forkynnerne, inkludert de uvirksomme. Listen skal vise hvilke felttjenestegrupper forkynnerne tilhører. Den skal også inneholde kontaktinformasjon og nødkontaktinformasjon for hver forkynner. – Se 25:14–15; 26:2.
- (10) Utarbeide og sende brev og dokumenter på vegne av eldsterådet. – Se 22:1–9.
- (11) Være en av de lokale områdeadministratorene på JW Hub, hvis det er mulig, og oppdatere personopptegnelsene til forkynnerne i menigheten på JW Hub. – Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* (S-135).

Tjenestetilsynsmann

	Avsnitt
Kvalifikasjoner	1
Ansvarsoppgaver	2

KVALIFIKASJONER

1. Det er eldsterådet som utnevner tjenestetilsynsmannen. Han er svært interessert i forkynnernes virksomhet i tjenesten og hvilke resultater de oppnår. Han viser begeistring for tjenesten og motiverer andre til å gjøre sitt beste. Han er dyktig i forskjellige grener av tjenesten, er i stand til å lære opp andre og er våken for å gjøre det. Eldsterådet kan utnevne en annen eldste til å assistere ham.

ANSVARSOPPGAVER

2. Tjenestetilsynsmannen har disse ansvarsoppgavene:
 - (1) Ordne med at menighetens distrikt blir grundig gjennomarbeidet, og føre tilsyn med distriktstjenerens arbeid. – Se 23:1–4.
 - (2) Sørge for at brødre eller søstre leder frammøtene etter behov. (Se 7:2.2.) Han organiserer forkynnelsen på offentlige fridager og i forbindelse med spesielle kampanjer.
 - (3) Undersøke hvilke tillatelser som eventuelt er nødvendige for offentlig forkynnelse, lage en plan for offentlig forkynnelse, avgjøre hvilken litteratur som bør stilles ut

ved standen, og gi grunnleggende opplæring i offentlig forkynnelse. – Se 23:5–17.

- (4) Føre tilsyn med det arbeidet litteraturtjeneren utfører. Det innbefatter å forvise seg om at døve, blinde eller svaksynte i menigheten kan få bestilt litteratur i et format som passer for dem. – Se 1:2.7 og *Veiledning for bestilling og opptelling av litteratur (S-56)*.
- (5) Besøke en ny felttjenestegruppe hver måned. (I menigheter med få grupper kan han besøke hver av dem to ganger i året.) Under besøket leder han frammøtet, samarbeider med gruppen i tjenesten og gir nyttige råd hvis det er behov for det. Han gjennomgår *Forkynnerens opptegnelser (S-21)* sammen med gruppetilsynsmannen og assistenten hans og drøfter hvordan gruppens felttjenestearrangementer fungerer.
- (6) Forvise seg om at det er nok skjemaer tilgjengelig for menigheten.
- (7) Sammen med sekretæren vurdere virksomheten til de alminnelige pionerene omtrent midtveis i tjenesteåret. – Se 9:15.
- (8) Gi forkynnere opplæring i å forkynne på skoler med voksne elever, universiteter, sykehjem og alderspensjonater. – Se 23:18–19.

Vakttårnstudieleder

	Avsnitt
Kvalifikasjoner	1
Hvordan studiet ledes	2–9

KVALIFIKASJONER

1. Det er eldsterådet som avgjør hvem som skal være vakttårnstudieleder. Ettersom *Vakttårnet* er det viktigste midlet som den trofaste og kloke slave bruker for å gi åndelig mat, bør vakttårnstudielederen være en av de eldste som er flinkest til å undervise. (Jak 3:1) Han bør også være en som «kan snakke med stor frimodighet». (1. Tim 3:13) Eldsterådet kan gi en annen eldste i oppdrag å være assistent for vakttårnstudielederen, og han vil lede studiet når studielederen ikke er til stede.

HVORDAN STUDIET LEDES

2. Studielederen kommer med en kort, godt forberedt innledning på halvannet minutt eller mindre. Han framhever temaet og temaskriftstedet og prøver å vekke interesse for artikkelen på en varm og begeistret måte. Han gjør dette ved å kommentere introduksjonen, ved å rette oppmerksomheten mot underoverskriftene, ved å nevne repetisjonsspørsmålene eller ved å stille to–tre retoriske spørsmål som artikkelen gir svar på.
3. Han kommenterer ikke mye selv og lar være å sammenfatte eller forbedre kommentarer fra forsamlingen. Hvis et viktig punkt ikke blir kommentert av forsamlingen, kan studielederen stille et tilleggsspørsmål for å sette tankene i sving hos forsamlingen og

få noen til å komme med en kommentar som får fram poenget. Men det å stille unødvendige tilleggsspørsmål kan lett virke hemmende på kommenteringen.

4. Han fokuserer på temaet og hovedpunktene, gjør god bruk av bildene og framhever den praktiske verdien av stoffet. Han lar være å dvele ved detaljer og fletter ikke inn mye annet stoff fra sine egne undersøkelser, enten det dreier seg om noe fra andre teokratiske kilder eller verdslige kilder.
5. Han lar Bibelen være i forgrunnen. Han kan avgjøre om skriftsteder som er merket «Les», skal leses av oppleseren eller av noen i salen som leser godt. Opplesningen av avsnittene skal ikke avbrytes for at man skal lese slike skriftsteder. Når «Les»-skriftstedet står helt i begynnelsen av avsnittet, skal skriftstedet leses *før* avsnittet. Når det står i midten eller på slutten av et avsnitt, kan studielederen avgjøre når skriftstedet skal leses, så lenge avsnittet er blitt lest. Han kan bestemme seg for at skriftstedet skal leses *før* spørsmålet blir stilt, særlig hvis svaret på spørsmålet står i skriftstedet. Andre ganger kan han avgjøre at skriftstedet skal leses under den generelle drøftelsen av avsnittet.
6. Fotnoter og sluttnoter skal ikke leses av oppleseren. Studielederen avgjør i hvilken grad tanken i en fotnote eller en sluttnote skal tas med i drøftelsen. Etter at avsnittet er blitt lest, kan han velge å la noen i salen lese fotnoten eller sluttnoten, eller han kan velge å be om en kommentar til den. I noen tilfeller velger han kanskje å ikke vise til den i det hele tatt. Det som står i parenteser eller klammer i et avsnitt, skal vanligvis leses høyt. Men når det bare er snakk om en henvisning, for eksempel til et skriftsted, skal den ikke leses høyt.
7. Han oppmuntrer så mange som mulig til å delta, og han minner taktfullt forsamlingen om at det første svaret bør være et direkte svar på det trykte spørsmålet. Etter at det direkte sva-

ret er blitt gitt, kan forsamlingen kommentere skriftsteder det er henvist til, underbyggende argumenter, den praktiske anvendelsen av stoffet, og så videre. Han oppmuntrer de enkelte til å kommentere med egne ord. Han gir ordet til bare én person om gangen, og han unnlater å kritisere forsamlingen hvis ingen svarer.

- 8.** På slutten av studiet stiller han repetisjonsspørsmålene. Hans avsluttende kommentarer skal være på halvannet minutt eller mindre. Studiet skal ikke vare lenger enn 60 minutter, sangene og den avsluttende bønnen ikke medregnet, slik at hele møtet varer 1 time og 45 minutter.
- 9.** Eldsterådet bør bare godkjenne eksemplariske brødre som leser veldig godt, til å lese avsnittene. Hvis det ikke er noen brødre som oppfyller disse kravene, kan kvalifiserte søstre brukes. Leseopdragene bør tildeles på forhånd. (Se kapittel 3:3.18.) Avsnittene bør bli lest av en som er på møtet, men hvis det ikke er noen kvalifiserte opplesere tilgjengelig, kan det brukes lydopptak fra jw.org.

Gruppetilsynsmann

	Avsnitt
Kvalifikasjoner	1
Ansvarsoppgaver	2

KVALIFIKASJONER

1. Det er eldsterådet som utnevner tilsynsmannen og assistenten for hver felttjenestegruppe. Gruppetilsynsmannen er ansvarlig for å hjelpe alle i sin gruppe til å gjøre åndelige framskritt. (1. Tim 4:15; Hebr 12:12) Han bør være en årvåken, omsorgsfull hyrde. (Jes 32:2) Det at han ivrig tar ledelsen i felttjenesten, vil oppmuntre andre til å være aktive i forkynnelsen av det gode budskap. (Hebr 13:15–17) I betraktning av hvor viktig denne oppgaven er, bør eldsterådet velge de eldste som er best kvalifisert til å ta hånd om alle sider ved oppgaven. Hvis det ikke er nok eldste i menigheten som kan være gruppetilsynsmenn eller assistenter, kan menighetstjenere være gruppetjenere eller assistenter. Hvis det ikke er nok menighetstjenere, kan en eksemplarisk, døpt bror tjene som assistent. Alle eldste og menighetstjenere i en gruppe bør være våkne for å støtte gruppetilsynsmannen og assistenten når disse tar hånd om ansvarsoppgavene sine. – Ef 4:15, 16; *od* kap. 5 avsn. 29–34.

ANSVARSOPPGAVER

2. En gruppetilsynsmann har blant annet disse oppgavene:
 - (1) Han viser aktiv omtanke for de fysiske og åndelige behovene til alle i gruppen ved å ha regelmessig

(ukentlig om mulig) kontakt med hver familie. – Jak 1: 27; 2:15, 16; se kapittel 25.

- (2) Han tar ledelsen når gruppen kommer sammen på frammøter, spesielt i helgene. Innimellom kan han be assistenten eller en annen bror om å lede slike frammøter. Hvis gruppetilsynsmannen ikke kan være til stede, sørger han for at gruppen blir tatt hånd om av assistenten eller en annen bror. – Se 1:2.8.
- (3) Han sørger for å samarbeide regelmessig i felttjenesten med hver enkelt i gruppen for å gi oppmuntring og opplæring i forskjellige grener av forkynnelses- og undervisningsarbeidet. – Luk 8:1.
- (4) Han sørger for å utføre hyrdearbeid med jevne mellomrom og vier alle i gruppen oppmerksomhet. – Se kapittel 25.
- (5) Sammen med tjenesteutvalget utarbeider han en plan som beskriver hvordan man skal hjelpe personer med spesielle behov under en naturkatastrofe eller i en annen krisesituasjon. – Se kapittel 26.
- (6) Sammen med assistenten drøfter han med jevne mellomrom virksomheten til dem som tilhører gruppen, slik at de kan identifisere forkynnernes sterke og svake sider i tjenesten.
- (7) Han har et møte med forkynnere som ble døpt for et år siden, for å gi dem oppmuntring og komme med nyttige forslag. Han gjør dette sammen med en annen eldste, som koordinatoren for eldsterådet velger ut. – Se 4:2.7; *od* s. 211–212.
- (8) Han hjelper og lærer opp eksemplariske, døpte brødre i gruppen til villig å stille seg til disposisjon og kvalifisere seg for oppgaver i menigheten.

- (9) Han hjelper til med å samle inn de månedlige felttjenesterapportene. Hvis sekretæren informerer ham om manglende rapporter, følger han opp dette straks. Hvis noen ikke har deltatt i tjenesten i løpet av en hel måned, tilbyr han nødvendig hjelp i samsvar med forkynnerens omstendigheter.

GRUPPETILSYNSMANN

Utnevnelse og fritak av eldste og menighetstjenere

	Avsnitt
Bibelske kvalifikasjoner	1–5
Forsiktighetsregler før anbefaling	6–11
Tidligere irttesatt, ekskludert eller trukket seg	7–8
Separert eller skilt på ubibelsk grunnlag	9
Vært eldste eller menighetstjener tidligere	10
Mange år siden dåpen, men ikke anbefalt før nå	11
Når en utnevnt bror flytter fra menigheten	12
Når en utnevnt bror flytter til menigheten	13–14
Anbefalinger under kretstilsynsmannens vanlige besøk	15–20
Anbefalinger mellom kretstilsynsmannens vanlige besøk	21
Situasjoner som krever en vurdering av en utnevnt brors kvalifikasjoner	22–28
Noen i hans husstand begår en alvorlig overtredelse	22
Lar et familiemedlem som er ekskludert eller har trukket seg, få flytte inn hos seg	23
Støtter det at en som er døpt, gifter seg med en som ikke er døpt	24
Har begått en alvorlig overtredelse for flere år siden, men saken ble aldri behandlet	25–27
Har sett på pornografi	28

Situasjoner som kan kreve en vurdering av en utnevnt brors kvalifikasjoner	29–30
Konkurs	29
Han eller et medlem av husstanden satser på høyere utdanning	30
Prosedyre for vurdering av en utnevnt brors kvalifikasjoner	31–33
Anbefaling om fritak under kretstilsynsmannens vanlige besøk	34
Anbefaling om fritak mellom kretstilsynsmannens vanlige besøk	35
Å frasi seg sin stilling	36
Fritak på grunn av en alvorlig overtredelse eller dødsfall	37
Opplysning om fritak	38
Appellering av fritak	39
Menighetens arkiv	40

BIBELSKE KVALIFIKASJONER

1. Før eldsterådet kommer sammen for å vurdere å anbefale brødre som menighetstjenere eller eldste, bør hver enkelt eldste gjennomgå de kvalifikasjonene som er nedskrevet under inspirasjon i 1. Timoteus 3:1–13; Titus 1:5–9; Jakob 3:17, 18 og 1. Peter 5: 2, 3. Det blir gitt nyttige kommentarer til de bibelske kvalifikasjonene i kapitlene 5 og 6 i *Organisert*-boken. Før en bror kan bli utnevnt som menighetstjener, må det ha gått minst ett år siden han ble døpt.
2. Etter at møtet er innledet med bønn, skal de bibelske kravene leses høyt fra Bibelen. Selv om ingen oppfyller disse kravene til

fullkommenhet, må den broren som blir vurdert, oppfylle dem i rimelig grad; han kan ikke i betydelig grad komme til kort med hensyn til å oppfylle noen av kravene. Kretstilsynsmannen har tillit til at dere viser god dømmekraft og åndelig vurderingsevne i denne forbindelse.

3. Naturlige evner gjør ikke en bror kvalifisert til å bli utnevnt. Han må være et åndelig menneske; det må være tydelig at den hellige ånd virker på ham. Er han ivrig etter å gjøre gode gjerninger? Er han et godt eksempel når det gjelder å komme på møtene og delta i dem? Er han ivrig i tjenesten, og gjør han det han med rimelighet kan i betraktning av hans alder, helse, familieforpliktelser og andre teokratiske forpliktelser? (Se 23:25–26.) Er han flink til å studere Bibelen? Går han inn for å hjelpe sin familie åndelig sett ved å ha et regelmessig studium med sin kone og med barn som bor hjemme? Kommer åndens frukt til uttrykk i hans daglige liv? – Gal 5:22, 23.
4. Selv om det er broren som må oppfylle de bibelske kravene, skal dere også vurdere åndeligheten til de andre i hans husstand. Hvis hans kone er døpt, er hun da et godt eksempel? Hvis hun er åndelig svak, gjør han i så fall det han med rimelighet kan for å hjelpe henne? Prioriterer han familiestudiet? Er hans mindreårige barn veloppdragne og «troende» – enten ved at de gjør fremskritt i retning av å innvie seg til Gud, eller ved at de allerede er døpt som Jehovas vitner? Deltar familien hans i møtene i rimelig grad? Hva forteller oppførselen til eventuelle voksne barn som bor hjemme? – Tit 1:6; se 8:22.
5. De eldste bør hjelpe brødre i slutten av tenårene til villig å stille seg til disposisjon og kvalifisere seg til å bli menighetstjenere. (w21.08 s. 26–31) De følgende faktorene kan være nyttige når dere skal vurdere en slik brors kvalifikasjoner: Betrakter menigheten ham som et åndelig menneske? (1. Kor 2:15, 16) Kommer «åndens frukt» til uttrykk i livet hans? (Gal 5:22, 23) Har han en meningsfylt andel i tjenesten? Viser den måten han bruker

tiden sin på, at han setter Rikets interesser først i livet? Viser det han snakker om, og de kommentarene han kommer med, at han har gode studievaner? Hvilke åndelige mål har han? Er han først blitt prøvd, 'så man kan se om han er kvalifisert'? (1. Tim 3:10; Sal 1:1, 2; Matt 6:33; Ef 4:29; se 1:6.4–5.) Brødre som blir utnevnt til menighetstjener i slutten av tenårene eller tidlig i tjuårene, har potensial til å opparbeide seg mye erfaring ved å ta seg av forskjellige teokratiske oppgaver. Når de flittig anvender den opplæringen de eldste gir dem, får de et godt omdømme i menigheten og blir respektert. Eksepsjonelle menighetstjenere kan bli betraktet som eldre menn i åndelig forstand og kvalifisere seg som eldste allerede når de er i midten av, eller til og med tidlig i, tjuårene. – Fil 2:20–22; 1. Tim 3:1; *w18.08* s. 11–12 avsn. 15–17.

FORSIKTIGHETSREGLER FØR ANBEFALING

6. De eldste må forvise seg om at de har fullstendige opplysninger om de brødrene de har tenkt å anbefale overfor kretstilsyns mannen, særlig i de følgende situasjonene:
7. **Tidligere irettesatt, ekskludert eller trukket seg:** Hvis han er blitt irettesatt i løpet av de siste tre årene eller er blitt gjenopptatt i løpet av de siste fem årene, skal dere gi kretstilsyns mannen følgende informasjon: Hva gikk overtredelsen ut på? Hvis han ble irettesatt, ble det da gitt en opplysning om domsutvalgets irettesettelse? Hvis han ble ekskludert, eller hvis han trakk seg, når ble han i så fall gjenopptatt? Når ble de siste restriksjonene opphevet? Kjenner dere til om han er blitt irettesatt, ekskludert eller har trukket seg mer enn én gang? Hva overbeviser dere om at han har hatt en livsførsel som gjør at andre har lagt bak seg det som skjedde, og nå betrakter ham som et godt eksempel? Hvis han begikk overtredelsen mens han tilhørte en annen menighet, hvordan vil da den menigheten se på det at han blir utnevnt? Hvis han blir anbefalt for tidlig, kan det føre til at

han selv eller andre ikke innser alvoret i overtredelsen. Det kan også forurolige dem som fortsatt har overtredelsen hans friskt i minne.

8. Hvis overtredelsen gjaldt **utroskap**, skal dere dessuten oppgi følgende informasjon: Ble ekteskapet bevart etter at han hadde vært utro? Hvis det ikke ble det, hva er i så fall hans sivilstand nå? Førte utroskapen til at den andre personens ekteskap ble oppløst? Har han fortsatt et dårlig rykte på grunn av overtredelsen, eller har han skaffet seg et godt rykte både i og utenfor menigheten? – Se 12:10–12.
9. **Separert eller skilt på ubibelsk grunnlag:** Hvem har hovedskylden for ekteskapsproblemene? Hva var omstendighetene rundt separasjonen eller skilsmissen? Hvem var ansvarlig for separasjonen, eller hvem forlangte skilsmisse? Underskrev begge søknaden om separasjon eller skilsmisse, eller viste de på annen måte at de var enige? Hvor lenge er det siden separasjonen eller skilsmissen? Hva gjør broren for å prøve å få i stand en forsoning? Er ektefellen uvillig til å komme ham i møte? I så fall hvorfor? Hvordan betrakter de berørte menighetene situasjonen? Hvordan ser de eldste i ektefellens menighet på broren? Når noen er separert eller skilt, kan det være at én av dem eller begge har svakheter som gjør at de ikke er eksemplariske, og at det av den grunn er nødvendig å holde tilbake spesielle privilegier. – Se 1:2.8; 2:4; w00 15.12. s. 28–29; lvs s. 251.
10. **Vært eldste eller menighetstjener tidligere:** Hvis han sluttet som eldste eller menighetstjener i løpet av de siste fem årene, skal dere oppgi følgende informasjon: Hvilken menighet var det han sist tjente i, og når sluttet han å tjene i en utnevnt stilling? Hvorfor sluttet han å tjene? Hva er det som gjør situasjonen annerledes nå? Hvilke framskritt har han gjort siden han sluttet å tjene? Hvis han tilhørte en annen menighet da han sluttet å tjene, hvordan vil den menigheten da se på det at han blir utnevnt på nytt? Hvis han tidligere var eldste og ikke ble fritatt

fordi han hadde begått en alvorlig overtredelse, er det kanskje ikke nødvendig at han først tjener som menighetstjener. Dette kan avhenge av hvor lenge siden det er han ble fritatt som eldste.
– Se 13:8.

- 11. Mange år siden dåpen, men ikke anbefalt før nå:** Hva har hindret broren i å bli anbefalt tidligere?

NÅR EN UTNEVNT BROR FLYTTER FRA MENIGHETEN

- 12.** Hvis eldsterådet ikke har noen alvorlige betenkeligheter i forbindelse med kvalifikasjonene til en utnevnt bror som flytter, bør menighetens tjenesteutvalg sende et introduksjonsbrev til de eldste i den nye menigheten og gjøre det klart at eldsterådet anbefaler at han fortsetter å tjene, og samtidig opplyse hvilke oppgaver han har erfaring med. (Se 22:6–9.) Hvis det foreligger noen alvorlige betenkeligheter, skal eldsterådet komme sammen så snart som mulig for å avgjøre om de skal anbefale at han blir utnevnt på nytt eller ikke. (Se 8:31–33.) Hvis de ikke anbefaler ham, skal to eller flere eldste snakke med ham og forklare den bibelske grunnen til eldsterådets avgjørelse. Det skal tydelig framgå av introduksjonsbrevet hvilke betenkeligheter de eldste har, hvilken veiledning de har gitt ham, og om han er enig i avgjørelsen. (Se 8:38.) Neste gang kretstilsynsmannen kommer, skal de eldste informere ham om at broren har flyttet. Det gjelder enten han ble anbefalt eller ikke.

NÅR EN UTNEVNT BROR FLYTTER TIL MENIGHETEN

- 13.** Eldste og menighetstjenere som flytter til en ny menighet med et positivt anbefalingsbrev, og som får en positiv anbefaling av de eldste i den nye menigheten, men som ennå ikke er blitt ut-

nevnt på nytt, kan bli brukt til å ha poster og oppdrag på midt-ukemøtet og holde offentlige foredrag, alt etter hvilke evner de har. (Se 22:7.7.) De kan gjennomgå Kurs i Rikets tjeneste. De kan også være til stede sammen med menighetstjenerne på det møtet som kretstilsynsmannen har med de utnevnte tjenerne i menigheten. Hvis kretstilsynsmannens disposisjon inneholder tilleggsopplysninger som bare skal formidles til de eldste, kan brødre som er anbefalt som eldste, men som ennå ikke er blitt utnevnt på nytt, være til stede på den delen av møtet der dette stoffet blir drøftet. Men de skal ikke være til stede mens anbefalinger og menighetens behov blir drøftet. De skal heller ikke tjene i et domsutvalg eller være med på andre møter i eldsterådet.

14. Hvis en eldste eller menighetstjener regelmessig reiser bort fra menigheten sin og bor en tid på et annet sted, skal han ikke utnevnes i to menigheter. Det er bare én menighet som skal oppbevare kortene *Forkynnerens opptegetninger* (S-21). Hver gang han reiser bort, bør de eldste skrive et brev til den menigheten som han midlertidig skal gå i, og forklare situasjonen hans og hvordan han er blitt brukt. De eldste i den menigheten han besøker, kan bruke ham til å ta hånd om slike oppgaver og ansvarsområder i menigheten som er beskrevet ovenfor. Selv om han skulle være borte i mer enn tre måneder, bør han sende felttjenesterapportene til menigheten sin.

ANBEFALINGER UNDER KRETSTILSYNSMANNENS VANLIGE BESØK

15. Minst en måned før kretstilsynsmannens besøk skal tjenesteutvalget sende kretstilsynsmannen fullt navn, fødselsdato og dåpsdato for hver bror som eldsterådet anbefaler som eldste eller menighetstjener. De skal bruke skjemaet *Anbefalinger av utnevntelse av eldste og menighetstjener* (S-62) til dette formålet.

(Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* [S-135].) Menighetstjenere som fungerer som medlemmer av tjenesteutvalget, skal ikke være med på å drøfte anbefalinger eller kjenne til dem. Menighetstjenere skal ikke ha tilgang til noen skjemaer eller korrespondanse som er knyttet til utnevning eller fritak av eldste og menighetstjenere.

16. Tidligst en dag eller to før begynnelsen av besøket, kanskje samtidig med at det blir skaffet til veie andre menighetsopptegnelser, bør de eldste gi kretstilsynsmannen bakgrunnsinformasjon som vil hjelpe ham til å få et fullstendig bilde av kvalifikasjonene til den eller de brødrene som anbefales. Denne informasjonen kan innbefatte anbefalingsbrev (eller kanskje introduksjonsbrev) fra en tidligere menighet. (Se 8:6–11.) Under møtet med de eldste senere i uken vil kretstilsynsmannen drøfte de bibelske kvalifikasjonene til hver bror som blir anbefalt. (Se 8:1–5.) Hvis kretstilsynsmannen kommer til at en bror ikke oppfyller de bibelske kravene i rimelig grad, vil han si dette til de eldste og fortelle dem hvordan de kan hjelpe broren til å bli kvalifisert senere.
17. Når kretstilsynsmannen kommer fram til at han skal utnevne en bror, vil han og en annen eldste ha et møte med broren for å informere ham om utnevningen. Hvis broren (1) blir utnevnt til menighetstjener for første gang eller (2) blir utnevnt til eldste eller menighetstjener på nytt av *andre grunner* enn at han flyttet fra én menighet til en annen, vil kretstilsynsmannen stille ham følgende spørsmål: «(1) Er det noe i din fortid, også før du ble døpt, eller noe i livet ditt eller i familiesituasjonen din som gjør at du ikke er kvalifisert eller ikke kan ta imot utnevningen? (2) Er det noen annen grunn til at vi ikke bør opplyse menigheten om utnevningen? (3) Har du som voksen noen gang vært involvert i seksuelt misbruk av barn?» Hvis broren svarer nei på spørsmålene, vil kretstilsynsmannen gi de eldste et underskrevet utnevningensbrev der brorens navn står på listen over dem som er blitt

utnevnt under besøket. Utnevnelsen vil bli opplyst for menigheten på det førstkommende midtukemøtet.

- 18.** Hvis en bror som blir godkjent til å bli utnevnt, ikke er til stede ved slutten av besøket og det er nødvendig å stille ham de spørsmålene som er nevnt i forrige avsnitt, vil kretstilsynsmannen *ikke* føre opp denne brorens navn på det utnevnesbrevet han eventuelt gir de eldste ved slutten av besøket. I stedet skal koordinatoren for eldsterådet gi to eldste i oppdrag å stille broren spørsmålene når han kommer tilbake. Koordinatoren vil så informere kretstilsynsmannen om brorens svar. Hvis broren svarte nei på spørsmålene, vil kretstilsynsmannen sende de eldste et underskrevet utnevnesbrev. På det første midtukemøtet etter at utnevnesbrevet er mottatt, bør brorens utnevnelse bli opplyst for menigheten.
- 19.** Hvis den broren som blir godkjent til å bli utnevnt, ikke er til stede ved slutten av besøket og det *ikke* er nødvendig å stille ham de spørsmålene som står i avsnitt 17, vil kretstilsynsmannen føre opp brorens navn i det utnevnesbrevet han gir de eldste ved slutten av besøket. Når broren kommer tilbake, vil koordinatoren for eldsterådet gi to eldste i oppdrag å snakke med ham og informere ham om utnevnelsen før den blir opplyst for menigheten.
- 20.** Hvis kretstilsynsmannen kommer fram til at han ikke vil utnevne en bror, kan to eldste snakke med broren på et passende tidspunkt og taktfullt forklare ham hva han må gjøre for å bli kvalifisert. De eldste skal ikke fortelle ham at eldsterådet anbefalte ham. Noen ganger er årsaken til at kretstilsynsmannen ikke godkjenner en anbefaling, det at broren skal få mer tid til å oppnå modenhet og erfaring, eller det at det skal gå lang nok tid til at andre kan legge bak seg en tidligere overtredelse som han har begått. I slike tilfeller er det kanskje ikke nødvendig å drøfte saken med broren.

ANBEFALINGER MELLOM KRETSTILSYNSMANNENS VANLIGE BESØK

- 21.** Når en eldste eller en menighetstjener flytter til menigheten med et positivt anbefalingsbrev og kretstilsynsmannen ikke skal besøke menigheten *i den nærmeste framtid*, kan eldsterådet anbefale at han umiddelbart blir utnevnt på nytt. I slike tilfeller skal menighetens tjenesteutvalg sende skjemaet *Anbefalinger av utnevning av eldste og menighetstjener* (S-62) til kretstilsynsmannen sammen med en kopi av anbefalingsbrevet fra tjenesteutvalget i brorens forrige menighet. Hvis anbefalingen blir godkjent, blir det sendt et utnevningensbrev til eldsterådet. En bror som blir utnevnt til eldste eller menighetstjener på nytt, bør informeres om utnevningen før den blir opplyst for menigheten.

SITUASJONER SOM KREVER EN VURDERING AV EN UTNEVNT BRORS KVALIFIKASJONER

- 22. Noen i hans husstand begår en alvorlig overtredelse:** Hvis brorens kone eller barn, innbefattet voksne barn som bor hjemme, begår en alvorlig overtredelse, må eldsterådet ta stilling til om broren har forsømt sitt ansvar som familieoverhode. Har han vært for ettergivende? Har han vært våken for å gi nødvendig veiledning og forutsett mulige problemer? Har han ledet et regelmessig familiestudium? Har han viet familien den nødvendige tid og oppmerksomhet? Da han fikk vite om den alvorlige overtredelsen, sa han da straks ifra til de eldste, slik at de kunne undersøke saken ordentlig? Skjermet han noen i sin familie mot tilrettevisning, eller prøvde han å påvirke de eldstes håndtering av situasjonen? Har han fremdeles menighetens respekt og tillit som et eksemplarisk familieoverhode? Hvis et av barna har gjort seg skyldig i en alvorlig overtredelse, går det da

godt åndelig sett med de andre barna? Hvis broren har gjort alt man med rimelighet kan forvente, og særlig hvis det går godt åndelig sett med de andre i husstanden, vil det at ett familiemedlem avviser hans gode veiledning, ikke nødvendigvis gjøre ham diskvalifisert så lenge han fremdeles har menighetens respekt.

- 23. Lar et familiemedlem som er ekskludert eller har trukket seg, få flytte inn hos seg:** Er familiemedlemmet ute av stand til å klare seg på egen hånd, eller har han flyttet hjem igjen av bekvemmelighetshensyn? Er det gode grunner til å gi ham lov til å flytte hjem igjen, eller er hensikten først og fremst at de kristne familiemedlemmene skal kunne ha et visst samvær med ham? Unnlot familien å ha unødvendig kontakt med ham da han bodde utenfor hjemmet? Er ordningen midlertidig eller permanent? Hva slags oppførsel har det familiemedlemmet som er ekskludert eller har trukket seg? Hvilken virkning har han åndelig sett på de andre i husstanden, særlig søsknene? Skaper brorens avgjørelse uro i menigheten? Har flere i menigheten mistet respekten for ham? Lignende spørsmål bør drøftes hvis et voksent barn som bor hjemme, blir ekskludert eller trekker seg og får lov til å fortsette å bo hjemme.
- 24. Støtter det at en som er døpt, gifter seg med en som ikke er døpt:** En utnevnt bror må være lojal mot Jehovas normer, deriblant det bibelske påbudet om bare å gifte seg «med en som tjener Herren», det vil si med en innviet, døpt kristen. (1. Kor 7: 39; 2. Kor 6:14, 15; Tit 1:8; w04 1.7. s. 31; lvs s. 134–136) Dette påbudet er noe alle kristne må rette seg etter, også de uvirkosomme. En utnevnt brors kvalifikasjoner skal vurderes hvis han oppmuntret til eller stilltiende godkjente inngåelsen av et slikt ekteskap, for eksempel ved å støtte det at de dater eller ved å støtte, være til stede i eller delta i vielsen eller bryllupsfesten. Brorens kvalifikasjoner skal også vurderes hvis han lar sin kone

eller andre i sin husstand engasjere seg på slike måter, selv om han selv ikke gjør det. Hvis en eldste eller en menighetstjener viser dårlig dømmekraft på disse områdene i en grad som gjør andre alvorlig betenkt, kan det være at han bibelsk sett ikke lenger er kvalifisert til å tjene.

- 25. Har begått en alvorlig overtredelse for flere år siden, men saken ble aldri behandlet:** Eldsterådet kan komme til at han kan fortsette å tjene hvis disse betingelsene er oppfylt: Det har gått mer enn noen få år siden han begikk den alvorlige overtredelsen, enten det dreide seg om en umoralsk handling eller noe annet. Han angrer oppriktig og er klar over at han burde ha bekjent sin synd med én gang det skjedde. (Kanskje han selv tok initiativet til å bekjenne sin synd for å lette sin dårlige samvittighet.) Han har tjent trofast i mange år, og det er tydelig at han har Guds velsignelse og menighetens respekt.
- 26.** Hvis han begikk overtredelsen før han ble utnevnt til eldste eller menighetstjener, vil de eldste måtte ta i betraktning at han burde ha nevnt denne mulige diskvalifiserende faktoren da de eldste snakket med ham før det ble opplyst om utnevnelsen. Hva slags overtredelse det er snakk om, har stor betydning for om han er kvalifisert til å tjene eller ikke. Dersom det for eksempel dreier seg om seksuelle overgrep mot barn, vil det gå mange år før han kan bli kvalifisert, hvis han i det hele tatt blir det. – Se 14: 22–24.
- 27.** Hvis overtredelsen ble begått *i løpet av de siste få årene mens han tjente* som eldste eller menighetstjener, er han ikke kvalifisert til å tjene i sin stilling, ettersom han ikke er «fri for anklage». (Tit 1:6, 7; 1. Tim 3:2, 10) Avhengig av omstendighetene kan det være at situasjonen også må behandles av et domsutvalg. – Se 12:56–58.
- 28. Har sett på pornografi:** Se 13:5–6.

SITUASJONER SOM KAN KREVE EN VURDERING AV EN UTNEVNT BRORS KVALIFIKASJONER

- 29. Konkurs:** Har personer i menigheten eller i lokalsamfunnet blitt opprørt på grunn av konkursen? Har broren manglet selvkontroll når det gjelder pengeforbruket, eller har han unnlatt å være forutseende i rimelig grad når det gjelder forretningsvirksomheten? Har han ord på seg for å være ærlig og ansvarsbevisst? Blir han betraktet som en som samvittighetsfullt prøver å betale sin gjeld? Føler han et moralsk ansvar for å betale tilbake slettet gjeld hvis tidligere kreditorer vil ta imot betaling? Har menigheten fortsatt respekt for ham? Har han fremdeles et «godt ord på seg blant utenforstående»? – 1. Tim 3:7; w94 15.9. s. 30–31.
- 30. Han eller et medlem av husstanden satser på høyere utdanning:** Hvis en utnevnt bror, hans kone eller hans barn tar høyere utdanning, må det tas stilling til om han setter Rikets interesser først i livet. Lærer han familien sin å sette Rikets interesser på førsteplassen? Respekterer han det som den trofaste slave har sagt om farene ved høyere utdanning? Viser hans tale og oppførsel at han er et åndelig menneske? Hvordan betrakter menigheten ham? Hvorfor vil han eller familien hans ta høyere utdanning? Har familien åndelige mål? Er den høyere utdanningen noe som kommer i veien for regelmessig møtedeltagelse, iver i felttjenesten eller annen teokratisk virksomhet?

PROSEDYRE FOR VURDERING AV EN UTNEVNT BRORS KVALIFIKASJONER

- 31.** Når en brors kvalifikasjoner skal vurderes, bør de eldste først undersøke hva som er gjeldende veiledning i forbindelse med det som skal drøftes. Unngå kategoriske synspunkter og raske avgjørelser som bare er basert på personlige meninger. (Fil 4:5)

Ikke vær for snar til å anbefale fritak hvis det ikke er en tungtveiende grunn til å gjøre det. Det er kanskje mulig å hjelpe broren til å gjøre de nødvendige forandringer og fortsette å tjene. Har han tjent trofast i mange år? Hva er det han har gjort eller unnlatt å gjøre som reiser spørsmål om hans kvalifikasjoner? Hvordan reagerte han på veiledning? Har han hatt slike problemer tidligere, og hvordan reagerte han da på forsøkene på å hjelpe ham? Er overtredelsen virkelig så alvorlig at han må slutte å tjene i en utnevnt stilling? Kanskje han bare gjorde en feil som følge av dårlig dømmekraft. Det kan være at de fleste i menigheten fortsatt har respekt for ham og tillit til ham som eldste eller menighetstjener. Saken er kanskje ikke særlig kjent, om den overhodet er det. Hvis han innser at han har gjort noe dumt, har lært av sin feil, har en rett holdning og ønsker å forbedre seg, kan det være at han kan fortsette å tjene.

32. Hvis det er nødvendig å vurdere en eldstes kvalifikasjoner, skal eldsterådet drøfte saken mens han er til stede, og gå fram på denne måten:

- (1) Etter å ha søkt Jehovas veiledning i bønn bør dere forvise dere om at alle sakens fakta kommer fram. Sørg for at drøftelsen foregår i en respektfull, fredelig atmosfære.
- (2) La broren få nok tid til å gi uttrykk for sine synspunkter og besvare alle spørsmål. Spør om hvordan han ser på saken.
- (3) Be broren om å forlate rommet før de andre eldste fortsetter drøftelsen og bestemmer seg for hva de vil anbefale.
- (4) Be broren komme inn i rommet igjen. Hvis avgjørelsen går ut på å anbefale at han blir fritatt, skal dere informere ham om det og om de bibelske grunnene til avgjørelsen.

- (5) La broren få anledning til å kommentere avgjørelsen.
Det kan være nødvendig at han forlater rommet igjen, slik at de andre eldste kan drøfte saken videre før de kommer med en endelig anbefaling.

33. Hvis det er kvalifikasjonene til en menighetstjener som skal vurderes, følges den samme prosedyren, bortsett fra at han ikke er til stede på møtet i eldsterådet; det er vanligvis tilstrekkelig at to eldste snakker med ham på forhånd for å høre hva han har å si om saken. Hvis eldsterådet bestemmer seg for å anbefale at han blir fritatt, vil de samme to eldste informere ham om det og de bibelske grunnene til anbefalingen. Samtidig bør han få anledning til å gi uttrykk for sin mening. Avhengig av hva han gir uttrykk for, kan det være nødvendig at de eldste kommer sammen igjen for å drøfte saken ytterligere før de kommer med en endelig anbefaling.

ANBEFALING OM FRITAK UNDER KRETSTILSYNSMANNENS VANLIGE BESØK

34. Anbefalinger om fritak fordi en bror har vist dårlig dømmekraft, men ikke har begått en overtredelse som må behandles av et domsutvalg, bør helst legges fram for kretstilsynsmannen under hans besøk istedenfor mellom besøkene. Ved begynnelsen av besøket bør de eldste hjelpe kretstilsynsmannen til å få et fullstendig bilde av saken ved å gi ham bakgrunnsinformasjon, deriblant opplysninger om hvilken konklusjon eldsterådet eventuelt har trukket. (Se 8:31–33.) På det møtet som kretstilsynsmannen har med de eldste senere i uken, vil han drøfte brorens bibelske kvalifikasjoner. Hvis kretstilsynsmannen er enig i anbefalingen, skal broren informeres om fritaket. Hvis broren er enig i avgjørelsen, vil kretstilsynsmannen skrive et fritaksbrev. Opplysningen om fritaket bør bli gitt på det førstkommende midtukumøtet. (Se 8:38.) Hvis broren er uenig i avgjørelsen, skal han informeres om sin rett til å appellere. – Se 8:39.

ANBEFALING OM FRITAK MELLOM KRETSTILSYNSMANNENS VANLIGE BESØK

- 35.** Hvis det oppstår alvorlige spørsmål om en brors kvalifikasjoner og kretstilsynsmannen ikke skal besøke menigheten i den nærmeste framtid, bør eldsterådet følge den prosedyren som er beskrevet i kapittel 8, avsnittene 31–33. Hvis eldsterådet har vurdert en brors kvalifikasjoner og kommet fram til at de vil anbefale et fritak, skal tjenesteutvalget straks sende anbefalingen til kretstilsynsmannen. Brevet til kretstilsynsmannen bør inneholde all nødvendig informasjon og opplyse om broren er enig i anbefalingen eller ikke. Inntil videre fortsetter broren å tjene som eldste eller menighetstjener. Eldsterådet avgjør hvilke oppgaver han kan ha i menigheten i mellomtiden, avhengig av omstendighetene. Hvis kretstilsynsmannen er enig i anbefalingen og mener at den straks bør tas til følge, vil han sende et fritaksbrev til eldsterådet. Når brevet er mottatt, bør koordinatoren for eldsterådet gi to eldste i oppdrag å informere broren om kretstilsynsmannens avgjørelse. Hvis broren godtar kretstilsynsmannens avgjørelse, bør opplysningen om fritaket gis på det førstkommende midtukemøtet. (Se 8:38.) Hvis broren ikke godtar avgjørelsen, bør han bli informert om sin rett til å appellere. Opplysningen til menigheten skal i så fall holdes tilbake, og koordinatoren skal informere kretstilsynsmannen. – Se 8:39.

Å FRASI SEG SIN STILLING

- 36.** Hvis en bror ønsker å frasi seg sin stilling, skal to eldste først drøfte saken med ham. Hvorfor ønsker han å fratre? Oppfyller han ikke de bibelske kravene? Hvis hans livssituasjon hindrer ham i å gjøre det han skulle ønske, er det da noe de eldste kan gjøre for å hjelpe og oppmuntre ham? Inntil omstendighetene endrer seg, kan de kanskje sørge for at han har færre oppgaver i en periode mens han fortsetter å tjene. Hvis han etter denne drøftelsen fremdeles ønsker å frasi seg sin stilling, bør tjeneste-

utvalget skrive til kretstilsynsmannen og gi ham alle relevante opplysninger om hvorfor broren velger å gi avkall på sitt tjenestetprivilegium. Kretstilsynsmannen vil deretter sende et fritaksbrev til eldsterådet. – Se 8:35.

FRITAK PÅ GRUNN AV EN ALVORLIG OVERTREDELSE ELLER DØDSFALL

- 37.** Menighetens tjenesteutvalg skal straks informere kretstilsynsmannen hvis (1) en eldste eller menighetstjener er fritatt fordi han er blitt irettesatt av et domsutvalg, er blitt ekskludert eller har trukket seg, eller hvis (2) en eldste eller menighetstjener er død. Når det gjelder fritak fordi broren er blitt irettesatt eller ekskludert eller har trukket seg, bør den informasjonen som sendes til kretstilsynsmannen, inneholde opplysninger om hvilken overtreddelse det dreier seg om, og hvilken avgjørelse domsutvalget har tatt. Kretstilsynsmannen vil sende et fritaksbrev til eldsterådet når det gjelder en bror som er blitt irettesatt, men det vil ikke bli sendt et slikt brev hvis broren ble ekskludert, trakk seg eller er død. – Se 8:38.

OPPLYSNING OM FRITAK

- 38.** Når det skal gis en opplysning om fritak, deriblant fritak fordi en bror har frasagt seg sin stilling, skal denne ordlyden brukes: «Bror [personens navn] tjener ikke lenger som eldste (menighetstjener).» Når en eldste eller en menighetstjener flytter fra menigheten, skal det ikke gis en opplysning om fritak. Når en bror frasier seg sin stilling, skal det gis en opplysning uten å vente på fritaksbrevet fra kretstilsynsmannen. Hvis det med sikkerhet er blitt fastslått at en utnevnt bror har begått en alvorlig overtreddelse, skal det gis en opplysning om fritaket på det førstkommende midtukemøtet, selv om domsutvalget ikke skulle ha avsluttet saken ennå.

APPELLERING AV FRITAK

- 39.** Hvis en eldste eller en menighetstjener er uenig i kretstilsynsmannens avgjørelse om å fritak ham og ønsker å appellere fritaket, bør han straks sende et kort brev til tjenesteavdelingen, med kopi til eldsterådet og til kretstilsynsmannen, der han forklarer hvorfor han ikke er enig. Det vil ikke være riktig å forhindre broren i å appellere, for eksempel ved å antyde at det da vil ta lengre tid å bli utnevnt på nytt, eller at avdelingskontoret kommer til å se negativt på ham. Opplysningen om fritak skal holdes tilbake, og fritaksbrevet skal makuleres (hvis det er skrevet et slikt brev). Deretter vil tjenesteavdelingen gi en erfaren kretstilsynsman i oppdrag å behandle hele saken på nytt sammen med den opprinnelige kretstilsynsmannen. De to kretstilsynsmennene må lytte nøye til broren og de eldste og behandle alle involverte på en vennlig og rettferdig måte. Etter at kretstilsynsmennene har kommet fram til en felles avgjørelse, finnes det ingen ytterligere mulighet for å appellere. Hvis avgjørelsen går ut på at broren skal bli fritatt, vil den kretstilsynsmannen som har brorens menighet i sin krets, sende et fritaksbrev til eldsterådet. Når fritaksbrevet er mottatt, skal det gis en opplysning om fritaket til menigheten på det førstkommende midtukumøtet.

MENIGHETENS ARKIV

- 40.** Når en eldste eller menighetstjener blir fritatt, skal det arkiveres en kort forklaring av fritaket i menighetens arkiv.

Pionerer

	Avsnitt
Utnevelser	1–3
Fritak	4–5
Bytte av menighet	6–7
Endre opplysninger om en pioner	8
Innsending av søknader på papir	9
<i>Felttjenesterapport (S-4)</i>	10
Godskrivning av timer	11–13
Spesielle hensyn	14
Gjennomgang av pionerens felttjeneste	15–17
Pionerer med helsebegrensninger	18–19

UTNEVNELSER

1. Når menighetens tjenesteutvalg får en *Søknad om å få utføre alminnelig pionertjeneste (S-205)* fra en forkynner, skal utvalget snakke med den aktuelle gruppetilsynsmannen og deretter raskt komme sammen for å drøfte søkerens kvalifikasjoner og ha de nedenstående retningslinjene i tankene. Tjenesteutvalget må bruke god dømmekraft for å avgjøre om de skal rådføre seg med de andre eldste. – Ordsp 15:22.
 - (1) Den informasjonen søkeren har fylt ut, skal være fullstendig og korrekt.
 - (2) Det må ha gått minst seks hele måneder siden søkeren ble døpt.

- (3) Søkeren må være et eksemplarisk Jehovas vitne.
– Se 2:4.
 - (4) Søkeren må ha ordnet seg slik at han kan nå det årlige timekravet på 600 timer.
 - (5) De som slutter som pionerer, må vente i seks hele måneder før de kan søke igjen.
 - (6) Søkeren kan ikke ha vært irrettesatt eller gjenopptatt i løpet av de siste tolv månedene, og alle restriksjoner må være opphevet.
 - (7) Søkeren skal angi den datoen han ønsker å begynne som pioner. Det skal ikke foretas utnevnelser med tilbakevirkende kraft, med mindre det foreligger helt spesielle omstendigheter, for eksempel i det sjeldne tilfellet at de eldste har mistet søknadsskjemaet, eller at de har ventet med å behandle søknaden uten å ha en god grunn til det.
- 2.** Når tjenesteutvalget har avgjort om de skal utnevne søkeren eller ikke, skal eldsterådet bli informert om avgjørelsen. Dette skal gjøres før det gis en eventuell opplysning om utnevnelsen til menigheten. Hvis avgjørelsen går ut på at søkeren ikke er kvalifisert til å tjene som alminnelig pioner, skal to medlemmer av tjenesteutvalget vennlig forklare ham grunnen til avgjørelsen. Hvis tjenesteutvalget utnevner søkeren til alminnelig pioner og han sendte inn søknaden på nettet, skal dere se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub (S-135)*. Hvis søkeren har levert en søknad på papir, eller hvis menigheten ikke kan bruke JW Hub ennå, se kapittel 9, avsnitt 9.
 - 3.** Når utnevnelsen er blitt registrert av avdelingskontoret, skal den alminnelige pioneren informeres om utnevnelsen og gis *Veiledning til nye alminnelige pionerer (S-236)*. På det førstkommande midtukemøtet skal det opplyses for menigheten at forkynneren er blitt utnevnt til alminnelig pioner.

FRITAK

4. Før det blir truffet en avgjørelse om å frita en alminnelig pioner, skal menighetens tjenesteutvalg innhente opplysninger fra gruppetilsynsmannen hans. De må også vurdere om pioneren oppfyller kravene til å bli vist spesielle hensyn. (Se 9:14.) Tjenesteutvalget må bruke god dømmekraft for å avgjøre om de skal rådføre seg med de andre eldste. (Se 2:1; 13:5–6.) Uansett, og før det eventuelt gis en opplysning til menigheten, skal elds-terådet informeres om avgjørelsen, og to medlemmer av tjenesteutvalget skal informere pioneren om avgjørelsen. Hvis pioneren ikke lenger er kvalifisert eller må slutte av personlige grunner, skal det bli gitt en opplysning til menigheten. Opplysningen om fritak skal lyde: «Bror (søster) [personens navn] tjener ikke lenger som alminnelig pioner.» Avdelingskontoret informeres om fritaket på JW Hub. Velg «Personlige grunner» hvis pioneren slutter på grunn av dårlig helse, familieforpliktelser, verdslig arbeid og så videre. Velg «Ikke lenger kvalifisert» hvis pioneren slutter fordi han er et dårlig eksempel, men ikke er blitt irettesatt av et domsutvalg. Hvis han slutter av andre grunner, velges den aktuelle grunnen.
5. Hvis pioneren ble irettesatt av et domsutvalg, er han automatisk diskvalifisert, og fritaket skal snarest registreres på JW Hub.

BYTTE AV MENIGHET

6. Hvis en pioner flytter til en annen menighet, skal sekretæren i den menigheten han flytter fra, overføre pionerens personopptegetninger til den nye menigheten. – Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* (S-135).
7. Etter at den nye menigheten har godtatt overføringen av pionerens personopptegetninger, vil personen bli lagt til i listen over pionerene i menigheten. Når menigheten har mottatt introduksjonsbrevet fra den forrige menigheten, må tjenesteutvalget i

den nye menigheten få bekreftet at forkynneren ønsker å fortsette som pioner. Hvis han ønsker det og det ikke foreligger en helt spesiell grunn til ikke å utnevne ham, skal det gis en opplysning om utnevnelsen på det førstkommende midtuke-møtet.

ENDRE OPPLYSNINGER OM EN PIONER

8. Endringer som gjelder en pioners navn, fødselsdato, dåpsdato, sivilstand eller ektefellens navn kan gjøres på JW Hub. Ta kontakt med tjenesteavdelingen hvis det er andre opplysninger som må endres.

INNSENDING AV SØKNADER PÅ PAPIR

9. Hvis søkeren har levert søknaden på papir, skal den godkjente søknaden sendes til tjenesteavdelingen, slik at utnevnelsen kan bli registrert. (Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* [S-135].) Hvis menigheten ikke kan bruke JW Hub ennå, vil menigheten motta et S-202-brev som viser at utnevnelsen er blitt registrert. De menighetene som ikke kan bruke JW Hub ennå, kan også bruke S-202-brevet for å informere tjenesteavdelingen om endringer i pionerens personlige opplysninger eller for å informere en annen menighet om at en pioner flytter til dem.

FELTTJENESTERAPPORT (S-4)

10. Felttjenesterapportene for alminnelige pionerer skal behandles på samme måte som menighetsforkynneres rapporter. Rapporter som leveres for sent, skal tas med i de alminnelige pionerens samlede virksomhet på den rapporten som skal sendes til avdelingskontoret måneden etter.

GODSKRIVNING AV TIMER

11. Alminnelige pionerer kan bli spurt om å hjelpe til med forskjellige teokratiske oppdrag som en del av deres hellige tjeneste. Fordi pionerene er åndeligsinnede og fleksible og har en villig innstilling, er de gjerne i stand til å fremme Rikets interesser på en spesiell måte. Godkjente teokratiske oppdrag innbefatter det å være med på teokratisk byggearbeid, å hjelpe til med stevnearbeid før og etter et stevne, å utføre nødhjelpsarbeid, å tjene i et sykehuskontaktutvalg eller en pasientbesøksgruppe, å hjelpe til med arbeid på en stevnehall og å delta på møter som blir holdt i fengsler. Godkjente oppdrag innbefatter også det å være midlertidig frivillig på Betel, Betel-pendler, ekstern frivillig eller Betel-konsulent, å være feltrepresentant eller drifts- og vedlikeholdsinstruktør for den lokale bygge- og prosjekteringsavdelingen og så videre.
12. Når det er blitt godkjent at pioneren kan hjelpe til med et oppdrag, må han selv notere seg hvor mange timer han har brukt på oppdraget i løpet av måneden. Han skal oppgi disse timene til menigheten i kommentarfeltet på felttjenesterapporten (S-4). Pioneren bør få tydelig beskjed om at når han leverer rapporten, skal han ikke slå sammen tiden på feltet og de timene som er brukt på oppdraget, og at det forventes at han bruker noe tid i forkynnelsen hver måned.
13. De timene som er brukt på det godkjente oppdraget, skal ikke inkluderes i den felttjenesterapporten som sendes til avdelingskontoret. Tallene i kolonnen «Timer» på *Forkynnerens opptegnelser* (S-21) skal bare vise hvor mange timer pioneren faktisk har brukt i felttjenesten. De timene som er brukt på det godkjente oppdraget, skal skrives i kolonnen «Kommentarer» sammen med en opplysning om hvor mange av de timene som kan godskrives. En pioner som har tillatelse til det, kan få godskrevet timer i den grad at antall timer brukt i felttjenesten pluss

antall timer brukt på godkjente oppdrag totalt sett ikke overskrider 55 timer. Man kan ikke overføre godskrevne timer til en annen måned. De timene man får godskrevet i forbindelse med teokratiske skoler eller kurs, kommer i tillegg til den tiden man har brukt i felttjenesten den måneden, og i tillegg til den tiden man kan få godskrevet i forbindelse med et godkjent teokratisk oppdrag. Hvis en teokratisk skole eller et teokratisk kurs omfatter dager i mer enn én måned, kan pioneren selv avgjøre hvor stor del av de godskrevne timene han vil anvende i hver måned.

SPESIELLE HENSYN

- 14.** I noen tilfeller bruker pionerer mer tid på teokratiske prosjekter i en bestemt måned enn de kan få godskrevet timer for. Senere i tjenesteåret trenger de kanskje å ta ferie, bruke tid på verdslig arbeid eller ta seg av andre viktige ting som hindrer dem i å nå timekravet for tjenesteåret på 600 timer. Tjenesteutvalget må ta i betraktning alt det arbeidet slike pionerer utfører for å fremme Rikets interesser, og ta spesielle hensyn til dem. Hvis en pioner ikke nådde det årlige timekravet, fordi han i stor grad har arbeidet med teokratiske prosjekter – mer enn det han kunne få godskrevet timer for – skal han ikke miste privilegiene sine. De eldste, som er klar over det arbeidet pioneren har utført for å fremme Rikets interesser, vil isteden rose ham for dette. På forkynderens opptegnelsekort (S-21) kan det skrives en kommentar om at det er blitt vist spesielle hensyn.

GJENNOMGANG AV PIONERENES FELTTJENESTE

- 15.** Hvert år omkring den 1. mars bør sekretæren og tjenestetilsynsmannen gjennomgå felttjenesten og de godskrevne timene til alle alminnelige pionerer. Hvis en pioner konsekvent ikke rapporterer 50 timer i gjennomsnitt, eventuelle godskrevne timer med-

regnet, skal tjenestetilsynsmannen og gruppetilsynsmannen ha et møte med pioneren for å snakke om situasjonen og gå inn for å hjelpe ham. Klarer han ikke timekravet på grunn av helseproblemer, økte familieforpliktelser, dårlig planlegging eller verdslig arbeid? Er det andre aktiviteter som legger beslag på hans tid og krefter? Er det et midlertidig eller et vedvarende problem? Har han en realistisk timeplan som vil gjøre det mulig for ham å nå timekravet for tjenesteåret?

16. Ved slutten av tjenesteåret skal menighetens tjenesteutvalg komme sammen for å vurdere virksomheten til alle alminnelige pionerer som ikke nådde det årlige timekravet, og så avgjøre om de skal få fortsette som pionerer. (Hvis en alminnelig pioner har klart minst 560 timer det året – inkludert eventuelle godskrevne timer – kan han fortsette å tjene som pioner.) I tillegg til de faktorene som er nevnt i det forrige avsnittet, bør følgende faktorer tas i betraktning før det blir truffet en avgjørelse: Hvor lenge har han vært i heltidstjenesten? Hvor gammel er han? Vil det være bedre for ham å slutte som alminnelig pioner inntil livssituasjonen forandrer seg? Det å ta pause fra pionertjenesten en tid kan gjøre at han slipper stresset med å prøve å nå timekravet samtidig som han må takle vanskelige eller uheldige omstendigheter. Vær likevektige og bruk god dømmekraft når dere skal ta en slik avgjørelse. Vurder hva som vil være best for den enkelte pioner, og som samtidig vil opprettholde det høye nivået for alminnelig pionertjeneste.
17. Hvis tjenesteutvalget somler med å ta hånd om slike saker, kan det oppstå flere problemer. En pioner kan begynne å tenke at det ikke er så viktig å nå timekravet. Eller han kan føle seg stresset fordi han lurer på når de eldste skal be ham om å slutte. Pioneren prøver kanskje å øke antall timer i felttjenesten i et urealistisk forsøk på å nå timekravet, i den tro at det er den eneste løsningen. Slike situasjoner kan få pioneren til å bli motløs og utvikle en dårlig innstilling eller føre til at han får helseproblemer.

Derfor er det på lang sikt til pionerens eget beste at saken håndteres med det samme. – Gal 6:10.

PIONERER MED HELSEBEGRENSNINGER

- 18.** I sjeldne tilfeller kan en bror eller søster få godkjenning til å fortsette som pioner uten å ha et timekrav. Denne ordningen gjelder bare for eksemplariske pionerer som har tjent i mange år, og som ikke klarer timekravet på grunn av helsebegrensninger. De må ha et oppriktig ønske om å fortsette som pionerer, og de må føle at det ville være et nederlag hvis de måtte slutte i pionertjenesten. De eldste kan anbefale at en slik forkynner kan fortsette som pioner hvis han (1) er 50 år eller eldre og (2) har vært pioner i minst 15 år til sammen. De eldste kan ikke ta denne avgjørelsen uten først å ha drøftet saken med kretstilsynsmannen. Denne ordningen gjelder ikke for dem som må ta seg av syke familiemedlemmer, utføre mer verdslig arbeid og så videre. De som ikke begynner som pionerer før de er 60 år eller eldre, kommer ikke inn under denne ordningen. Hvis en eldre pioner får helseproblemer og ikke klarer timekravet, er det ingen grunn til å vurdere å la ham fortsette som pioner uten timekrav, hvis han er villig til å bli menighetsforkynner igjen.
- 19.** Når eldsterådet kommer fram til at en person kan tjene som pioner uten timekrav, bør det skrives en kommentar om dette på kortet *Forkynnerens opptegnelser* (S-21). Det er ikke nødvendig å informere avdelingskontoret om denne avgjørelsen. To medlemmer av menighetens tjenesteutvalg bør ha et møte med pioneren for å gi ham beskjed om denne kjærlige ordningen som nå gjelder ham. Oppmuntre pioneren til å fortsette å gjøre så mye i tjenesten som omstendighetene tillater. (Luk 13:24; Kol 3:23, 24) Forsikre pioneren om at han har eldsterådets fulle støtte, og at Jehova er klar over de ofrene han har brakt i løpet av hans mange år i tjenesten. – Hebr 6:10, 11.

Kretstilsynsmenn

	Avsnitt
Losji og måltider	2–5
Utgifter i besøksuken	6–8
Riktig bruk av menighetens og kretsens midler	9

1. Fire til seks uker før kretstilsynsmannen besøker menigheten, skal de eldste begynne å minne menigheten om besøket. De eldste skal oppfordre forkynnerne til å delta så mye som mulig i tjenesten og minne menigheten om at det er mulig å være hjelpere med et timekrav på 15 timer og i tillegg få være med på pionermøtet med kretstilsynsmannen. Se kapittel 8, avsnittene 15 og 16, hvis det er snakk om å anbefale en bror som menighetstjener eller eldste i forbindelse med besøket. Koordinatoren for eldsterådet skal nøye følge veiledningen på skjemaet *Informasjon som trengs til kretstilsynsmannens besøk (S-61)*. Tidlig i uken bør de eldste gjøre kretstilsynsmannen oppmerksom på eventuelle alvorlige problemer i menigheten.

LOSJI OG MÅLTIDER

2. Det er et privilegium for menigheten å vise ekte gjestfrihet mot kretstilsynsmannen og hans kone. Da kan kretstilsynsmannen få utrettet mye og få et nært og godt forhold til brødrene. (Rom 12:13; 3. Joh 5, 6) Selv om kretstilsynsmannen disponerer en leilighet i kretsen, kan det være at han trenger et lokalt losji, slik at han slipper å pendle lange avstander. (Se *Veiledning for kretsens regnskap [S-331]* for flere opplysninger om kretsleiligheter.) Det er koordinatoren for eldsterådet eller en eldste som

han har utpekt, som har ansvaret for personlig å sjekke at losjiet er rent og egnet for kretstilsynsmannen og hans kone når de skal besøke menigheten. Hvis det er nødvendig å leie et losji, skal de eldste kontakte tjenesteavdelingen.

3. På losjiet bør det være et rent sted hvor man kan ha klærne sine og andre eiendeler. En stol, et bord og god belysning er viktig. Kretstilsynsmenn trenger tilstrekkelig hvile og tid for seg selv. Koordinatoren for eldsterådet eller en eldste som han har utpekt, bør spørre kretstilsynsmannen om han eller hans kone har noen allergier eller helseproblemer som kan ha betydning for hvilket losji de får. Det er dessuten best å unngå hjem der det er familieproblemer, eller hvor et familiemedlem har en alvorlig sykdom som krever at det blir tatt særlige hensyn.
4. Måltidene midt på dagen er fine anledninger til å ha oppbyggende samtaler, til å knytte nære vennskap og også til å utføre hyrdearbeid. Så når kretstilsynsmannen besøker menigheten, foretrekkes det at han tar imot invitasjonen til å spise hos de lokale brødrene slik de eldste har organisert. De eldste må vise god dømmekraft når de skal velge hvem kretstilsynsmannen skal spise hos. Kretstilsynsmannen setter stor pris på den gjestfriheten menigheten viser. Sunn og næringsrik mat bidrar til at han føler seg vel og kan følge timeplanen sin. Kretstilsynsmannen kan avgjøre om han vil ta imot invitasjoner til andre måltider.
5. Det kan være nyttig om koordinatoren for eldsterådet spør kretstilsynsmannen på slutten av besøket hva han synes om losjiet. Det er ikke nødvendig å ordne det slik at kretstilsynsmannen bor forskjellige steder hver gang han besøker menigheten.

UTGIFTER I BESØKSUKEN

6. Kretstilsynsmennene har vanligvis noen utgifter i besøksuken. Dette kan innbefatte utgifter til mat, vanlige kontorutgifter, reise-

utgifter som ikke blir dekket av avdelingskontoret, og enkelte små personlige utgifter. (Se *Veiledning for menighetens regnskap* [S-27] og *Veiledning for kretsens regnskap* [S-331] for opplysninger om hvordan kretstilsynsmennene får refundert utgiftene sine.) Kretstilsynsmannen og hans kone skal aldri være en økonomisk belastning for menighetene. – 2. Kor 11:9.

7. Kretstilsynsmannen vil være hensynsfull og vise god dømmekraft når han ber om å få refundert utgiftene sine. Noen personlige utgifter kan dekkes av månedspengene fra avdelingskontoret eller av private gaver han kan ha fått av enkeltpersoner i menigheten. Andre personlige utgifter, for eksempel til klær, kosmetikk, vitaminer, reseptfrie legemidler, forsikring av private eiendeler eller livsforsikring, skal ikke legges fram for refusjon. Slike utgifter skal kretstilsynsmannen dekke av egen lomme. En kretstilsynsmann skal ikke be noen i menighetene om penger.
8. De utgiftene kretstilsynsmannen har fordi han må bruke internett eller mobiltelefon for å kommunisere med menigheter og med avdelingskontoret, kan legges fram for refusjon. Men utgifter til bruk av internett og mobiltelefon utover det som trengs for å kommunisere med menigheter og avdelingskontoret, er en personlig utgift som kretstilsynsmannen må dekke selv; det samme gjelder utgifter til bruk av internett og mobiltelefon for kretstilsynsmannens kone.

RIKTIG BRUK AV MENIGHETENS OG KRETSENS MIDLER

9. Menighetens eller kretsens midler skal ikke brukes til å gi pengegaver til kretstilsynsmenn som overstiger de faktiske utgiftene de har. Det vil heller ikke være passende at noen gjennomfører en pengeinnsamling blant brødrene og søstrene for å gi en gave til kretstilsynsmannen. (2. Kor 8:20) Hvis noen på den annen

KRETSTILSYNSMENN

side med glede ønsker å gi et personlig bidrag til kretstilsynsmannen, er det ikke noe i veien for det – det er en privatsak som ikke angår andre. – 2. Kor 9:7.

Medisinske spørsmål

	Avsnitt
Forkynnere som nylig er blitt døpt	1
Foreldre og gravide	2
Eldre	3
Adgang til sykehuset	4
Kommunikasjon med helsepersonell	5
Sykehuskontaktutvalg	6–10
Medisinsk behandling et annet sted	11–16
Dåp av person med smittsom sykdom	17–18
Kommunikasjon med mediene	19

FORKYNNERE SOM NYLIG ER BLITT DØPT

1. Sekretæren skal gi en forkynner som nylig er blitt døpt, et medisinsk fullmaktskort (dpa). Sekretæren må informere ham om at det er viktig å ha et ordentlig utfylt fullmaktskort, og dessuten nevne at han bør gi en kopi til hans fullmektige i helse-spørsmål og legen hans eller sykehuset. (En forkynner som har mindreårige barn, bør også få *Identitetskort* [ic] til barna sine.) Sekretæren bør oppmuntre forkynneren til å be til Jehova om det og tenke igjennom det som blir sagt i leksjon 39 i boken *Et håp om en lys framtid*, spesielt videoen *Hvordan ta avgjørelser i helsespørsmål som gjelder bruk av blod*, og delen «Finn ut mer». Hvis forkynneren har problemer med å få sett videoene på egen hånd, skal sekretæren legge til rette for at han eller hun får sett dem.

FORELDRE OG GRAVIDE

2. Når de eldste får vite at en søster er gravid, bør de gi henne (og hennes mann, hvis han er et Jehovas vitne) et eksemplar av *Informasjon til gravide* (S-401). Kort tid deretter bør de eldste oppfordre henne til å be sykehuskontaktutvalget om hjelp til å velge en dyktig, samarbeidsvillig lege. (Se 11:8–10.) De eldste bør forvise seg om at foreldre som har mindreårige barn, får *Identitetskort* (ic) til barna og er kjent med innholdet i *Hvordan foreldre kan beskytte barna sine mot misbruk av blod* (S-55).

ELDRE

3. De eldste bør minne eldre forkynnere om viktigheten av å ha et fullstendig utfylt fullmaktskort, slik at avgjørelsene deres angående helse spørsmål er godt kjent. Men eldre forkynnere – spesielt de som ikke har familiemedlemmer i sannheten – kan være spesielt sårbare for press. Det er derfor fornuftig at de fra tid til annen forviser seg om at deres fullmektige i helse spørsmål forstår deres avgjørelser og vil forsvare dem. – Ordsp 22:3.

ADGANG TIL SYKEHUSET

4. Når de eldste får vite at en forkynner vil bli eller er lagt inn på sykehus, bør forkynneren bli minnet om at hvis han ønsker besøk av de eldste i menigheten eller noen fra pasientbesøksgruppen, bør han informere sykehuset om at representanter for Jehovas vitner er velkomne. (Se 11:8–10.) Forkynneren må lese sykehusdokumenter nøye for å forvise seg om at hans ønsker i helse spørsmål er riktig registrert. Pasienten vil kanskje kunne gjøre endringer i slike dokumenter som det måtte være behov for, og vil da signere ved hver forandring han gjør. Forkynneren bør forvise seg om at en kopi av fullmaktskortet ligger ved pasientjournalen hans. Noe som kan bidra til at en forkynners ønsker blir respektert, er at han velger to Jehovas vitner som sine full-

mektige, istedenfor familiemedlemmer som ikke er i sannheten. Hvis dette gjøres, vil det være både klokt og omtenkstomt av forkynneren å gjøre slike familiemedlemmer oppmerksomme på det.

KOMMUNIKASJON MED HELSEPERSONELL

5. Hvis det dreier seg om en planlagt medisinsk prosedyre eller behandling, bør forkynneren god tid i forveien snakke med legen og andre i det medisinske teamet om sitt standpunkt i helsespørsmål. Alle medlemmene av teamet må være klar over hvordan forkynneren ser på blod, på legemidler som inneholder mindre blodfraksjoner, og på medisinske framgangsmåter som innebærer bruk av eget blod. Hvis forkynneren gir tillatelse til det, kan medlemmer av sykehuskontaktutvalget eller andre drøfte forkynnerens tilfelle med helsepersonell. (Se 11:8–10.) Men det er pasienten selv eller hans fullmektige i helsespørsmål som har ansvaret for å ta avgjørelsene.

SYKEHUSKONTAKTUTVALG

6. Sykehuskontaktutvalgene (SKU) har en nøkkelrolle når det gjelder å hjelpe medisinske og juridiske fagfolk til å forstå vårt religiøse standpunkt med hensyn til blodtransfusjoner. Pasientbesøksgrupper (PBG) i forskjellige byer gir åndelig støtte til vitner som kommer fra andre steder, og som er innlagt på sykehus. Denne virksomheten koordineres av SKU. Ordningen med SKU og PBG fritar ikke de eldste eller andre i menigheten for deres ansvar for å støtte forkynnere som ligger på sykehus. – Ordsp 17:17; 1. Joh 3:18.
7. Virksomheten til SKU er helt atskilt fra sykehusenes behandlingsopplegg, også opplegg for medisinsk og kirurgisk behandling uten bruk av blod. Verken avdelingskontoret eller SKU gjør seg til talsmenn for helsetilbydere eller forretningsorganisasjoner.

- 8.** De eldste bør oppfordre forkynnere til å be SKU om hjelp til å finne en dyktig, samarbeidsvillig lege (enten for seg selv eller for sine barn). Dette bør gjøres så tidlig som mulig i en hvilken som helst situasjon som innebærer et sykehusopphold, en operasjon eller et behandlingsforløp, for eksempel kreftbehandling. Dette gjelder selv om det kan se ut som om situasjonen ikke vil involvere blodspørsmålet. Denne hjelpen er tilgjengelig for døpte og udøpte forkynnere. Med slik hjelp kan forkynneren forvise seg om at den legen han velger, har erfaring med å bruke alternativer til blodtransfusjon. Når en forkynner ber om hjelp fra SKU, skal en eldste først kontakte SKU og oppgi følgende:
- (1) Forkynnerens navn, alder, menighet og telefonnummer.
 - (2) Forkynnerens og familiens åndelige tilstand, og om det er noen ikke-troende familiemedlemmer inne i bildet.
 - (3) Om forkynneren har et utfylt fullmaktskort tilgjengelig. (Hvis ikke, bør forkynneren oppfordres til å fylle ut et med en gang. Udøpte forkynnere kan ta utgangspunkt i fullmaktskortet eller identitetskortet [ic] for å lage egne dokumenter for seg selv og barna sine.)
- 9.** Når eldstebroren snakker med en av brødrene i SKU, skal han be om en primær og en alternativ måte å komme i kontakt med SKU på. Deretter skal han gi denne informasjonen til forkynneren, slik at han kan kontakte SKU direkte. Eldstebroren skal også minne forkynneren på at om han skulle få behov for hjelp fra SKU igjen i framtiden, skal han be en av de eldste om oppdatert kontaktinformasjon. Hvis forkynneren er ute av stand til å snakke for seg, kan en eldste, forkynnerens fullmektige i helsspørsmål eller en i familien kontakte SKU på forkynnerens vegne. Den som ringer, bør gi SKU de opplysningene som måtte være relevante, for eksempel hvilket sykehus forkynneren er på, hva legen heter, og romnummeret.

- 10.** Alle eldste bør sørge for at de har lett tilgang til kontaktinformasjonen til SKU. Det ligger oppdatert kontaktinformasjon på JW Hub. Det er ikke meningen at denne informasjonen skal deles ut. Den skal derfor ikke henges opp på oppslagstavlen.

MEDISINSK BEHANDLING ET ANNET STED

- 11.** Det hender at en forkynner har behov for spesialisert helsehjelp som ikke er tilgjengelig lokalt. Hvis pasienter som er Jehovas vitner, og familien deres trenger hjelp til å skaffe losji på behandlingsstedet, kan de fylle ut skjemaet *Søknad om losji ved behov for spesialisert helsehjelp (hlc-20)*, som de eldste kan få av sykehuskontaktutvalget (SKU). Det kreves selvfølgelig ikke at pasienter benytter seg av denne ordningen, særlig ikke hvis de har råd til å dekke losjoutgiftene selv. Hvis pasienten ganske enkelt ønsker informasjon om hvilke losjumuligheter som finnes på stedet, kan han oppgi at han er i stand til å dekke utgiftene sine, og så kan SKU gi ham aktuell informasjon.
- 12.** Hvis det ikke dreier seg om en nødssituasjon, bør de eldste få skjemaet fra sitt lokale SKU og så hjelpe pasienten eller familien hans med å fylle det ut. Så snart skjemaet er fylt ut, skal de eldste sende det til SKU for den byen der behandlingen skal finne sted. Men hvis det dreier seg om en nødssituasjon, kan de eldste be sitt lokale SKU om at losjiforespørselen snarest blir tatt hånd om.
- 13.** Det er klokt av en familie å begrense det antall personer som reiser sammen med pasienten. SKU for den byen der behandlingen skal finne sted, vil bruke det utfylte skjemaet for å finne losji til dem som kommer. Losji kan skaffes ved å benytte seg av:
- (1) Rabattavtaler som sykehusene har inngått med hoteller og andre overnattingssteder i nærheten. Slike avtaler gjelder vanligvis for alle, også for ikke-vitner.

- (2) Rabattavtaler som Jehovas vitner har på hoteller som brukes i forbindelse med stevner, hvis det er mulig.
 - (3) Losji hos Jehovas vitner som bor i nærheten av sykehuset. Hvis det er behov for losji i en lengre periode, kan hjemmene til flere familier brukes på omgang, slik at gjestfriheten ikke blir en belastning for én familie.
- 14.** Det er bare pasienten og nære familiemedlemmer som står i et godt forhold til menigheten, og som ledsager pasienten, som kan nyte godt av spesielle losjiordninger og -tilbud for Jehovas vitner. Disse ordningene gjelder ikke for familiemedlemmer som ikke er Jehovas vitner, heller ikke ekskluderte familiemedlemmer.
- 15.** Det er først og fremst pasienten og familien hans som har ansvaret for å dekke utgifter til blant annet transport, måltider og losji. Men i visse tilfeller kan det være aktuelt at pasientens menighet tilbyr hjelp. – *od* kap. 12 avsn. 12–15; kap. 16 avsn. 9–11.
- 16.** Hvis det er et sykehus i nærheten av menigheten og det ofte kommer Jehovas vitner fra andre steder for å få behandling der, kan de eldste informere ordstyreren for det lokale SKU om eksemplariske forkynnere som kan tilby passende losji for besøkende vitner.

DÅP AV PERSON MED SMITTSOM SYKDOM

- 17.** Hvis en dåpskandidat har en smittsom sykdom, for eksempel hiv/aids, hepatitt eller en annen alvorlig sykdom, bør kjærlig omtanke for andre få ham til å informere de eldste om det. (*od* s. 197) I slike tilfeller bør koordinatoren for eldsterådet informere personen om disse dåpsalternativene:
- (1) Han kan være til stede på stevnet, lytte til dåpstalen og deretter bli tatt med til en elv, et vann eller til sjøen for å bli døpt.

- (2) Han kan være til stede på stevnet, lytte til dåpstalen og så bli døpt på hotellrommet sitt eller i et privat hjem hvor det er et stort badekar.
 - (3) Hvis han ikke føler seg komfortabel med at andre skal få vite at han har en slik sykdom, kan han være til stede på et annet stevne enn det som menigheten hans er invitert til, lytte til dåpstalen og så bli døpt i en elv, et vann eller i sjøen.
 - (4) Han kan be de eldste om å arrangere en privat dåp. De eldste skal informere kretstilsynsmannen om dåpen.
- 18.** De brødrene som døper, bør bli informert om den helserisikoen som er inne i bildet, slik at de kan avgjøre om de er villige til å ta den risikoen eller ikke.

KOMMUNIKASJON MED MEDIENE

- 19.** Hvis menigheten blir kontaktet av en journalist i forbindelse med en medisinsk sak som gjelder en forkynner eller Jehovas vitners syn på medisinsk behandling, skal de eldste følge veiledningen i kapittel 30, avsnitt 2.

Hvordan avgjøre om det er nødvendig med et domsutvalg

	Avsnitt
Overtredelser som må behandles av de eldste	2–39
Seksuell umoral (<i>porneia</i>)	3–6
Sterke indisiebeviser på at det er begått seksuell umoral (<i>porneia</i>)	7–9
Det å inngå ekteskap når man ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg	10–12
Overgrep mot barn	13
Grov urenhet, urenhet med grådighet	14–15
Flyktig berøring av intime kroppsdeler eller kjærtegning av bryster	15.1
Umoralske samtaler via telefon eller internett	15.2
Avskyelige former for pornografi	15.3
Ulovlige stoffer, tobakk og misbruk av vanedannende stoffer og medisiner	15.4–5
Ekstrem fysisk urenhet	15.6
Skamløs oppførsel	16–17
Unødvendig samvær med ekskluderte eller slike som har trukket seg	17.1
Det å date når man ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt	17.2
Alkoholmisbruk	18–19
Fråtsing	20
Tyveri	21
Bevisst, ondsinnet løgn; falskt vitnesbyrd	22–23

Bedrageri, baktalelse	24–28
Hån og spott	29
Vulgært snakk	30
Grådighet, gambling, pengeutpressing	31–34
Nekte å forsørge familien	35
Raseriutbrudd, vold, familievold	36–37
Drap	38
Frafall	39
Feiring av falske religiøse høytider	39.1
Deltagelse i religiøse aktiviteter sammen med andre trossamfunn	39.2
Det å bevisst spre falske læresetninger	39.3
Det å skape splittelser, danne sekter	39.4
Arbeid som fremmer falsk religion	39.5
Okkultisme	39.6
Avgudsdyrkelse	39.7
Beviser for at det er begått en overtredelse	40–42
Bekjennelse	40.1
Øyenvitner	40.2
De som har spesielle tjenesteprivilegier	43
De som ikke har kommet sammen med menigheten på mange år	44–46
Udøpte forkynnere	47–55
Alvorlige overtredelser som ble begått for flere år siden	56–58
Gyldigheten av en overtrederers dåp	59–61
Menighet som skal behandle saken	62–64
Overtredelser som involverer forkynnere fra forskjellige menigheter	65
Tillater at noen begår seksuell umoral hjemme hos seg	66–69

Bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt	70–75
Merke seg uordentlige	76–79
Selvmordsforsøk	80

1. De eldste må reagere raskt når de får vite at noen har gjort noe alvorlig galt, slik at de kan beskytte menigheten og hjelpe overtrederen. (Jud 4) Hvis de forsømmer å ta hånd om slike saker, kan det føre til at Jehovas hellige ånd ikke lenger virker fritt i menigheten. De eldste må først finne ut om overtredelsen faktisk er begått, og så vurdere om den er alvorlig nok til at det må nedsettes et domsutvalg. – Se 12:2–39; 15:1.

OVERTREDELSE SOM MÅ BEHANDLES AV DE ELDSTE

2. Nedenfor er det en fortegnelse over overtredelser som kan gjøre det nødvendig å nedsette et domsutvalg. Oversikten er ikke komplett, for det kan også være andre saker som må behandles av et domsutvalg. De eldste må vise god dømmekraft og bruke sunn fornuft når de skal vurdere alvoret i en påstått overtredelse. De må ta i betraktning hva som har skjedd, hvilket omfang det har hatt, hvor ofte det har skjedd, om det er blitt praktisert, hva som har vært motivet, om det er blitt gjort med overlegg, og så videre. Hvis de eldste er i tvil om en bestemt overtredelse må behandles av et domsutvalg, kan eldsterådet skrive til tjenesteavdelingen og be om ytterligere veiledning.
3. **Seksuell umoral (*porneia*):** (3. Mos 20:10, 13, 15, 16; Rom 1: 24, 26, 27, 32; 1. Kor 6:9, 10) *Porneia* innebærer umoralsk bruk av kjønnsorganene, på en naturlig eller pervers måte, i seksuell hensikt. Det må være en annen part i den umoralske handlingen – et menneske (uansett kjønn) eller et dyr. *Porneia* innbefatter utroskap, seksuell omgang med dyr, homoseksuelle handlinger

og prostitusjon. Det innbefatter også oralsex, analsex og stimulering av kjønnsorganene mellom personer som ikke er gift med hverandre. Det dreier seg ikke om en kort berøring av kjønnsorganene, men om bevisst stimulering av dem. Det er ikke nødvendig med hudkontakt, kopulasjon (å trenge inn i partneren) eller seksuell utløsning for at handlingen skal være *porneia*. Frivillig deltagelse innebærer skyld og gjør det påkrevd å nedsette et domsutvalg.

- (1) «Umoralsk bruk av» overbringer tanken om ikke bare å berøre, men å behandle, bevisst stimulere eller gjøre bruk av noe. Å berøre et musikkinstrument er for eksempel ikke det samme som å gjøre «bruk av» et musikkinstrument.
 - (2) «Seksuell hensikt» beskriver motivet. En lege kan for eksempel være nødt til å stimulere kjønnsorganene når han undersøker en pasient, og det kan hende at en veterinær eller en bonde må gjøre noe lignende med et dyr. Men hensikten er ikke å oppnå seksuell tilfredsstillelse.
 - (3) «Bevisst stimulering» overbringer tanken om å behandle noe, enten ved hjelp av hendene eller på andre måter; det forutsetter ikke nakenhet eller hud-til-hudkontakt. En flyktig berøring av en annens kjønnsorganer, selv om det blir gjort med hensikt, vil vanligvis ikke bli betraktet som *porneia*.
4. Det å onanere seg selv er ikke *porneia*. – *lvs* s. 250.
 5. En som er blitt voldtatt, har ikke gjort seg skyldig i *porneia*. God vurderingsevne er nødvendig når man skal vurdere påstander om voldtekt. Faktorer som må tas i betraktning, er personens mentale og følelsesmessige tilstand, de omstendighetene som førte til voldtekten, og det at vedkommende kanskje har ventet med å si fra. – *w03* 1.2. s. 30–31; *w83* 1.8. s. 30, fotn.; *it-2* s. 1189–1190.

6. Når dere skal avgjøre om en person har gjort seg skyldig i *porneia*, er det viktig å få fram sakens fakta. Dette er spesielt viktig når det berører spørsmålet om en person er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt. (Mal 2:16a) Hvis de eldste er usikre eller kommer til ulike konklusjoner, er det best å skrive til tjenesteavdelingen. – Se 12:70–75.

7. **Sterke indisiebeviser på at det er begått seksuell umoral (*porneia*):** Hvis minst to øyenvitner forteller at den anklagede under upassende omstendigheter oppholdt seg hele natten i den samme boligen som en person av det annet kjønn (eller sammen med en som man vet er homoseksuell), kan det være på sin plass å nedsette et domsutvalg. (w18.07 s. 32) De eldste kan ikke anvende en og samme regel i ethvert tilfelle; ingen situasjoner er helt like. Etter at to eldste har undersøkt saken grundig, må eldsterådet vise god dømmekraft for å avgjøre om det er begått en alvorlig overtredelse. Hvis de eldste ikke er sikre på hva de skal gjøre, bør de rådføre seg med tjenesteavdelingen. – Se kapittel 12, avsnittene 70–75, hvis det er spørsmål om en person er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt.

(1) Har de to vist romantisk interesse for hverandre? Har de tidligere fått veiledning på grunn av sin oppførsel overfor hverandre? Hvilke omstendigheter førte til at de tilbrakte natten sammen? Planla de å gjøre det? Hadde de noe valg, eller var det noen formildende omstendigheter, for eksempel en uforutsett hendelse eller en reell krisesituasjon som ikke ga dem noe annet valg enn å tilbringe natten sammen? (Fork 9:11) Hvor sov de? Siden hver situasjon er forskjellig, kan det også være andre relevante faktorer som de eldste må vurdere. Hvis det ikke finnes formildende omstendigheter, skal det nedsettes et domsutvalg på grunnlag av sterke indisiebeviser for seksuell umoral.

(2) Avhengig av den anklagedes holdning kan det også være snakk om skamløs oppførsel.

- 8.** Dette er et eksempel på en situasjon som utgjør et grunnlag for å nedsette et domsutvalg: En gift bror tilbringer uforholdsmessig mye tid sammen med sin kvinnelige sekretær etter arbeidstid, men påstår at de ikke har et romantisk forhold. Hans bekymrede kone informerer de eldste, som gir ham klar veiledning. Senere, da han hevder at han skal overnatte borte på en «forretningsreise», følger hans mistenksomme kone og en slektning etter ham til sekretærens bolig. De ser at sekretæren inviterer ham inn klokken ti om kvelden, og de fortsetter å holde utkikk *hele natten* til han forlater boligen klokken sju om morgenen. Da de eldste snakker med ham, innrømmer han at han var sammen med sekretæren hele natten, men han benekter at han har vært utro. I et slikt tilfelle vil de eldste ha et grunnlag for å nedsette et domsutvalg fordi det finnes et sterkt indisiebevis for *porneia*, og fordi det kan være snakk om elementer av skamløs oppførsel. Den uskyldige ektefellens samvittighet kan tillate henne å skille seg fra ham og gifte seg på nytt; hun skal ikke kritiseres hvis hun velger å gjøre det.
- 9.** Det nedenstående er eksempler på situasjoner som sannsynligvis ikke behøver å bli behandlet av et domsutvalg:
- (1) En eldre kristen som bor alene, lar en person av det annet kjønn flytte inn hos ham for å hjelpe til med å pleie ham. Det er ikke noe som tyder på at de har et romantisk forhold, og det er ingen grunn til å tro at de gjør seg skyldig i seksuell umoral.
 - (2) Etter at en bror har vært i et selskap hjemme hos en singel søster, går han til stasjonen for å ta toget hjem. Etter at han har ventet der en tid, får han vite at det siste toget den kvelden allerede har gått. Han går tilbake til søsterens hjem, men da han kommer dit, har alle de andre dratt, og det er temmelig sent. Søsteren lar ham få sove i stuen, mens hun selv sover på soverommet sitt.

- (3) En ugift bror er på besøk hos et ektepar i flere dager. En kveld etter at alle har lagt seg, blir ektemannen tilkalt for å ta hånd om en nødssituasjon på jobben, og han kommer ikke tilbake før om morgenen. Hans kone og den besøkende broren er alene i boligen hele natten, men sover på hvert sitt soverom.

10. Det å inngå ekteskap når man ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg:

Hvis en døpt kristen gifter seg på nytt, men ikke er bibelsk sett fri til å gjøre det, gjør han seg skyldig i utroskap, noe som vil kreve at det nedsettes et domsutvalg. (Matt 19:9) Hvis den nye ektefellen er døpt, må også hun møte for et domsutvalg. Det å inngå et nytt ekteskap gjør at det forrige ekteskapet bibelsk sett er oppløst; det vil ikke lenger være mulig for den uskyldige ektefellen å tilgi eller å vrake sin tidligere ektefelle. – Se w22.04 s. 30–31.

- 11.** En kristen som inngår ekteskap når han ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg, er ikke kvalifisert til å få noen spesielle tjenestepprivilegier i menigheten før det har gått mange år, og ikke så lenge han fortsatt har et dårlig rykte på grunn av overtredelsen og den skam den førte med seg. (Se 1:2.8; 2:4; 8:7–8.) Dette innbefatter også at man må vurdere de nåværende omstendighetene til den forrige ektefellen, som kanskje ble forrådt, og til eventuelle mindreårige barn, som kanskje ble forlatt av den skyldige ektefellen. – Mal 2:14–16.

- 12.** Hvis en kristen med overlegg har begått utroskap på en beregnende måte for å få oppløst det forrige ekteskapet eller har presset den uskyldige ektefellen til å vrake ham og til slutt gå med på skilsmisse, har han handlet forrædersk mot henne, enten han har giftet seg på nytt eller ikke. (Mal 2:14–16) Han vil ikke være kvalifisert til å ha spesielle privilegier før det har gått mange år. – Se 1:2.8; 2:4; 8:7–8.

- 13. Overgrep mot barn:** Overgrep mot barn kan omfatte omsorgsvikt, fysiske overgrep, seksuelle overgrep eller følelsesmessige

overgrep mot en mindreårig. Seksuelle overgrep skjer når en voksen person bruker et barn til å tilfredsstille sine seksuelle lyster. Det kan innbefatte samleie, oralsex eller analsex, tukling med kjønnsorganer, bryster eller rumpe eller andre perverse handlinger som å opptre som kikker eller blotter overfor en mindreårig eller å be en mindreårig om å utføre seksuelle handlinger. Avhengig av sakens omstendigheter kan det også innbefatte at en voksen viser pornografi til en mindreårig, eller sexting med en mindreårig. «Sexting» vil si å sende meldinger eller bilder med seksuelt innhold elektronisk. De fleste ofrene er jenter, men det blir også begått overgrep mot mange gutter. De fleste overgriperne er menn, men det er også noen kvinner som begår overgrep mot barn. – Se 14:11.

14. Grov urenhet, urenhet med grådighet: (2. Kor 12:21; Gal 5:19; Ef 4:19) Galaterne 5:19–21 regner opp mange overtredelser som ikke er *porneia*, men som kan innebære at man ikke er skikket til å komme inn i Guds rike. Blant dem er urenhet (gresk: *akatharsia*). Hvis man praktiserer urenhet i alvorlig grad, kan det resultere i eksklusjon fra den kristne menighet. De eldste må vise god dømmekraft når de skal vurdere om oppførselen er mindre alvorlig urenhet som kan behandles ved at man gir veiledning, eller om den er grov urenhet som må behandles av et domsutvalg. – w06 15.7. s. 29–31; w83 1.8. s. 31; lvs s. 249–250.

15. Det nedenstående er ikke en fullstendig liste, men en beskrivelse av noe som kan innebære grov urenhet:

- (1) **Flyktig berøring av intime kroppsdeler eller kjærtegning av bryster:** Hvis slike handlinger har forekommet noen få, enkeltstående ganger, kan det være snakk om mindre alvorlig urenhet, særlig hvis det dreier seg om to som har følge og har tenkt å gifte seg. I så fall kan det være tilstrekkelig at to eldste gir veiledning. De eldste bør informere koordinatoren for eldsterådet om situasjonen. Men hvis slike handlinger har forekommet

mange ganger og er blitt stadig mer alvorlige og hyppige, kan det være snakk om grov urenhet med grådighet, noe som betyr at det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. Den urette handlemåten kan innebære skamløs oppførsel hvis overtrederne viser at de har en frekk og respektløs holdning til Guds lover. Det kan for eksempel være at de ikke har noen planer om å gifte seg.

- (2) **Umoralske samtaler via telefon eller internett:** Det å føre umoralske samtaler via telefon eller internett, inkludert sexting, kan innebære vulgært snakk eller grov urenhet, som hver for seg kan være grunnlag for å nedsette et domsutvalg. Hvis slike samtaler har forekommet noen få, enkeltstående ganger, er det snakk om mindre alvorlig urenhet. I så fall kan det være tilstrekkelig at to eldste gir veiledning. De eldste bør informere koordinatoren for eldsterådet om situasjonen. Slike samtaler kan imidlertid utvikle seg til noe mer alvorlig og ved hyppige gjentakelser bli grov urenhet med grådighet, noe som betyr at det er nødvendig å nedsette et domsutvalg, særlig hvis overtrederen tidligere har fått veiledning. De eldste må bruke god dømmekraft når de skal avgjøre om overtredelsen er alvorlig nok til at det må nedsettes et domsutvalg. – w06 15.7. s. 30–31.
- (3) **Avskyelige former for pornografi:** Se 13:2–4.
- (4) **Ulovlige stoffer, tobakk og misbruk av vanedannende stoffer og medisiner:** De eldste må vise god dømmekraft når de skal vurdere omstendighetene rundt overtredelsen og omfanget av den for å avgjøre om det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. Det kan for eksempel være tilstrekkelig at en eller to eldste gir veiledning hvis en kristen har røykt sigaretter eller misbrukt

et annet vanedannende stoff *ved en eller to anledninger, og hvis saken ikke er godt kjent*. Koordinatoren for eldsterådet bør informeres. Men hvis noen *praktiserer* det å misbruke vanedannende stoffer, for eksempel betelnøtter, cannabis eller tobakk, er det nødvendig å nedsette et domsutvalg. (2. Kor 7:1; w06 15.7.

s. 30–31; lvs s. 110–117) Hvis det er tillatt å bruke cannabis og en lege godkjenner eller foreskriver cannabis til bruk i behandlingen av et helseproblem, kan en kristen velge et slikt behandlingsopplegg. Hvis det også er lovlig å dyrke cannabis, kan en kristen som bruker cannabis under tilsyn av en lege, bestemme seg for å dyrke cannabis til eget bruk. Eller det kan være at en kristen bestemmer seg for å dyrke det på vegne av noen i husstanden som bruker det under tilsyn av en lege. Dette vil å så fall være opp til hver enkelt å avgjøre. Men det vil ikke være passende for en kristen å bruke cannabis kun for å få en rus, eller at han dyrker det for noen som ikke er en del av husstanden hans. Hvis det at en kristen bruker cannabis av medisinske årsaker eller dyrker det til eget medisinsk bruk, fører til uro i menigheten, kan det være at han ikke lenger kan betraktes som et godt eksempel. Riktig bruk av vanedannende stoffer under medisinsk tilsyn, for eksempel som smertebehandling, utgjør ikke et grunnlag for å nedsette et domsutvalg. Hvis det oppstår spørsmål om dette, bør de eldste rådføre seg med tjenesteavdelingen.

- (5) Det å dyrke cannabis er forskjellig fra at en gårdbruker dyrker industriell hamp, som er i samme familie som cannabis, men som brukes til andre kommersielle produkter, og som inneholder svært små mengder av det stoffet som fører til rus. Det å dyrke hamp er en personlig sak.

- (6) **Ekstrem fysisk urenhet:** (5. Mos 23:12–14; 2. Kor 7:1; *Ivs* s. 108–110) De eldste bør anstrenge seg for å hjelpe vedkommende til å forstå behovet for god personlig hygiene og det å holde boligen ren. Før det vurderes å nedsette et domsutvalg, må de eldste være sikre på at urenheten er så tydelig og støtende at den bringer stor vanære over Jehovas navn og hans folk i lokalsamfunnet. Det bør gis passende veiledning. Hvis veiledningen ikke blir fulgt, kan det være nødvendig å holde en advarende tale for menigheten. (Se 12:76–79.) Hvis han viser grov, bevisst ringeakt for den veiledningen som blir gitt, og den ekstremt støtende urenheten fortsetter, vil det være på sin plass å nedsette et domsutvalg.

16. Skamløs oppførsel: (2. Kor 12:21; Gal 5:19; Ef 4:19; *Ivs* s. 249–250) Det greske ordet som oversettes med «skamløs oppførsel», er *aselgeia*. Ordbøker bruker veldig sterke uttrykk for å definere dette ordet. *Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* inneholder denne definisjonen: «tøylesløshet ... uanstendig[het], lidderlighet, løsaktighet.» *The New Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament* tilføyer: «utøylet begjær, ... skjendighet, skamløshet, frekkhet.» En annen ordbok definerer *aselgeia* som oppførsel som «krenker alle normer for hva som er sosialt akseptabelt». «Skamløs oppførsel» dreier seg ikke om dårlig oppførsel av ubetydelig eller mindre alvorlig art, men blir brukt for å beskrive handlinger som gjenspeiler en holdning som avslører mangel på respekt, ringeakt eller til og med forakt for Guds normer, lover og myndighet. Skamløs oppførsel har altså to aspekter: (1) Oppførselen er i seg selv en alvorlig krenkelse av Jehovas lover, og (2) overtrederen har en frekk og respektløs holdning til Guds lover. – *w06* 15.7. s. 30.

17. Det nedenstående er ikke en fullstendig liste, men en beskrivelse av noe som kan innebære skamløs oppførsel hvis overtrederen

har en frekk, foraktfull holdning, noe han viser ved å praktisere disse tingene:

- (1) **Unødvendig samvær med ekskluderte eller slike som har trukket seg:** Det er grunnlag for å nedsette et domsutvalg hvis en person, til tross for gjentatte formaninger, med overlegg fortsetter å ha nødvendig samvær med noen som er ekskludert eller har trukket seg, og som *han ikke er i familie med*. – Matt 18:17b; 1. Kor 5:11, 13; 2. Joh 10, 11; *lvs* s. 39–40.

Hvis en forkynner i menigheten er kjent for å ha nødvendig samvær med *familiemedlemmer* som er ekskluderte eller har trukket seg, og som ikke tilhører husstanden, bør de eldste veilede ham og resonnerer med ham ut fra Bibelen. Gjennomgå informasjon fra *Bli i Guds kjærlighet*, side 241, med ham. Hvis det er tydelig at en kristen handler i strid med hensikten med eksklusjonsordningen og ikke retter seg etter veiledning, er han ikke kvalifisert til å få privilegier i menigheten, for det krever at man er et godt eksempel. Det skal ikke nedsettes et domsutvalg med mindre det er snakk om vedvarende *åndelig* samvær eller vedvarende åpen kritikk av beslutningen om å ekskludere.

- (2) **Det å date når man ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt:** Det å date eller gå inn for å få et romantisk forhold til en person når den ene eller begge ikke er juridisk eller bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt, utgjør et grunnlag for å nedsette et domsutvalg hvis de fortsetter med dette etter gjentatte formaninger og vanligvis etter at det er blitt holdt en advarende tale til menigheten. – Gal 5:19; 2. Tess 3:6, 14, 15.

18. Alkoholmisbruk: (1. Kor 5:11; 6:9, 10; *it-1* s. 408–409; *lvs* s. 20–21, 83) Det er nødvendig å nedsette et domsutvalg når noen praktiserer det å drikke seg full, eller hvis et enkelt tilfelle

av fyll er allment kjent. (w83 15.9. s. 8) De følgende skriftstedene viser hvordan Bibelen beskriver det å drikke for mye: Job 12:25; Salme 107:27; Ordspråkene 20:1; 23:29–35; Jesaja 24:20.

19. Hvis en person bekjenner for en eldste at han ved en anledning har drukket seg full i en privat setting, for eksempel hjemme hos seg, og *det ikke er allment kjent*, kan det være tilstrekkelig at den eldste gir ham klar veiledning. Den eldste bør uansett informere koordinatoren for eldsterådet om saken.
20. **Fråtsing:** (Ord 23:20, 21; w04 1.11. s. 30–31) En fråtser er en som har for vane å vise mangel på selvkontroll og propper i seg så mye mat at han føler seg veldig dårlig eller kaster opp. Fråtsing dreier seg ikke om hvor stor en person er, men om hans forhold til mat.
21. **Tyveri:** (1. Kor 6:9, 10; Ef 4:28; w86 15.11. s. 14) Det er alltid galt å stjele, men eldsterådet må bruke god dømmekraft når de skal vurdere omstendighetene rundt overtredelsen og omfanget av den for å avgjøre om det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. – w10 1.3. s. 12–14; w94 15.4. s. 19–21; *jd* s. 105–106.
22. **Bevisst, ondsinnet løgn; falskt vitnesbyrd:** (Ord 6:16, 19; Kol 3:9; Åp 22:15; *it-2* s. 215–217) Det er alltid galt å lyve, men det er bare når noen praktiserer det å komme med bevisst, ondsinnet løgn, at det er nødvendig med et domsutvalg. «Ondsinnet» vil si at man bevisst går inn for å skade en annen fordi man føler uvilje eller fiendskap mot ham. Løgn som krever at det nedsettes et domsutvalg, dreier seg om mer enn bare overdrivelser eller uviktige, villedende uttalelser som får relativt små konsekvenser, eller løgner som skyldes at man i øyeblikket følte seg presset eller hadde menneskefrykt. – Matt 26:69–75.
23. De eldste trenger generelt sett ikke å vurdere å gi tilrettevisning hvis en kristen anklager en annen kristen for å komme med usanne uttalelser i en rettstvist. En slik tvist kan dreie seg om skilsmisse, foreldreansvar, barnebidrag og så videre. Den kristne

som kommer med en slik anklage, kan fremme sine synspunkter overfor den domstolen som har ansvaret for å avgjøre hva som er sant, når den skal treffe en avgjørelse.

- 24. Bedrageri, baktalelse:** (3. Mos 19:16; Matt 18:15–17; w97 15.3. s. 17–22; *it-1* s. 227; *it-2* s. 895–897; *od* kap. 14 avsn. 13–20; *lvs* s. 163) Bedrageri blir definert som det å bevisst benytte svindel, lureri eller fordreining av sannheten for å få noen til å gi avkall på en juridisk rettighet eller skille seg av med noe verdifullt de eier. Baktalelse blir definert som det å komme med falske uttalelser for å skade en annens gode navn og rykte, noe som generelt sett er ondskapsfullt. Baktalelse er ikke det samme som negativ sladder. Negativ sladder kan dreie seg om noe som er sant; baktalelse er alltid usant. Negativ sladder gjør det ikke påkrevd å nedsette et domsutvalg, men det er nødvendig å gi veiledning. (*w89* 15.10. s. 10; *it-2* s. 896 avsn. 4) Menigheten vil ikke vurdere å nedsette et domsutvalg med mindre den kristne det har gått ut over, har tatt det første og det andre skrittet som er beskrevet i Matteus 18:15, 16, og har innledet det tredje skrittet, som er beskrevet i Matteus 18:17. – *lvs* s. 253–254.
- 25.** Eldste som blir spurt om det, kan delta i det andre skrittet, men da representerer de ikke eldsterådet. Hvis saken blir brakt videre til det tredje skrittet, kan eldste som var vitner under det andre skrittet, bare fungere som vitner under det tredje skrittet; de kan ikke tjene i domsutvalget.
- 26.** Det er ikke de eldstes oppgave å megle i økonomiske saker, og de driver ikke inkassovirksomhet. De bør heller ikke være med på å utforme kontrakter eller skriftlige avtaler og ikke engang underskrive som vitner på slike dokumenter når saken har nådd det andre eller tredje skrittet.
- 27.** Det kan være at eldsterådet må gjøre undersøkelser før det blir nedsatt et domsutvalg. I så fall skal de brødrene som deltok i det andre skrittet, ikke bli brukt til å gjøre disse undersøkelsene; de vil bli bedt om å uttale seg som vitner.

- 28.** Menigheten betrakter det ikke som baktalelse å framsette en anklage overfor politiet, rettsvesenet, de eldste eller andre som har myndighet til å granske en sak og treffe en avgjørelse. (*it-2* s. 896) Dette gjelder selv om det ikke blir bevist at anklagen var riktig. – *w97* 15.8. s. 28 avsn. 1.
- 29. Hån og spott:** (1. Kor 6:10; *it-2* s. 962–963; *lvs* s. 164) Å håne eller spotte sikter til det å krenke noen verbalt eller å skjelle noen ut. Eldsterådet må vurdere omstendighetene rundt overtredelsen og omfanget av den for å avgjøre om det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. De eldste må ikke være snare til å nedsette et domsutvalg; et domsutvalg skal bare nedsettes hvis krenkelsen er ekstrem, forstyrrer freden i menigheten og vedvarer trass i gjentatte formaninger.
- 30. Vulgært snakk:** (Ef 5:3–5; Kol 3:8; *lvs* s. 162) Visse ord er opplagt mer støtende enn andre, men når det dreier seg om vulgært snakk, innbefatter dette sexbetonte, slibrige uttrykk. (*g03* 8.6. s. 19–20) Dreier det seg om sexbetont snakk? Fortsetter vedkommende med slikt snakk trass i gjentatte formaninger? Dette innbefatter usømmelig snakk i både skriftlig og muntlig kommunikasjon, for eksempel e-post, praterom på internett og telesex. – Se 12:15.2.
- 31. Grådighet, gambling, pengeutpressing:** (1. Kor 5:10, 11; 6:10; 1. Tim 3:8; *it-1* s. 780–781; *it-2* s. 1185–1186) De eldste blander seg vanligvis ikke bort i hva andre gjør når det gjelder spill om småpenger for moro skyld. Men hvis spill om småpenger går ut over en persons åndelighet eller får andre til å snuble, må det gis veiledning. Hvis han ikke reagerer positivt på veiledningen og oppførselen hans fortsetter å ha en negativ påvirkning på ham eller andre, kan han ikke regnes som et godt eksempel i menigheten. (Jes 65:11; *w11* 1.3. s. 12–14; *w02* 1.11. s. 31; *g* 3/15 s. 14–15) Hvis spillingen avslører at broren har en grisk holdning, som kanskje har ført til skade for ham selv eller andre, og han ignorerer gjentatte formaninger, vil det være riktig å nedsette et domsutvalg.

- 32.** Hvis en person fortsetter å utføre et arbeid som er direkte knyttet til gambling, eller som helt klart innebærer at han blir medskyldig i eller fremmer gambling, er det nødvendig å nedsette et domsutvalg, vanligvis etter at han først har fått seks måneder på seg til å gjøre de nødvendige forandringer. (*lvs* s. 204–209) Ta kontakt med tjenesteavdelingen i tvilstilfeller.
- 33.** Hvis en forretning deler ut premier eller premiebeløp til vinnere av en konkurranse eller til potensielle kunder i reklameøyemed, er det en personlig sak om man vil ta imot gaven. Man må imidlertid passe på at det å ta imot en slik premie ikke vekker griskhet. – Rom 14:21; 1. Kor 10:31–33; w73 s. 263–264; g75 22.11. s. 22.
- 34.** Det kan bli nødvendig å nedsette et domsutvalg hvis en kristen uten å angre viser grådighet ved å presse noen til å betale en høy brudepris. – 1. Kor 5:11, 13; 6:9, 10; Hebr 13:5; w98 15.9. s. 24–25.
- 35. Nekte å forsørge familien:** (1. Tim 5:8; *lvs* s. 251) Det at en mann på en ubøvelig måte nekter å forsørge sin familie og lar sin kone og sine barn være uten eksistensmidler selv om han er i stand til å forsørge dem, kan gjøre det nødvendig å nedsette et domsutvalg. Noen av de faktorene eldsterådet må vurdere før det kan bli nedsatt et domsutvalg, er:
- (1) Nekter han på en ubøvelig måte å forsørge sin familie, eller er det andre grunner til at han ikke forsørger dem, for eksempel dårlig helse eller økonomiske problemer? Gjør han det han med rimelighet kan for å skaffe familien det den trenger?
 - (2) Er det gitt veiledning tidligere, og har han fått anledning til å rette seg etter den?
 - (3) Har hans kone materielle midler som sikrer familien et trygt liv, slik at den ikke står på bar bakke?

- (4) Hvis familien er uten eksistensmidler, skyldes det i så fall at den har valgt å bo atskilt fra familieoverhodet og dermed også avvist hans forsøk på å forsørge dem?
- (5) Hvis det er en separasjon inne i bildet, i hvilken grad er da kona ansvarlig for den?

36. Raseriutbrudd, vold, familievold: (Mal 2:16; Gal 5:20; Kol 3:19)

En kristen som ikke kan styre temperamentet sitt, vil ikke bli betraktet som et godt eksempel i menigheten. Hvis noen kommer med ubeherskede raseriutbrudd, vil hans holdning, hans atferdsmønster og alvoret i de skadene han har påført andre, bli vurdert, og det kan bli nødvendig med et domsutvalg. (g97 8.6. s. 20) Ta kontakt med tjenesteavdelingen i tvilstilfeller.

37. Hvis en kristen begynner med profesjonell boksing og nekter å slutte trass i at han er blitt veiledet gjentatte ganger, vil det være på sin plass å nedsette et domsutvalg. – w82 1.2. s. 30.

38. Drap: I tillegg til at man pådrar seg blodskyld ved å begå overlagt drap, kan man pådra seg blodskyld hvis man forårsaker et dødsfall ved å være uaktsom eller ved å bryte en trafikkregel eller en annen sikkerhetsforskrift som er fastsatt av myndighetene. De eldste må undersøke hva som har skjedd, og om nødvendig nedsette et domsutvalg for å behandle saken. Utvalget må basere sin avgjørelse på helt sikre fakta, ikke bare på en avgjørelse som de verdslige myndigheter kan ha truffet. – 5. Mos 22:8; w06 15.9. s. 30.

39. Frafall: Frafall vil si å forlate eller falle fra den sanne tro, å ta avstand fra eller gjøre opprør mot den. Det innbefatter det nedenstående:

- (1) **Feiring av falske religiøse høytider:** (2. Mos 32:4–6; Jer 7:16–19) Det er ikke alle høytidsfeiringer som har direkte med falsk religion å gjøre, og som krever behandling av et domsutvalg.

- (2) **Deltagelse i religiøse aktiviteter sammen med andre trossamfunn:** (2. Kor 6:14, 15, 17, 18) Frafalne handlinger innbefatter å bøye seg ned foran altere, helligdommer, avguder og bilder og å delta i sanger og bønner som har tilknytning til falsk religion. – Åp 18:2, 4.
- (3) **Det å bevisst spre falske læresetninger:** (2. Joh 7, 9, 10; *lvs* s. 245; *it-1* s. 657–658) Alle som oppriktig tviler på bibelske sannheter slik de blir forkynt av Jehovas vitner, bør få kjærlig hjelp. (2. Tim 2:16–19, 23–26; Jud 22, 23) Hvis en person hardnakket snakker om eller bevisst sprer falske læresetninger, kan dette være ensbetydende med frafall eller føre til det. Hvis han ikke retter seg etter en første og en andre formaning, skal det nedsettes et domsutvalg. – Tit 3:10, 11; *w86* 1.4. s. 30–31.
- (4) **Det å skape splittelser, danne sekter:** (Rom 16:17, 18; Tit 3:10, 11) Dette vil være en overlagt handling som ødelegger enheten i menigheten eller undergraver brødrenes tillit til Jehovas ordning. Det kan innebære frafall eller føre til det. – *it-2* s. 806–807.
- (5) **Arbeid som fremmer falsk religion:** Å fortsette å utføre et arbeid som innebærer at man blir medskyldig i eller fremmer falsk tilbedelse, vil være en grunn for eksklusjon etter at man har fått seks måneder på seg til å gjøre de nødvendige forandringer. – *w99* 15.4. s. 28–30; *lvs* s. 204–206.
- (6) **Okkultisme** (5. Mos 18:9–13; 1. Kor 10:21, 22; Gal 5:20; *lvs* s. 216–217)
- (7) **Avgudsdyrkelse:** (1. Kor 6:9, 10; 10:14) Avgudsdyrkelse innbefatter bruk av religiøse gjenstander, deriblant bilder, i falsk tilbedelse.

BEVISER FOR AT DET ER BEGÅTT EN OVERTREDELSE

40. Selv om en døpt kristen er blitt anklaget for å ha begått en over-
treddelse som er alvorlig nok til at den må behandles av et doms-
utvalg, skal det ikke nedsettes et domsutvalg med mindre det
foreligger tilstrekkelige beviser for at det er begått en slik over-
treddelse. Legg merke til det følgende angående beviser:

- (1) **Bekjennelse:** Innrømmelse av en overtreddelse, enten
skriftlig eller muntlig, kan godtas som et avgjørende
bevis uten at det foreligger noe bekræftende vitnesbyrd.
(Jos 7:19) Det må være to vitner til en bekjennelse, og
bekjennelsen må være klar og utvetydig. For eksempel
vil en uttalelse fra en gift kristen om at ektefellen er
«bibelsk fri», ikke i seg selv bli betraktet som en klar
bekjennelse av utroskap. Hvis en kristen erkjenner seg
skyldig i en rettssak som ledd i en avtale med påtale-
myndigheten, kanskje fordi en advokat har rådet ham
til det for at han skal få en mildere dom, vil dette i seg
selv vanligvis ikke bli betraktet som en innrømmelse av
skyld av menigheten.
- (2) **Øyenvitner:** Mistanker utgjør ikke tilstrekkelig bevis.
Det må være to eller tre øyenvitner, ikke bare slike som
gjentar noe de har hørt; det kan ikke treffes noen tiltak
hvis det bare er ett vitne. (5. Mos 19:15–17; Joh 8:17;
1. Tim 5:19, 24, 25) Hvis det er to eller tre vitner til
samme type overtreddelse, men de har vært vitne til
hvert sitt tilfelle, kan de eldste ta deres vitneutsagn i
betraktning. Selv om slike beviser kan godtas for å
fastslå skyld, er det best å ha to vitner til det samme
tilfellet av overtreddelsen. Vitneutsagn fra unge kan tas i
betraktning, og det er opp til de eldste å avgjøre om
slike utsagn høres troverdige ut. Vitneutsagn fra ikke-
troende og fra personer som er ekskludert eller har

trukket seg, kan også tas i betraktning, men slike ut-sagn må vurderes nøye.

41. Hvis det ikke er fastslått at det er begått en overtredelse, men det har oppstått alvorlige spørsmål, skal eldsterådet utpeke to eldste til å undersøke saken omgående. Det kan for eksempel være at det bare finnes ett vitne. I noen tilfeller kan det være passende at vitnet oppfordrer den anklagede til å snakke med de eldste. (Jak 5:14) De eldste kan så la den anklagede få noen dager på seg til å ta kontakt med dem. I andre tilfeller vil det ikke være tilrådelig at vitnet henvender seg til den anklagede. Vitnet kan for eksempel være svært sjenert eller engstelig. Man skal aldri kreve at et offer for voldtekt eller en som ble utsatt for seksuelle overgrep som barn, skal legge fram anklagen mens den anklagede er til stede. (Se kapittel 14 hvis anklagen dreier seg om seksuelt overgrep mot barn.) Enten vitnet henvender seg til den anklagede eller ikke, skal de to utpekte eldste snakke med den anklagede om det han er anklaget for. – w97 15.8. s. 27.
42. Hvis den anklagede benekter anklagen, bør de eldste som undersøker saken, prøve å arrangere et møte der både han og anklageren er til stede. (Se kapittel 14 hvis anklagen dreier seg om seksuelt misbruk av barn.) Hvis anklageren eller den anklagede ikke er villig til å møte de eldste, eller hvis den anklagede fortsetter å benekte anklagen fra ett enkelt vitne og det ikke kan fastslås at det er begått en overtredelse, er det ikke grunnlag for å nedsette et domsutvalg.

DE SOM HAR SPESIELLE TJENESTEPRIVILEGIER

43. Hvis en person i menigheten som har spesielle tjenesteprivilegier, er blitt anklaget for eller bekjenner en alvorlig overtredelse, skal to eldste som kjenner til omstendighetene, *straks* kontakte tjenesteavdelingen. Dette gjelder personer som er medlemmer av Betel-familien, midlertidige frivillige på Betel, byggetjenere, byggefrivillige, heltidspendlere, deltidspendlere eller prosjekt-

pendlere på Betel, heltids- eller deltidsbyggependlere, eksterne tjenere, eksterne frivillige, Betel-konsulenter, feltmisjonærer, spesialpionerer, midlertidige spesialpionerer, stevnehalltjenere og skolelokaletjenere.

DE SOM IKKE HAR KOMMET SAMMEN MED MENIGHETEN PÅ MANGE ÅR

- 44.** Når eldsterådet skal vurdere om det er nødvendig å nedsette et domsutvalg i forbindelse med slike personer, bør de ta disse faktorene i betraktning:
- (1) Gir han uttrykk for at han fremdeles er et vitne for Jehova?
 - (2) Blir han generelt sett betraktet som et av Jehovas vitner i menigheten eller lokalsamfunnet?
 - (3) I hvilken grad er andre blitt berørt eller skadelidende på grunn av overtredelsen? Er det for eksempel snakk om overgrep mot barn eller utroskap?
 - (4) Har han en viss kontakt med menigheten, slik at det er fare for at han kan virke som en surdeig og utsette menigheten for fordervende påvirkning?
 - (5) Er han villig til å møte for et utvalg, noe som viser at han føler seg ansvarlig overfor den kristne menighet?
- 45.** Avhengig av hvor lenge han har vært uvirksom, og andre faktorer som er nevnt ovenfor, kan det være at de eldste bestemmer seg for å la saken ligge. Hvis personen senere viser interesse for å vende tilbake til menigheten, kan de eldste avklare saken på det tidspunktet. – w08 15.11. s. 14–15 avsn. 12–13.
- 46.** Hvis den urette oppførselen bare er kjent for troende familie-medlemmer og det ikke blir gjort noe fra menighetens side, vil disse slektingene sannsynligvis sterkt begrense samværet med

vedkommende fordi de ser på ham som dårlig omgang. – 1. Kor 15:33; w85 15.7. s. 19 avsn. 14.

UDØPTE FORKYNNERE

- 47.** Hvis en udøpt forkynner begår en alvorlig overtredelse, må de eldste straks behandle saken. I stedet for å nedsette et domsutvalg skal eldsterådet gi to eldste i oppdrag å ha et møte med ham, kanskje de to som godkjente ham som udøpt forkynner. (Hvis den udøpte forkynneren er mindreårig, se kapittel 12, avsnitt 55.) De bør prøve å korrigere og hjelpe ham og avgjøre om han fortsatt er kvalifisert til å være udøpt forkynner. (od kap. 14 avsn. 38–40) Eldsterådet skal bli informert om utfallet, deriblant om det skal pålegges noen restriksjoner, og om det skal gis en opplysning til menigheten.
- 48.** Hvis personen angrer, kan de to eldste velge å legge visse restriksjoner på ham for en tid, for eksempel at han ikke får kommentere på møtene, ha elevoppdrag på midtukumøtet eller delta i felttjenesten.
- 49.** Hvis personen angrer, men de to eldste kommer fram til (1) at overtredelsen er allment kjent eller kan komme til å bli det senere, eller (2) at menigheten må være på vakt mot denne personen, skal koordinatoren for eldsterådet sørge for at en eldste gir den følgende opplysningen på det førstkommende midtukumøtet: «En sak som angår [personens navn] er blitt behandlet, og han/hun fortsetter å tjene som udøpt forkynner i menigheten.»
- 50.** Eldsterådet kan komme fram til at det bør holdes en bibelsk tale til menigheten om den typen overtredelse som er inne i bildet, og i så fall bør en slik tale bli holdt noen uker etter at opplysningen er blitt gitt.
- 51.** Hvis personen ikke angrer, skal de to eldste informere ham om at han ikke lenger er kvalifisert til å være udøpt forkynner. Eller

hvis han sier til de eldste at han ikke lenger ønsker å være en forkynner, vil de godta hans avgjørelse. I begge tilfeller vil koordinatoren for eldsterådet sørge for at en eldste gir den følgende opplysningen på det førstkommende midtukemøtet: «[Personens navn] er ikke lenger anerkjent som udøpt forkynner.» Ettersom han ikke angrer det gale han har gjort, vil det være best at man for en tid lar være å gi ham ordet hvis han rekker opp hånden for å svare på møtene.

- 52.** Hvis de eldste ser at en slik person utgjør en fare for hjorden, kan de privat advare dem som er i faresonen. Det kan for eksempel være at overtrederen trass i den opplysningen som er blitt gitt, prøver å omgås ungdommer i menigheten. I en slik situasjon vil de eldste snakke privat med foreldrene til dem som er i faresonen, og kanskje også med ungdommene selv.
- 53.** Det finnes ingen bestemt ordning for å appellere eller for å vente sju dager med å opplyse om en avgjørelse som går ut på at en person ikke lenger er anerkjent som udøpt forkynner. Hvis han er uenig i avgjørelsen, skal eldsterådet gi to andre eldste i oppdrag å foreta en gjennomgang av hvordan saken ble behandlet.
- 54.** Hvis en som tidligere er blitt fratatt sin status som udøpt forkynner, begynner å gjøre framskritt og ønsker å delta i tjenesten igjen, skal to eldste (kanskje de to som hadde et møte med ham tidligere) snakke med ham for å avgjøre om han er kvalifisert til å være udøpt forkynner. Hvis han er kvalifisert, skal koordinatoren for eldsterådet sørge for at det blir gitt en opplysning om at han er udøpt forkynner. Det er ikke nødvendig å vente med å gi opplysningen til han rapporterer felttjeneste på nytt.
- 55.** Hvis den udøpte forkynneren er mindreårig, skal de to eldste ha et møte med de kristne foreldrene for å få kjennskap til hva som har skjedd, hvilken holdning barnet har, og hvilken tilrettevisning foreldrene gir. Hvis foreldrene har kontroll over situasjonen, kan de to eldste komme fram til at det ikke er nødvendig at den mindreårige er til stede på møtet. De eldste vil henvende seg til

foreldrene en gang iblant og tilby hjelp i form av nyttig veiledning, konkrete forslag og kjærlig oppmuntring. – Se kapittel 14, avsnittene 29–30, hvis den mindreårige har gjort seg skyldig i seksuell umoral.

ALVORLIGE OVERTREDELSER SOM BLE BEGÅTT FOR FLERE ÅR SIDEN

- 56.** Avhengig av omstendighetene kan det være at en alvorlig overtrødelse som ble begått for flere år siden, må behandles av et domsutvalg. Men hvis overtrødelsen ble begått for mer enn noen få år siden og vedkommende viser oppriktig anger og erkjenner at han burde ha sagt ifra umiddelbart etter at han syndet, kan det være tilstrekkelig at to eldste gir veiledning.
- 57.** Eldsterådet bør gi to eldste i oppdrag å få fram sakens fakta, slik at eldsterådet kan avgjøre om det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. I den forbindelse må svarene på disse spørsmålene tas i betraktning:
- (1) Når ble overtrødelsen begått?
 - (2) Hvor godt kjent er saken?
 - (3) Er det noe som tyder på at overtrøderer har gjort åndelige framskritt, eller er det tvert imot noe som tyder på at han blir hindret i å gjøre framskritt?
 - (4) Vil veiledning være tilstrekkelig til å reise ham opp igjen, eller er det nødvendig med noe mer for at han skal få en ren samvittighet?
 - (5) Har han gjerninger som viser at han angreer?
 - (6) Bekjente han overtrødelsen frivillig, eller kom saken for dagen på en annen måte?

- (7) Hvis eldsterådet kommer fram til at det ikke er nødvendig med et domsutvalg, vil de eldste da fortsatt ha menighetens respekt?
 - (8) Hvis det dreide seg om utroskap, har vedkommende da bekjent dette for den uskyldige ektefellen? – Se 16:10.5.
 - (9) I hvilken grad er andres liv blitt berørt eller ødelagt av overtredelsen? Dreier det seg for eksempel om overgrep mot barn eller utroskap?
- 58.** Hvis vedkommende tjener i en utnevnt stilling, for eksempel som menighetstjener, eldste eller pioner, skal kvalifikasjonene hans vurderes. – Se 8:25–27; 9:4.

GYLDIGHETEN AV EN OVERTREDERS DÅP

- 59.** Når de eldste har med en overtreder å gjøre, skal de ikke reise spørsmål om gyldigheten av hans dåp. Men hvis han selv tar opp dette spørsmålet, kan de eldste be ham lese *Vakttårnet* for 15. februar 2010, side 22.
- 60.** Det kan forekomme at en overtreder hevder at hans dåp ikke er gyldig, og at han føler at han ikke står ansvarlig overfor et domsutvalg fordi han i hemmelighet begikk en alvorlig overtredelse like før han ble døpt. Hvis de eldste hadde vært klar over at dette skjedde like før dåpen, ville de sannsynligvis ikke ha godkjent ham som dåpskandidat. Men det betyr ikke nødvendigvis at han ikke foretok en gyldig innvielse. Noen innvier seg lenge før de blir døpt; andre innvier seg kort tid før. De eldste kan ikke lese en annens hjerte eller vite med sikkerhet hvordan Jehova så på ham da han ble døpt. Hvis de eldste får vite at en døpt person i hemmelighet fulgte en syndig handlemåte mens han var udøpt forkynner, men sluttet med dette før dåpen, bør de gi ham veiledning og oppmuntring. Overtredelser som ble begått før en

person ble døpt, skal ikke behandles av et domsutvalg. (1. Kor 6:9–11) Men hvis vedkommende igjen har begått alvorlige overtredelser etter dåpen, vil de eldste vanligvis betrakte ham som det han hevdet å være, nemlig en innviet og døpt kristen, og de vil sørge for at saken blir behandlet av et domsutvalg.

- 61.** I sjeldne tilfeller vil det være opplagt at en persons dåp var ugyldig, fordi han ikke sluttet å følge en syndig handlemåte før han ble døpt, selv ikke for en kort periode. Det kan for eksempel være at han i tiden omkring dåpen levde i umoral sammen med en av det annet kjønn eller av samme kjønn, var medlem av en ikke-nøytral organisasjon eller befant seg i en lignende situasjon. Hvis de eldste har spørsmål om dette, bør de rådføre seg med tjenesteavdelingen.

MENIGHET SOM SKAL BEHANDLE SAKEN

- 62.** Hvis det oppstår et spørsmål om hvilken menighet som skal behandle saken, må eldsterådene samarbeide. Hvilken menighet kjenner sakens fakta? Hvilken menighet kan behandle saken på beste måte? Hvem saken sorterer under, skal ikke gjøres til et stridsspørsmål.
- 63.** Hvis en overtreder flytter før en sak er avsluttet, er det vanligvis best at de eldste i den menigheten han flytter fra, følger opp saken hvis det er mulig, og hvis avstanden tillater det. De kjenner vedkommende og hans omstendigheter. Men hvis han flytter til et sted langt unna og sier at han ikke kan reise tilbake for å møte domsutvalget, bør brødrene i den menigheten han flytter fra, ikke insistere på å behandle saken. I et slikt tilfelle kan det være tilrådelig å overføre saken til de eldste i den menigheten han nå tilhører. Det bør være god kommunikasjon mellom de to eldsterådene.
- 64.** Hvis de eldste får vite at en forkynner som er på besøk i området i en kort periode, har begått en overtredelse, bør de straks informere de eldste i hans egen menighet om dette.

OVERTREDELSE SOM INVOLVERER FORKYNNERE FRA FORSKJELLIGE MENIGHETER

- 65.** Hvis noen bekjenner å ha begått en overtredelse som involverer en person i en annen menighet, bør de eldste straks formidle det de har fått vite, til de eldste i den andre menigheten og la dem få tid til å undersøke saken. Innrømmer den andre personen overtredelsen? Stemmer forklaringene overens, eller er det vesentlige forskjeller? De brødrene som behandler saken, må kommunisere åpent og samarbeide om å få fram sakens fakta. Det er mange fordeler ved å stille spørsmål til de to personene i fellesskap for å få vite hva som faktisk har skjedd, og for å oppklare uoverensstemmelser. (Ordsp 18:13, 17) Hvis det blir holdt et slikt felles møte, skal de eldste som behandler saken, deretter trekke seg tilbake og hver for seg behandle saken til den personen som tilhører deres menighet. De eldste i den ene menigheten bør generelt sett ikke avslutte sin sak før de eldste i den andre menigheten fullt ut har undersøkt situasjonen.

TILLATER AT NOEN BEGÅR SEKSUELL UMORAL HJEMME HOS SEG

- 66.** Hvis en forkynner skulle tillate at noen som bor i hans hjem, begår seksuell umoral der, ville det være ensbetydende med at han stilltiende godkjenner umoralsk oppførsel. Det samme kan sies om en forkynner som tillater at besøkende begår seksuell umoral i hans hjem. En slik forkynner er ikke eksemplarisk.
- 67.** Når menighetens eldste får vite om en slik situasjon, bør de tålmodig gi bibelsk veiledning. Forkynneren bør bli hjulpet til å se at det han tillater, kan få andre til å snuble. Det kan være at han da tar skritt for å forandre på situasjonen, slik at han ikke legger «en snublestein eller en hindring i veien for en bror». – Rom 14:13.

- 68.** Kanskje forkynneren er oppriktig bekymret for at det han har tillatt, kan få andre til å snuble. Men av forskjellige grunner føler han kanskje at han for tiden ikke har noen mulighet til å forandre på situasjonen. For eksempel kan eldre kristne foreldre ha behov for å få hjelp av en ikke-troende sønn eller datter. Under slike omstendigheter vil det ikke bli nedsatt et domsutvalg, men eldsterådet vil vurdere om forkynneren er kvalifisert til å tjene i en stilling som krever at man er eksemplarisk.
- 69.** Sett at forkynneren, etter at han har fått veiledning av de eldste, egentlig ikke bryr seg om at andre tar anstøt, og derved viser en skamløs holdning. Selv om han ikke oppmuntrer andre til å gjøre det samme som ham, kan de eldste komme fram til at det bør holdes en tale som tjener som en advarsel for menigheten. (2. Tess 3:14, 15; se 12:76–79.) Hvis en døpt forkynner på den annen side aktivt fremmer det å tillate at noen begår seksuell umoral i et kristent hjem, kan det være at saken må behandles av et domsutvalg på grunnlag av at han tolererer seksuell umoral, skaper splittelser og i virkeligheten taler mot «Kristi lære». – 2. Joh 9–11; Gal 5:19, 20; Åp 2:20.

BIBELSK SETT FRI TIL Å GIFTE SEG PÅ NYTT

- 70.** Det er den som ønsker å gifte seg på nytt, som må kunne bevise at han er bibelsk sett fri til å gifte seg. Hvis en person ble skilt før dåpen, bør ikke de eldste gå ut fra at han bibelsk sett er fri til å gifte seg på nytt, ettersom det ikke er dåpen som oppløser ekteskapsbåndene. De eldste må være svært forsiktige med å si om en person bibelsk sett er fri til å gifte seg på nytt eller ikke, og de bør rådføre seg med tjenesteavdelingen hvis det skulle oppstå spørsmål. Dette er spesielt viktig fordi de avgjørelsene en person treffer i slike saker, ikke bare vil berøre forholdet til ektefellen, men også forholdet til Jehova. De eldste har et stort ansvar i slike saker, og de må være forsiktige når de gir

veiledning, særlig når svaret kanskje ikke ligger klart i dagen.
– Luk 12:48; Jak 3:1.

- 71.** Hvis en person skal være bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt, må tre betingelser være oppfylt: (1) seksuell umoral (*porneia*), (2) den uskyldige ektefellen har vraket (avvist en forsoning med) den andre, og (3) det er oppnådd en endelig, juridisk skilsmisse. (Matt 5:31, 32; 19:9; Hebr 13:4) Hvis for eksempel en person som vil gifte seg på nytt, innrømmer at han har gjort seg skyldig i seksuell umoral etter at hans forrige ektefelle tok ut en juridisk skilsmisse, eller hvis hans forrige ektefelle har innrømmet å ha begått seksuell umoral etter skilsmissen, er begge bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt. – Se 12:10–12.
- 72.** Hvis en døpt kristen anklager sin troende ektefelle for utroskap og ønsker å få bekreftet at han er fri til å gifte seg på nytt, skal saken legges fram for eldsterådet. Forkynneren skal bli informert om at han ikke skal se på seg selv som en som bibelsk sett er fri til å date eller gifte seg på nytt, før de eldste har undersøkt saken og har fastslått at det dreier seg om *porneia*. (5. Mos 19:15; Joh 8:17) Hvis den anklagede ektefellen tilhører en annen menighet, skal bevisene legges fram for de eldste i den menigheten for at de skal vurdere dem og treffe en avgjørelse.
- 73.** I noen tilfeller blir det ikke bevist at det er begått utroskap. Men det kan være at den anklagede innrømmer eller to øyenvitner forteller at den anklagede under upassende omstendigheter oppholdt seg hele natten i den samme boligen som en person av det annet kjønn (eller en som man vet er homoseksuell). (Se 12:7–9.) De eldste må vurdere situasjonen nøye. (Se 12:7.1.) Hvis den uskyldige ektefellen er overbevist om at det er begått utroskap, kan de eldste la ham selv påta seg ansvaret overfor Jehova for å skille seg på bibelsk grunnlag. Hvis han gifter seg på nytt, skal det ikke nedsettes et domsutvalg. Et kort notat om de eldstes avgjørelse skal oppbevares i en lukket konvolutt i menighetens konfidensielle arkiv.

- 74.** Selv om den anklagede ektefellen ikke skulle være et av Jehovas vitner (er ekskludert, har trukket seg eller ikke er døpt), må man vanligvis ha to vitner for å kunne fastslå at det er begått en overtredelse som danner grunnlag for at en person bibelsk sett er fri til å gifte seg på nytt. Det kan imidlertid gjøres et unntak hvis den ikke-troende privat kommer med en utvetydig bekjennelse av utroskap overfor den kristne ektefellen. Hvis den uskyldige kristne ektefellen i et slikt tilfelle mener at bekjennelsen er sann og ikke ønsker å få i stand en forsoning, kan han gi de eldste et brev som beskriver situasjonen. Eldsterådet skal så vurdere brevet. Finnes det noen grunn til å komme fram til en annen konklusjon enn at den ikke-troende ektefellen har vært utro? For eksempel: Ble bekjennelsen formulert på en tvetydig måte? Har den ikke-troende senere benektet å ha kommet med en bekjennelse? Hvis saken er uklar og den ikke-troende er villig til å snakke med de eldste, kan de eldste velge å spørre den anklagede ektefellen direkte. Hvis det ikke finnes noen grunn til å komme fram til en annen konklusjon, kan de eldste la den uskyldige ektefellen påta seg ansvaret overfor Jehova for å skille seg på bibelsk grunnlag. Hvis han gifter seg på nytt, skal det ikke nedsettes et domsutvalg. Et kort notat om de eldstes avgjørelse skal oppbevares i en lukket konvolutt i menighetens konfidensielle arkiv. Brevet fra den uskyldige ektefellen skal så makuleres.
- 75.** Følgende situasjoner innebærer at den uskyldige ektefellen vraker den andre:
- (1) Den uskyldige ektefellen tar initiativet til en skilsmisse enten før eller etter at han får vite om utroskapen.
 - (2) Den uskyldige ektefellen underskriver en skilsmisse-søknad eller viser på en annen måte at han ikke motsetter seg en skilsmisse som den skyldige ektefellen har tatt initiativet til, enten før eller etter at han får vite om utroskapen. I noen land kan den uskyldige ektefellen underskrive juridiske dokumenter som fastsetter

foreldreansvar og underholdsbidrag, uten dermed å si seg enig i skilsmissen; å underskrive slike dokumenter er ikke i seg selv ensbetydende med å vrake ektefellen.
– w00 15.12. s. 28–29.

- (3) Den uskyldige ektefellen nekter å gjenoppta det seksuelle samliv i en svært lang periode, ett eller kanskje flere år, selv om vedkommende muntlig gir uttrykk for tilgivelse og ikke søker skilsmisse. Før de eldste sier til den skyldige ektefellen at han er fri til å skille seg på bibelsk grunnlag, skal de rådføre seg med tjenesteavdelingen. Det kreves ikke at den uskyldige ektefellen skal treffe en rask avgjørelse om å tilgi eller ikke.

MERKE SEG UORDENTLIGE

- 76.** Noen ganger kan det være nødvendig å merke seg dem som viser åpenlys ringeakt for Jehovas normer, selv om de ikke praktiserer en alvorlig synd som må behandles av et domsutvalg. (2. Tess 3:6, 14, 15; w99 15.7. s. 29–31) Det kan dreie seg om personer som er svært late eller kritiske, eller som farer med unyttig snakk og stadig «blander seg bort i ting som de ikke har noe med». (2. Tess 3:11) Det kan også dreie seg om personer som går inn for å utnytte andre materielt, som søker underholdning som helt klart er upassende, som dater en ikke-troende, eller som dater noen uten å være juridisk eller bibelsk sett fri til å gifte seg. – od kap. 14 avsn. 9–12.
- 77.** Hvis den uordentlige oppførselen *stort sett er ukjent for andre* og ikke utgjør noen trussel mot deres åndelighet, er det vanligvis best å ta seg av saken ved å gi råd og veiledning. Eldsterrådet skal ikke være snar til å avgjøre at det skal holdes en advarende tale. Men hvis vedkommende ikke innser at han må forandre kurs, og fortsetter å utsette andre for dårlig påvirkning, kan det bli holdt en advarende tale til menigheten. De eldste må vise rimelighet og bruke vurderingsevne når de skal avgjøre om

en bestemt situasjon er alvorlig nok og foruroligende nok til at det bør holdes en advarende tale.

- 78.** For eksempel: Hvis en døpt kristen dater en «ikke-troende», bør de eldste først gi ham veiledning og prøve å hjelpe ham. (2. Kor 6:14; w04 1.7. s. 30–31) Hvis han fortsetter å ignorere bibelske prinsipper til tross for gjentatte formaninger, kan eldsterådet avgjøre at det bør holdes en advarende tale for menigheten. Hvis en person dater en *udøpt forkynner*, er det kanskje ikke nødvendig med en advarende tale. Mye avhenger av omstendighetene, hvilken holdning den kristne har, hvor stor uro det skaper i menigheten, og andre faktorer. Uansett: Hvis han dater noen som ikke er døpt, og har til hensikt å gifte seg med den udøpte personen, er han ikke lydige mot Bibelens veiledning i 1. Korinter 7: 39, der det står at man bare skal gifte seg «med en som tjener Herren», og det bør gis kjærlig veiledning.
- 79.** Hvis den uordentlige gjør forandringer, kan de eldste hver for seg bestemme seg for at de kan begynne å omgå ham igjen. Det vil vise menigheten at de betrakter ham som en som man ikke lenger behøver å merke seg.

SELMORDSFORSØK

- 80.** Selvmordsforsøk kan være en følge av dyp fortvilelse eller alvorlig depresjon. De eldste må behandle en person som er i en slik situasjon, med varsomhet og medfølelse. I de fleste tilfeller vil det ikke være nødvendig å nedsette et domsutvalg. – Sal 88:3, 17, 18; Ordsp 15:13; Fork 7:7; g 4/14 s. 6–9.

Pornografi

	Avsnitt
Avgjøre om det er nødvendig med et domsutvalg	2-4
Vurdere kvalifikasjonene til utnevnte personer	5-6
Hyrdearbeid	7
Faktorer som må tas i betraktning hvis noen skal utnevnes på nytt	8

1. For å hjelpe en kristen til å slutte å se på pornografi er det nødvendig at kjærlige hyrder gir direkte bibelsk veiledning. (Jak 5: 14, 15) Hvis en av de eldste får vite at en kristen med vitende og vilje har sett på pornografi, skal eldsterådet derfor gi to eldste i oppdrag å ha en samtale med vedkommende for å finne ut hva som har skjedd, og omfanget av det. Hvis han er gift, bør han få en vennlig oppfordring om å fortelle ektefellen sin om problemet. Etter den innledende undersøkelsen skal de to eldste informere eldsterådet om det de har fått vite. – Se 12:40–42.

AVGJØRE OM DET ER NØDVENDIG MED ET DOMSUTVALG

2. Det å se på pornografi med vitende og vilje er en synd. (Matt 5:28, 29) Det kan føre til sexavhengighet, perverse ønsker og alvorlige ekteskapsproblemer. (Ordsp 6:27; *lvs* s. 121–123 avsn. 9–12) Men det er ikke alle tilfeller som gjør det nødvendig å nedsette et domsutvalg. – Se 12:1–2; *w12* 15.3. s. 30–31; *w06* 15.7. s. 31.
3. Hvis en person, kanskje over et betydelig tidsrom, har fått en inngrodd tilbøyelighet til å se på avskyelige former for pornografi,

må dette behandles av et domsutvalg, ettersom dette utgjør grov urenhet med grådighet. (Ef 4:19) Avskyelige former for pornografi kan innbefatte homoseksuelle handlinger (sex mellom personer av samme kjønn), gruppesex, seksuell omgang med dyr, sadistisk tortur, sadomasochistisk sex, gjengvoldtekt, brutal behandling av kvinner eller barnepornografi. Det er like galt at en mann eller en kvinne ser på to kvinner som utfører homoseksuelle handlinger, som at en mann eller en kvinne ser på to menn som utfører homoseksuelle handlinger. – Se 12:14–15.

4. Hvis de eldste får vite at en kristen oppfordrer andre til å se på pornografi (enten det dreier seg om avskyelige former for pornografi eller ikke), for eksempel ved å sørge for at andre får sett det, kan dette vise at han har en respektløs, frekk holdning. Dette vil være ensbetydende med skamløs oppførsel og gjør det nødvendig å nedsette et domsutvalg. – Se 12:16–17.

VURDERE KVALIFIKASJONENE TIL UTNEVNTE PERSONER

5. Hvis eldsterådet kommer fram til at det ikke er nødvendig å nedsette et domsutvalg, men saken gjelder en utnevnt person (for eksempel en pioner, en menighetstjener eller en eldste), skal vedkommendes kvalifikasjoner vurderes. (Se 8:31–33; 9:4.) Eldsterådet må ta stilling til disse spørsmålene: Hva slags pornografi har han sett på? Dreide det seg om noen få korte tilfeller, eller har det vært en vane som har strukket seg over mange måneder eller kanskje flere år? Har han onanert i forbindelse med at han har sett på pornografi? (Se 12:4.) Når var siste gang han så på pornografi? Har han noen gang fått veiledning angående det å se på pornografi? Sto han fram frivillig? Hvis han er gift, har han da fortalt ektefellen sin om problemet? Hvilken virkning har det hatt på ekteskapet? Hvem andre kjenner eventuelt til problemet? Har han fremdeles deres respekt? Har vedkommende et oppriktig ønske om å la være å se på pornografi? Har han samvittighet til å fortsette å tjene i en utnevnt stilling?

6. Eldsterådet kan komme fram til at vedkommende fremdeles er kvalifisert til å tjene i en utnevnt stilling hvis (1) han bare i noen få korte tilfeller har sett på ikke-avskyelige former for pornografi, (2) han viser at han har et oppriktig ønske om aldri å se på pornografi igjen, (3) de eldste er overbevist om at han ikke vil se på det igjen, (4) han fortsatt blir respektert av andre som er klar over hva han har gjort, og (5) han selv har samvittighet til å fortsette å tjene. På den annen side vil en kristen som fortsetter å se på ikke-avskyelige former for pornografi, ikke regnes som eksemplarisk, og han vil derfor ikke være kvalifisert til å ha spesielle privilegier i menigheten. – Se 1:2.8; 2:4.

HYRDEARBEID

7. De eldste må gi vedvarende hjelp til en kristen som kjemper for å la være å se på pornografi. Hvor ofte det bør foretas hyrdebesøk, og hva som bør drøftes, kan avhenge av i hvilket omfang han har sett på pornografi. Bibelsk veiledning fra «den trofaste og kloke slave» kan være grunnlaget for slike drøftelser. (Matt 24:45) De eldste må gjøre alt de kan for å hjelpe vedkommende til å få daglige rutiner for bønn, personlig studium og meditasjon. (Fil 4:8) Hvis personen er gift med en i sannheten, bør de eldste gi åndelig hjelp og trøst til ektefellen også.

FAKTORER SOM MÅ TAS I BETRAKTNING HVIS NOEN SKAL UTNEVNES PÅ NYTT

8. Før man vurderer å anbefale en bror til å bli utnevnt på nytt som menighetstjener eller eldste etter at han ble fritatt fordi han hadde sett på pornografi, må broren (1) ha vist over tilstrekkelig lang tid at han har overvunnet problemet, og (2) ha menighetens og familiens respekt. (Se 8:10.) Hvis disse betingelsene er oppfylt og broren tidligere tjente som eldste, må det avgjøres om det skal bli anbefalt at han først tjener som menighetstjener.

PORNOGRAFI

Hvis han så på pornografi over et betydelig tidsrom, vil det være best om han først blir anbefalt som menighetstjener. Men hvis han så på ikke-avskyelig pornografi i noen få korte tilfeller og han selv tok initiativet til å bekjenne dette for de eldste, kan han bli anbefalt til å tjene som eldste igjen.

Overgrep mot barn

	Avsnitt
Juridiske aspekter	6–10
Fengselsinnsatte	9
Barnepornografi og sexting	10
Menighetens utgangspunkt	11
Gi åndelig hjelp til ofre	12–17
Undersøkelse av anklager	18
Domsutvalg	19
Gjenopptagelsesutvalg	20–21
Restriksjoner	22–24
Arkivering	25
Flytting til en annen menighet	26–27
Underretning fra myndighetene	28
Urett seksuell oppførsel som kun involverer mindreårige	29–30

1. De eldste må være nøye med å følge veiledningen i dette kapitlet når de får vite om saker som gjelder overgrep mot barn. Dette vil bidra til at Jehovas navn blir helliget, og til at mindreårige kan være trygge. – Jes 32:1, 2; 1. Pet 2:12; w19.05 s. 8–13.
2. Selv om teksten i dette kapitlet omtaler den anklagede i hankjønn og offeret i hunkjønn, er veiledningen den samme uansett om de involverte er av hankjønn eller hunkjønn. Det som blir sagt om foreldre og familieoverhoder, gjelder også personer med tilsvarende foreldreansvar.

3. Overgrep mot barn kan omfatte omsorgssvikt, fysiske overgrep, seksuelle overgrep eller følelsesmessige overgrep mot en mindreårig. *Seksuelle* overgrep skjer når en voksen person bruker et barn til å tilfredsstille sine seksuelle lyster. Det kan innbefatte samleie, oralsex eller analsex, tukling med kjønnsorganer, bryster eller rumpe eller andre perverse handlinger som å opptre som kikker eller blotter overfor en mindreårig eller å be en mindreårig om å utføre seksuelle handlinger. Avhengig av sakens omstendigheter kan det også innbefatte at en voksen viser pornografi til en mindreårig, eller sexting med en mindreårig. «Sexting» vil si å sende meldinger eller bilder med seksuelt innhold elektronisk. De fleste ofrene er jenter, men det blir også begått overgrep mot mange gutter. De fleste overgriperne er menn, men det er også noen kvinner som begår overgrep mot barn.

4. Ifølge Bibelen er seksuelle overgrep mot barn en alvorlig synd. (5. Mos 23:17, 18; Gal 5:19–21; w97 1.2. s. 29) For Jehovas vitner er seksuelle overgrep mot barn noe avskyelig. (Rom 12:9) Menigheten vil derfor ikke skjerme en som har gjort noe så avskyelig, mot konsekvensene av sin synd, uansett hvem det er. Menighetens behandling av en anklage om seksuelle overgrep mot barn er ikke ment å skulle erstatte myndighetenes behandling av saken. (Rom 13:1–4) Overgrepsofferet, hennes foreldre eller en hvilken som helst annen som melder fra om en slik anklage til de eldste, bør derfor få tydelig informasjon om at de har rett til å melde fra om saken til myndighetene. De eldste kritiserer ingen som velger å gjøre dette. – Gal 6:5.

5. Bibelen sier at det er foreldrene som har ansvaret for å undervise og beskytte barna sine. (Ef 6:4) Som åndelige hyrder kan de eldste hjelpe foreldre med å ivareta sitt bibelske ansvar. Og publikasjonene våre og nettstedet vårt inneholder mye informasjon som kan være til hjelp for foreldre. – w19.05 s. 12–13.

JURIDISKE ASPEKTER

6. Overgrep mot barn er en kriminell handling. Noen steder kan en som får kjennskap til en anklage om overgrep mot et barn, ifølge loven være forpliktet til å melde fra om anklagen til myndighetene. – Rom 13:1–4.
7. Når de eldste får kjennskap til en anklage om overgrep mot et barn, skal to eldste umiddelbart ringe juridisk avdeling på avdelingskontoret for å få juridisk veiledning. På den måten kan de forsikre seg om at de følger lover om å melde fra om overgrep mot barn. Man skal ringe selv om begge de involverte er mindreårige. De eldste skal ikke be et angivelig offer, den anklagede eller noen andre om å ringe juridisk avdeling på vegne av de eldste. De eldste skal ringe juridisk avdeling også i de følgende situasjonene:
 - (1) Det angivelige overgrepet fant sted for mange år siden.
 - (2) Anklagen om overgrep er basert på utsagn fra bare ett vitne.
 - (3) Man tror at det angivelige overgrepet er et fortrengt minne.
 - (4) Det angivelige overgrepet involverer gjerningsmenn eller ofre som nå er døde.
 - (5) Man tror at noen allerede har meldt fra til myndighetene om det angivelige overgrepet.
 - (6) Den angivelige overgriperen eller det angivelige offeret er ikke i menigheten deres.
 - (7) Den angivelige overgriperen er ikke et av Jehovas vitner, men kommer sammen med menigheten.

- (8) Det angivelige overgrepet fant sted før den angivelige overgriperen eller det angivelige offeret var døpt.
 - (9) Det angivelige offeret er nå voksen.
 - (10) Det angivelige overgrepet fant sted for lenge siden, og dere er usikre på om de eldste i menigheten deres noen gang kontaktet juridisk avdeling for å få veiledning.
- 8.** Juridisk avdeling vil gi juridisk veiledning basert på sakens fakta og aktuell lovgivning. Hvis den som er anklaget for overgrep mot et barn, er tilknyttet menigheten deres, bør de to eldste som ringer, informere juridisk avdeling om hans fulle navn, fødselsdato og dåpsdato (hvis han er døpt). Etter at de har snakket med juridisk avdeling, vil samtalen bli satt over til tjenesteavdelingen. Hvis det er potensial for at mediene vil vise interesse for saken, vil samtalen deretter bli satt over til Jehovas vitners informasjonsavdeling.
- 9. Fengselsinnsatte:** To eldste skal *umiddelbart* ringe juridisk avdeling angående en fengselsinnsatt som er blitt anklaget for overgrep mot et barn, og som nå har tilknytning til en menighet. Dette gjelder enten han er døpt eller ikke. Dette skal de også gjøre hvis møtene blir holdt i fengselet. I noen tilfeller får ikke de eldste tillatelse til å forhøre seg om hva slags forbrytelse den innsatte skal ha begått. Men hvis de eldste får kjennskap til at den angivelige forbrytelsen har med overgrep mot barn å gjøre, skal de *umiddelbart* ringe juridisk avdeling.
- 10. Barnepornografi og sexting:** Hvis de eldste får kjennskap til at en voksen som har tilknytning til en menighet, har hatt befatning med barnepornografi, skal to eldste *umiddelbart* ringe juridisk avdeling. Hvis de eldste får kjennskap til at en voksen eller en mindreårig som har tilknytning til en menighet, sender meldinger eller bilder med seksuelt innhold (sexting) til en mindreårig, skal de ringe juridisk avdeling *umiddelbart*. Det er ikke nød-

vendig å informere juridisk avdeling hvis de eldste får kjennskap til at sextingen foregår mellom voksne.

MENIGHETENS UTGANGSPUNKT

- 11.** Når vi fra menighetens synspunkt drøfter seksuelle overgrep mot barn, drøfter vi ikke tilfeller der en mindreårig som nærmer seg voksen alder, villig deltar i seksuelle handlinger med en voksen som er noen få år eldre, og generelt sett heller ikke situasjoner der bare mindreårige er involvert. (Se 14:29–30.) Vi sikter til situasjoner der en voksen har gjort seg skyldig i seksuelt misbruk av et barn, eller der en voksen har begått seksuelle handlinger med en mindreårig som nærmer seg voksen alder, og som ikke var en villig deltaker. Selv om det å se på barnepornografi ikke betraktes som et overgrep mot barn i menighetens øyne, er det likevel et alvorlig brudd på Jehovas normer. En person som har sett på barnepornografi, bør få streng veiledning. Avhengig av hvor ofte han har sett på det, og hvilket omfang det har hatt, kan det være at det er nødvendig å nedsette et domsutvalg. – Se kapittel 13.

GI ÅNDELIG HJELP TIL OFRE

- 12.** De eldste bør vise empati og medfølelse hvis noen kommer til dem for å snakke om en sak som gjelder overgrep mot barn. Det er spesielt viktig å gi vedvarende åndelig hjelp til dem som er blitt utsatt for overgrep som barn, og til familiene deres. – Jes 32: 1, 2; Ef 4:32; 1. Pet 5:2.
- 13.** Det skal alltid være to eldste inne i bildet når man skal hjelpe en voksen søster som ble utsatt for overgrep som barn. En eldste skal aldri bli den eneste fortrolige til en søster som han ikke er i nær slekt med. – Se 25:12.
- 14.** Når de eldste skal gi åndelig hjelp til et overgrepsoffer som fremdeles er mindreårig, skal to eldste og den mindreåriges foreldre

være involvert. (5. Mos 6:6, 7; Ef 6:4) Hvis en av foreldrene er den anklagede, skal den anklagede forelderen selvfølgelig ikke være involvert. Hvis ingen av foreldrene kan være til stede, bør det bli tatt med en annen voksen forkynner i menigheten som offeret er fortrolig med.

- 15.** De eldste er åndelige hyrder og bør derfor være flinke til å lytte. (Ordsp 21:13; Jak 1:19) Selv om noen ofre ikke ønsker å snakke om overgrepene, har andre erfart at det har vært til hjelp å snakke med medfølende eldste som kan lytte og så «snakke trøstende» fra Guds Ord. (1. Tess 5:14; Ordsp 12:25; Jak 5:13–15) Selv om de eldste kanskje trenger å stille noen få taktfulle spørsmål for å hjelpe offeret til å uttale seg, må de unngå å grave unødig eller gjentatte ganger i detaljene omkring overgrepet. Det å drøfte bibelske personer som møtte store problemer i barndommen, men som likevel ble trofaste tjenere for Jehova, kan gi offeret nødvendig trøst. Med tiden vil Jehova Gud helbrede «dem som er dypt fortvilet». – Sal 30:2; 94:19; 147:3; *w19.05* s. 14–20; *w11* 15.10. s. 23–27; *w01* 15.4. s. 25–28; *w84* 15.2. s. 27–31; *g* 7/09 s. 6–9; *g91* 8.10. s. 3–11.
- 16.** Det er begrenset hvor mye tid de eldste kan bruke på å hjelpe en i menigheten som er blitt utsatt for overgrep, så de må finne likevekten mellom dette viktige hyrdeansvaret og de andre forpliktelsene de har, som innbefatter å dekke sin egen families åndelige, følelsesmessige og materielle behov. I noen tilfeller ber kanskje et overgrepsoffer om mer åndelig hjelp av de eldste enn de med rimelighet kan gi. For noen eldste har det vært nyttig å sette en grense for hvor mye tid de bruker på slikt hyrdearbeid. Det kan være nødvendig med flere besøk for at hjelpen skal ha noen virkning. Hvis det på et tidspunkt er begrenset hvor mye hjelp de eldste kan gi, bør de likevel komme med noen oppmuntrende ord, forsikre vedkommende om at Jehova er glad i henne, lese et passende skriftsted og be en bønn. På den måten kan de eldste vise at de har personlig interesse for henne og ønsker å hjelpe så godt de kan.

- 17.** Det kan være at et overgrepsoffer eller familien hennes ønsker annen hjelp i tillegg til den åndelige hjelpen de eldste gir. Det kan for eksempel være at en voksen søster som ble utsatt for overgrep som barn, velger å henvende seg til en medfølelse søster for å få følelsesmessig støtte og oppmuntring. (Ordsp 17: 17) Med samtykke fra den voksne søsteren kan eventuelt en eller to eldste diskret spørre en moden søster om hun har mulighet til å gi slik hjelp til den aktuelle søsteren. Om et offer eller familien hennes oppsøker profesjonell hjelp, er en personlig sak. (Gal 6:5) Hvis en eldste blir spurt til råds om dette, kan han henviser til aktuelle bibelske prinsipper og informasjon i publikasjonene våre. – *w15* 15.9. s. 9–11; *w08* 15.11. s. 23–27.

UNDERSØKELSE AV ANKLAGER

- 18.** De eldste får kanskje vite om en anklage om et seksuelt overgrep direkte fra offeret, foreldrene hennes eller en fortrolig venn av offeret. Etter å ha fått hjelp fra avdelingskontoret vil eldsterådet utnevne to eldste til å undersøke saken hvis den anklagede er en forkynner i menigheten. Disse eldste må nøye følge bibelske framgangsmåter og den bibelske veiledningen i dette kapitlet og i kapittel 12. En som er blitt utsatt for overgrep som barn, er aldri forpliktet til å fortelle om det som skal ha skjedd, mens den anklagede er til stede, verken mens de eldste undersøker saken, eller når saken blir behandlet av et domsutvalg. Men et overgrepsoffer som nå er blitt voksen, kan gjøre det hvis hun selv ønsker det. Dessuten kan offeret ha med seg en som hun stoler på, uansett kjønn, når hun legger fram anklagene sine for de eldste. Hvis offeret ønsker det, kan anklagen overbringes i form av en skriftlig forklaring. Når offeret er et mindreårig barn, bør de eldste generelt sett kunne få nødvendig informasjon fra foreldrene. Og de eldste har kanskje allerede fått de bevisene de trenger for å kunne fastslå at en angivelig overgriper har begått en overtredelse. (Se 12:40–42.) Hvis de to eldste i et

eksepsjonelt tilfelle mener at det er nødvendig å snakke med en mindreårig som er blitt utsatt for seksuelle overgrep, skal de eldste først kontakte tjenesteavdelingen.

DOMSUTVALG

- 19.** Hvis eldsterådet kommer til at det er tilstrekkelig bibelsk grunnlag for å nedsette et domsutvalg på grunn av seksuelle overgrep mot et barn, skal koordinatoren for eldsterådet først kontakte kretstilsynsmannen. (Se 12:40–42; 15:1–2.) Kretstilsynsmannen vil utpeke en erfaren eldste til å tjene som ordstyrer for domsutvalget. Deretter vil eldsterådet velge de andre brødrene som skal tjene i utvalget. Hvis det er nødvendig å nedsette et appellutvalg, vil kretstilsynsmannen gi erfarne eldste i oppgave å tjene i utvalget, og han vil også utpeke ordstyreren. (Se 17:1.) Hvis det blir fastslått at det er blitt begått en overtredelse og overtrederen ikke angrer, må han ekskluderes. (Se 16:26–31.) Hvis overtrederen på den annen side angrer og blir irrettesatt, skal irrettesettelsen opplyses for menigheten på det førstkommende midtukemøtet. (Se 16:20–25.) Opplysningen vil bidra til å beskytte menigheten. Det vil ikke bli satt i gang en utvalgssak mot et offer for misbruk av barn. Hvis eldsterådet mener at det kan være på sin plass at menigheten foretar seg noe overfor en mindreårig som var en villig deltaker i overtredelsen, skal to eldste ringe tjenesteavdelingen før man går videre med saken.

GJENOPPTAGELSEUTVALG

- 20.** Hvis en person som er blitt ekskludert for seksuelt overgrep mot et barn, søker om å bli gjenopptatt, skal koordinatoren for eldsterådet kontakte kretstilsynsmannen og gi ham navnene på dem som tjente i det opprinnelige utvalget. Kretstilsynsmannen vil utpeke en erfaren eldste til å tjene som ordstyrer for gjenopptagelsesutvalget. Deretter vil eldsterådet velge de andre

brødrene som skal tjene i utvalget. Hvis avgjørelsen går ut på å gjenoppta vedkommende, skal to eldste i utvalget *umiddelbart* ringe tjenesteavdelingen. Dette må gjøres før personen blir informert om avgjørelsen og før opplysningen om gjenopptagelse blir gitt til menigheten. – Se 19:10–12.

- 21.** Hvis en person som er blitt ekskludert på grunn av seksuelt overgrep mot et barn, har flyttet og søker om å bli gjenopptatt i en annen menighet, skal koordinatoren for eldsterådet i den nye menigheten kontakte kretstilsynsmannen sin. Kretstilsynsmannen for den nye menigheten vil utpeke en erfaren eldste til å tjene som ordstyrer for gjenopptagelsesutvalget i den nye menigheten. Deretter vil eldsterådet velge de andre brødrene som skal tjene i utvalget. Hvis dette utvalget anbefaler at personen bør bli gjenopptatt, skal utvalget kontakte koordinatoren for eldsterådet i den opprinnelige menigheten, som da skal kontakte sin kretstilsynsmann og gi ham navnene på dem som tjente i det opprinnelige domsutvalget. Denne kretstilsynsmannen skal utpeke en erfaren eldste til å tjene som ordstyrer for gjenopptagelsesutvalget i den opprinnelige menigheten. Deretter vil eldsterådet velge de andre brødrene som skal tjene i utvalget. Hvis dette utvalget er enig i at han bør bli gjenopptatt, skal to eldste fra hver menighets utvalg *umiddelbart* ringe tjenesteavdelingen. Dette må gjøres før personen informeres om avgjørelsen og før opplysningen om gjenopptagelse blir gitt til begge menighetene. – Se 19:10–12.

RESTRIKSJONER

- 22.** De eldste bør nøye følge all veiledning fra tjenesteavdelingen. Tjenesteavdelingen vil for eksempel gi veiledning (1) når det er fastslått at en forkynner (døpt eller udøpt) som har gjort seg skyldig i seksuelle overgrep mot et barn, angrer og fortsetter å tilhøre menigheten, (2) når en som er ekskludert for seksuelle overgrep mot et barn, blir gjenopptatt, (3) når en forkynner (døpt

eller udøpt) som benekter en anklage om seksuelle overgrep mot et barn, blir domfelt av myndighetene, eller (4) når en som samfunnet eller menigheten betrakter som en som har begått seksuelle overgrep mot et barn, blir en forkynner eller blir døpt.

- 23.** I slike tilfeller vil veiledningen fra tjenesteavdelingen til de eldste omfatte hvilke restriksjoner personen er pålagt når det gjelder aktiviteter i menigheten og hans deltagelse i felttjenesten. De eldste vil også få beskjed om å advare denne personen mot å være alene med en mindreårig, mot å utvikle vennskap med mindreårige, mot å vise mindreårige hengivenhet og så videre. Tjenesteavdelingen vil be de eldste om å informere menighetens familieoverhoder som har mindreårige barn, om å følge med på barnas kontakt med personen. De eldste skal ta dette skrittet *bare* hvis tjenesteavdelingen har bedt dem om å gjøre det. Koordinatoren for eldsterådet bør sørge for at nyutnevnte eldste og eldste som flytter til menigheten, blir gjort kjent med den veiledningen som tjenesteavdelingen har gitt i forbindelse med slike personer.
- 24.** En som har begått seksuelt overgrep mot et barn, vil ikke være kvalifisert til å få *noen* privilegier i menigheten på mange år, kanskje aldri. Dette gjelder også mindre privilegier. Det følgende rådet Timoteus fikk av Paulus, er spesielt aktuelt i forbindelse med dømte voksne som har misbrukt barn: «Vær aldri for snar til å legge hendene på noen, og bli ikke medansvarlig for andres synder.» (1. Tim 5:22; w97 1.1. s. 26–29) Hvis eldsterådet mener at en som har begått seksuelle overgrep mot et barn for flere tiår siden, nå kanskje er kvalifisert til å få mindre privilegier, for eksempel å gå med eller å stille inn mikrofonen, betjene lyd- og videoutstyr, være ordenstjener eller hjelpe til med regnskap, litteratur eller distriktskart, skal de be to eldste om å ringe tjenesteavdelingen. De to eldste skal ringe tjenesteavdelingen før vedkommende blir gitt et hvilket som helst privilegium i menigheten.

ARKIVERING

25. Se 22:19–21.

FLYTTING TIL EN ANNEN MENIGHET

26. Når en som er tilknyttet menigheten, er blitt anklaget for å ha begått seksuelle overgrep mot et barn (fastslått eller ikke), og han flytter til en annen menighet, skal to eldste i den menigheten personen flytter *fra*, ringe juridisk avdeling *umiddelbart*. De eldste bør oppgi navnet på den nye menigheten hvis de vet det. De skal også gjøre dette hvis personen (1) er ekskludert eller har trukket seg og overværer møtene, (2) regelmessig reiser bort for å bo et annet sted eller (3) sitter i fengsel og blir overført til et annet soningssted eller blir løslatt. Menighetens tjenesteutvalg skal ikke sende noe informasjon til den nye menigheten før de har fått juridisk bistand fra juridisk avdeling og veiledning fra tjenesteavdelingen.
27. Når de eldste blir informert om at en person som er blitt anklaget for å ha begått seksuelle overgrep mot et barn (fastslått eller ikke), har flyttet *til* menigheten, skal to eldste *umiddelbart* ringe juridisk avdeling. De skal også gjøre dette hvis personen (1) er ekskludert eller har trukket seg og overværer møtene, (2) regelmessig reiser bort for å bo et annet sted eller (3) sitter i fengsel og er blitt overført fra et annet soningssted eller er blitt løslatt.

UNDERRETNING FRA MYNDIGHETENE

28. I noen land hender det at myndighetene informerer de eldste om at det bor en seksualforbryter i et bestemt område. Opplysningene kan innbefatte vedkommendes adresse og hva slags straffbare handlinger han har begått. I slike tilfeller bør de eldste føre opp adressen på det aktuelle distriktskartet som en som ikke skal besøkes.

URETT SEKSUELL OPPFØRSEL SOM KUN INVOLVERER MINDREÅRIGE

- 29.** Hva skal de eldste gjøre når mindreårige begår urette seksuelle handlinger med hverandre? Som nevnt tidligere skal to eldste *umiddelbart* ringe juridisk avdeling også når begge personene er mindreårige. Generelt sett betrakter ikke menigheten det at en mindreårig har seksuell kontakt med en annen mindreårig, som et overgrep mot barn. Men en slik urett oppførsel er en alvorlig sak uansett hvor gamle de involverte er, og den krever kanskje at et domsutvalg behandler saken. Eldsterådet bør samarbeide med foreldrene for å forsikre seg om at de mindreårige får åndelig hjelp. Hvis de eldste har spørsmål i forbindelse med en bestemt sak, bør de ringe tjenesteavdelingen. – Se 15:15.
- 30.** Når dømte mindreårige blir involvert i sexting, må de eldste bruke god dømmekraft for å avgjøre om den urette handlemåten er så alvorlig at saken må behandles av et domsutvalg. Nyttig informasjon finnes i «Spørsmål fra leserne» i *Vakttårnet* for 15. juli 2006. Gå grundig igjennom dette stoffet før dere eventuelt trekker den slutning at en døpt mindreårig har gjort seg skyldig i grov urenhet eller skamløs oppførsel. (Se 12:14–17.) Hvis den dømte mindreårige har fått veiledning om dette tidligere og fortsetter med den urette handlemåten, vil saken i de fleste tilfeller bli behandlet av et domsutvalg. Hvert tilfelle må vurderes ut fra de enkelte omstendigheter. Eldsterådet bør uansett samarbeide med foreldrene for å forsikre seg om at de mindreårige får åndelig hjelp. Hvis de eldste har spørsmål angående en bestemt sak, bør de ringe tjenesteavdelingen.

Forberedelser til utvalgssaker

	Avsnitt
Utvelgelsen av domsutvalget og ordstyreren	1-3
Beredet sitt sinn og hjerte til å dømme	4-6
Be den anklagede møte for domsutvalget	7-11
Gifte personer	12-14
Døpte mindreårige og unge voksne	15
Fengslede personer	16
Hvis den anklagede truer med selvmord	17
Hvis den anklagede truer med rettslige skritt	18-21

UTVELGELSEN AV DOMSUTVALGET OG ORDSTYREREN

1. Det er ikke nødvendig å gi hele eldsterådet en detaljert redegjørelse for saken, men man bør gi tilstrekkelig med opplysninger til at de eldste kan avgjøre om det virkelig er begått en overtredelse som kan føre til eksklusjon, og i så fall hvem som er best skikket til å behandle en sak av den typen det er snakk om. Hvis de eldste avgjør at det er nødvendig å nedsette et domsutvalg, skal de som er til stede på eldstemøtet, velge de brødrene som skal tjene i utvalget, og hvem av dem som skal være ordstyrer. (Se kapittel 14, avsnitt 19, hvis det dreier seg om seksuelle overgrep mot barn.) Disse eldste må være menn som har god innsikt og dømmekraft. Det er vanligvis best at nye eldste først tjener i utvalg sammen med erfarne brødre, men de skal aldri tjene som observatører til behandlingen av en utvalgssak. Utvalget skal bestå av tre eldste, men i kompliserte saker kan det være

berettiget å ha fire eller til og med fem erfarne eldste med i utvalget.

2. Hvis de eldste vet at den anklagede føler sterk motvilje mot en bestemt eldste, vil det være best å la være å bruke ham. En eldste som er en nær slektning av den anklagede, som har drevet forretning sammen med ham, eller som har hatt et spesielt vennskapsforhold til ham, vil vanligvis ikke tjene i utvalget. Menighetstjenere kan *ikke* tjene i et domsutvalg. I sjeldne tilfeller der det ikke finnes tre eldste tilgjengelig som kan tjene i et domsutvalg, kan en eller to eldste fra en nabomenighet eller kretstilsynsmannen være med i utvalget for å få et fulltallig utvalg på tre medlemmer.
3. I det sjeldne tilfellet at det ikke er mulig å få tak i tre eldste til å tjene i et domsutvalg, kan to eldste ta seg av saken. Disse to eldste vil fungere som et utnevnt domsutvalg. (Matt 18:19, 20) Men før de informerer overtrederen om sin avgjørelse, må utvalgets ordstyrer sende en konfidensiell rapport til tjenesteavdelingen. Denne rapporten bør gi en klar redegjørelse for sakens fakta og for hvilken konklusjon utvalget har kommet til. Det må sendes en slik rapport enten avgjørelsen går ut på å ekskludere overtrederen eller ikke. Tjenesteavdelingen vil gjennomgå rapporten og gi utvalget en bekreftelse på at den er mottatt. Deretter vil de to eldste informere overtrederen om utvalgets avgjørelse. Hvis avgjørelsen går ut på å ekskludere overtrederen, vil utvalget på vanlig måte sende skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irttesettelse (S-77)* til tjenesteavdelingen.

BEREDE SITT SINN OG HJERTE TIL Å DØMME

4. Det er et stort ansvar å tjene i et domsutvalg. De eldste dømmer på vegne av Jehova og står ansvarlige overfor ham for den

avgjørelsen de treffer. (2. Krøn 19:6, 7) Avgjørelsen deres vil sannsynligvis få langvarige og vidtrekkende følger for den berørte personen, kristne medlemmer av familien hans og andre i menigheten. *Hver gang* en eldste skal tjene i et domsutvalg, må han først gjennomgå kapitlene 12, 15 og 16 i denne publikasjonen.

5. Hvis man lar en overtreder som ikke angrer, få fortsette å tilhøre menigheten, kan det føre til at han har en fordervende innflytelse på den. (Gal 5:9) Det å unnlate å ekskludere ham kan også få ham eller andre som kjenner til hans synd, til å tenke at den urette handlemåten ikke er så alvorlig. (Fork 8:11) På den annen side kan en som blir urettferdig behandlet, ha vanskelig for å bevare sin åndelighet. – Matt 18:6.
6. De eldste kan treffe en god avgjørelse med Jehovas hjelp. (Matt 18:18–20) De må be om visdom, vurderingsevne og Guds hellige ånd. (1. Kong 3:9; Fil 1:9, 10; Jak 1:5) De må foreta grundige undersøkelser i bibelske publikasjoner og ikke nøye seg med å flyte på tidligere erfaring i å behandle utvalgssaker. (Ordsp 15:28) De må gå inn for å danne seg et klart bilde av hva som har skjedd, og hvilken holdning vedkommende egentlig har. – Ordsp 18:13, 17.

BE DEN ANKLAGEDE MØTE FOR DOMSUTVALGET

7. Det er best at to eldste muntlig ber den anklagede møte for domsutvalget. De bør gi ham disse opplysningene:
 - (1) Gjør det klart at han skal møte for et domsutvalg.
 - (2) Forklar hva han angivelig skal ha gjort.
 - (3) Fortell når og hvor møtet skal holdes, og hvordan han kan kontakte ordstyreren hvis han ikke er i stand til å møte opp som avtalt.

8. Hvis omstendighetene tillater det, bør møtet holdes i Rikets sal. Dette skaper en teokratisk ramme rundt møtet og hjelper alle til å ha en mer respektfull innstilling. Det kan dessuten gjøre det lettere å holde saken konfidensiell.
9. Brødrene i domsutvalget bør anstrenge seg for å få til et møte med den anklagede så snart som mulig. Det å vente med å ordne opp i saken kan skade menigheten og den anklagede. Hvis det ikke er mulig å få tak i den anklagede for å gi ham en muntlig innbydelse trass i gjentatte forsøk fra domsutvalgets side, skal domsutvalget sende en skriftlig innbydelse. (Unngå å legge igjen konfidensielle opplysninger på en telefonsvarer eller i en talepostkasse eller å formidle slike opplysninger via e-post, tekstmelding eller andre elektroniske meldinger.) En skriftlig innbydelse underskrevet av domsutvalget skal inneholde de samme opplysningene som beskrevet ovenfor for en muntlig innbydelse. Send om mulig innbydelsen på en slik måte at de eldste kan få bekreftet at mottakeren har mottatt den. Hvis de trass i iherdige forsøk ikke lykkes i å få kontakt med ham og ikke kan få bekreftet at han har mottatt innbydelsen, skal de la saken bero.
10. Hvis han tar imot domsutvalgets innbydelse, men lar være å møte opp, skal domsutvalget fastsette et nytt tidspunkt og prøve å innby den anklagede på nytt. Hvis han ikke møter opp etter at det er bekreftet at han har mottatt den andre innbydelsen, og hvis det er tydelig at han er uvillig til å samarbeide med domsutvalget, skal utvalget gå videre med behandlingen av saken, men ikke treffe en avgjørelse før det har vurdert bevisene og vitneutsagnene.
11. Hvis den anklagede gjør det klart for de eldste at han konsekvent vil nekte å møte for et domsutvalg, kan domsutvalget gå videre med behandlingen av saken i hans fravær uten å gi ham flere innbydelser. – Se 16:28.

GIFTE PERSONER

- 12.** Hvis den anklagede er en gift søster, er det best at hennes troende mann er til stede på møtet. Han er hennes hode, og hans bestrebelser for å reise henne opp igjen og veilede henne kan være til stor hjelp. (1. Kor 11:3) Hvis det er uvanlige omstendigheter inne i bildet, for eksempel hvis de eldste mener at det vil være best å la være å innby ektemannen av hensyn til hans kones sikkerhet, skal de ringe til tjenesteavdelingen.
- 13.** Hvis den anklagede er en gift bror som ønsker at hans troende kone skal være til stede på møtet, er det i orden at hun er det.
- 14.** Hvis ektemannen begikk utroskap, er han forpliktet til å fortelle sin kone hva som har skjedd. Domsutvalget bør straks spørre hans kristne kone om hva hennes mann har fortalt henne. Hvis han nekter å fortelle henne om sin utroskap, skal de eldste informere henne om at hennes manns handlemåte har gitt henne frihet til å velge å skille seg fra ham på bibelsk grunnlag. De skal dessuten si til den uskyldige ektefellen at hvis hun gjenopptar det seksuelle samlivet med den skyldige ektefellen, vil det innebære at det ikke lenger foreligger et bibelsk grunnlag for å velge å skille seg. (Se 12:70–75.) De skal imidlertid ikke fortelle henne noe mer om saken. På den annen side kan de eldste oppdage at selv om ektemannen har bekjent utroskapen for sin kone, har han ikke beskrevet det fulle omfanget av sin urette handlemåte for henne, men har utelatt viktige opplysninger som hun burde fått kjennskap til. De eldste skal ikke røpe slike konfidensielle opplysninger for hans kone, men de kan foreslå at hun snakker med sin mann på nytt. Hvis han ikke forteller henne noe mer, kan dette gjøre henne oppmerksom på at han skjuler noe for henne, og det kan hjelpe henne til å avgjøre om hun skal tilgi eller ikke.

DØPTE MINDREÅRIGE OG UNGE VOKSNE

- 15.** Det er best at den unges kristne foreldre er til stede under møtet, ettersom de har ansvaret for å oppdra ham og gi ham opplæring. Hvis en anklaget bor hjemme hos sine kristne foreldre, men ikke lenger er mindreårig, vil de eldste vanligvis ikke innby foreldrene til møtet. Men hvis den anklagede nylig er blitt myndig og bor hjemme hos foreldrene sine, kan det være at foreldrene spør om å få være til stede. Hvis den anklagede ikke har noe imot det, kan domsutvalget velge å la dem få være med på møtet. – Se 14:29.

FENGSELEDE PERSONER

- 16.** Se 28:22.

HVIS DEN ANKLAGEDE TRUER MED SELVMORD

- 17.** I utvalgssaker der den anklagede truer med å begå selvmord, kan det være best at utvalget utsetter møtet med ham og i stedet konsentrerer seg om å hjelpe ham til å gjenvinne likevekten. (Se 12:80.) De bør forsikre ham om at utvalget ønsker å hjelpe ham, og så kan de ta opp temaet depresjon og selvmord ved å bruke Bibelen og bibelske publikasjoner. (Ordsp 3:11, 12; 4:13; Hebr 12:5, 6, 11–13) Avhengig av hans følelsesmessige tilstand kan det være best å gjøre dette en dag eller to senere. De eldste kan forberede seg ved å gjennomgå artikler som vil hjelpe dem til å opptre varsomt overfor den deprimerte. (g 4/14 s. 6–9) Domsutvalget bør unngå å la saken trekke unødige i langdrag, for det kan være en ekstra påkjenning for den anklagede. Domsutvalget bør kommunisere med tjenesteavdelingen hvis det oppstår spørsmål omkring en bestemt sak.

HVIS DEN ANKLAGEDE TRUER MED RETTSLIGE SKRITT

- 18.** Hvis den anklagede truer med rettslige skritt mot de eldste, bør de eldste utsette saksbehandlingen og umiddelbart ringe til juridisk avdeling.
- 19.** Hvis en advokat som representerer den anklagede, kontakter de eldste, skal de ikke gi ham noen opplysninger om saken og heller ikke bekrefte at det er nedsatt et domsutvalg. I stedet skal de komme med følgende forklaring: «De eldste er veldig opptatt av hvordan det står til med Jehovas vitner både åndelig og fysisk, og de eldste gir med glede åndelig hjelp. Men de eldste har taushetsplikt i denne sammenheng. Dette gjør det lettere for andre å komme til de eldste for å få hjelp, uten å være redd for at de eldste senere skal røpe det som blir sagt. Vi vil derfor ikke kommentere om de eldste har møter for å hjelpe noen i menigheten nå, eller om de har hatt slike møter tidligere.» Hvis det er behov for det, kan de eldste spørre den som henvender seg til dem, om hans navn og telefonnummer og informere ham om at deres advokat vil kontakte ham. De eldste skal så straks ringe til juridisk avdeling.
- 20.** Hvis de eldste blir kontaktet av en journalist i forbindelse med saken, skal dere følge veiledningen i kapittel 30, avsnitt 3.
- 21.** Hvis myndighetene ber om å få se menighetens konfidensielle arkiv eller ber de eldste om å uttale seg om konfidensielle menighetssaker, skal de eldste straks ringe til juridisk avdeling.

Framgangsmåte for utvalgsmøter

	Avsnitt
Avgjøre om overtrederen virkelig angrer	6–12
Hvis det er uklart om overtrederen angrer	13–17
Hvis avgjørelsen går ut på å irettesette	18–25
Hvis avgjørelsen går ut på å ekskludere	26–31

1. Domsutvalgets møte begynner med bønn mens den anklagede er til stede. Det skal vanligvis ikke være noen observatører til stede. (Se 15:12–13, 15.) Ordstyreren forklarer hva som er grunnen til at møtet blir holdt, og gjør oppmerksom på at det ikke er lov å gjøre lyd- eller videoopptak av møtet. Han bør deretter lese et skriftsted, for eksempel Ordspråkene 28:13 eller Jakob 5: 14, 15. De eldste vil gå inn for å etterligne Jehova ved å gi uttrykk for at de ønsker å hjelpe, og ved å behandle den anklagede på en vennlig måte. (Esek 34:11, 12) De bør lytte tålmodig og ikke trekke konklusjoner før de har fått alle de opplysningene de trenger. Selv om den anklagede skulle være fiendtlig innstilt, bør de behandle ham vennlig og respektfullt, aldri strengt. – w89 15.9. s. 19–20.
2. Ordstyreren ber den anklagede om å uttale seg. Hvis den anklagede hevder at han er uskyldig, skal personer som var vitner til overtredelsen, kalles inn én om gangen. Det er best om vitnene møter fram personlig for å forklare seg mens den anklagede hører på, men de eldste skal *aldri* kreve at et voldtektsoffer eller en som ble utsatt for seksuelle overgrep som barn, skal gjøre dette. Hvis et vitne bor langt unna eller av andre grunner ikke

kan være til stede, kan han forklare seg via telefon eller videokonferanse (så lenge dette kan gjøres på en konfidensiell måte) eller kanskje avgi en skriftlig forklaring som kan leses opp for den anklagede.

- 3.** Etter at hvert enkelt vitne har forklart seg, skal den anklagede få mulighet til å kommentere det som er blitt sagt. Hvis han ønsker å føre vitner for å bevise sin uskyld, kan han gjøre det. Det er bare vitner som kan komme med relevante utsagn om den angivelige overtredelsen, som skal få uttale seg. Vitnene må informeres om det ansvaret de har for å holde opplysningene konfidensielle. De skal dessuten ikke være til stede for å høre hva andre vitner har å si.
- 4.** I sjeldne tilfeller kan det forekomme at vitneforklaringer som blir avgitt under utvalgsmøtet, får domsutvalget til å trekke den slutning at det ikke er nødvendig å behandle saken i et domsutvalg. I så fall skal møtet avsluttes. Informer vedkommende om at han vil bli kontaktet senere. Domsutvalget skal så rådføre seg med eldsterådet, som avgjør om domsutvalget skal oppløses.
- 5.** Utvalget bør først gå inn for å få fram sakens fakta og finne ut hvilken holdning den anklagede har. Det innebærer at det må stilles gode og taktfulle spørsmål. Domsutvalget bør være grundig, men ikke gå unødig i detalj, spesielt ikke når det gjelder overtredelser på det seksuelle område. Men når det oppstår spørsmål om en person er bibelsk sett fri til å skille seg og gifte seg på nytt, eller når det skal avgjøres hva slags ubibelske handlinger det dreier seg om, kan det være nødvendig å få klarhet i visse detaljer. Når de eldste i domsutvalget mener at de har dannet seg et klart bilde av situasjonen, bør de be den anklagede forlate rommet, og så kan de drøfte saken, deriblant om vedkommende viser anger eller ikke. Domsutvalget kan søke Jehovas visdom gjennom bønn på et hvilket som helst tidspunkt under sine private drøftelser. – Jak 1:5.

AVGJØRE OM OVERTREDEREN VIRKELIG ANGRER

6. I Bibelens greske grunntekst er det to verb som blir brukt i forbindelse med anger. Det ene betoner en endret tenkemåte, en endret innstilling, mens det andre betoner en følelse av anger eller beklagelse. Anger innebærer altså dyp beklagelse over at man har skadet sitt forhold til Jehova, samvittighetsnag på grunn av den vanære man har ført over hans navn og folk, og oppriktig lengsel etter igjen å få hans godkjennelse. Det innbefatter at man i sitt hjerte forkaster den urette handlemåten som noe frastøtende og avskyelig. (Rom 12:9) En slik holdning bør komme til uttrykk ved «frukt som viser at [personen] angret», det vil si at overtrederen i tilstrekkelig grad viser at han virkelig har den anger som han hevder å ha. – Luk 3:8; *it-1* s. 92–99.
7. Det å bedømme anger er ikke bare et spørsmål om å finne ut om overtrederen er svak eller ond. Svakheter er ikke ensbetydende med anger. Domsutvalget skal dessuten ikke basere sin avgjørelse på om overtredelsen er allment kjent. Det skal se etter gjerninger som tydelig vitner om anger som står i rimelig forhold til overtredelsen. (2. Kor 7:10, 11) Utvalget må være overbevist om at overtrederen har forandret hjertetilstand, og at han er ivrig etter å rette opp det gale han har gjort, og er fast bestemt på å unngå overtredelsen for framtiden. Selv om dette skulle være første gang han møter for et domsutvalg, må han vise at han virkelig angret for å kunne fortsette å tilhøre menigheten.
8. Avviket fra rettferdighetens vei kan være mer eller mindre alvorlig, og graden av anger eller beklagelse bør naturlig nok stå i forhold til graden av avvik. Ble overtrederen overrumplet slik at han ga etter for et øyeblikks fristelse, eller hadde han planlagt å gjøre noe galt? Var han ikke klar over alvoret i sin synd? Unnløt han bevisst å bry seg om tidligere advarsler eller veiledning? Var det en enkelt overtredelse, eller er den blitt praktisert? Jo flere ganger en person gjentar en alvorlig synd, desto rimeligere

er det å trekke den slutning at han er lik onde mennesker som «praktiserer det som er skadelig». – Sal 28:3.

9. Brødrene i domsutvalget bør være veldig opptatt av å holde menigheten ren, og de bør være spesielt påpasselige hvis overtrederen i hemmelighet har praktisert alvorlig synd i et lengre tidsrom. I slike tilfeller kan det være at en person ikke er i stand til å vise tilstrekkelig anger før eller under møtet med domsutvalget. Hvis han ikke er i stand til det, må han bli ekskludert, og det vil gi ham tid til å bevise sin anger. Eller så kan det være at personen har møtt for et domsutvalg flere ganger tidligere. Fordi han ga inntrykk av å angre, ble resultatet en irettesettelse hver gang. Men nå har han syndet på nytt. I disse tilfellene må utvalget vurdere om personens *livsførsel* tyder på at han bærer «frukt som viser at [han] angre». – Matt 3:8.
10. Nedenfor er det beskrevet noen tegn på anger. Men ingen av disse kan brukes som den eneste faktoren når man skal avgjøre om en overtreder angre eller ikke.
 - (1) Bekjente han overtredelsen uoppfordret, eller var det først når andre anklaget ham, at han bekjente den? Noen overtredere skammer seg så dypt eller har så vanskelig for å uttrykke seg at de helst ikke vil snakke om det de har gjort.
 - (2) Snakker han sant? (Apg 5:1–10) Gir han åpenhjertige svar på de spørsmålene han får? Samarbeider han med domsutvalget? Domsutvalget bør være særlig på vakt hvis vedkommende er blitt funnet skyldig i hykleri eller løgn eller bevisst har forsøkt å bedra noen.
 - (3) Har han bedt Jehova om tilgivelse? Ha i tankene at noen overtredere synes det er vanskelig å be, selv om de virkelig angre. – Jak 5:14.
 - (4) Hva har han gjort for å gjenopprette et godt forhold til Jehova og andre som er blitt såret av det han har

gjort? Har han rettet opp i det han har gjort, uttrykt vilje til å gjøre det eller bedt om unnskyldning overfor dem som har lidd skade på grunn av hans syndige handlemåte? Har han bedt om tilgivelse hos dem han har begått urett mot?

- (5) Hvis han har begått utroskap, har han da bekjent dette for den uskyldige ektefellen og bedt om tilgivelse?
– w74 15.2. s. 95–96.

Valget mellom å tilgi utroskap eller ikke ligger hos den uskyldige ektefellen. Den skyldige ektefellen kan ikke betraktes som angrende hvis han nekter å informere henne og la henne få muligheten til å tilgi. Hvis overtrederen er uvillig til å bekjenne utroskapen og be om tilgivelse på grunn av *frykt for vold* fra den uskyldige ektefellens side eller av en annen grunn, skal de eldste kontakte tjenesteavdelingen før de går videre med saken.

- (6) Viser hans innstilling at han er oppriktig lei seg fordi han har skadet sitt forhold til Jehova? – Sal 32:3–5; 51:1–4.
- (7) Viser han «sorg på en måte som Gud vil», eller viser han «sorg på verdens måte»? (2. Kor 7:8–11) Skyldes hans bedrøvelse først og fremst at han har såret Jehova og ført vanære over ham, eller er han mest opptatt av at han har skuffet familien sin og vennene sine og ført skam over seg selv? (Esra 10:1; Luk 22: 59–62) Den følelsesmessige natur og evnen til å kontrollere følelsene varierer fra person til person. Tårer vitner ikke nødvendigvis om oppriktig anger, og mangel på sterke følelser vitner ikke nødvendigvis om mangel på anger. – 1. Mos 25:29–34; 27:34.

- (8) Påtar han seg ansvaret for sin overtredelse, eller forsøker han å bagatellisere eller rettferdiggjøre den urette handlemåten? – 1. Sam 15:24; 2. Sam 12:13.
 - (9) Innser han at mindre synder kan ha ledet fram til den alvorlige overtredelsen, og er han fast bestemt på å unngå disse?
- 11.** Ingen saker er like. Domsutvalget må vurdere det de kjenner til som har med overtrederens bakgrunn å gjøre, og alle faktorer som er aktuelle i hver enkelt sak. Dette vil gjøre det lettere for domsutvalget å forstå overtrederen.
- 12.** Det samme gjelder overtredere som har mentale eller følelsesmessige problemer. (Se 15:17.) Menigheten kan ikke overse en slik persons overtredelse hvis han er i stand til å utføre vanlige, hverdagslige gjøremål og samfunnet betrakter ham som en som kan holdes ansvarlig for sine handlinger og avgjørelser. De eldste i domsutvalget bør imidlertid vise omtanke og tålmodighet og være særlig nøye med å bruke sin vurderingsevne når de skal bedømme hans anger. Hvis de på den annen side forstår at hans mentale tilstand er så alvorlig svekket at andre vanligvis betrakter ham som en som ikke er ansvarlig for det han gjør, kan de anbefale for eldsterådet at domsutvalget ikke foretar seg noe overfor ham, og forklare hvorfor de anbefaler dette.

HVIS DET ER UKLART OM OVERTREDEREN ANGRER

- 13.** Hvis det er uklart i hvilken grad overtrederen angret, bør utvalget be ham komme inn i rommet igjen og fortsette samtalen med ham. De bør bruke Guds Ord for å hjelpe ham til å forstå hvorfor hans handlemåte var gal, og hvordan den har berørt hans forhold til Jehova og menigheten. Det er mulig at overtrederen så sent som under møtet med domsutvalget vil vise anger i en slik grad at han kan bli vist barmhjertighet. I de fleste

saker vil overtrederen vise noe anger, men står angeren i rimelig forhold til graden av overtredelse? Domsutvalget bør ha i tankene at hvis overtrederen har gjort få eller ingen gjerninger som passer for anger, før møtet med domsutvalget, må de innse at det kanskje ikke vil være mulig for dem å hjelpe ham til å vise anger under møtet i en slik grad at barmhjertighet er berettiget. Selv om konklusjonen skulle være at han må ekskluderes, kan utvalgets forsøk på å lede ham til anger hjelpe ham til å begynne å «gå framover på rette stier» og ta skritt mot å kunne bli gjenopptatt. (Hebr 12:13) Etter at de eldste i domsutvalget har prøvd å hjelpe ham og har hørt på hans uttalelser, bør de be ham forlate rommet, slik at de kan drøfte saken seg imellom.

- 14.** Hvis en sak er komplisert og de eldste i domsutvalget ikke er sikre på hva Bibelens retningslinjer og organisasjonens veiledning går ut på, bør de avslutte møtet med den anklagede og innby ham til et nytt møte noen få dager senere. Men det skal ikke holdes et nytt møte bare for at den anklagede skal få tid på seg til å slutte med sin urette handlemåte eller vise gjerninger som passer for anger. Hvis han har vist liten eller ingen anger under det første møtet for domsutvalget, vil det vanligvis ikke være noe grunnlag for å forlenge behandlingen av saken og ha et nytt møte.
- 15.** Noen ganger kan kompliserte utvalgssaker kreve at man rådfører seg med en erfaren eldste i en annen menighet eller med kretstilsynsmannen. I en slik situasjon skal utvalget informere overtrederen om at saken fremdeles er under behandling. Ikke fortell ham at dere kommer til å rådføre dere med noen utenfor domsutvalget, noe som i enkelte tilfeller kan innbefatte å kontakte avdelingskontoret. Hvis dere drøfter saken med en eldste i en annen menighet, kan dere nevne relevante detaljer, men dere skal ikke oppgi noen navn. Hvis dere derimot rådfører dere med kretstilsynsmannen, eller hvis omstendighetene krever at dere kontakter avdelingskontoret, bør dere oppgi navnene.

16. De som tjener i et domsutvalg, bør gå inn for å treffe en enstemmig avgjørelse. Eventuelle meningsforskjeller kan vanligvis løses når man drøfter saken grundig som domsutvalg, foretar undersøkelser i Bibelen og kristne publikasjoner, ber om visdom og ledelse og kanskje også rådfører seg med en erfaren eldste utenfor menigheten. Hvis utvalget likevel ikke klarer å komme fram til en enstemmig avgjørelse, må mindretallet støtte flertallets avgjørelse.
17. Alt skriftlig materiale som domsutvalget mottar fra den anavelige overtrederen eller fra vitner, skal holdes strengt konfidensielt. Hvis det er nødvendig å fortsette behandlingen av saken senere, skal utvalgsmedlemmene gi ordstyreren de personlige notatene de eventuelt har gjort underveis. Ordstyreren skal oppbevare disse notatene på et trygt sted for å hindre brudd på taushetsplikten. Notatene kan leveres tilbake til de andre utvalgsmedlemmene, så de kan lese over dem før utvalget har et nytt møte med den anklagede.

HVIS AVGJØRELSEN GÅR UT PÅ Å IRETTESETTE

18. Hvis de eldste i domsutvalget kommer til at overtrederen virkelig angreir, skal de informere ham om sin avgjørelse, hvilke restriksjoner han blir pålagt, og om det vil bli opplyst i menigheten at han er blitt irttesatt. De skal også gi ham en irttesettelse ut fra Bibelen. I den forbindelse bør de understreke alvoret i overtredelsen og forklare hvordan mindre syndere kan ha ledet fram til den. Irttesettelse blir definert som «det som blir gjort for å overbevise en annen om at han har gjort noe galt, i den hensikt å hjelpe ham til å erkjenne sin feilaktige handlemåte og rette på den». (*it-1 s. 1048*) Det at et domsutvalg gir en irttesettelse, innebærer derfor mer enn bare å treffe en avgjørelse og informere menigheten om den. Det innebærer å styrke overtrederens beslutning om å gjøre det som er rett. Ordet for irtte-

settelse på Bibelens grunnspråk kommer fra et verb som betyr å vise tydelig, vise ved hjelp av fakta, å forklare, vise ved hjelp av tydelige eller overbevisende grunner eller argumenter. Domsutvalget bør gi overtrederen nyttige forslag for å hjelpe ham til å gjøre de nødvendige forandringer. Hvis det var noen vitner som tidligere forklarte seg under domsutvalgets møte med overtrederen, kan de bli innbudt til å høre på den bibelske irettesettelsen. På den måten blir overtrederen irettesatt «mens alle er til stede». (1. Tim 5:20) Domsutvalget bør be sammen med den angrende overtrederen før møtet avsluttes. Så snart som mulig etter møtet skal domsutvalget fylle ut skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irettesettelse (S-77)*, uten å ta med noen dato for en opplysning. (Se 22:19–21.) Eventuelle personlige notater skal makuleres. Eldsterådet skal informeres om hvilken konklusjon domsutvalget kom fram til, deriblant hvilke restriksjoner overtrederen ble pålagt, og om det skal gis en opplysning til menigheten.

- 19.** Når en overtreder er blitt irettesatt av et domsutvalg, er han ikke kvalifisert til å ha spesielle privilegier. Det betyr blant annet at han ikke kan være pioner eller be på vegne av menigheten før han har gjort åndelige framskritt. Det betyr også at han heller ikke kan få andre oppgaver i menigheten som krever at man er et godt eksempel. (Se 1:2.8; 2:4.) Dessuten skal domsutvalget pålegge noen restriksjoner i alle saker der det blir gitt en irettesettelse. Det kan dreie seg om ikke å kommentere på menighetsmøtene og ikke å framføre elevoppdrag på midtukemøtet. Når de eldste informerer en angrende overtreder om hans restriksjoner, vil det være nyttig å oppgi en dato for det neste møtet de skal ha med ham, da de skal evaluere de framskrittene han har gjort. – Se 16:22.
- 20.** Domsutvalget skal avgjøre om det skal bli gitt en opplysning om irettesettelsen til menigheten. En slik opplysning skal gis i de følgende tilfellene:

- (1) Synden er allment kjent eller kommer sannsynligvis til å bli kjent i menigheten eller lokalsamfunnet. I slike tilfeller vil en opplysning bidra til å beskytte menighetens omdømme. Hvis det for eksempel er begått utroskap, kan det være at den uskyldige ektefellen er innstilt på å tilgi, men ikke er klar til å gjenoppta det seksuelle samlivet på det tidspunktet da domsutvalget avslutter saken. (w16.08 s. 12 avsn. 15) Hvis muligheten for skilsmisse på bibelsk grunnlag fremdeles er til stede, vil en opplysning bidra til å beskytte menighetens og den uskyldige ektefellens omdømme.
 - (2) Domsutvalget har spesielle grunner til å tro at menigheten bør være på vakt overfor den angrende overtrederen. Hvis saken for eksempel dreier som om seksuelt misbruk av barn, vil det å opplyse om irrettesettelsen av den angrende overtrederen bidra til å beskytte menigheten. – Se 14:19.
- 21.** Koordinatoren for eldsterådet skal godkjenne opplysningen før en eldste leser den opp for menigheten på det førstkommande midtukemøtet. Den skal lyde: «[Personens navn] er blitt irrettesatt.» Opplysningen skal bare gis i én menighet. Det skal ikke opplyses om restriksjonene. Etter at opplysningen er gitt i menigheten, skal domsutvalget føre inn datoen for når opplysningen ble gitt, på skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse*. – Se 22:19–21.
- 22.** Domsutvalget bør følge med på hvilke åndelige framskritt den angrende overtrederen gjør, og være våken for å oppheve restriksjonene gradvis etter hvert som han gjenvinner sin åndelighet. Det kan være nedslående for den angrende overtrederen å være pålagt restriksjoner i en lang periode. I de fleste tilfeller vil de eldste oppheve noen eller alle restriksjonene før det har gått mange måneder. Utvalget bør bruke god dømmekraft når de skal avgjøre om de trenger å snakke med andre brødre i eldsterå-

det før de opphever restriksjonene. (Ordsp 15:22) Uansett bør eldsterådet informeres etter hvert som restriksjonene blir opphevet. (Se 22:20.3.) Hvis en eldste som tjente i utvalget, flytter eller ikke lenger tjener som eldste, skal eldsterådet utpeke en annen eldste til å følge med i overtrederens framskritt. Hvis overtrederen flytter før utvalget har opphevet alle restriksjonene, bør den nye menigheten få nok opplysninger til at de eldste der kan bedømme hans åndelige tilstand. De eldste bør oppgi slike opplysninger og detaljer som de selv ville ha vært takknemlige for å få hvis vedkommende hadde flyttet til deres menighet. (Se kapittel 22, avsnitt 7, punkt 8. Hvis overtredelsen gjelder seksuelle overgrep mot barn, se kapittel 14, avsnittene 26–27.) De eldste i den nye menigheten skal utpeke to eller tre eldste til å fortsette å følge med i overtrederens framskritt og oppheve de resterende restriksjonene.

- 23.** I noen tilfeller kan eldsterådet mene at det er nødvendig å holde en bibelsk tale for å advare menigheten om den form for overtredelse som er begått. Vanligvis bør et medlem av domsutvalget holde denne talen. Han bør forklare hvorfor en slik handlemåte er urett, og hvordan man kan unngå den, men han skal ikke si noe som kan knytte overtrederen til den form for synd som blir drøftet. Hvis det er blitt opplyst om irettesettelsen, bør man vente noen uker med å holde en slik tale. Hvis det ikke er blitt opplyst om irettesettelsen, er det ingen grunn til å vente.
- 24.** Så snart saken er avsluttet, skal den vanligvis ikke behandles videre i domsutvalget. Man kan imidlertid gjøre et unntak og ta opp saken på nytt hvis det *i løpet av noen få dager etter avgjørelsen* kommer fram nye opplysninger som tyder sterkt på at overtrederen ikke angret oppriktig. Det kan være at han ga en villedende framstilling av saken eller bevisst holdt tilbake viktige opplysninger under møtet med domsutvalget. Hvis noe slikt skjer, skal to eldste fra utvalget kontakte tjenesteavdelingen for å få veiledning. Hvis utvalget får beskjed om å gjenåpne saken,

vil overtrederen bli informert om det nye bevismaterialet, og han vil få anledning til å legge fram sitt syn på saken.

- 25.** Hvis overtrederen igjen gjør seg skyldig i en alvorlig overtredelse etter at domsutvalget har truffet en avgjørelse og har avsluttet saken, skal eldsterådet komme sammen og nedsette et nytt domsutvalg. Det kan være en fordel å velge de samme brødrene som tjente i det opprinnelige utvalget, hvis de har mulighet og fortsatt er kvalifisert.

HVIS AVGJØRELSEN GÅR UT PÅ Å EKSKLUDERE

- 26.** Hvis overtrederen ikke angrer oppriktig, må han ekskluderes. Utvalget skal informere ham om sin avgjørelse og gi uttrykk for at de håper at han vil endre kurs og med tiden bli kvalifisert til å komme tilbake til Jehovas organisasjon. (2. Kor 2:6, 7; *od* kap. 14 avsn. 25–28; *rj* s. 10–14) De eldste i domsutvalget kan på en vennlig og positiv måte lese et passende skriftsted for ham til slutt, for eksempel Jesaja 1:18; 2. Korinter 7:10, 11 eller Hebreerne 12:5–7, 11. I tillegg bør de muntlig informere ham om det følgende:

- (1) Forklar at det er nødvendig at han angrer, og nevnt de skrittene han kan ta for å bli gjenopptatt når tiden er inne.
- (2) Informer ham om at han kan sende et brev til domsutvalget innen sju dager for å appellere avgjørelsen hvis han mener at det er begått en alvorlig feil i behandlingen av saken. Domsutvalget bør verken anbefale eller fraråde ham å gjøre det.
- (3) Informer ham om at han kan få et personlig eksemplar av bladene og annen litteratur, også spesielle artikler, i Rikets sal.

- 27.** Før de eldste sier at han kan gå, skal de spørre ham om han har noen spørsmål. Domsutvalget skal avslutte med bønn etter at overtrederen har gått. Så snart som mulig etter møtet skal domsutvalget fylle ut skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irttesettelse (S-77)*, uten å ta med noen dato for en opplysning. Eldsterådet skal informeres om utvalgets avgjørelse.
- 28.** Hvis en overtreder som ikke angrep, unnlot å møte for domsutvalget, skal utvalget gjøre seg rimelige anstrengelser for å informere ham muntlig om sin avgjørelse, hans mulighet til å appellere og så videre. De eldste skal ikke legge igjen slike konfidensielle opplysninger på en telefonsvarer eller i en talepostkasse eller sende dem via e-post, tekstmelding eller en annen form for elektronisk melding. Hvis overtrederen motsetter seg deres forsøk på å informere ham, skal to eldste fra utvalget kontakte tjenesteavdelingen før de gir en opplysning til menigheten.
- 29.** Vent til appellperioden på sju dager er forbi, selv om overtrederen sier at han ikke ønsker å appellere. Koordinatoren for eldsterådet skal godkjenne opplysningen før en eldste leser den opp for menigheten på midtukemøtet. Den skal lyde: «[Personens navn] er ikke lenger et av Jehovas vitner.»
- 30.** Eksklusjonen trer i kraft på det tidspunktet opplysningen blir gitt til menigheten. Fram til det tidspunktet skal overtrederen ikke få kommentere på møtene, be på vegne av menigheten eller ta hånd om spesielle tjenesteprivilegier. (Se 1:2.8; 2:4.) Opplysningen skal bare gis i én menighet.
- 31.** Etter at opplysningen er gitt til menigheten, skal domsutvalget føre opp datoen for opplysningen på skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irttesettelse* og straks sende skjemaet til tjenesteavdelingen. (Se 22:19–21.) Eventuelle personlige notater skal makuleres.

FRAMGANGSMÅTE FOR UTVALGSMØTER

Appellutvalg

 Avsnitt

Hvis appellutvalget er enig med domsutvalget 9–10

 Hvis appellutvalget ikke er enig med domsutvalget 11–15

1. Hvis domsutvalget mottar et appellbrev innen sju dager etter at overtrederen ble informert om avgjørelsen om å ekskludere ham, skal ordstyreren straks ringe til kretstilsynsmannen, som vil utnevne et appellutvalg. (Ring tjenesteavdelingen umiddelbart hvis en person appellerer etter at det har gått sju dager.) Appellutvalget skal behandle saken selv om det ikke ser ut til å være noe holdbart grunnlag for appellen. Kretstilsynsmannen vil utpeke kvalifiserte eldste til å behandle saken. Hvis det er mulig, bør han velge brødre fra en eller flere andre menigheter. Disse brødrene må være upartiske og skal ikke være i nær slekt med eller ha et spesielt forhold til noen av de eldste i domsutvalget eller noen andre som er involvert i saken.
2. Domsutvalget vil la appellutvalget få skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse (S-77)* og et kort sammendrag av saken. Utvalget bør gjøre alt de kan for å behandle appellsaken innen en uke etter at appellbrevet ble mottatt. – *od* kap. 14 avsn. 25–28.
3. Appellutvalget må unngå å gi inntrykk av at de er kritiske til domsutvalget. De må huske at appellordningen ikke er et uttrykk for manglende tillit til domsutvalget. Den er i stedet et uttrykk for godhet overfor overtrederen og sikrer en rettferdig saksbehandling som tar alle relevante opplysninger i betraktning. Appellutvalget bør ha i tankene at domsutvalget sannsynligvis har

mer kunnskap og erfaring enn de selv har når det gjelder den anklagede.

4. Det er vanligvis ingen ordning for å behandle en appell utenfor den kretsen som domsutvalget hører til. Så hvis den anklagede har flyttet, må han være villig til å reise tilbake, slik at domsutvalget kan være til stede under appellbehandlingen. Eventuelle unntak må godkjennes av tjenesteavdelingen. Hvis den anklagede med vilje unnlater å møte opp til appellbehandlingen, skal det opplyses om eksklusjonen på et midtukemøte etter at det er blitt gjort rimelige anstrengelser for å få kontakt med ham. – Se 16:28–29.
5. Appellutvalget kommer først sammen for å lese det skriftlige materialet om saken. Dette møtet innledes med bønn. Deretter vil appellutvalget ha et møte med domsutvalget. Senere, helst samme dag, vil appellutvalget ha et møte med den anklagede og domsutvalget sammen. Domsutvalget har allerede trukket den slutning at overtrederen ikke angrer, så appellutvalget vil ikke be mens han er til stede.
6. Møtet med den anklagede foregår på samme måte som da domsutvalget hadde sitt møte med ham. Det kan være nødvendig å gjennomgå alle relevante fakta på nytt, både det som ble lagt fram opprinnelig, og det som eventuelt måtte finnes av nye fakta. Hvis for eksempel den anklagede fortsatt hevder at han er uskyldig, skal vitnene på nytt forklare seg i hans nærvær. Så skal han få anledning til å kommentere deres vitneutsagn, og appellutvalget skal avhøre eventuelle nye vitner som han ønsker å føre for å bevise sin uskyld. Hvis domsutvalget eller den anklagede mener at tidligere vitneutsagn eller bevismateriale er blitt forandret, kan det sies fra om det etter at det som angivelig er forandret, er blitt lagt fram. – Se 16:2–3.
7. Etter at brødrene i appellutvalget har fått fram sakens fakta, skal de drøfte saken uten at andre er til stede. De skal vurdere svarene på disse to spørsmålene:

- (1) Ble det fastslått at den anklagede begikk en overtredelse som kan føre til eksklusjon? – Se 12:2, 40–42.
 - (2) Viste den anklagede anger som sto i rimelig forhold til alvoret i overtredelsen, på det tidspunktet da domsutvalget hadde sitt møte med ham?
- 8.** Appellutvalget kan komme til at det opprinnelige grunnlaget for eksklusjon ikke var holdbart, men at det foreligger andre, holdbare grunner for eksklusjon. I så fall skal appellutvalget la vedkommende få tilstrekkelig tid, om nødvendig flere dager, til å legge fram beviser eller føre vitner som han mener vil tilbakevise de nye anklagene. Hvis det blir fastslått at de nye anklagene er holdbare, og hvis overtrederen ikke viser ekte anger, kan appellutvalget bestemme seg for å opprettholde eksklusjonen på dette nye grunnlaget. Hvis de eldste i det opprinnelige utvalget er enig i det nye grunnlaget, skal de justere skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse* og følge veiledningen i kapittel 17, avsnittene 9–10. Hvis de eldste i det opprinnelige utvalget, er uenige med appellutvalget, skal de følge veiledningen i kapittel 17, avsnittene 11–15.

HVIS APPELLUTVALGET ER ENIG MED DOMSUTVALGET

- 9.** Hvis medlemmene av appellutvalget er enige med domsutvalget, skal de informere overtrederen om den endelige avgjørelsen mens domsutvalget er til stede. Domsutvalget skal la det gå sju dager og deretter sørge for at det blir opplyst om eksklusjonen på det førstkommende midtukemøtet. Domsutvalget skal sende det ferdig utfylte skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse (S-77)* til tjenesteavdelingen. – Se 22:19–21.
- 10.** Appellutvalget skal ikke opplyse at overtrederen kan appellere en gang til. Men hvis vedkommende fremdeles mener at det er

gjort en alvorlig feil i behandlingen av saken, skal appellutvalget informere ham om at han innen sju dager kan redegjøre for dette i et brev. Hvis han gir uttrykk for at han vil skrive et appellbrev, skal opplysningen om eksklusjonen utsettes. Appellutvalget skal gi tjenesteavdelingen et kort sammendrag av saken, domsutvalgets sammendrag og personens brev. Det skal ikke gis noen opplysning før det foreligger et svar fra tjenesteavdelingen. Eldsterådet skal informeres om hva som ble resultatet av appellbehandlingen. – Se 22:19–21.

HVIS APPELLUTVALGET IKKE ER ENIG MED DOMSUTVALGET

- 11.** Hvis appellutvalget mener at det ikke er riktig å ekskludere personen, skal appellutvalget drøfte saken med domsutvalget uten at den anklagede er til stede, og forklare hvorfor de ikke er enig.
- 12.** Hvis domsutvalget er enig i at personen ikke skal ekskluderes, skal appellutvalget informere ham om den endelige avgjørelsen mens domsutvalget er til stede. Eldsterådet skal informeres om hva som ble resultatet av appellbehandlingen. – Se 22:19–21.
- 13.** Hvis domsutvalget ikke er enig i appellutvalgets konklusjon og fortsatt mener at personen bør ekskluderes, inviteres han tilbake til rommet, og appellutvalget skal så informere ham om at det er nødvendig å behandle saken videre. Han kan få en forsikring om at saken vil bli avsluttet så snart som mulig. Verken domsutvalget eller appellutvalget skal antyde noe om at de har forskjellig syn på saken. Etter at han har gått, kan møtet avsluttes med bønn.
- 14.** Domsutvalget bør snarest skrive et brev og tydelig forklare hvorfor de er uenig, og gi det til appellutvalget. På samme måte bør appellutvalget snarest skrive et brev og forklare grunnen til sitt syn. Det er appellutvalget som skal sende begge brevene og skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller*

irrettesettelse (S-77) til tjenesteavdelingen. Avdelingskontoret vil deretter gi skriftlig veiledning for å hjelpe begge utvalgene til å komme fram til en felles konklusjon.

- 15.** Etter at de to utvalgene har drøftet bemerkningene fra avdelingskontoret og kommet fram til en endelig avgjørelse, skal det opprinnelige utvalget informere overtrederen. Eldsterådet skal bli informert om den endelige avgjørelsen. Hvis avgjørelsen går ut på å ekskludere vedkommende, skal det bli gitt en opplysning til menigheten om det på det førstkommende midtukemøtet, og tjenesteavdelingen skal bli informert om den datoen opplysningen ble gitt.

Når noen trekker seg

1. Mens eksklusjon er et tiltak som blir truffet av et domsutvalg mot en overtreder som ikke angrrer, er det å trekke seg et skritt som blir tatt av en døpt person i menigheten som ikke lenger ønsker å være et av Jehovas vitner. (1. Joh 2:19; od kap. 14 avsn. 30–33) I saker som dreier seg om å trekke seg, skal elds-terådet utnevne et utvalg (ikke et domsutvalg) på tre eldste som skal vurdere sakens fakta.
2. Hvis et domsutvalg behandler en overtredelse og den anklagede gjør det klart at han vil trekke seg, skal utvalget ikke lenger be- handle saken som en utvalgssak. Men de eldste skal ikke på noe tidspunkt spørre den anklagede om han ønsker å trekke seg. Hvis de eldste behandler en særlig vanskelig sak og er usikker på om vedkommende har trukket seg, er det best at utvalget kontakter tjenesteavdelingen og ber om veiledning.
3. Det nedenstående er handlemåter som kan innebære at man trekker seg:
 - (1) **Å gi uttrykk for sin faste beslutning om at man ikke lenger vil betraktes som et Jehovas vitne:** Hvis ved- kommende er villig til å møte utvalget (ikke et doms- utvalg), bør utvalget først snakke med ham og prøve å gi åndelig hjelp. (Gal 6:1) Ønsker han virkelig ikke lenger å være et Jehovas vitne, eller har han simpelt- hen ikke lenger lyst til å delta i menighetens aktivite- ter? Er ønsket om å trekke seg et resultat av tvil eller motløshet? Hvis han er fast bestemt på sin avgjørelse om at han ikke lenger ønsker å være et Jehovas vitne, skal man respektere ønsket hans.

- (2) **Å slutte seg til en annen religiøs organisasjon og gi uttrykk for at man vil fortsette å holde seg til den:** Hvis det blir kjent at en person har begynt å komme sammen med en annen religiøs gruppe eller organisasjon, slik at han blir forbundet med den, skal det utpekes et utvalg (ikke et domsutvalg) som skal undersøke saken og prøve å gi åndelig hjelp. Hvis han har sluttet seg til en annen religiøs gruppe eller organisasjon og vil fortsette å holde seg der, betyr det at han har trukket seg.
- (3) **Å ta imot blod frivillig og uten å angre:** Hvis en person frivillig har tatt imot en blodoverføring, kanskje fordi han ble utsatt for sterkt press, skal utvalget (ikke et domsutvalg) få fram sakens fakta og vurdere hans holdning. Hvis han angrer, bør utvalget gi åndelig hjelp i samsvar med veiledningen i Galaterne 6:1 og Judas 22, 23. Ettersom han er åndelig svak, vil han en tid framover ikke være kvalifisert til å ha spesielle privilegier. (Se 1:2.8; 2:4) I noen tilfeller kan det også være nødvendig å ta fra ham andre privilegier, som det å kommentere på møtene og ha elevoppdrag på midt-ukemøtet. Avhengig av omstendighetene kan det være at utvalget også må sørge for at følgende opplysning blir gitt til menigheten på et midtukumøte: «De eldste har behandlet en sak som har med [personens navn] å gjøre. Dere vil sikkert bli glade for å høre at åndelige hyrder gjør det de kan for å gi hjelp.» Hvis de eldste i utvalget på den annen side kommer til at han ikke angrer, skal de gi en opplysning til menigheten fordi dette betyr at han har trukket seg.
- (4) **Å følge en kurs som er i strid med kristen nøytralitet:** (Jes 2:4; Joh 15:17–19; *Ivs* s. 60–63, 244) Hvis en person slutter seg til en ikke-nøytral organisasjon,

betyr det at han har trukket seg. Hvis han utfører et arbeid som tydelig gjør ham medskyldig i ikke-nøytral virksomhet, skal han vanligvis få seks måneder på seg til å forandre på det. Hvis han ikke gjør det, betyr det at han har trukket seg. – Se *lvs* s. 204–206.

4. Så snart som mulig etter møtet skal skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irettesettelse (S-77)* fylles ut, uten å ta med noen dato for en opplysning. Eldsterådet skal bli informert om at personen har trukket seg.
5. Koordinatoren for eldsterådet skal godkjenne opplysningen før en eldste leser den opp for menigheten. Opplysningen skal lyde: «[Personens navn] er ikke lenger et av Jehovas vitner.»
6. Ettersom det å trekke seg ikke er et tiltak som blir truffet av utvalget, men et skritt som en person tar på eget initiativ, finnes det ingen ordning for å appellere. Opplysningen om at personen ikke lenger er et Jehovas vitne, kan derfor gis på det førstkomende midtukemøtet uten at man venter sju dager. Etter at opplysningen er gitt til menigheten, skal utvalget føre opp datoen for opplysningen på skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irettesettelse* og straks sende skjemaet til tjenesteavdelingen. – Se 22:19–21.

NÅR NOEN TREKKER SEG

Gjenopptagelser

	Avsnitt
Når de eldste får en forespørsel om gjenopptagelse	1-4
Behandling av en gjenopptagelsessak	5-8
Hvis avgjørelsen går ut på ikke å gjenoppta	9
Hvis avgjørelsen går ut på å gjenoppta	10-12
Kommunikasjon mellom utvalg	13-16

NÅR DE ELDSTE FÅR EN FORESPØRSEL OM GJENOPPTAGELSE

1. En person som er ekskludert, eller en som har trukket seg fra menigheten, kan bli gjenopptatt når han tydelig viser at han angrer, og når han gjennom rimelig tid har vist at han har forlatt sin syndige handlemåte. (od kap. 14 avsn. 34-36) Når eldsterådet får et brev fra en person som ønsker å bli gjenopptatt, skal forespørselen bli tatt hånd om snarest. Hvis personen hadde et av de tjenesteprivilegiene som er nevnt i kapittel 12, avsnitt 43, da han ble ekskludert eller trakk seg, skal to eldste *straks* ringe tjenesteavdelingen. Selv om veiledningen i dette kapitlet tar utgangspunkt i en ekskludert person som ber om å bli gjenopptatt, gjelder veiledningen også en som har trukket seg.
2. Eldsterådet skal komme sammen for å avgjøre hvem som skal tjene i gjenopptagelsesutvalget. Det er vanligvis de eldste som tjente i det opprinnelige utvalget, som tjener i gjenopptagelsesutvalget, men hvis disse verken har mulighet eller er kvalifiserte, skal det velges noen andre eldste i stedet. – Se 15:1-3.
3. Hvis den personen som ber om bli gjenopptatt, ble ekskludert for seksuelt misbruk av barn, se kapittel 14, avsnittene 20-21.

4. Hvis utvalget mener at det er altfor tidlig å vurdere gjenopptagelse, skal to medlemmer av utvalget bekrefte at de har fått forespørselen, og kort informere personen om at det må gå lengre tid.

BEHANDLING AV EN GJENOPPTAGELSESSAK

5. De eldste i utvalget skal først be en bønn før de lar den personen som er ekskludert eller har trukket seg, komme inn i rommet. De bør prøve å få ham til å slappe av og føle seg vel, og de bør rose ham for hans framskritt og hans ønske om å bli gjenopptatt. De eldste vil gå inn for å etterligne Jehova ved å gi uttrykk for at de ønsker å hjelpe, og ved å behandle personen på en mild måte. (Jes 1:18; Apg 3:19; *rj* s. 10–11) De må lytte tålmodig og ikke trekke konklusjoner før de har fått alle relevante opplysninger. Ordstyreren ber personen om å uttale seg. Utvalget bør prøve å finne ut hvilken oppførsel personen har hatt fra han ble ekskludert eller trakk seg og fram til nå, og hvilken holdning han har. Han skal så forlate rommet mens utvalget drøfter saken.
6. De eldste i utvalget må være nøye med å la det gå lang nok tid – kanskje mange måneder, et år eller enda mer – slik at den ekskluderte eller den som har trukket seg, kan vise at hans anger er ekte. (Se 16:6–17.) I noen tilfeller bør utvalget være spesielt på vakt. Det kan for eksempel være at overtrederen har opptrådt bedragerisk, i hemmelighet har praktisert synd i lengre tid eller har måttet møte for et domsutvalg gjentatte ganger tidligere på grunn av samme type eller andre typer overtredelser. Hvis en slik person blir gjenopptatt innen kort tid, kan kanskje andre driste seg til å begå alvorlige synder fordi de regner med at tilrettevisningen ikke vil bli så hard. Hvis det finnes bevis for at to personer i hemmelighet planla å kvitte seg med sin ektefelle for å gifte seg med hverandre, bør det gå lang tid før de

kan bli gjenopptatt, slik at de kan vise at de virkelig angrrer. – w83 1.8. s. 29.

7. Gjenopptagelsesutvalget må vise god dømmekraft. Det er ekte anger og omvendelse fra en urett handlemåte – ikke andres meninger eller bare den tiden som har gått – som er de viktigste faktorene når man skal avgjøre om en person kan bli gjenopptatt. – 1. Kor 5:1, 11–13; 2. Kor 2:6, 7; 7:10, 11.
8. De eldste i utvalget må passe på at de ikke går til ytterligheter ved å kreve en punkt-for-punkt-innrømmelse av synder som det kanskje ikke ble tydelig bevist at han hadde begått. Utvalget skal i stedet vurdere overtrederens livsmønster. Viser hans livsmønster at han nå angrrer?

HVIS AVGJØRELSEN GÅR UT PÅ IKKE Å GJENOPPTA

9. Hvis avgjørelsen går ut på at personen ikke blir gjenopptatt, bør utvalget forklare ham grunnene til det og hva han må gjøre framover for å kunne bli gjenopptatt. Etter at han har gått, vil utvalget avslutte med bønn. Eldsterådet skal informeres om avgjørelsen. – Se 22:19–21.

HVIS AVGJØRELSEN GÅR UT PÅ Å GJENOPPTA

10. Hvis avgjørelsen går ut på å gjenoppta personen, skal han bli invitert tilbake til rommet igjen og bli informert om avgjørelsen. Utvalget bør i den forbindelse gi ham oppmuntring og veiledning ut fra Bibelen for å hjelpe ham til å fortsette å gjøre åndelige framskritt. Fram til det blir opplyst om gjenopptagelsen bør han fortsette å forholde seg til menigheten på samme måte som en ekskludert person. Utvalget vil avslutte møtet med bønn mens personen er til stede. Etter at opplysningen er gitt, skal ordstyreren for utvalget skrive datoen for opplysningen på

menighetens eksemplar av skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse (S-77)*. Han skal så sende følgende opplysninger om personen til tjenesteavdelingen: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) dåpsdato og (4) dato for opplysningen om gjenopptagelse. (De samme opplysningene skal gis av et medlem av det opprinnelige utvalget hvis den som er ekskludert eller har trukket seg, dør, men da skal dødsdatoen oppgis istedenfor datoen da opplysningen ble gitt.) Se kapittel 14, avsnittene 20–21, hvis den som blir gjenopptatt, har vært anklaget for seksuelt overgrep mot barn (bevist eller ikke). Eldsterådet skal informeres om avgjørelsen. – Se 22:19–21.

11. En person som blir gjenopptatt, skal alltid bli pålagt restriksjoner og på den måten bli hjulpet til å «gå framover på rette stier». (Hebr 12:13) Når personen blir gjenopptatt, skal de eldste forklare ham at han får tilbake det privilegium å delta i felttjenesten, og at det vil bli laget et nytt forkynnerkort (S-21). Andre privilegier, som det å kommentere på møtene og ha elevoppdrag på midtukemøtet, får han tilbake etter hvert som han gjør åndelige framskritt og er kvalifisert til det, og når det etter utvalgets oppfatning ikke lenger vil skape negative reaksjoner i menigheten at han får slike privilegier. Når en person er blitt gjenopptatt, har han fortsatt behov for mye åndelig hjelp. Utvalget bør fortsette å følge med på hans åndelige framgang. Det kan være nedslående for den angrende overtrederen å være pålagt restriksjoner i en lang periode. Når de eldste informerer en angrende overtredere om restriksjonene, er det derfor en fordel å oppgi datoen for det neste møtet de vil ha med ham, da hans framskritt vil bli vurdert. Utvalget kan også ordne med at det om nødvendig blir ledet et bibelstudium med ham, som kan rapporteres som felttjeneste. I de fleste tilfeller vil de eldste oppheve noen eller alle restriksjonene før det har gått mange måneder.
12. Koordinatoren for eldsterådet skal godkjenne opplysningen før en eldste leser den for menigheten på det førstkommende midt-

ukemøtet. Den skal lyde: «[Personens navn] er gjenopptatt som et av Jehovas vitner.» Det er ikke noe i veien for å komme med spontan applaus på en verdig måte når opplysningen blir gitt. (Luk 15:7) Det skal ikke opplyses noe om restriksjoner.

KOMMUNIKASJON MELLOM UTVALG

13. Den endelige avgjørelsen om å gjenoppta en person som er ekskludert eller har trukket seg, skal alltid tas av et gjenopptagelsesutvalg i den menigheten som opprinnelig behandlet saken. Hvis den personen som ber om å bli gjenopptatt, har flyttet, skal derfor eldsterådet i den menigheten der han nå går på møtene, utnevne et lokalt gjenopptagelsesutvalg som skal behandle forespørselen hans. Hvis medlemmene av det lokale gjenopptagelsesutvalget mener at han bør bli gjenopptatt, skal de gi sin anbefaling til eldsterådet i den menigheten som opprinnelig behandlet saken. Det lokale gjenopptagelsesutvalget skal ikke la personen få vite hva de anbefaler overfor det opprinnelige utvalget, siden det opprinnelige utvalget kanskje ikke er enig med dem. Hvis personen blir klar over at utvalgene ikke er enige, mister han kanskje respekten for det opprinnelige utvalget. Det lokale gjenopptagelsesutvalget bør fortelle ham at de først må kontakte de eldste i den menigheten som opprinnelig behandlet saken, og at han vil bli informert om avgjørelsen innen rimelig tid.
14. Det lokale gjenopptagelsesutvalget bør ikke presse det opprinnelige utvalget til å gjenoppta personen. De eldste i det opprinnelige utvalget kan kjenne til viktige faktorer som utvalget i den nye menigheten ikke kjenner til, så det er vanligvis best å respektere deres vurdering. På samme måte bør det opprinnelige utvalget nøye vurdere anbefalingen fra utvalget i den nye menigheten. Det har kanskje gått tilstrekkelig tid, og personen kan ha gjort store forandringer. Det opprinnelige utvalget bør huske på at de eldste som kommer med anbefalingen, har snakket med

personen og har hatt anledning til å iaktta oppførselen hans. Hvis det opprinnelige utvalget kommer fram til at personen bør bli gjenopptatt, skal det utvalget informere tjenesteavdelingen, og opplysningen om gjenopptagelsen skal gis i begge menighetene. (Se 19:10, 12.) Utvalget i den menigheten han nå går i, har ansvaret for gradvis å oppheve restriksjonene.

- 15.** Hvis de to menighetene ligger noenlunde i nærheten av hverandre og det opprinnelige utvalget har fått en positiv anbefaling fra det lokale gjenopptagelsesutvalget, bør det opprinnelige utvalget straks avtale et møte med personen.
- 16.** Hvis de eldste i det opprinnelige utvalget ikke er enig i anbefalingen om å gjenoppta personen, bør de tydelig forklare det lokale gjenopptagelsesutvalget grunnene til det.

Møter

	Avsnitt
Offentlige foredrag	1–5
Kvalifikasjoner	1
Avtaler	2–3
Symposium	4
Gjestfrihet og reiseutgifter	5
Minnehøytiden og spesialforedraget	6–13
Valg av taler til minnehøytiden	6
Valg av brødre som kan be bønner under minnehøytiden	7
Tidspunktet for minnehøytiden	8
Møter i uken for minnehøytiden	9
Opptak på JW Stream	10–11
Uvirksomme	12
Ordstyrer og opplysninger	13
Opplysninger	14
Lokale behov	15–16
Kretsstevner	17–18
Regionale stevner	19–20
Vakttårnstudiet	21
Menighetsbibelstudiet	22
Visuelle hjelpemidler	23
Sanger og videoer	24–26
Overføring av møter og bruk av videokonferanse	27
JW Stream	28–30

Tegnspråk	31–39
Sitteplasser	31–32
Vanlig tegnspråk	33–34
Tolkens klesdrakt og ytre	35–37
Sanger	38
Lyd	39
Personer som lager uro	40–41
Transport til møtene for ekskluderte og slike som har trukket seg	42
Andre møter	43
Avlysning av fysiske møter	44

OFFENTLIGE FOREDRAG

- 1. Kvalifikasjoner:** Det er viktig at det bare er kvalifiserte eldste og menighetstjenere som er godkjent av eldsterådet, som får i oppdrag å holde offentlige foredrag. En kvalifisert taler er en som er dyktig til å undervise ut fra Bibelen, tydelig får fram den praktiske anvendelsen og når hjertet til dem som hører på. (Neh 8:8; Luk 24:32) Eldsterådet kan komme fram til at en eldste som holder poster på midtukumøtet, ikke er kvalifisert til å holde offentlige foredrag. I noen tilfeller kan en eldste med begrensede kvalifikasjoner bli godkjent til å holde offentlige foredrag i egen menighet, men ikke være kvalifisert til å holde foredrag i andre menigheter. I slike tilfeller vil han beskjedent takke nei hvis han skulle bli spurt om å holde foredrag i andre menigheter. Eldsterådet må være likevektig og bruke god dømmekraft når de under bønn vurderer de evnene som hver bror har. Alle eldste, også de som for tiden ikke er kvalifisert til visse undervisningsprivilegier, bør ta initiativet til å snakke med veiledningsassistenten for å få råd og gjøre god bruk av *Dra nytte av tjenesteskolen*, *Undervisningsbrosjyren* og *Påminnelser til dem som holder offent-*

lige foredrag (S-141) for å forbedre sine evner til å undervise.
– 1. Tim 4:15, 16.

2. **Avtaler:** Det er å foretrekke at de besøkende foredragsholderne er eldste. Men godt kvalifiserte menighetstjenere kan også bli invitert. (Se 1:2.9.) Generelt sett bør forespørsler om foredragsholdere gjøres via foredragskoordinatoren. (Se 1:2.7; 3:3.17.) En liste over godkjente foredragsholdere og hvilke foredrag de har utarbeidet, bør gis til andre menigheter. (Bruken av slike lister må være i samsvar med gjeldende personvernlover.) Foredragsholdere og foredrag bør velges fra denne listen. Siden det varierer fra menighet til menighet hvor mange godkjente foredragsholdere de har, er det ikke alltid nødvendig at man utveksler like mange foredragsholdere.
3. Av og til kan det være at eldsterådet ønsker at en foredragsholder fra deres egen menighet blir tildelt en disposisjon med et bestemt tema, med tanke på hva menigheten har behov for. Ellers kan foredragsholderne selv få velge disposisjon. (Se *Titler på offentlige foredrag* [S-99] og *Titler på offentlige foredrag – ordnet etter emner* [S-99a].) Det er best at foredragsholdere ikke er borte fra sin egen menighet for å holde foredrag i andre menigheter mer enn én gang i måneden.
4. **Symposium:** Eldsterådet kan avgjøre om det vil være nyttig for en uerfaren foredragsholder å holde de første 15 minuttene av foredraget og så la en mer erfaren foredragsholder framføre de resterende 15 minuttene.
5. **Gjestfrihet og reiseutgifter:** Eldsterådet bør ta ledelsen i å vise besøkende foredragsholdere gjestfrihet ved å tilby seg å dekke reiseutgiftene deres og tilby dem et måltid. (Rom 12:13) Siden omstendighetene er forskjellige fra sted til sted, er det opp til eldsterådet å avgjøre hvordan man skal gjøre dette lokalt. Menighetens midler kan brukes til å dekke reiseutgifter til besøkende foredragsholdere. (Se *Veiledning for menighetens regnskap* [S-27].) Menighetens midler skal imidlertid ikke brukes til

å gi gaver til besøkende foredragsholdere ut over dekning av faktiske utgifter eller til å dekke utgifter knyttet til andre former for gjestfrihet, som det å sørge for mat til foredragsholderen.

MINNEHØYTIDEN OG SPESIALFOREDRAGET

- 6. Valg av taler til minnehøytiden:** Eldsterådet bør være nøye med å velge en taler som kan legge fram stoffet på en klar og tydelig måte som alle kan forstå, også de som er til stede for første gang. De eldste bør ikke ganske enkelt la denne oppgaven gå på omgang fra år til år. En dyktig, salvet eldste i menigheten bør vurderes som taler, med mindre høy alder, helseproblemer eller andre faktorer hindrer ham. Det er likevel ikke nødvendig at han blir valgt hvert år. På den måten kan menigheten glede seg over den gode undervisningen til flere dyktige brødre. Når de eldste velger taler, bør de først og fremst være opptatt av kvaliteten på foredraget.
- 7. Valg av brødre som kan be bønner under minnehøytiden:** Eldsterådet bør velge kvalifiserte brødre til å be korte, men meningsfylte bønner over symbolene. De som representerer menigheten i bønn, skal være modne, dømte kristne som er kjent som gode eksempler og har menighetens respekt. En dyktig, kvalifisert, salvet bror i menigheten bør vurderes med tanke på dette privilegiet, med mindre høy alder, helseproblemer eller andre faktorer hindrer ham. Det kan likevel være at eldsterådet har gode grunner for å la andre kvalifiserte brødre be bønnene. Hvis det er en salvet bror som holder talen, er det ikke nødvendig at han ber bønnene over brødet og vinen, men han kan bli bedt om å be den avsluttende bønningen.
- 8. Tidspunktet for minnehøytiden:** Eldsterådet avgjør når minnehøytiden skal begynne. Hvis det er mer enn én menighet som skal bruke samme lokale, må eldsterådene samarbeide om starttidspunktet. Selv om talen kan starte før solnedgang, skal ikke symbolene sendes rundt før etter solnedgang. Hvis minnehøy-

tiden skal holdes flere ganger i samme lokale, skal det om mulig gå minst 40 minutter mellom programmene, slik at det er tilstrekkelig med tid til å ankomme og forlate lokalet. Husk at hele programmet varer omkring en time, inkludert sangene, bønnene, ordstyrerens bemerkninger og det å sende rundt symbolene.

9. **Møter i uken for minnehøytiden:** Hvis minnehøytiden faller på en ukedag, vil det ikke bli holdt noe midtukemøte. Hvis minnehøytiden skal holdes i helgen, vil det ikke bli holdt noe helgemøte. Men det bør naturligvis bli holdt frammøter den dagen minnehøytien skal holdes.
10. **Opptak på JW Stream:** Omkring en måned før minnehøytiden vil det bli lagt ut en forhåndsinnspilt minnehøytidstale på JW Stream til hjelp for menigheter, grupper og førgrupper med svært få kvalifiserte talere. Den delen av talen som heter «Selve feiringen av høytiden til minne om Kristi død», vil være utelatt fra dette opptaket. Den lokale ordstyreren eller en annen bror skal ta hånd om denne delen av talen, hvor 1. Korinter 11:23–25 blir lest, bønnene blir bedt og symbolene blir sendt rundt. Deretter ser forsamlingen den siste delen av opptaket. Omkring en måned før spesialforedraget blir det også lagt ut en forhåndsinnspilling av dette foredraget på JW Stream. Det bør om mulig velges brødre som kan være parate til å holde talen eller foredraget dersom det skulle oppstå tekniske problemer i forbindelse med avspillingen av minnehøytidstalen eller det spesialforedraget. Slike som ikke kan være til stede fysisk eller logge seg på en direkteoverføring av minnehøytiden, kan få tilgang til forhåndsinnspillingen.
11. Hvis forkynnere må se forhåndsinnspillingen av minnehøytiden på JW Stream, skal de eldste på forhånd informere dem om at når videoen viser en svart skjerm, bør de sette videoen på pause, lese 1. Korinter 11:23–25 og be en bønn over hvert av symbolene, som så sendes rundt til alle som ser opptaket. (Hvis brødre og søstre som er av de andre sauer, ikke har klart å skaffe passende symboler, skal bønnene bes likevel. Hvis det ikke er en

kvalifisert bror til stede, bør en døpt søster som har noe på hodet, be bønnene og sende rundt symbolene.) Deretter ser man resten av opptaket av talen. Det er passende at de som feirer høytiden til minne om Kristi død på denne måten, telles med blant dem som har vært til stede ved denne viktige anledningen. Alle bør gi beskjed til menighetens sekretær om antall til stede og hvor mange som forsynte seg av symbolene, slik at han kan rapportere inn tallene for hele menigheten. Med god planlegging bør de fleste isolerte forkynnerne kunne skaffe symbolene. Hvis noen ikke greier å skaffe symboler til minnehøytiden, kan de få beskjed om at det ikke er nødvendig å gjøre seg ekstraordinære anstrengelser for å få tak i symboler hvis det ikke kommer til å være noen salvede til stede.

- 12. Uvirksomme:** Se kapittel 25, avsnitt 15, for veiledning om hvordan man kan hjelpe uvirksomme i tiden omkring minnehøytiden.
- 13. Ordstyrer og opplysninger:** Se *Ordstyrer for spesialforedraget* (S-125) og *Ordstyrer for minnehøytiden* (S-126).

OPPLYSNINGER

- 14.** Alle opplysninger som skal gis til menigheten, skal sjekkes og godkjennes av koordinatoren for eldsterådet. – Se *Veiledning for møtet «Livet og tjenesten som kristne»* (S-38).

LOKALE BEHOV

- 15.** Det er eldsterådet som avgjør hvilke emner som skal tas opp under «Lokale behov», hvilke eldste som skal ha postene, og når de skal holdes. Det som tas opp, kan dreie seg om områder der menigheten generelt sett har behov for oppmuntring, ros eller veiledning. (Ordsp 27:23) Posten bør inneholde god og kjærlig bibelsk undervisning. (Se 20:18–20.) I tillegg til de Lokale behov-postene som det er satt av tid til i *Arbeidshäfte for tjenestemøtet*, kan man sette opp en lokalpost som det haster med,

på et annet midtukemøte. Da skal tjenestemøtetilsynsmannen ordne med at en eller flere oppsatte poster blir forkortet, slik at det kan settes av fem til ti minutter under «Vårt liv som kristne» til å drøfte det lokale behovet.

16. Eldsterådet skal *ikke* invitere medlemmer av sykehuskontaktutvalget eller medisinske fagfolk til å delta i eller holde «Lokale behov»-poster, for eksempel for å snakke om utfylling av fullmaktskortet eller lignende emner. De skal heller *ikke* be slike personer om å holde spesielle taler eller arrangere spesielle programmer i Rikets sal eller andre steder med tanke på dette.

KRETSSTEVNER

17. To til tre måneder før et kretsstevne skal de eldste minne menigheten om det kommende stevnet. Uken før stevnet bør ordstyreren for tjenestemøtet kort framheve temaet for stevnet og noen av de viktigste talene mens stevneprogrammet vises på skjermene. Menigheten bør oppfordres til å laste ned programmet fra jw.org og ha med seg det aktuelle nummeret av *Vakt-tårnet* til stevnet. Alle bør dessuten bli oppfordret til å komme tidsnok og til å sitte på plassene sine når det innledende musikkprogrammet begynner.
18. Ved første anledning etter et kretsstevne skal det holdes en 15-minutters repetisjon av stevnet. Tjenestemøtetilsynsmannen skal ordne med at en eller flere poster blir forkortet etter behov, med mindre eldsterådet bestemmer seg for å bruke en 15-minutters Lokale behov-post som det er satt av tid til i *Arbeidshefte for tjenestemøtet*. Denne posten ledes som en spørsmål-og-svarpost uten innledning og avslutning. Posten kan tildeles en eldste eller en kvalifisert menighetstjener. Uken før posten holdes, bør menigheten oppfordres til å se over notatene sine og ha følgende spørsmål i tankene: Hvilke punkter fra stevnet har gjort at du har kommet nærmere Jehova? Hvilke punkter fra stevnet kan du bruke i tjenesten? Hvilke punkter fra stevnet kan du bruke

i livet ditt? Broren som holder posten, skal også stille de repetisjonsspørsmålene som står i programmet.

REGIONALE STEVNER

- 19.** To til tre måneder før et regionalt stevne skal de eldste minne menigheten om det kommende stevnet. Før menigheten begynner på invitasjonskampanjen til stevnet, som starter tre uker før stevnet, skal det holdes en 15-minutters post under et midt-ukemøte. Tjenestemøtetsylsnysmannen skal ordne med at en eller flere poster blir forkortet etter behov, hvis ikke eldsterådet bestemmer seg for å bruke en 15-minutters Lokale behov-post som det er satt av tid til i *Arbeidshefte for tjenestemøtet*. Under posten vises videoen *Påminnelser før stevnet*, og det opplyses om menighetens opplegg for kampanjen. Stevnets tema og noen av de viktigste talene bør framheves mens stevneprogrammet vises på skjermene. Menigheten bør oppfordres til å laste ned programmet fra jw.org eller i *JW Library* og ha med seg det aktuelle nummeret av *Vakttårnet* til stevnet.
- 20.** Ved første anledning etter et regionalt stevne skal det holdes en 15-minutters repetisjon av stevnet. Tjenestemøtetsylsnysmannen skal ordne med at en eller flere poster blir forkortet etter behov, med mindre eldsterådet bestemmer seg for å bruke en 15-minutters Lokale behov-post som det er satt av tid til i *Arbeidshefte for tjenestemøtet*. Denne posten ledes som en spørsmål-og-svar-post uten innledning og avslutning. Posten kan tildeles en eldste eller en kvalifisert menighetstjener. Uken før posten holdes, bør menigheten oppfordres til å se over notatene sine og ha følgende spørsmål i tankene: Hvilke punkter fra stevnet har gjort at du har kommet nærmere Jehova? Hvilke punkter fra stevnet kan du bruke i tjenesten? Hvilke punkter fra stevnet kan du bruke i livet ditt? Den videoen som inneholder et utrag fra stevnet, og som vil bli gjort tilgjengelig for de eldste på JW Hub,

skal spilles av før broren som har fått tildelt posten, stiller forsamlingen de ovennevnte spørsmålene for hver av stevnedagene.

VAKTTÅRNSTUDIET

21. Se kapittel 6.

MENIGHETSBIBELSTUDIET

22. Veiledningen i kapittel 6 om hvordan vaktårnstudiet ledes, gjelder også menighetsbibelstudiet. – Se også *Veiledning for møtet «Livet og tjenesten som kristne»* (S-38).

VISUELLE HJELPEMIDLER

23. Se *Påminnelser til dem som holder offentlige foredrag* (S-141) for veiledning om bruk av visuelle hjelpemidler. Denne veiledningen gjelder også for andre menighetsmøter.

SANGER OG VIDEOER

24. Det anbefales at videofiler lastes ned til og spilles av fra *JW Library*, framfor at de streames fra *jw.org*. (Se *Medieavspilling på møtene* [S-144].) Eldsterådet bør utnevne en bror til å ha ansvaret for å laste ned videoer som skal ses på møtene, hver uke.
25. Rikets sanger fra *Syng med glede – møter* bør spilles før og etter møtene, men musikken skal ikke overdøve de oppmuntrende samtalene på kristne møter. På møtene skal man kun bruke sanger fra *Syng med glede – møter*, med mindre organisasjonen har gitt beskjed om noe annet. Musikken under sangen skal ikke spilles så lavt at det er vanskelig å synge med innlevelse, eller så høyt at musikken overdøver stemmene til dem som synger.
26. Se kapittel 24, avsnitt 17, for veiledning om sanger som skal brukes av grupper.

OVERFØRING AV MØTER OG BRUK AV VIDEOKONFERANSE

27. Menigheter kan overføre sine lokale møter eller bruke videokonferanse til nytte for forkynnere og interesserte som er isolerte, som ikke kommer seg ut, eller som ikke kan være til stede av andre grunner. (De eldste må bruke god dømmekraft når de avgjør om ekskluderte eller slike som har trukket seg, skal få lov til å koble seg til møtene.) Eldsterådet avgjør hvilken teknologi menigheten skal bruke, for eksempel telefon- eller videooverføring eller videokonferanse. Men de skal ikke bruke en tjeneste som lagrer lyd- eller videofilene, eksponerer brukerne for kommersiell reklame eller gjør det mulig for brukerne å poste kommentarer i et offentlig tilgjengelig forum. Hvis teknologien skal brukes av flere menigheter i den samme salen, skal eldsterådene i fellesskap ta avgjørelsen. Menigheter som bruker videokonferanse i forbindelse med overføring av møtene sine, skal nøye følge retningslinjene i *Veiledning om lyd og bilde for dem som holder offentlige foredrag via videokonferanse (S-178)*, *Bruk av videokonferanse til møter (S-179)* og *Retningslinjer for lyd og video på fysiske møter med eksterne deltakere (S-260)*. Ordningen med å overføre møter og holde videokonferanser må være i samsvar med disse retningslinjene:

- (1) Menigheter bør overføre møtene direkte i stedet for å gjøre opptak av dem med tanke på framtidig distribusjon. (Se 20:29.) Men forkynnere kan gjøre opptak av møtene for personlig bruk hvis det ikke er i strid med gjeldende lover, og hvis opptaksutstyret ikke er koblet til salens lyd- eller videosystem. Overføring og opptak av møter skal ikke gjøres tilgjengelig for alle og enhver.
- (2) Den teknologien som blir brukt, bør ikke gå ut over kvaliteten på møtet. Noen systemer gjør det mulig med toveiskommunikasjon, slik at de som følger med på programmet fra et annet sted, også kan delta. De som

hjelper til med lyd og bilde, må passe på at private samtaler eller andre lyder fra dem som er tilkoblet, ikke forstyrrer de andre tilhørerne.

- (3) Med unntak av tegnspråkmøter og møter som helt og holdent blir holdt via videokonferanse, skal all videooverføring fra Rikets sal bare vise det som skjer på scenen, innbefattet godkjent bruk av videoer og illustrasjonsmateriale. (Se 20:23.) De som kommenterer fra salen, skal ikke synes på overføringen; det er bare lyden som skal overføres. Det gjelder uansett om de som kommenterer, befinner seg i Rikets sal eller er et annet sted.
- (4) Når ordenstjernerne teller hvor mange som er til stede på møtet, skal de ta med dem som får overført programmet direkte.

JW STREAM

- 28.** Menigheter som har svært få brødre som er kvalifisert til å ta hånd om poster på møtene, kan be kretstilsynsmannen om godkjenning til å se opptak av møter eller deler av møter via JW Stream. (Se *Tilgang til programmer på JW Stream for eldste og menighetstjenere* [S-142].) Retningslinjene i kapittel 24, avsnittene 13–14, kan følges i slike tilfeller.
- 29.** Hvis menigheten ikke har en ordning for å overføre møtene, kan de eldste gi forkynnere og interesserte tilgang til opptak på JW Stream. (Se *Tilgang til programmer på JW Stream via e-postinvitasjon* [S-143].) Denne ordningen kan benyttes av eldre, syke og dem som av andre grunner ikke kan være til stede. De eldste må bruke god dømmekraft når de avgjør om ekskluderte eller slike som har trukket seg, skal få tilgang til slike opptak. Hvis en forkynner eller en interessert ikke forstår språket i den lokale menigheten, kan han få tillatelse til å benytte seg av opptak av

møter på sitt morsmål mens han fortsetter å gå i den lokale menigheten. – od kap. 9 avsn. 41.

- 30.** Mange forkynnere og interesserte har begrensede muligheter til å overvære stevner. I andre tilfeller ønsker kanskje forkynnere og interesserte å overvære et stevne som blir holdt på morsmålet deres, men har ikke mulighet til å være til stede. I så fall kan de få se videoopptak av det aktuelle stevnet på JW Stream, der programmet finnes på mange språk. En forkynner eller en interessert som blir invitert til å se et program på JW Stream, må få beskjed om at lenken til programmet ikke skal gis til andre. Forkynneren eller den interesserte bør vanligvis se programmet samtidig med at menigheten er på stevnet. De eldste må bruke god dømmekraft når de avgjør om ekskluderte eller slike som har trukket seg, skal få tilgang til slike opptak. – Se kapittel 24, avsnitt 26, for veiledning om bruk av JW Stream i det flerspråklige distriktet.

TEGNSPRÅK

- 31. Sitteplasser:** Hvis det er nødvendig å tolke møtene til tegnspråk, bør de døve sitte i et område av salen der de kan se både tolken og scenen i samme synslinje uten at noe forstyrrer visuelt. Dette vil vanligvis være foran i Rikets sal, kanskje på en av sidene. (w09 15.11. s. 30–32) Disse sitteplassene bør først og fremst være for dem som er avhengige av tegnspråk, og familiene deres.
- 32.** Det kan arrangeres tolking til taktilt tegnspråk for døvblinde som kommer på møtene. Deres tolker må sitte på et sted der de tydelig kan se hovedtolken uten at noe stenger for utsikten. Døve brødre og søstre er ofte flinke taktiltolker.
- 33. Naturlig tegnspråk:** I mange land blir det brukt to hovedformer for tegnspråk. Den ene formen går ut på å oversette ord for ord fra talespråket. Den andre formen er *naturlig tegnspråk*, og det

er den som er mest utbredt i daglig kommunikasjon blant døve. Den fungerer uavhengig av talespråket og har en annerledes grammatikk. Den legger gjerne mer vekt på bevegelser foran kroppen, mimikk og variasjon i tegnbevegelsene for å få fram forskjellige betydningsnyanser. Hvilken av disse to formene for kommunikasjon døve foretrekker, varierer fra person til person, men flertallet av døve bruker *naturlig tegnspråk* og forstår derfor dette best. I den grad det er mulig, bør man derfor velge de tolkene som er de dyktigste i bruken av vanlig tegnspråk.

- 34.** Tolker må forstå tolkeprosessen. De skal ikke bare bytte ut et ord med et tegn og bruke samme ordrekkefølge som i talespråket. Tolking krever at man oppfatter tanker. Av den grunn må tolkene konsentrere seg om det som blir sagt fra scenen, og prøve å formidle tankene tydelig, nøyaktig og fullstendig, samtidig som de holder tritt med taleren. Man vil vanligvis ikke kunne formidle de rette tankene ved å tolke ord for ord. Mange års erfaring er derfor ikke den eneste kvalifiserende faktoren; man må også kunne tolkeprosessen.
- 35. Tolkens klesdrakt og ytre:** Tolkene bør ha et eksemplarisk ytre som når opp til de normene som gjelder for dem som deltar i programmet på scenen. De bør ikke ha på seg distraherende smykker, klokker eller klær, og de bør ikke ha lange fingerneglar lakkert i sterke farger. Klærne bør være ensfargede og gi god kontrast til huden, ettersom spraglede klær kan være distraherende. Ettersittende klær må unngås.
- 36.** I noen tilfeller er det ikke nødvendig at en søster bruker et hodeplagg, siden alle som er til stede, burde være i stand til å forstå at det ikke er hun som egentlig leder møtet. Dette er tilfellet når hun for eksempel tolker kommentarer fra salen, elevoppdrag som framføres av søstre, eller demonstrasjoner. Men hvis en godt kvalifisert søster må brukes til å tolke taler som blir holdt av brødre, bønner eller sanger, skal hun ha på seg et beskjedent og passende hodeplagg som et tegn på at hun underordner seg den

teokratiske ordning i den kristne menighet. – 1. Tim 2:11, 12; w09 15.11. s. 12–13.

- 37.** Det kan gjøres et unntak fra dette hvis en søster tolker taktilt for en som er døvblind. Hun vil i et slikt tilfelle sitte i forsamlingen og gjøre tegn i hånden til bare én person. Siden hun ikke er like synlig i salen som det tegnspråktolker er, trenger hun ikke å ha noe på hodet.
- 38. Sanger:** Når det er oppført en sang i programmet som ikke er tilgjengelig på det aktuelle tegnspråket, skal det velges en alternativ sang med et lignende tema eller som formidler lignende følelser. Det må også tas hensyn til hvor lang den alternative sangen er, slik at den ikke forsinker programmet unødig. Hvis det ikke finnes noen sanger på det aktuelle tegnspråket, bør gruppen synge sangene i programmet med hjelp fra en tolk, helst en bror.
- 39. Lyd:** Lydsporet bør kunne høres når man spiller av tegnspråkvideoer på tegnspråkmøter i grupper og menigheter og på tegnspråkstevner. Da kan hørende familiemedlemmer som er til stede sammen med de døde forkynnerne, få åndelig utbytte av videoen.

PERSONER SOM LAGER URO

- 40.** Hvis noen lager ubetydelige eller mindre forstyrrelser, er det best å ignorere det. Men hvis en person fortsetter å lage uro og forstyrre andre, bør han bli bedt om å forlate salen. Hvis han nekter å forlate salen, bør det sies til ham at hvis han fortsetter å forstyrre, vil dere ringe politiet. Hvis han ikke samarbeider, bør politiet kontaktes, og når politiet kommer, kan de bli informert om at vedkommende lager uro, og at han ikke lenger er velkommen. Hvis det i betraktning av omstendighetene virker fornuftig og nødvendig, kan politiet informeres om at vi er villige til å anmelde ham.

- 41.** De eldste bør generelt sett ikke forsøke å bruke makt for å fjerne en person som lager uro, fra Rikets sal. Hvis en person er voldelig helt fra begynnelsen av, kan politiet tilkalles umiddelbart; det er ikke nødvendig å advare ham først. Hvis en kristen blir fysisk angrepet, har han rett til å forsvare seg for å unngå å bli skadet, og de eldste bør gjøre det de med rimelighet kan for å beskytte ham. Det beste vil naturligvis være om han klarer å flykte fra angriperen. Men hvis det ikke er mulig å flykte, kan en kristen prøve å avverge angrepet og om nødvendig slå tilbake i selvforsvar. Motivet for enhver slik forsvarshandling vil selvfølgelig bare være å beskytte seg selv eller andre mot angriperen inntil politiet kommer. – g 6/08 s. 11; g87 22.11. s. 28.

TRANSPORT TIL MØTENE FOR EKSKLUDERTE OG SLIKE SOM HAR TRUKKET SEG

- 42.** Det forventes vanligvis at personer som er ekskludert eller har trukket seg, selv sørger for å komme seg til og fra menighetsmøtene. Men i noen tilfeller kan en slik person som går beslutsomt inn for å gjenopprette et godt forhold til Jehova, være i en situasjon som hindrer ham i å komme seg til og fra møtene. Det kan være at han ikke har bil eller ikke kan få hjelp fra familie-medlemmer eller andre. Kanskje han ikke har råd til å bruke offentlige transportmidler, eller kanskje dette ikke finnes der han bor. Det kan være for langt å gå, eller det kan være utilrådelig å gå på grunn av slike faktorer som personlig sikkerhet eller vanskelige værforhold. Når det virkelig er behov for det, kan de eldste vurdere om vedkommende skal få noe hjelp. Slik hjelp vil bli betraktet som noe som tilsvarer offentlig transport, så man vil ikke føre en samtale med den personen som er ekskludert eller har trukket seg. (2. Joh 10, 11) De eldste bør følge med på hvordan situasjonen utvikler seg, for å forvise seg om at ordningen ikke blir misbrukt.

ANDRE MØTER

- 43.** Det er ikke passende å arrangere møter eller sammenkomster for å gi åndelig undervisning ut over det som organisasjonen har gitt veiledning om. Jehova sørger for at vi får det vi trenger, gjennom den trofaste og kloke slave, som blir ledet av hans hellige ånd og hans skrevne Ord. Slik veiledning og oppmuntring blir gitt i form av menighetsmøter, kretsstevner og regionale stevner, samt gjennom JW Broadcasting og publikasjonene våre. Avhengig av hva det er behov for, kan det være at den trofaste og kloke slave gir veiledning om at det skal holdes andre møter. Men det er ikke tillatt å organisere ekstra møter med tanke på åndelig undervisning på egen hånd. Slike møter kan dreie oppmerksomheten bort fra det som Jesus utretter gjennom sin menighet på jorden i vår tid. Det at denne veiledningen blir fulgt, vil hjelpe alle blant Guds folk til å «være fullt ut forent i samme sinn og samme tankegang» og til å fortsette å være «stødige i troen». – 1. Kor 1:10; Kol 2:6, 7.

AVLYSING AV FYSISKE MØTER

- 44.** Hvis eldsterådet kommer fram til at det ikke er trygt for menigheten å overvære et fysisk møte fordi uroligheter, en katastrofe, uvær eller andre omstendigheter gjør situasjonen utrygg, kan eldsterådet avgjøre at møtet skal holdes via videokonferanse. Avhengig av omstendighetene kan eldsterådet eventuelt avgjøre at det blir sendt ut en lenke til det forhåndsinnspilte programmet på JW Stream, og oppmuntre den enkelte til å se programmet for seg selv. (Se 20:27, 29. Hvis de eldste mener at menighetsmøtene bør holdes via videokonferanse for en lengre periode, skal de først drøfte saken med kretstilsynsmannen. Hvis han er enig med eldsterådet, skal de eldste kontakte tjenesteavdelingen for å få mer veiledning.

Rikets sal

	Avsnitt
Kontaktmenighet	2-3
Leide lokaler	4
Renhold	5-7
Renholdskoordinator	7
Vedlikehold og reparasjoner	8-14
Vedlikeholdskoordinator	14
Driftsutvalg for Rikets sal	15-20
Prosedyrer ved betaling av utgifter	21
Renoveringer, oppgraderinger, nye installasjoner og nybygg	22-24
Inspeksjoner	25
Innbruddssikring	26
Sikkerhetsrisikoer	27-29
Skader og hendelser	30-32
Møtetider	33
Oppslagstavle	34
Telefonsvarer	35
Internett	36
Videoutstyr	37-38
Bibliotek	39-40
Månedsprogrammer på JW Broadcasting	41
Bruk av menighetens eiendom	42
Forsikring	43
Innvielse	44

1. Avdelingskontoret er ansvarlig for å godkjenne og føre tilsyn med byggingen av nye Rikets saler og for å forvise seg om at eksisterende saler blir ordentlig vedlikeholdt og benyttet på beste måte. Retningslinjer i forbindelse med dette gis til menighetene gjennom bygge- og prosjekteringsavdelingen (LDC). Representanter for LDC kan brukes for å inspisere og innhente opplysninger om eksisterende og potensielle møtesteder. De lokale eldste er gode eksempler for hele menigheten når de tar ledelsen ved å koordinere og være personlig engasjert i renholdet, vedlikeholdet og sikkerhetstiltakene knyttet til Rikets sal.

KONTAKTMENIGHET

2. En Rikets sal er innviet til tjenesten for Jehova. Avdelingskontoret kan bestemme at tre eller fire menigheter bruker samme møtesal i Rikets sal for å gjøre full bruk av lokalet og holde utgiftene så lave som mulig.
3. Når det gjelder juridiske saker, eiendomsspørsmål og lignende ting, vil avdelingskontoret som regel bare kommunisere med en av menighetene som bruker bygningen. Det er som regel denne kontaktmenigheten som oppbevarer dokumentene knyttet til Rikets sal og eiendommen. Dette har bare rent praktisk betydning, og det gir ikke denne menigheten grunnlag for å treffe sine egne avgjørelser om bruken av salen og vedlikeholdet av den. Uansett hvilken menighet som står som juridisk eier, skal ingen menighet tenke at den «eier» Rikets sal. *Alle* menighetene som bruker lokalet, har ansvaret for å ta vare på det og sørge for at det blir brukt i samsvar med Rikets interesser.

LEIDE LOKALER

4. Hvis en menighet har behov for å leie et lokale for å bruke det som Rikets sal i en lengre periode, skal de eldste kontakte bygge- og prosjekteringsavdelingen. Hvis en menighet må leie et lokale

til et spesielt arrangement, for eksempel minnehøytiden, skal de eldste følge veiledningen i *Leie av lokaler til teokratiske arrangementer* (TO-19).

RENHOLD

5. Rikets sal skal rengjøres regelmessig ut fra en plan, avhengig av bruken og behovet. Dette innebærer vanligvis en lett rengjøring etter hvert møte, en mer grundig rengjøring hver uke og en hovedrengjøring minst en gang i året. Dette renholdet bør utføres av frivillige fra de menighetene som har møter i salen. Alle kan være med på arbeidet, også barn, så lenge voksne fører tilstrekkelig tilsyn med dem.
6. En renholdsplan for Rikets sal bør henge på oppslagstavlen. I noen menigheter er det felttjenestegruppene som på rundgang tar hånd om det ukentlige renholdet. Det grundige renholdet og hovedrengjøringen bør omfatte både det innvendige og det utvendige, deriblant eventuelle lagerrom, parkeringsplasser og grøntarealer. Hvis det er aktuelt med snørydding eller annet sesongbetont vedlikehold eller renhold, må dette koordineres godt. Sørg for at sikkerheten til alle som er med på dette, blir ivare tatt. – Se 21:27–29.
7. **Renholdskoordinator:** Hvert eldsteråd skal utnevne en eldste eller en menighetstjener til oppgaven som renholdskoordinator for menigheten. Han har ikke ansvaret for å utføre alt renholdet selv, og han har ikke myndighet til å ta avgjørelser som eldsterådet skal ta. Han skal lage en plan over renholdsoppgavene og kommunisere med driftsutvalget for å sørge for at det er nok renholdsartikler på lager, og at det finnes noen enkle, skrevne instruksjoner. Han bør sørge for at passende sikkerhetsutstyr er tilgjengelig og blir brukt, og at forkynnerne har fått opplæring med tanke på sikkerheten når de rengjør. Han skal følge med på om Rikets sal blir tilstrekkelig rengjort og gi vennlige påminnelser ved behov.

VEDLIKEHOLD OG REPARASJONER

8. Et forebyggende vedlikeholdsprogram kan forlenge levetiden for en Rikets sal og utstyret der. Regelmessig vedlikehold vitner også om respekt for livets hellighet, siden manglende vedlikehold kan føre til farlige situasjoner for dem som bruker salen. (Se 21:27–29.) Et møtelokale som er godt vedlikeholdt, gir ære til Jehova Gud. Hver enkelt menighet bør derfor ta alvorlig det ansvaret det er å ta hånd om forebyggende vedlikehold og reparasjoner. Bygge- og prosjekteringsavdelingen (LDC) vil gi en kvalifisert drifts- og vedlikeholdsinstruktør i oppgave å følge opp de ulike byggene. Han samarbeider med en representant for bygge- og prosjekteringsavdelingen om å etablere, føre tilsyn med og støtte opp under vedlikeholdsprogrammet. Drifts- og vedlikeholdsinstruktøren er vanligvis den første man skal ta kontakt med når det oppstår noe som har med Rikets sal å gjøre.
9. Det er de menighetene som bruker Rikets sal, som skal dekke utgiftene knyttet til planlagt vedlikehold, reparasjoner som ikke koster mer enn det menigheten eller driftsutvalget skal ha på konto, og innkjøp, reparasjon og utskiftning av verktøy og av utstyr som ikke er fastmontert. Verken menigheter eller driftsutvalg skal spare opp mer penger til reparasjoner på Rikets sal enn det som skal være på konto. Hvis utgiftene til et reparasjonsprosjekt på Rikets sal kommer til å overstige det beløpet menigheten eller driftsutvalget skal ha på konto, må det innhentes tillatelse fra LDC. Hvis reparasjonsprosjektet blir godkjent, vil LDC komme med retningslinjer for hvordan arbeidet skal utføres, og det er avdelingskontoret som vil dekke utgiftene. (Se *Veiledning for menighetens regnskap* [S-27] og *Veiledning for regnskapet til driftsutvalget for Rikets sal* [S-42] for veiledning om hvor mye penger som bør være på konto, og godkjenning av utbetalinger.) Vedlikehold og reparasjoner skal utføres av frivillige fra de menighetene som bruker Rikets sal. Når en forkynner låner sitt eget utstyr til menigheten for at det skal brukes i

forbindelse med et prosjekt, skal skjemaet *Avtale om lån av utstyr* (DC-49) brukes. Hvis det ikke finnes lokale frivillige som kan koordinere arbeidet eller utføre det på en trygg måte, eller hvis det er snakk om høyrisikoarbeid, skal de eldste kontakte LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør før arbeidet påbegynnes. – Se *Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter* (DC-82) og Tillegg A.

- 10.** Hvis det er nødvendig å bruke et firma for å utføre en tjeneste, og hvis utgiftene ikke er så høye at de må godkjennes av LDC, skal de eldste, med hjelp fra driftsutvalget (hvis aktuelt), innhente skriftlige tilbud og inngå signerte skriftlige avtaler. Detaljene i mottatte tilbud skal ikke deles med andre tilbydere. De eldste bør få bekreftet at firmaet har den nødvendige kompetanse til å utføre arbeidet, er kjent for å jobbe på en trygg måte og har forsikringer og andre aktuelle papirer. Dette skal gjøres uansett om den som skal utføre arbeidet, er et Jehovas vitne eller ikke. Før arbeidet påbegynnes, bør menigheten vurdere å be om en kopi av firmaets forsikringsbevis for å få bekreftet at arbeidet er dekket av forsikringen. Menigheten bør be om at den juridiske eieren av Rikets sal blir oppført som en ekstra enhet som er tatt med i firmaets forsikringspolise, hvis dette er mulig. Hvis dere har spørsmål angående ordlyden i kontrakten eller bestemte lokale krav, kan dere ta kontakt med Branch Risk Management Desk i regnskapsavdelingen for å få hjelp. I de fleste tilfeller anbefales det at en pålitelig lokal bror er til stede for å følge med på det arbeidet som utføres av et innleid firma.
- 11.** De eldste i menigheten bør støtte og være begeistret for den vedlikeholdsopplæringen og det forebyggende vedlikeholdsprogrammet som LDC står bak, slik at alle i menigheten blir motivert til å ta vare på Rikets sal.
- 12.** Hvis fuktproblemer blir oppdaget, må det gjøres noe med det umiddelbart. Hvis det ikke blir gjort noe med dette, kan vannlekkasjer, kondens, oversvømmelser og lignende gjøre store skader.

Alle lekkasjer (fra rør, tak og så videre) må repareres øyeblikkelig av noen som har kompetanse på området. Hvis det berørte området ikke rengjøres og tørkes innen 48 timer, kan det føre til flere problemer. I områder med høy luftfuktighet kan det være nødvendig at et ventilasjonssystem er aktivt en stund hver dag, selv når salen ikke er i bruk. Dette vil bidra til å tørke luften og forhindre fuktighet og mugg. Hvis det er snakk om et alvorlig fuktproblem som ikke kan utbedres ordentlig i regi av de eldste, må dere straks kontakte LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør for å få hjelp.

- 13.** Hvis menigheten trenger å leie et lokale (eller en parkeringsplass) i forbindelse med et arrangement, skal de eldste avgjøre i hvilket omfang det er nødvendig å utføre reparasjoner for å kunne ha et trygt og passende møtested. (Se kapittel 21, avsnitt 4, for veiledning om å leie et lokale i en lengre periode.) Det er best at eieren tar hånd om slikt arbeid, men hvis dette ikke er mulig, bør de eldste forsøke å inngå en fornuftig avtale med ham. Avtalevilkårene skal skrives ned før arbeidet påbegynnes. En kontrakt skal ikke ha en ordlyd som antyder at menigheten eller organisasjonen har hele erstatningsansvaret for ting som måtte skje. Ta kontakt med Branch Risk Management Desk hvis det er noe usikkerhet rundt ordlyden i slike avtaler, eller hvis dere trenger hjelp med å utarbeide eller fornye en kontrakt med eiere av tilstøtende eiendommer om midlertidige eller permanente ordninger som har med bruk av, tilgang til og deling av eiendom.
- 14. Vedlikeholdskoordinator:** Hvis en Rikets sal bare brukes av én menighet, skal eldsterådet utnevne en eldste eller menighetstjener til å være vedlikeholdskoordinator. (Avhengig av forholdene kan dette være den samme broren som er renholdskoordinator.) Han skal forsikre seg om at det forebyggende vedlikeholdsprogrammet fra LDC blir fulgt. Dette innebærer å kontrollere at vedlikeholdsoppgavene blir utført i tide og i samsvar med gjel-

dende veiledning. I tillegg til å koordinere vedlikeholdsoppgavene kan han også være ansvarlig for å koordinere alle nødvendige reparasjoner. Han har ikke ansvaret for å utføre alt arbeidet selv, og han har ikke myndighet til å ta avgjørelser som eldsterådet skal ta. Det er veldig viktig at den broren som blir valgt, er velorganisert, flittig og grundig, samtidig som han følger eldsterådets retningslinjer. Han må også være flink til å delegere arbeid og lære opp andre. Eldsterådet bør la broren få ta initiativet til å ta hånd om vanlige vedlikeholdsoppgaver og reparasjoner. Han skal føre en opptegnelse over utførte vedlikeholdsoppgaver og sørge for at nødvendig verktøy er tilgjengelig. Når han fordeler arbeidsoppgaver, skal han alltid ta den enkeltes kunnskap, evner og fysiske begrensninger i betraktning. Han skal også sørge for at nødvendig sikkerhetsutstyr er tilgjengelig, at forkynnerne har fått opplæring i å utføre oppgaver på en trygg måte, og at forkynnerne følger veiledningen i *Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter* (DC-82). – Se 21:27–29.

DRIFTSUTVALG FOR RIKETS SAL

15. Hvis Rikets sal brukes av mer enn én menighet, eller hvis det er flere møtesaler i samme bygning, skal det utnevnes et driftsutvalg som kan organisere renholdet og vedlikeholdet av hele eiendommen. Dette omfatter alle møtesaler, lagerbygninger og boliger. Det kan i tillegg omfatte det å ta hånd om boligen til en person som er i spesiell heltidstjeneste, og som ligger på den samme eiendommen. (Se *Veiledning for kretsens regnskap* [S-331] for veiledning om kretsleiligheter.) Hvert eldsteråd skal velge en eller to eldste eller kvalifiserte menighetstjenere som kan tjene i driftsutvalget. Driftsutvalget skal imidlertid ikke bestå av mer enn fem brødre. Hvis det er mer enn fem menigheter som bruker samme bygning, skal alle eldsterådene i fellesskap velge de fem brødrene som skal tjene i driftsutvalget.

- 16.** De samlede eldsterådene skal velge hvilken bror i driftsutvalget som skal tjene som koordinator for driftsutvalget. Han skal være en erfaren eldste som er god til å organisere, og han skal ha mulighet til å påta seg ansvaret. Han skal samarbeide ydmykt med de andre medlemmene av utvalget og be om veiledning fra eldsterådene når det er behov for det. I de fleste tilfeller kan han sannsynligvis kommunisere med de andre i driftsutvalget uten å innkalle til møter. Men koordinatoren for driftsutvalget skal (1) arrangere møter for driftsutvalget med jevne mellomrom i den grad det er nødvendig for å ta hånd om oppgavene deres, (2) forsikre seg om at avgjørelsene blir fulgt opp, og (3) ha god kommunikasjon med eldsterådene. Hvis alle eldsterådene mener at de bør samles for å løse en sak, bør en av koordinatorene for eldsterådene vanligvis være ordstyrer for det møtet.
- 17.** Driftsutvalget skal forvise seg om at nødvendig sikkerhetsutstyr er tilgjengelig, at forkynnerne er blitt lært opp til å utføre oppgaver på en trygg måte, og at forkynnerne følger veiledningen i *Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter* (DC-82). Hvis et renholds- eller vedlikeholdsprosjekt skal utføres av mer enn én menighet, skal driftsutvalget gi et av medlemmene sine i oppgave å være sikkerhetskoordinator for prosjektet. – Se 21:27–29.
- 18.** Driftsutvalget må ta hånd om reparasjoner og regelmessig vedlikehold av Rikets sal. Medlemmene bør vise initiativ, men de må ikke gå ut over den veiledningen som gis av eldsterådene eller av avdelingskontoret.
- 19.** Det er ikke driftsutvalgets ansvar å bestemme når møtene skal holdes, om bygningen skal brukes til vielser eller begravelser, og så videre. – Se 21:33; 27:6.2.
- 20.** Eldsterådene i de menighetene som bruker Rikets sal, skal lage en skriftlig oversikt over de avgjørelsene som tas angående salen. Oversikten bør blant annet inneholde en beskrivelse av hvor-

dan bygningen skal tas hånd om og brukes, tidspunktene for når møtene skal holdes, en eventuell plan for roterende møtetider, hvilket økonomisk ansvar hver menighet har for å dekke driftsutgifter, hvor mye penger som skal være tilgjengelig på driftskontoen, og hvilken beløpsgrense eldsterådene har fastsatt for ekstraordinære utgifter. (Se *Veiledning for regnskapet til driftsutvalget for Rikets sal* [S-42].) Skjemaet *Avtale om Rikets sal* (S-46) kan brukes som en mal når man skal utarbeide avtalen. Tjenesteutvalgene skal signere avtalen, og et eksemplar av den skal oppbevares i hver menighets arkiv. Den skriftlige avtalen skal oppdateres ved behov, slik at den alltid inneholder de nyeste avgjørelsene som er blitt truffet av eldsterådene.

PROSEDYRER VED BETALING AV UTGIFTER

21. Se *Veiledning for menighetens regnskap* (S-27), *Veiledning for regnskapet til driftsutvalget for Rikets sal* (S-42) og serien med instruksjonsvideoer for menighetens regnskap.

RENOVERINGER, OPPGRADERINGER, NYE INSTALLASJONER OG NYBYGG

22. Det må innhentes tillatelse fra bygge- og prosjekteringsavdelingen (LDC) i forbindelse med alle renoveringer (arbeid som omfatter mer enn planlagt vedlikehold og reparasjoner) og oppgradering av eksisterende elementer og installering av nye elementer (enten disse tingene er kjøpt eller gitt) og når det skal bygges noe nytt. Hvis et prosjekt blir godkjent, vil LDC planlegge arbeidet og bestemme hvem som skal koordinere prosjektet, basert på arbeidets omfang. Avdelingskontoret vil dekke utgiftene til prosjekter som koster mer enn det beløpet som menigheten eller driftsutvalget skal ha på konto. Verken menigheter eller driftsutvalg skal spare opp mer penger til renoveringer, oppgraderinger, nye installasjoner eller nybygg enn det som skal

være på konto, med mindre avdelingskontoret ber dem om det.
– Se *Veiledning for menighetens regnskap (S-27)* og *Veiledning for regnskapet til driftsutvalget for Rikets sal (S-42)* for veiledning om hvor mye penger som bør være på konto.

- 23.** Avdelingskontoret utarbeider og ajourfører en oversikt over hvor det er behov for Rikets saler. Dette omfatter behovet for nye saler (basert på antall menigheter i området og veksten), behovet for renoveringer av eksisterende saler og behovet for å erstatte saler. Det kan være at avdelingskontorets oversikt viser at noen saler kan utnyttes bedre ved at menigheter slås sammen, eller ved at flere menigheter blir bedt om å bruke den samme salen. Fordelen ved dette kan være økt møtedeltagelse, høyere kvalitet på møtene, bedre fordeling av erfarne brødre og færre Rikets saler som må bygges.
- 24.** Spørsmål om et byggeprosjekt eller når en renovering ifølge planen skal utføres, rettes til LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør. Ingen menigheter skal kjøpe en eiendom, ta imot en eiendom som gave eller sette i gang et renoveringsprosjekt på en eksisterende Rikets sal uten å ha fått det godkjent av LDC først. Det er avdelingskontoret som angir designstandarder og spesifikasjoner, og det er byggegrupper eller personell utnevnt av avdelingskontoret som fører tilsyn med byggearbeidet. Hvis en Rikets sal skal selges, er det avdelingskontoret som tar hånd om salget.

INSPEKSJONER

- 25.** Bygge- og prosjekteringsavdelingen (LDC) vil arrangere en inspeksjon og evaluering av hver Rikets sal hvert andre eller tredje år. Slike inspeksjoner vil bli koordinert av drifts- og vedlikeholdsinstruktøren eller representanten for bygge- og prosjekteringsavdelingen. Selv om det ikke er nødvendig at alle de eldste er til stede under inspeksjonen, er det viktig at driftsutvalget eller

vedlikeholdskoordinatoren er til stede. Hvis det er behov for at forkynnere deltar i forbindelse med inspeksjonen, vil de eldste bli informert om dette når det er fastsatt et tidspunkt for inspeksjonen. Inspeksjonen vil bidra til at det forebyggende vedlikeholdsprogrammet blir fulgt. Hver inspeksjon vil innebære en gjennomgang av eiendomsdokumenter for Rikets sal og tillatelser knyttet til bruk av bygningen for å sjekke at disse er i orden, og for å sørge for ytterligere hjelp hvis det skulle være behov for det. Etter inspeksjonen vil det bli gitt en rapport til hvert eldsteråd. Det forventes at de eldste følger anbefalingene i rapporten og går raskt til verks for å løse eventuelle sikkerhets- eller vedlikeholdsproblemer som ble oppdaget.

INNBRUDDSSIKRING

- 26.** Alle dører og vinduer må sikres før man forlater bygningen. Avhengig av omstendighetene kan det være en fordel å plassere dyrt utstyr i låste skap eller hjemme hos lokale brødre. I noen Rikets saler i utsatte områder kan det være aktuelt å installere alarm, og i så fall må det sørges for at alarmsystemet virker som det skal. Før det installeres alarm, må eldsterådet kontakte bygge- og prosjekteringsavdelingens drifts- og vedlikeholdsinstruktør for å få tillatelse til å gjøre det. (Se 21:22.) Under møtene skal en ordenstjener fra tid til annen sjekke om det er noen uvedkommende, kanskje slike som har planer om å gjøre hærverk, på parkeringsplassen. Han skal aldri gå alene bort til en mistenkelig person.

SIKKERHETSRIKOE

- 27.** Alle eldste må være våkne for eventuelle sikkerhetsrisikoer i eller utenfor Rikets sal og straks sørge for at det blir gjort noe med problemet. Noe som må vies spesiell oppmerksomhet, er gangveier, parkeringsplasser, ting man kan snuble i, og lysforhold ved

trapper og partier med forskjellig høydenivå eller ujevnt underlag. Matter og tepper ved inngangspartiet må holdes i god stand og ikke ligge slik at de bøyer seg eller ligger ujevnt. Overbelastede stikkontakter, en ansamling av lettantennelige stoffer eller andre ting som kan forårsake brann, skal unngås. I den grad det er mulig, bør farlige stoffer og brennbare væsker ikke oppbevares på eiendommen. Alle nødvendige kjemikalier som brukes til renhold eller vedlikehold, skal merkes tydelig og oppbevares på et trygt sted utilgjengelig for barn.

- 28.** Alle eldste skal være godt kjent med *Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter* (DC-82). En trykt eller elektronisk utgave av *Arbeid trygt sammen* skal gis til alle forkynnere i menigheten som hjelper til med vedlikeholds- eller byggeprosjekter eller andre oppgaver som innebærer en viss sikkerhetsrisiko, for eksempel arbeid med elektriske verktøy eller arbeid i stige.
- 29.** En av nøklene til å arbeide trygt er å identifisere potensielle farer og planlegge hvordan de kan unngås. De som fører tilsyn med Rikets sal-prosjekter, skal vurdere alle planlagte aktiviteter, identifisere de potensielle farene knyttet til hver oppgave og finne ut hvilke passende sikkerhetstiltak som kan treffes. Sørg for å velge personer som er kvalifiserte og har den helsen og de ferdighetene som trengs for å utføre oppgaven på en trygg måte, og påse at de ikke arbeider alene i Rikets sal. Dokumentene *Sikker jobbanalyse for menigheten* (DC-85) og *Veiledning til «Sikker jobbanalyse for menigheten»* (DC-85i) skal brukes i forbindelse med dette. Det er ikke meningen at man skal bruke disse dokumentene i forbindelse med mindre vedlikeholdsoppgaver og vanlig rengjøring.

SKADER OG HENDELSER

- 30.** Det skal fylles ut en *Rapport om risikohendelse* (TO-5) i forbindelse med alle ulykker eller nestenulykker på en Rikets sal eller

i et lokale som leies i forbindelse med et teokratisk arrangement, i tråd med instruksene i *Veiledning for skjemaet «Rapport om risikohendelse»* (TO-5i). Tilfeller av svindel, tyveri av bidrag, eller annet økonomisk tap som involverer frivillige bidrag, skal rapporteres ved å bruke *Rapport om risikohendelse*. Den utfylte rapporten skal sendes til Branch Risk Management Desk i regnskapsavdelingen innen 72 timer etter hendelsen. Når det er mulig, er det nettversjonen av skjemaet *Rapport om risikohendelse* som skal sendes inn. De eldste bør vurdere hva som bør gjøres for å forhindre at en lignende hendelse skjer igjen, og de bør følge opp de vedtakene som blir truffet. Hvis det er snakk om en katastrofal hendelse, eller hvis noen truer med å gå til rettslige skritt, skal dere ikke fylle ut *Rapport om risikohendelse*, men straks ringe juridisk avdeling for å få hjelp.

- 31.** Når det oppstår skade på eiendommen, kan man ofte forhindre ytterligere skade hvis man raskt går til handling. Innbrudd, tyveri, ildspåsettelse og annet hærværk skal omgående meldes til politiet. Hvis det er behov for veiledning, kan LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør kontaktes.
- 32.** Ta kontakt med drifts- og vedlikeholdsinstruktøren når det er behov for midler til å ta hånd om skader på Rikets saler som skyldes naturkatastrofer, brann, fukt, tyveri eller hærværk. Ta kontakt med Branch Risk Management Desk når det er behov for midler til å dekke andre former for tap, for eksempel i forbindelse med personskader i Rikets saler.

MØTETIDER

- 33.** Med mindre det foreligger helt spesielle omstendigheter, skal tjenestemøtet holdes på en hverdag og skal ikke slås sammen med det offentlige foredraget og vaktårnstudiet, som skal holdes i helgen. Hvis det er trangt om plassen i Rikets sal på helgemøtene og det er mulig å ha et ekstra møte på et annet tidspunkt,

kan man vurdere å ha to helgemøter. Man kan fordele forkynnerne på de to møtene ved å angi på hvilket møte de forskjellige tjenestegruppene skal gå. Hvis det er praktisk gjennomførbart, bør den samme taleren ha det offentlige foredraget på begge møtene, mens kvalifiserte eldste kan samarbeide om å lede vaktårnstudiet. Når det bare er én menighet som bruker en Rikets sal, skal de eldste vurdere hvilke møtetider som passer best for flertallet. De skal legge fram sin anbefaling for menigheten, slik at den kan drøftes, eventuelt justeres og til slutt godkjennes ved at dømte forkynnere stemmer over forslaget (flertallsvalg). Når det er mer enn én menighet som bruker salen, skal alle eldsterådene komme sammen og drøfte møtetidene før de presenterer sin anbefaling overfor sine respektive menigheter. (1. Kor 10:24) Noen menigheter foretrekker at klokkeslettene og/eller hvilke dager møtene holdes på, byttes fra år til år. Dette byttet bør i så fall foretas den første uken i januar. Tjenesteavdelingen må få beskjed om endrede møtetider via JW Hub eller, hvis det ikke er mulig, ved at man sender inn skjemaet *Informasjon om Rikets sal (S-5)*. God kommunikasjon og godt samarbeid bidrar til gjensidig forståelse og tilfredshet, og da unngår man at noen får følelsen av at én menighet har spesielle fordeler hele tiden. Godt samarbeid er også nødvendig i forbindelse med justering av møtetidene under kretstilsynsmannens besøk. Et skilt med oppdaterte møtetider skal være synlig og følge lokale bestemmelser.

OPPSLAGSTAVLE

- 34.** Koordinatoren for eldsterådet har ansvaret for å godkjenne alt som henges opp på oppslagstavlen. Oppslagstavlen skal bare brukes for å gi informasjon om menighetens aktiviteter, og den skal holdes ryddig. Opplysninger om brylluper eller sosiale sammenkomster skal ikke henges opp på tavlen. Hvis det er mer enn én menighet som bruker møtesalen, skal hver menighet ha sin egen oppslagstavle eller del av en oppslagstavle.

TELEFONSVARER

- 35.** Hvis det er mulig, bør menigheten benytte en telefonsvarer eller telefonsvarertjeneste. En innspilt melding som er godkjent av tjenesteutvalgene i de menighetene som bruker salen, bør opplyse om adressen til Rikets sal og møtetidene og inneholde en kort veibeskrivelse (hvis det er nødvendig). I tiden omkring minnehøytiden bør det også opplyses om dagen, tidspunktet og stedet for minnehøytiden(e). Innringerne bør bli oppfordret til å besøke jw.org for å få mer informasjon. Opplysningene skal gis på språkene til alle de menighetene og gruppene som bruker salen.

INTERNETT

- 36.** Hvis eldsterådene i de menighetene som bruker salen, mener at det vil være nyttig for menighetene å ha internett i Rikets sal, og at menighetene har råd til det, kan de eldste godkjenne utgiftene til denne tjenesten. Vi ber dere merke dere de følgende retningslinjene:

- (1) Tilgangen til internett skal være passordbeskyttet.
- (2) Tilgangen skal bare gis til forkynnere som står i et godt forhold til menigheten.
- (3) Det skal ikke gis en offentlig opplysning om passordet. I stedet skal passordet gis til godkjente forkynnere hver for seg.
- (4) Hvis en forkynner bruker denne internettforbindelsen til å gå inn på upassende nettsteder, skal tilgangen tas fra ham.
- (5) Det er fornuftig å forandre passordet regelmessig.

- (6) Hvis Rikets sal har en datamaskin som er tilknyttet internett, bør man sette i gang passende tiltak for internettsikkerhet, for eksempel de tiltakene som er nevnt på side 28 i *Våkn opp!* for august 2009. I tillegg har nettlesere forskjellige innebygde sikkerhetsfunksjoner, for eksempel automatisk blokkering av popup-vinduer, personverninnstillinger, mulighet for å angi nettsider som skal blokkeres, og sertifikatvalidering av nettsider. Dessuten tilbyr de fleste internettleverandører avansert beskyttelse, for eksempel foreldrekontroll, blokkering av falske nettsider og funksjoner som forhindrer phishing-angrep. Selv om man ofte må betale en ekstra månedlig avgift for disse avanserte sikkerhetsfunksjonene, vil fordelene med dem vanligvis oppveie kostnadene.

VIDEOUTSTYR

- 37.** Hvis eldsterådene i de menighetene som bruker en Rikets sal, anbefaler at det installeres videoutstyr, skal de først ta kontakt med bygge- og prosjekteringsavdelingens drifts- og vedlikeholdsinstruktør for å få godkjenning og veiledning.
- 38.** Ha de følgende retningslinjene i tankene hvis videoutstyr skal installeres:
 - (1) Systemet bør settes opp slik at det tar minimalt med tid å starte en video. Det er for eksempel best, men ikke påkrevd, om hovedskjermen(e) blir plassert på en eller begge sider av scenen, ikke midt på. Uansett hvordan videosystemet er satt opp, bør taleren kunne bli ved talerstolen mens videoen blir vist.
 - (2) Den digitale årsteksten skal vises før den innledende sangen, etter den avsluttende bønningen og i løpet av møtet når det ikke vises noe annet på skjermene.

Dette betyr at det kanskje ikke er nødvendig å gå til innkjøp av et skilt som viser årsteksten. I Rikets saler der skjermen er plassert midt på scenen, kan det være mer praktisk å fortsette å ha årsteksten på et fysisk skilt. Ikke noen illustrasjoner skal kombineres med årsteksten, selv ikke bilder fra publikasjonene våre.

- (3) Hvis det er tilgang til internett i Rikets sal, er det best, men ikke påkrevd, at salen er knyttet til internett via en kabel, og at datamaskinen eller avspillingsenheten i salen også har en kablet tilkobling. – Se 20:24.
- (4) Avspillingsenheten bør installeres i nærheten av lyd-anlegget. Den broren som betjener utstyret, skal starte videoen når han får beskjed av broren på scenen. Videoutstyret bør vanligvis ikke styres fra scenen.

BIBLIOTEK

- 39.** Hver møtesal i en Rikets sal bør ha plass til et bibliotek. (od kap. 7 avsn. 19) Biblioteket bør inneholde publikasjoner for hver språkgruppe som bruker møtesalen. Eldsterådene må avgjøre om biblioteket skal inneholde trykte eller elektroniske publikasjoner eller begge deler. Ettersom noen forkynnere og interesserte ikke bruker datamaskiner eller andre elektroniske enheter, bør de eldste nøye vurdere behovene til disse personene før de treffer avgjørelser om biblioteket i Rikets sal, særlig før de bestemmer seg for å fjerne trykte publikasjoner. Hvis publikasjonene skal gjøres tilgjengelige elektronisk, for eksempel på en pc eller en annen elektronisk enhet, bør det være en skriver tilgjengelig. Minst én pålitelig bror bør få som oppgave å holde biblioteket oppdatert og sørge for god orden.
- 40.** Hvis eldsterådene avgjør at publikasjoner skal fjernes fra biblioteket, bør man passe på at publikasjoner som har historisk verdi,

ikke blir kastet. Det kan være at avdelingskontoret ønsker å ta slike publikasjoner inn i sitt bibliotek eller i sitt historiske arkiv.

MÅNEDSPROGRAMMER PÅ JW BROADCASTING

- 41.** Hvis en Rikets sal allerede har videoutstyr montert, kan eldsterådene velge et tidspunkt hver måned da månedsprogrammene på JW Broadcasting kan vises i salen, til hjelp for forkynnere som ikke har tilgang til internett. Hvis det er mer enn én menighet som bruker Rikets sal, kan det være praktisk at folk fra alle menighetene ser programmet samtidig på et tidspunkt da salen vanligvis ikke er i bruk. Ettersom dette ikke regnes som et menighetsmøte, er det ikke nødvendig å innlede eller avslutte med bønn. Ekskluderte og slike som har trukket seg, kan få være til stede hvis månedsprogrammet vises i Rikets sal. De som er til stede, bør være kledd på samme måte som på menighetsmøtene.

BRUK AV MENIGHETENS EIENDOM

- 42.** I land hvor det er tillatt for menigheter å eie eiendom, bør det bare kjøpes eiendom med tanke på et sted å ha menighetsmøter. Det kan gjøres unntak for beskjedne boliger til reisende tilsynsmenn, spesialpionerer og andre i spesiell heltidstjeneste, basert på avdelingskontorets vurdering. (Se *Veiledning for kretsens regnskap* [S-331] om kretsleiligheter.) Hvis det oppstår spørsmål om menighetens eiendom, for eksempel om boliger, om andre kan få bruke eiendommen og om eiendommer gitt som gaver, bør de eldste kontakte bygge- og prosjekteringsavdelingen for veiledning.

FORSIKRING

- 43.** Menigheten skal ikke kjøpe forsikringer, verken for selve Rikets sal eller for gjenstander som menigheten eier, med mindre

loven eller en inngått kontrakt krever det og det ikke finnes andre løsninger. Hvis menigheten er nødt til å kjøpe en forsikring, skal Branch Risk Management Desk i regnskapsavdelingen først kontaktes.

INNVIELSE

44. *Se Veiledning i forbindelse med innvielse av Rikets saler (S-78).*

RIKETS SAL

Korrespondanse og arkiv

	Avsnitt
E-post via jwpub.org	1–5
Introduksjonsbrev	6–9
Hvis en som er ekskludert eller har trukket seg, flytter	10
Menighetens arkiv	11–22
Konfidensielle opplysninger og sikkerhet	11
Kategorier	12
Felttjenesteopptegetninger	13–17
Møtedeltagelse	18
Konfidensielle opptegetninger	19–21
Oppbevaring i menighetens arkiv	22
Nettlagringstjenester og nettbasert programvare	23
Søknader	24–26

E-POST VIA JW PUB.ORG

1. Det anbefales at de eldste minst én gang i uken sjekker innboksen knyttet til jwpub.org. For å sikre at elektronisk kommunikasjon skjer på en sikker måte, skal de eldste bruke jwpub.org-e-postkontoen sin når de kommuniserer om konfidensielle menighetsaker med avdelingskontoret, kretstilsynsmannen, andre menigheter, eldste eller menighetstjenere i egen menighet og så videre. Bruk av slik e-post er underlagt «Vilkår for bruk» og «Andre vilkår for bruk», som finnes på jw.org og JW Hub.
2. Når de eldste i én menighet skal skrive til eldsterådet i en annen menighet, bør de vanligvis skrive til menighetens e-postadresse

knyttet til jwpub.org istedenfor e-postadressen til en bestemt eldste. Når menigheten får e-post, skal koordinatoren for eldsterådet og sekretæren samarbeide om å sørge for at henvendelsen blir fulgt opp. De bør også forvise seg om at alle de eldste har tilgang til den korrespondansen som eldsterådet skal ha.

3. Skjemaer og annen informasjon skal om mulig sendes til avdelingskontoret via jwpub-e-post eller JW Hub istedenfor brevpost. Det er vanligvis sekretæren som sender informasjon fra eldsterådet til avdelingskontoret. Konfidensielle rapporter, for eksempel skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irettesettelse (S-77)*, skal vanligvis sendes til avdelingskontoret av en av de brødrene som behandlet saken.
4. Hvis det ikke gis instruksjer om noe annet, er det ikke nødvendig å underskrive brev eller skjemaer som sendes via e-postsystemet på jwpub.org. Navnene på de brødrene som har lest og godkjent innholdet, skal imidlertid framgå av sendingen. Hvis informasjonen sendes til avdelingskontoret som et vedlegg, bør det benyttes et Microsoft Word-dokument, en pdf-fil eller en annen vanlig filtype. Når det gjelder rutinesaker, for eksempel en forespørsel om status på en litteraturbestilling, kan teksten skrives rett inn i meldingsfeltet istedenfor å legges ved som et eget dokument.
5. Når man bruker et annet elektronisk kommunikasjonssystem enn e-postsystemet på jwpub.org, skal de eldste alltid sjekke at de sender informasjonen til riktig mottaker, og at eventuelle vedlegg ikke inneholder konfidensiell eller juridisk sensitiv informasjon.

INTRODUKSJONSBREV

6. Når en forkynner (aktiv eller uvirksom) flytter til en annen menighet, skal et introduksjonsbrev og *Forkynnerens opptegnelser (S-21)* snarest sendes til den nye menigheten. (Se *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub [S-135]* når det gjelder hvordan man overfører personopptegnelser.) Tjenesteutvalget kan ta ini-

tiativet til å sende dette uten å vente på en formell forespørsel fra den nye menigheten. Se kapittel 14, avsnitt 26, hvis en som er blitt anklaget for seksuelt overgrep mot barn (enten det er bevist eller ikke), flytter til en annen menighet (også hvis det er midlertidig). Hvis en forkynner regelmessig reiser bort fra menigheten og bor en tid på et annet sted, følges veiledningen i kapittel 8, avsnitt 14. Det er ingen ordning for at forkynnere kan tjene i en menighet, kanskje til og med i et annet land eller annet avdelingskontors område, uten å fysisk flytte til det området menigheten ligger i. Med mindre en forkynner fysisk har flyttet til en annen menighet, skal forkynnerens forkynnerkort ikke overføres til den andre menigheten.

7. Introduksjonsbrevet bør inneholde de følgende opplysningene:

- (1) Brevets dato.
- (2) Navnet på den menigheten som sender brevet.
- (3) Avsendermenighetens postadresse eller e-postadresse knyttet til jwpub.org.
- (4) Navnet på den menigheten som brevet sendes til.
- (5) Mottakermenighetens postadresse eller e-postadresse knyttet til jwpub.org.
- (6) Navnene på de tre eldste (vanligvis tjenesteutvalget) som godkjente brevet.
- (7) Forkynnerens fulle navn, navnene på eventuelle medlemmer av den nærmeste familie som flytter sammen med ham, og som er forkynnere eller kommer sammen med menigheten, og hvilke privilegier de hadde på det tidspunktet de flyttet (for eksempel det å ha elevoppdrag på midtukemøtet eller det å tjene som eldste, menighetstjener, hjelpepioner, alminnelig pioner, frivillig for bygge- og prosjekteringsavdelingen, ekstern

Betel-frivillig eller Betel-konsulent). Det må framgå av brevet om de eldste anbefaler at de beholder disse privilegiene. – Se 8:12.

- (8) Hvis forkynneren er blitt irettesatt av et domsutvalg i løpet av de siste tre årene, eller hvis han er blitt gjenopptatt i løpet av de siste fem årene, oppgis datoen avgjørelsen ble tatt, den bibelske begrunnelsen for avgjørelsen og eventuelle restriksjoner som forkynneren fortsatt har. Men hvis han nå tjener som menighetstjener, er det ikke nødvendig å opplyse om en tidligere utvalgssak.
 - (9) Hvis forkynneren for tiden er skilt, skal det klart og tydelig oppgis om personen er fri til å gifte seg på nytt eller ikke. – Se 12:70–75.
 - (10) Hvis forkynneren er blitt fritatt som eldste eller menighetstjener i løpet av de siste fem årene, skal datoen for når han ble tatt av listen, og en kort forklaring om grunnen til dette, tas med. Men hvis han er blitt utnevnt på nytt, er det ikke nødvendig å opplyse om at han tidligere har vært fritatt.
 - (11) Når det gjelder saker som ikke er nevnt ovenfor, bør de eldste spørre seg selv: «Hva slags informasjon hadde vi satt pris på å få hvis denne personen hadde flyttet til menigheten vår?» – Matt 7:12.
- 8.** Hvis man mottar et introduksjonsbrev som inneholder informasjon om at en forkynner er blitt irettesatt av et domsutvalg eller er blitt gjenopptatt, eller om at en forkynner som for tiden er skilt, er eller ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt, skal en kopi av brevet legges i en lukket konvolutt og oppbevares i det konfidensielle arkivet.
 - 9.** Hvis man mottar et introduksjonsbrev som inneholder informasjon om at en bror er blitt fritatt som eldste eller menighetstje-

ner, skal en kopi av brevet arkiveres under kategorien «Eldste og menighetstjenere» i menighetens arkiv.

HVIS EN SOM ER EKSKLUDERT ELLER HAR TRUKKET SEG, FLYTTER

- 10.** Hvis de eldste får vite at en som er ekskludert eller har trukket seg, har flyttet, skal de ikke sende noen form for korrespondanse om personen til en annen menighet. Det er den menigheten som ekskluderte ham eller fastslo at han trakk seg, som skal beholde den konfidensielle sakskonvolutten. Hvis en som er ekskludert eller har trukket seg, og som flytter, er i ferd med å ta skritt for å bli gjenopptatt og ønsker at de eldste i den nye menigheten blir informert, skal to eldste fra hver menighet drøfte saken sammen muntlig. Dette vil hjelpe de eldste i den nye menigheten til å kunne fortsette å gi personen åndelig hjelp. – Se kapittel 14, avsnitt 26, for veiledning hvis en som er ekskludert eller har trukket seg, og som er anklaget for overgrep mot barn, flytter og går på møtene; se kapittel 19, avsnittene 13–16, for veiledning om kommunikasjon mellom utvalg når en person ber om å bli gjenopptatt.

MENIGHETENS ARKIV

- 11. Konfidensielle opplysninger og sikkerhet:** Menighetens arkiv skal oppbevares innelåst på et sikkert sted. Hvis det er spesielt risikabelt å oppbevare slike dokumenter i Rikets sal, kan de oppbevares i et låst skap hjemme hos en eldste for å hindre at uvedkommende får tilgang. Alle eldste som ønsker å ha nøkkel til arkivet, skal få det. Elektroniske dokumenter må være lagret på en sikker måte. Hvis det er en menighetstjener i tjenesteutvalget, skal han ikke ha tilgang til konfidensielle opplysninger, for eksempel korrespondanse om utnevnelser og fritak av eldste og menighetstjenere og rapporter om utvalgssaker. (Se 2:2.) Tjenesteutvalget bør planlegge hvordan de skal beskytte og ta vare på menighetens arkiv i tilfelle katastrofe. – Se 26:4.

12. Kategorier: De dokumentene som skal oppbevares i menighetens arkiv, bør inndeles i de følgende kategoriene. (Ved behov kan man bruke flere kategorier.)

- Distrikt
- Eldste og menighetstjenere
- Introduksjonsbrev
- Konfidensielle dokumenter (lukkede konvolutter)
- Kretstilsynsmannens rapport
- Regnskap
- Rikets sal

13. Felttjenesteopptegnelser: *Forkynnerens opptegnelser (S-21)* tilhører menigheten. Avdelingskontoret gir veiledning til eldsterådene om opptegnelsene skal føres digitalt eller på papir. Hvis det skal føres digitalt, skal eldsterådet avgjøre om de skal bruke det skjemaet som kommer fra avdelingskontoret, eller om de skal bruke en annen metode for å vise den samme informasjonen i et tilsvarende oppsett. Kartoteket deles inn i to seksjoner – «Aktive» og «Uvirksomme». Seksjonen med aktive forkynnere skal sorteres alfabetisk, med underkategorier for (1) alminnelige pionerer, spesialpionerer og feltmisjonærer og (2) alle andre forkynnere. Seksjonen for alle andre forkynnere skal inndeles etter felttjenestegruppene. Det skal fylles ut tre separate *Forkynnerens opptegnelser* for å vise menighetens månedlige totalsum for (1) alle alminnelige pionerer, spesialpionerer og feltmisjonærer, (2) alle hjelpetjenere og (3) alle andre forkynnere.

14. Menighetens rapport skal sendes til avdelingskontoret senest den 20. i hver måned. Hvis en forkynner leverer rapporten for sent, skal den legges til menighetens rapport for neste måned og tallet for «Antall som rapporterer» justeres i samsvar med det. Den enkelte forkynners rapport skal skrives inn på forkynnerkortet ved

den måneden som rapporten gjelder for, uansett når den mottas, eller når den inkluderes i menighetens rapport til avdelingskontoret. En forkynner som leverer rapporten for sent, blir ikke regnet som uregelmessig. Det skal ikke stå noe på *Forkynnerens opptegnelser* som har tilknytning til en utvalgssak.

15. Hvis tjenesteutvalget i menigheten har godkjent at en forkynner med svært begrensede muligheter kan rapportere 15, 30 eller 45 minutters tjeneste, skal sekretæren ha oversikt over hvor mange minutter som er blitt rapportert, og overføre dem til den neste måneden hvis minuttene totalt sett er på under en time. (od kap. 8 avsn. 29) Når disse minuttene er blitt en time til sammen, skal sekretæren legge den timen til menighetens rapport. Forkynnere som har spørsmål om hva som kan tas med i rapporten, bør oppfordres til å lese kapittel 8, avsnittene 23–29, i *Organisert*-boken.
16. Rapportene fra alminnelige pionerer blir håndtert på samme måte som de andre forkynnerens rapporter. Hvis en pioner har timer som kan godskrives, skal pioneren skrive dem inn i feltet «Kommentarer» på felttjenesterapporten (S-4), og de skal ikke inkluderes i menighetens rapport til avdelingskontoret. (Se kapittel 9, avsnittene 11–13, for veiledning om godskrivning av timer for pionerer.) Spesialpionerer, feltmisjonærer og andre spesielle heltidstjenere ute i felten rapporterer sin felttjeneste direkte til avdelingskontoret. Deres rapporter skal derfor ikke tas med i den rapporten som menigheten sender inn, selv om deres virksomhet skal føres opp på forkynnerkortene.
17. Selv om *Forkynnerens opptegnelser* kan oppbevares av sekretæren, skal de ved behov gjøres tilgjengelige for de andre eldste. – Se 7:2.6.
18. **Møtedeltagelse:** Det er eldsterådet som avgjør om det skal brukes en digital utgave eller en papirutgave av skjemaet *Opptegnelser over menighetens møtedeltagelse* (S-88). Hvis det skal føres digitalt, skal eldsterådet avgjøre om de skal bruke det skjemaet som kommer fra avdelingskontoret, eller om de skal bruke

en annen metode for å vise den samme informasjonen i et tilsvarende oppsett.

19. Konfidensielle opptegnelser: Når en sak er blitt behandlet, skal de eldste ikke beholde noen form for personlige kopier av konfidensielle opptegnelser eller personlige notater om konfidensielle saker (verken trykte eller elektroniske). Når konfidensielle opptegnelser blir arkivert, skal de eldste som behandlet saken, forvise seg om at bare de følgende papirene legges i en lukket konvolutt:

- (1) Skjemaet *Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irttesettelse (S-77)*, hvis aktuelt.
- (2) Et eventuelt introduksjonsbrev som inneholder informasjon om at personen har vært irttesatt av et domsutvalg i løpet av de tre siste årene eller har blitt gjenopptatt i løpet av de siste fem årene.
- (3) Eventuelle brev fra avdelingskontoret om en sak som gjelder anklager om seksuelle overgrep mot barn (fastslått eller ikke).
- (4) Et eventuelt notat om et eldsteråds avgjørelse om at en forkynner er eller ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt.
- (5) Eventuelle brev med forespørsel om gjenopptagelse.

20. Følgende opplysninger skal stå på forsiden av den lukkede konvolutten:

- (1) Personens navn.
- (2) Et ord eller uttrykk som forklarer hvilken avgjørelse som er tatt, for eksempel «ekskludert», «trukket seg», «irttesatt av et domsutvalg», «gjenopptatt» eller «det å være bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt», samt datoen avgjørelsen ble tatt.

- (3) Eventuelle restriksjoner som ble pålagt, og datoen restriksjonene ble opphevet.
 - (4) Navnene på de eldste som behandlet saken, hvis aktuelt.
 - (5) Ordene «Skal ikke makuleres» for saker som gjelder anklager om overgrep mot barn (fastslått eller ikke).
- 21.** Sekretæren skal legge den lukkede konvolutten i menighetens arkiv. Hvis det er nødvendig å åpne slike konvolutter i framtiden for å behandle en sak, for eksempel i forbindelse med en søknad om gjenopptagelse, skal dette bare gjøres av de eldste som er blitt utvalgt av eldsterådet til å behandle saken. Sekretæren kan åpne en konvolutt i forbindelse med den årlige gjennomgangen av menighetens arkiv.
- 22. Oppbevaring i menighetens arkiv:** Hvert år i januar skal sekretæren gjennomgå menighetens arkiv (enten det er et fysisk eller et elektronisk arkiv). Hvis det er behov for det, skal han rådføre seg med andre eldste når han gjennomfører gjennomgangen. Hvis oppbevaringstiden for et dokument er utgått, skal dokumentet makuleres eller slettes. – *Se Tillegg til «Vær hyrder».*

NETTLAGRINGSTJENESTER OG NETTBASERT PROGRAMVARE

- 23.** *Se Tillegg til «Vær hyrder».*

SØKNADER

- 24.** Søknader fra eksemplariske døpte forkynnere om å være alminnelig pioner, om å hjelpe til med teokratiske byggeprosjekter eller nødhjelp, om å utføre Betel-tjeneste og om å gå Skolen for kristne forkynnere skal helst sendes inn ved hjelp av funksjonene «Min profil» og «Mine søknader» på nettstedet JW Hub. Hvis en

forkynner ønsker å sende inn en nettsøknad, men ikke har tilgang til «Min profil» eller «Mine søknader», kan han snakke med sekretæren. Sekretæren skal rådføre seg med de andre medlemmene av tjenesteutvalget for at det skal bli avgjort om personen er eksemplarisk. – Se 2:4 og *Veiledning for menighetens bruk av JW Hub* (S-135).

- 25.** Hvis tjenesteutvalget kommer fram til at søkeren er eksemplarisk, men han ønsker å levere en søknad på papir, skal tjenesteutvalget gi ham et eksemplar av den aktuelle søknaden i tillegg til eventuelle andre dokumenter han må lese før han leverer søknaden. Hvis han skal søke om å hjelpe til med teokratiske byggeprosjekter eller nødhjelp eller om å utføre Betel-tjeneste, skal tjenesteutvalget sørge for at han får se de aktuelle videoene.
- 26.** I alle de tilfellene der en forkynner sender inn en søknad om å få et tjenesteprivilegium, skal tjenesteutvalget innhente kommentarer fra søkerens gruppetilsynsmann og deretter straks komme sammen for å vurdere søkerens kvalifikasjoner. Tjenesteutvalget må bruke god dømmekraft for å avgjøre om de skal rådføre seg med de andre eldste. (Ordsp 15:22) Når tjenesteutvalget har avgjort om de vil gi søkeren en positiv anbefaling eller ikke, skal eldsterådet bli informert om hvordan saken ble behandlet. Dette skal gjøres før søknaden sendes videre. Hvis tjenesteutvalget godkjenner en *Søknad om å utføre frivillig arbeid for bygge- og prosjekteringsavdelingen* (DC-50) fra en eksemplarisk ung voksen som har ferdigheter innen bygging eller vedlikehold, skal tjenesteutvalget gi vedkommendes navn til drifts- og vedlikeholdsinstruktøren i bygge- og prosjekteringsavdelingen. (Se kapittel 9, avsnittene 1–3, for veiledning om hvordan man behandler søknader om å være alminnelig pioner.) Hvis det blir bestemt at søkeren ikke kan få en positiv anbefaling, skal to medlemmer av tjenesteutvalget ha en samtale med ham og vennlig forklare grunnen til avgjørelsen. De to brødrene bør også gi nyttig veiledning til forkynneren, slik at han vet hva han må gjøre for å bli kvalifisert senere.

Felttjeneste

	Avsnitt
Menighetens distriktstildeling	1–4
Offentlig forkynnelse	5–17
Passende steder	5–6
Tillatelser og forsikringer	7–8
Utstyr	9–10
Hvem som kan delta	11–12
Opplæring	13–14
Litteratur	15
Elektroniske hjelpemidler	16
Spesiell offentlig forkynnelse i storbyer	17
Universiteter og skoler	18
Sykehjem og alderspensjonater	19
Havneforkynnelse	20
Forkynnelse i fengsler	21
Problemer i distriktet	22–24
Ta spesielt hensyn til dem som har visse teokratiske oppgaver	25–26
Frammøter	27

MENIGHETENS DISTRIKTSTILDELING

1. Eldsterådet er svært interessert i hvordan det går med forkynnelses- og undervisningsarbeidet i menighetens tildelte distrikt. (Apg 10:42; *od* kap. 9) Tjenestetilsyns mannen vil bli hjulpet til å ta hånd om oppgaven sin på en god måte hvis han har de andre eldstes støtte. – Se kapittel 5.

2. Avdelingskontoret sørger for at hver menighet får *Menighetens distriktstildeling* (S-54). Et ønske om justering av distriktsgrensene kan sendes inn ved hjelp av skjemaet *Forespørsel om forandring i distriktstildelingen* (S-6). Lokale forhold må tas i betraktning når det skal avgjøres hvor store de enkelte distriktskartene for hus-til-hus-arbeidet skal være. Grensene til hvert enkelt distriktskart kan vises på *Kort for distriktskart* (S-12). Forkynnerne skal utføre alle sider ved sin personlige tjeneste i samsvar med gjeldende personvernlover. – Rom 13:1.
3. Mange menigheter lar oppdelingen av menighetens distrikt framgå av et større kart over hele området, hvor grensene og numrene på de enkelte kartene er tydelig angitt. Ved å bruke *Tildeling av distrikt* (S-13) kan distriktstjeneren finne ut hvilke distriktskart som trenger å bli gjennomarbeidet. Menigheten bør gå inn for å gjennomarbeide hele sitt tildelte distrikt minst én gang i året.
4. Kretstilsynsmannen kan komme med nyttige forslag som hjelper menigheten til å være grundig og gjennomarbeide hele sitt tildelte distrikt. Hvis det til tross for rimelige anstrengelser ikke har vært mulig for menigheten å gjennomarbeide hele distriktet sitt og deler av det ikke er blitt gjennomarbeidet i løpet av de siste to årene, kan kretstilsynsmannen kontakte avdelingskontoret og anbefale at noe av distriktet tildeles nabomenigheter eller blir ført opp på listen over ledig distrikt.

OFFENTLIG FORKYNNELSE

5. **Passende steder:** Tjenesteutvalget tar den endelige avgjørelsen om hvor offentlig forkynnelse skal foregå, etter at de har konferert med de andre eldste. Det bør fortrinnsvis velges steder der det er stor fotgjengertrafikk og man blir sett av mange, samtidig som man tar hensyn til lokale bestemmelser. Aktuelle steder kan være trafikkknutepunkter, torg, parker, travle gater, kjøpesentre, universitetsområder, flyplasser og steder der det holdes

årlige arrangementer. Hvis de eldste får vite at det er mulig å sette opp en litteraturutstilling på et større arrangement, for eksempel en nasjonal eller internasjonal bokmesse, skal de kontakte tjenesteavdelingen for veiledning.

6. De stedene som blir valgt ut med tanke på offentlig forkynnelse, må være innenfor menighetens distriktsgrenser. På steder der menigheter med forskjellige språk forkynner i det samme området, bør tjenestetilsynsmennene kommunisere med hverandre for å utføre forkynnelsen best mulig, så det ikke blir for mye for folk som går forbi, eller så man ikke sperrer atkomsten til forretningene.
7. **Tillatelser og forsikringer:** På noen offentlige steder er det nødvendig å få tillatelse fra myndighetene eller en eier for å sette opp en stand. Tjenestetilsynsmannen eller en annen som eldsterådet har utpekt, må undersøke hvilke juridiske regler som eventuelt gjelder i forbindelse med tillatelser og forsikringer. Hvis det ser ut til at det kan være krav om tillatelse eller et adgangskort, skal eldsterådet ringe juridisk avdeling for å få juridisk veiledning. Hvis juridisk avdeling kommer til at det ikke er noe juridisk krav om tillatelse eller adgangskort, vil samtalen bli satt over til tjenesteavdelingen, som vil gi ytterligere hjelp. Hvis juridisk avdeling kommer til at det er krav om tillatelse eller adgangskort, skal eventuelle søknader om å få bruke traller eller sette opp et bord eller en litteraturdisk fylles ut i navnet til en forkynner. «Jehovas vitner», menighetens navn eller navnet på et selskap som organisasjonen bruker, skal ikke stå oppført som søker eller ansvarlig. Hvis det er nødvendig å betale et mindre gebyr for å få bruke et bestemt offentlig sted, skal det betales av forkynneren, ikke av menigheten. Forkynnerne må nøye lese igjennom eventuelle søknader og lignende dokumenter og undersøke hvilke forpliktelser man pådrar seg, og hvilket ansvar man får. Forkynnere som søker om å få distribuere litteratur på slike steder, gjør det på eget initiativ som en del av sin personlige tjeneste.

8. Det har hendt at en representant for myndighetene eller en eier har frafalt kravet om forsikring når de har fått vite at vårt bibelske undervisningsarbeid er ikke-kommersielt og utføres av frivillige. Et møte med en eier bør være uformelt, ikke en drøftelse av juridiske rettigheter. Hvis dette møtet ikke får et positivt utfall eller det blir krevd et urimelig gebyr, skal tjenesteutvalget finne andre steder i menighetens distrikt der offentlig forkynnelse kan utføres på en god måte.
9. **Utstyr:** Menighetens tjenesteutvalg avgjør hva slags utstyr (inkludert plakater) som skal brukes, og hvor det skal oppbevares. Bruk bare bildemateriale som avdelingskontoret har godkjent. Man kan veksle på hvilke plakater som brukes, slik at forskjellige emner blir presentert i løpet av måneden.
10. Utstyr til bruk i offentlig forkynnelse kan bestilles på samme måte som man bestiller litteratur. Skjemaet *Utstyr til offentlig forkynnelse* (S-80) inneholder bilder og beskrivelser av standardutstyr som traller, stativer, magnetplater, plakater og så videre. Utstyret er menighetens eiendom. Pass på å ikke bestille mer utstyr enn det de opplærte forkynnerne vil kunne bruke på en god måte, og som menigheten har økonomi til. Menigheten kan informeres om at utgifter til slikt utstyr dekkes av de bidragene som gis til det verdensomfattende arbeidet.
11. **Hvem som kan delta:** Menighetens tjenesteutvalg velger ut kvalifiserte dømte forkynnere til denne formen for tjeneste. De som blir valgt ut, må ha en verdig fremtreden. Forkynnernes ytre og klesstil bør være profesjonell, velordnet og anstendig. De bør vise god dømmekraft, være villige til å forkynne i forskjellige offentlige miljøer, være flinke til å komme godt ut av det med andre og samarbeide godt med eldsterådet. Hvis en forelder er godkjent til å delta i offentlig forkynnelse, kan han eller hun ha med seg sitt mindreårige barn (enten barnet er døpt eller ikke) hvis det oppfører seg pent. Tjenesteutvalget bør vise god dømme-

kraft når de vurderer om en moden, døpt mindreårig kan godkjennes til å delta i offentlig forkynnelse.

12. Hvis det er mulig og praktisk, bør tjenestetilsynsmannen eller en annen som er utpekt av eldsterådet, sette opp en skiftplan for hverdager og helger for hvert utvalgt sted. Det er en fordel å ha en stand på samme sted hver gang og på de samme dagene og tidspunktene. Det gjør at standen blir et fast innslag som folk i lokalmiljøet lett kjenner igjen.
13. **Opplæring:** Tjenestetilsynsmannen eller en annen som er utpekt av eldsterådet, vil gi grunnleggende opplæring til gruppetilsynsmennene og deres assistenter og til de forkynnerne som er blitt valgt ut til å delta. Opplæringen baseres på *Veiledning for offentlig forkynnelse* (S-148), og de som deltar, bør få hvert sitt eksemplar av dette dokumentet. Gruppetilsynsmannen og hans assistent vil føre tilsyn med og hjelpe forkynnerne, og hvis det er behov for ytterligere opplæring, vil gruppetilsynsmannen og tjenestetilsynsmannen gi noen påminnelser.
14. Forkynnerne bør legge vekt på å reklamere for jw.org og bør ha fått opplæring i hvordan de skal framheve forskjellige trekk ved nettstedet. Det kan være at noen som nøler med å snakke med oss eller ta imot litteratur, er mer innstilt på å undersøke nettstedet vårt. Forkynnerne bør vite hvordan de kan hjelpe en interessert til å finne materiale på sitt eget språk på jw.org, også tegnspråkvideoer som appellerer til døve, og lydinnspillinger som appellerer til synshemmede.
15. **Litteratur:** Tjenestetilsynsmannen vil ta lokale forhold og folks interesser i betraktning for å avgjøre hvor mye litteratur som skal stilles ut. Man må bruke god dømmekraft for å forvise seg om at det ikke sløses med litteraturen, og at den ikke blir misbrukt. Utstillingen bør være ryddig og ha et verdig preg. Erfaring viser at det er best å stille ut litteraturen på en enkel, tiltalende måte. Mange steder vil det være passende å bare stille ut noen få

publikasjoner fra verktøykassen som har bred appell. Brosjyren (ikke boken) *Et håp om en lys framtid* bør stilles ut som et verktøy til å starte bibelstudier med. Under de årlige kampanjene for å invitere folk til minnehøytiden og det regionale stevnet kan man dele ut invitasjoner og bruke *Du er invitert*-plakater. Blader og annen litteratur på språk som det ofte spørres etter, kan man ha for hånden. Hvis det trengs mer litteratur enn det som maksimalt kan bestilles via JW Hub, bør man kontakte litteraturavdelingen. Bibler skal ikke stilles ut i offentlig forkynnelse, men man kan ha bibler for hånden og tilby dem til personer som spør etter en bibel, eller som viser oppriktig interesse for sannheten. I tillegg bør man ha for hånden noen få eksemplarer av brosjyren *Vend tilbake til Jehova* med tanke på uvirksomme (men den skal ikke stilles ut).

- 16. Elektroniske hjelpemidler:** Hvis det er praktisk, kan man bruke en flatskjerm koblet til en bærbar elektronisk enhet på et litteraturbord eller en litteraturdisk. På skjermen kan man vise plakater som er godkjent til bruk i offentlig forkynnelse, demonstrere forskjellige trekk ved jw.org eller spille en kort video, for eksempel *Hvorfor studere Bibelen?*
- 17. Spesiell offentlig forkynnelse i storbyer:** Hvis dette separate tiltaket er satt i verk i deres område, vil kretstilsynsmennene og menighetene få mer informasjon, slik at alle kan samarbeide på en ordnet og velorganisert måte.

UNIVERSITETER OG SKOLER

- 18.** Før man setter opp en litteraturutstilling på et universitet eller en annen skole med voksne elever, er det vanligvis best å henvende seg til rektor. De som foretar slike henvendelser, bør være åpne om at de er Jehovas vitner. Skoler og organisasjoner for døve og blinde vil kanskje sette spesielt pris på å få vite at Jehovas vitner tilbyr publikasjoner som deres elever eller medlemmer

kan ha nytte av. Tjenestetilsynsmannen kan lære opp kvalifiserte forkynnere som er godkjent av tjenesteutvalget, til å besøke universiteter og andre skoler.

SYKEHJEM OG ALDERSPENSJONATER

- 19.** Noen forkynnere har fått kontakt med eldre personer ved å henvende seg til bestyreren eller aktivitetslederen på et sykehjem og tilby seg å oppmuntre beboere som liker å lese og drøfte beretninger fra Bibelen. Man kan forklare at frivillige fra menigheten med glede vil holde en opplesning fra bibelske publikasjoner, lede et gratis ukentlig bibelkurs eller vise bibelske videoer for alle som har lyst til å være med på det. I mange tilfeller vil personalet, frivillige, pasienters familiemedlemmer og andre besøkende også være med på studiet. Tjenestetilsynsmannen kan lære opp kvalifiserte forkynnere som er godkjent av tjenesteutvalget, til å foreta slike besøk.

HAVNEFORKYNNELSE

- 20.** Forkynnelse i havner er en spesiell form for tjeneste som krever konkrete retningslinjer fra avdelingskontoret. Hvis det er en større havn i menighetens distrikt og de eldste ikke har fått slike retningslinjer ennå, skal de kontakte tjenesteavdelingen og oppgi navnet på havnen, hvor den ligger, og hvor stor den er.

FORKYNNELSE I FENGSLER

- 21.** Se kapittel 28.

PROBLEMER I DISTRIKTET

- 22.** Folk har rett til privatliv og rett til å nekte hvem som helst, også forkynnere, å gå inn på eiendommen deres. Hvis en beboer insisterer på at han ikke vil ha flere besøk av Jehovas vitner,

respekterer vi det. (Matt 7:12; 10:13) Et notat som bare inneholder datoen for besøket og gateadressen bør legges sammen med distriktskartet, slik at forkynnere som arbeider i det distriktet i framtiden, ikke går til den adressen. Tjenesteutvalget må vise god dømmekraft når de skal avgjøre om de skal gi eldste i oppdrag å kontakte slike husstander hvert andre eller tredje år for å undersøke om de fortsatt ikke ønsker besøk.

- 23.** Hvis en leder for et borettslag nekter Jehovas vitner å oppsøke folk der, skal forkynnerne straks forlate stedet. Deretter skal de eldste kontakte juridisk avdeling. Det samme skal de gjøre hvis en representant for myndighetene prøver å legge restriksjoner på tjenesten vår. I slike situasjoner skal forkynnerne alltid opp tre på en vennlig og respektfull måte. – Rom 12:18; 1. Pet 3:15.
- 24.** Hvis forkynnerne opplever voldelig motstand, skal de eldste kontakte juridisk avdeling. De eldste skal la seg lede av bibelske prinsipper og veiledning fra avdelingskontoret. (Matt 5:44; 10:11–23; Rom 12:17–21) Forkynnerne må kanskje være svært forsiktige i tjenesten. (Apg 5:29) De eldste bør hjelpe forkynnerne til å unngå unødige problemer. – Ordsp 14:15; 17:14.

TA SPESIELT HENSYN TIL DEM SOM HAR VISSE TEOKRATISKE OPPGAVER

- 25.** Noen av våre brødre og søstre deltar på teokratiske byggeprosjekter, hjelper til med stevnearbeid før og etter et stevne, tjener i et sykehuskontaktutvalg eller en pasientbesøksgruppe, hjelper til med arbeid på en stevnehall og deltar på møter som blir holdt i fengsler. Andre tjener som midlertidige frivillige på Betel, Betel-pendlere, eksterne frivillige, Betel-konsulenter, regionale eller lokale talsmenn eller feltrepresentanter eller drifts- og vedlikeholdsinstruktører for den lokale bygge- og prosjekteringsavdelingen. De som hjelper til med dette og andre godkjente oppgaver for å støtte organisasjonen, vil kanskje oppleve at dette

går ut over felttjenesten og virksomheten i menigheten. Selv om disse personene ikke skulle være alminnelige pionerer og derfor ikke får godskrevet timer for arbeidet, vil det være nyttig for dem å nevne de teokratiske ansvarsoppgavene de tok hånd om den måneden, i feltet «Kommentarer» på felttjenesterapporten (S-4). Sekretæren bør notere dette i kolonnen «Kommentarer» på forkynnerkortet (S-21). De timene som blir brukt på et godkjent oppdrag, skal ikke inkluderes i den felttjenesterapporten som sendes til avdelingskontoret. Det tallet som skrives inn i kolonnen «Timer» på forkynnerkortet, skal bare vise hvor mange timer som faktisk er brukt i felttjenesten. – Se kapittel 9, avsnittene 11–13, for veiledning om hvordan man fører godskrevne timer for alminnelige pionerer som er engasjert i andre teokratiske aktiviteter.

26. De eldste kan vise at de setter pris på dem som tar hånd om ekstra oppgaver i organisasjonen, ved å steppe inn for dem når de må være borte, og ikke være kritiske til at deres andel i felttjenesten blir redusert. De eldste bør også ta spesielle hensyn når de gjennomgår slike brødres kvalifikasjoner med tanke på å anbefale dem som eldste eller menighetstjenere.

FRAMMØTER

27. Når dere skal avgjøre hvor og når det skal holdes fysiske frammøter, kan dere gi eldre og uføre forkynnere mulighet til å koble seg på via videokonferanse. Avhengig av omstendighetene kan det være praktisk at ett eller flere frammøter kun holdes via videokonferanse. Når det gjelder det å holde frammøter i private hjem, må alle i hjemmet føle seg komfortable med å ha frammøter hjemme hos seg, og ingen må føle seg presset til å gjøre det.

Flerspråklig virksomhet

	Avsnitt
Opprette førgrupper, grupper og menigheter	3–6
Førgrupper	3
Grupper	4–5
Menigheter	6
Distrikt	7–8
Møter	9–19
Førgrupper	9
Grupper	10–11
Hvor møtene holdes	12
Opptak og lyd- og videooverføring	13–14
Tolking	15
Opptegnelser over møtedeltagelsen	16
Sanger	17
Minnehøytiden	18
Under kretstilsynsmannens besøk	19
Lese- og skrivekurs	20
Språkkurs	21
Hjelp til forkynnere	22–25
Stevner	26
Skilt, årstekst og invitasjoner	27

1. Målet vårt er å nå så *mange som mulig* med budskapet om Riket og gjøre disipler. (1. Tim 2:3, 4) Derfor er det en fordel om de eldste forstår og samarbeider om de ordningene som finnes for å støtte dem som snakker et annet språk. – *od* kap. 9 avsn. 35–44.

2. Hvis det bare er noen få interesserte som er avhengige av et annet språk, og ingen i menigheten snakker språket, kan interessen bli fulgt opp av forkynnere andre steder i avdelingskontorets område som snakker språket, kanskje via telefon eller videokonferanse. (I dette kapitlet og i Tillegg B refererer uttrykket «avhengig av» til at en person trenger å bruke et bestemt språk for å forstå sannheten nøyaktig og for å nå fram til åndelig modenhet.) Interesserte personer og forkynnere som ikke forstår det språket som snakkes i menigheten, kan få tillatelse til å se opptak av møter, kretsstevner og regionale stevner på JW Stream på et annet språk *mens de fortsetter å gå i den lokale menigheten.* (od kap. 9 avsn. 41) Hvis det er mulig for slike personer å få overført møtene fra en annen menighet, må dere først snakke med kretstilsynsmannen før dere åpner for en slik ordning.

OPPRETTE FØRGRUPPER, GRUPPER OG MENIGHETER

3. **Førgrupper:** Formålet med en førgruppe er å finne ut om det i en befolkningsgruppe er betydelig interesse for å lære sannheten, og om de har potensial til å bli en gruppe og kanskje med tiden en menighet. I de fleste tilfeller kan dette avklares i løpet av to år. (Se Tillegg B.) Kretstilsynsmannen vil forsikre seg om at de følgende kravene er oppfylt før han sender en anbefaling om å opprette en førgruppe til tjenesteavdelingen:

- (1) En betydelig befolkningsgruppe – kanskje minst noen tusen personer – er avhengig av språket og bor i nærheten av Rikets sal. De som tilhører språkgruppen, har liten eller ingen forståelse av det språket som den eksisterende menigheten i området snakker. Språkgruppen må være såpass stor og bo såpass nært at det ikke er nødvendig å reise over lange avstander for å overvære møter eller å bruke mange timer på leting.

- (2) Minst noen få eksemplariske lokale forkynnere snakker språket flytende, forkynner på dette språket og ønsker å støtte førgruppen. Men ingen skal bli presset til å støtte opp om virksomheten i et distrikt hvor det snakkes et annet språk, selv ikke om det er morsmålet hans. – 1. Kor 11:3; Gal 6:4, 5; w17.05 s. 10–11 avsn. 10–13.
- (3) Eldsterådet er villig og i stand til å ta ledelsen i organiseringen og evalueringen av forkynnelsen på språket.
- (4) Noe av litteraturen i verktøykassen er tilgjengelig og kan brukes i felttjenesten.

4. Grupper: Formålet med en gruppe er å sørge for åndelig mat til forkynnere som er avhengige av språket, eller til dem som bor i distriktet, og som er avhengige av språket, kommer på møtene og gjør framskritt mot å bli døpt. En gruppe blir også brukt til å forkynne om Riket og gjøre disipler i det området der språket snakkes. (Se Tillegg B.) I tillegg til de kriteriene som nevnes for en førgruppe, må de følgende kriteriene være oppfylt før kretstilsynsmannen sender tjenesteavdelingen en anbefaling om å opprette en gruppe:

- (1) Det er enten (1) forkynnere som er avhengige av det aktuelle språket for å kunne ta til seg åndelig føde, eller (2) bibelstudier i distriktet som er avhengige av og foretrekker språket, går på møtene og gjør framskritt mot dåpen, og forkynnere som snakker språket flytende og ønsker å støtte gruppen.
- (2) Det er minst én kvalifisert eldste som snakker språket flytende, og som er villig og i stand til å ta ledelsen i å organisere gruppen, undervise på møtene og evaluere forkynnelsen på språket. – Se 24:10–11.

- (3) Minst ett møte i uken – eller en del av et ukentlig møte, for eksempel det offentlige foredraget eller vakt-tårnstudiet – vil bli holdt på språket. Disse møtene skal først og fremst være til hjelp for forkynnere og interesserte som er avhengige av språket, ikke for dem som lærer seg språket. Siden det foretrekkes at møtene holdes lokalt, skal ikke en gruppe ene og alene være avhengig av opptak av programmer på JW Stream.
 - (4) Litteraturen som brukes på de ukentlige møtene eller deler av de ukentlige møtene, er tilgjengelig på gruppens språk eller et annet språk som de fleste forkynnerne og de som studerer Bibelen, kan lese og skrive.
- 5.** Gruppen fungerer ikke uavhengig av menigheten; den arbeider under tilsyn av eldsterådet. De eldste bør gi likevektig veiledning og ta initiativet til å dekke gruppens behov, blant annet ved å lære opp forkynnere i gruppen til å påta seg flere teokratiske ansvarsoppgaver.
- 6. Menigheter:** Siden en menighet trenger flere ressurser enn en gruppe, kreves det enda mer for at kretstilsynsmannen skal anbefale at det opprettes en ny menighet. – Se Tillegg B og *Veiledning om opprettelse av nye menigheter* (S-50).

DISTRIKT

- 7.** Veiledningen i kapittel 9 i *Organisert*-boken skal følges når distriktet gjennomarbeides. De eldste bør organisere gjennomarbeidelsen av distriktet slik at forkynnerne får brukt kreftene og ressursene sine på en god måte. Forkynnerne bør konsentrere seg om områder der det bor mange som snakker førgruppens, gruppens eller menighetens språk. (1. Kor 9:26) Forkynnerne skal utføre alle sider ved sin personlige tjeneste i samsvar med gjeldende personvernregler. – Rom 13:1.

8. En førgruppe eller gruppe kan utføre forkynnelse utenfor vertsmenighetens distrikt. Tjenestetilsynsmannen i gruppens menighet tar initiativet til å kontakte tjenestetilsynsmennene i nærliggende menigheter som har mange i sitt distrikt som snakker det aktuelle språket. Det er imidlertid eldsterådet som avgjør hvor mange menigheter som skal kontaktes. God kommunikasjon mellom de eldsterådene og kretstilsynsmennene som er berørt, vil føre til at freden blir bevart, og at distriktet blir gjennomarbeidet på en ordnet måte.

MØTER

9. **Førgrupper:** Førgrupper holder ikke ukentlige møter. Men fra tid til annen bør det holdes testmøter på det aktuelle språket for å finne ut om noen som er avhengig av språket, er interessert i å overvære møtene. Man bør imidlertid bruke god dømmekraft, for mange av dem som overværer slike møter, kan være personer som er interessert i å lære seg språket. Vi må ikke fokusere på hvor mange som er interessert i å lære seg språket, men på antall interesserte personer som er helt avhengige av språket for å bli kjent med sannheten. Hvis det bare er noen få slike fra distriktet som er til stede på disse testmøtene, og hvis ingen forkynnere er avhengige av språket, er det ikke noe behov for å opprette en gruppe.
10. **Grupper:** I tillegg til det ukentlige møtet – eller den delen av et ukentlig møte – som holdes i en gruppe, kan eldsterådet i vertsmenigheten avgjøre om flere deler av menighetsmøtene bør bli holdt i gruppen, og hvor ofte disse møtene skal holdes hver måned. En gruppe kan for eksempel ha tjenestemøtet hver uke og et offentlig foredrag en eller to ganger i måneden.
11. En gruppe bør følge den møteplanen som står i *Arbeidshefte for tjenestemøtet* på deres språk. Hvis arbeidsheftet ikke utgis på det aktuelle språket, kan de eldste henvende seg til tjenesteavdelingen og be om å få en plan for menighetsbibelstudiet.

(Se 24:4.4.) Den eneste posten som en gruppe ikke skal ha på egen hånd, er den delen av tjenestemøtet som er satt av til å drøfte lokale behov, når det er eldsterådet i vertsmenigheten som har avgjort hva som skal drøftes.

12. Hvor møtene holdes: Det er best om gruppens møter holdes i et rom i Rikets sal samtidig som vertsmenigheten har sine møter i hovedsalen. På den måten kan de som tilhører gruppen, glede seg over å være sammen med vertsmenigheten. Men hvis det er spesielle omstendigheter inne i bildet og de eldste mener at det ikke er mulig å gjøre det på denne måten, kan gruppen ha møtene sine på et annet tidspunkt, helst i Rikets sal. I slike tilfeller må det godkjennes av eldsterådene i alle de menighetene som bruker salen. (Se 21:33.) Forkynnerne i gruppen kan selv velge om de også vil overvære det samme møtet i vertsmenigheten. En eller to eldste fra vertsmenigheten kan innimellom få i oppdrag å være sammen med gruppen når møtet er slutt, for å omgås brødrene og søstrene og utføre hyrdearbeid. – Se kapittel 24, avsnittene 5 og 22–25 for flere opplysninger om eldsterådets rolle i forbindelse med gruppers virksomhet.

13. Opptak og lyd- og videooverføring: De testmøtene som en førgruppe holder, kan innbefatte det å se møter eller deler av møter på JW Stream. Det er best om møter som holdes av menigheter og grupper, blir holdt og ledet lokalt. Men en gruppe eller en liten eller isolert menighet kan be kretstilsynsmannen om godkjenning til å se opptak av møter eller deler av møter via JW Stream. (Som regel vil de møtene som blir lagt ut på JW Stream, bli tatt opp mandag kveld og lørdag formiddag. Grupper og små eller isolerte menigheter som ønsker å se slike opptak, bør derfor ha møter på tidspunkter som gjør det mulig å se opptak for den inneværende uken.) Kretstilsynsmannen godkjenner hvilke grupper og små eller isolerte menigheter i hans krets som kan få se slike opptak, og i hvilken grad. (Se 24:9–11.) Noen menigheter ber kanskje om å få bruke denne ordningen innimellom til

det offentlige foredraget. Hvis en liten eller isolert menighet får lov til å se opptak av møter fra tid til annen, bør den ha som mål å holde alle møtene selv så snart som mulig. Når man benytter opptak av møtene, skal bønnene bes lokalt.

- 14.** Hvis opptak av menighetsmøter ikke er tilgjengelig på JW Stream, kan en gruppe eller liten eller isolert menighet be krets-tilsynsmannen om godkjenning til å få overført møtene eller deler av møtene fra en menighet som holder møter på det aktuelle språket. (Se 24:9–11.) Kretstilsynsmannen vil avgjøre hvilke grupper og små eller isolerte menigheter i kretsen som kan benytte seg av denne ordningen, og i hvilken grad. Med unntak av tegnspråkmenigheter og -grupper skal menigheter som overfører video, bare overføre det som skjer på scenen. Hvis tilhørerne eller noen andre deler av lokalet filmes, skal det ikke overføres. Det er viktig at eldsterådet i vertsmenigheten har god kommunikasjon med medlemmene av gruppen og med eldsterådet i den menigheten som overfører møtene.
- 15. Tolkning:** Generelt sett anbefales det ikke at man simultantolker menighetsmøter til andre språk enn tegnspråk. (Se kapittel 20, avsnittene 31–38, for veiledning om tolking til tegnspråk.) Noen som ikke snakker menighetens språk flytende, synes det er til hjelp å forberede seg godt til møtene på sitt morsmål i den utstrekning det er mulig. Andre setter kanskje pris på å få hjelp til å finne skriftstedene under møtene. Forkynnere som kan personens språk, kan også gjengi hovedpunktene fra møtene på et annet tidspunkt. (Se 24:2.) Hvis eldsterådet likevel mener at det vil være en fordel å la noe av programmet bli simultantolket, er det viktig å vise godt skjønn. Hvis det ikke finnes så mange kvalifiserte tolker, er det kanskje ikke mulig å tolke hele møtet. Hvilke poster som skal tolkes, og hvem som skal gjøre det, må avgjøres god tid i forveien. Tolkningen bør foregå i et annet rom, slik at man ikke forstyrrer andre. Tolkene må være eksemplariske dømte forkynnere.

- 16. Opptegnelser over møtedeltagelsen:** Antall til stede på møtene i en gruppe tas med i de tallene som føres opp for vertsmenigheten på *Opptegnelser over menighetens møtedeltagelse* (S-88). Men det bør føres en egen opptegnelse over antall til stede i gruppen, slik at de eldste og kretstilsynsmannen kan følge med på utviklingen. Hvis gruppen får programmet overført fra en annen menighet, skal antall til stede i gruppen ikke tas med i tallene for møtedeltagelsen i den menigheten programmet overføres fra.
- 17. Sanger:** I de sjeldne tilfeller der den sangen som synges i hovedsalen, ikke finnes på gruppens språk, kan man skru av lyden fra hovedsalen og synges en annen sang i det andre rommet, forutsatt at dette ikke forstyrrer dem som synger i hovedsalen.
- 18. Minnehøytiden:** Hvis det finnes en kvalifisert taler, kan eldsterådet i vertsmenigheten ordne med at minnehøytidstalen blir framført på førgruppens eller gruppens språk. – Se kapittel 20, avsnitt 10, for veiledning om bruk av opptak av minnehøytidstalen hvis det ikke finnes en kvalifisert taler.
- 19. Under kretstilsynsmannens besøk:** En gruppe kan holde sine møter også når kretstilsynsmannen besøker vertsmenigheten. Men gruppen vil være sammen med vertsmenigheten under alle tjenestetalene og det offentlige foredraget som kretstilsynsmannen holder. Man kan også vurdere å simultantolke talene for gruppen.

LESE- OG SKRIVEKURS

- 20.** Vi ønsker at brødrene og søstrene skal gjøre åndelige framskritt og vokse i modenhet. (Hebr 5:14) I det store og det hele krever dette at de er i stand til å lese og studere Guds Ord og publikasjonene våre. (Sal 1:2; 1. Tim 4:13–15) Mange av de måtene vi tjener Gud på, involverer det å kunne lese. Eldsterådet kan derfor komme fram til at det er behov for å organisere et lese-

og skrivekurs som vil være til hjelp for forkynnere og for slike som har kommet langt i bibelstudiet sitt, og som er avhengige av språket. (be s. 285) De som kan lese og skrive på et nasjonalt eller lokalt språk, trenger kanskje ikke et lese- og skrivekurs. Lese- og skrivekurs blir ikke holdt for å hjelpe førgrupper.

SPRÅKKURS

21. Hvis eldsterådet mener at det å arrangere et språkkurs vil kunne lære kvalifiserte forkynnere hvordan de kan forkynne det gode budskap på menighetens eller gruppens språk, kan de eldste ta kontakt med kretstilsynsmannen for å få veiledning. Språkkurs blir ikke holdt for å hjelpe førgrupper.

HJELP TIL FORKYNNERE

22. En forkynner som har spørsmål rundt det å lære et annet språk, bør bli oppfordret til å vurdere målet sitt under bønn og tenke over hva som er realistisk. (Ordsp 2:6; 20:18) Siden det ofte krever mange år med hardt arbeid å lære seg å snakke et nytt språk flytende, kan det være at en forkynner ønsker å forvise seg om at det er et reelt behov for flere forkynnere i det distriktet der man snakker det aktuelle språket. Familieoverhoder må være realistiske når de vurderer barnas behov, og de må sette barnas åndelige behov foran sine egne ønsker. (1. Kor 10:24; w17.05 s. 8–12; w16.10 s. 13–17) Mange forkynnere synes det har vært nyttig å høre hva erfarne pionerer, lokale eldste og kretstilsynsmannen sier før de har bestemt seg for om de skulle gå i gang med et slikt prosjekt. (Ordsp 1:5) På denne måten lar forkynneren Jehovas ånd lede ham til å tjene der det er størst behov for ham i arbeidet med å gjøre disipler. – Luk 14:28; Ef 5:17.
23. Hvis en forkynner bestemmer seg for å lære et nytt språk, skal han få et eksemplar av skjemaet *Råd til forkynnere som lærer seg et nytt språk* (S-394). Han bør også oppmuntres til å delta

på møtene så snart som mulig, blant annet ved å ha elevoppdrag på tjenestemøtet. Det er også bra om han deltar i felttjenesten sammen med kvalifiserte forkynnere som snakker språket godt.

- 24.** De eldste bør være spesielt våkne for de åndelige behovene til en forkynner som lærer et nytt språk. En forkynner kan ha behov for personlig hjelp hvis hans åndelige vekst blir hemmet av at han ikke kan språket så godt. Har han begynt å forstå de åndelige programmene på det nye språket? Prøver han å komme med korte kommentarer på møtene? Presenterer han budskapet på en enkel, men forståelig måte i felttjenesten? Og viktigst av alt: Holder han seg åndelig sterk, og fremmer han freden i menigheten? (Se 25:7–8.) Som det står i *Råd til forkynnere som lærer seg et nytt språk*, må en forkynner som lærer seg et nytt språk, være realistisk og oppmerksom på sitt åndelige behov. (Matt 5:3) Før han har lært seg det nye språket flytende, må han kanskje fortsette å overvære de åndelige programmene på morsmålet sitt. Etter en ærlig selvransakelse kan det være at forkynneren i beskjedenhet kommer fram til at det vil være bedre å tjene i en menighet som bruker morsmålet hans, eller i en menighet hvor forkynnerne snakker hovedspråket i området. – Sal 139:1; Mi 6:8.
- 25.** Eldsterådet må vise likevekt når det gjelder hva de kan forvente av forkynnere som lærer seg et nytt språk. Det vil for eksempel være omtenkstomt å redusere antall oppdrag som utnevnte brødre i en gruppe har på møtene i vertsmenigheten, Omtanke og gjensidig forståelse vil hjelpe alle utnevnte brødre i menigheten til å samarbeide om å bære ansvarsbyrden. – Gal 6:2, 5.

STEVNER

- 26.** Forkynnere i en førgruppe eller gruppe kan overvære stevner på førgruppens eller gruppens språk, selv om disse stevnene skulle

holdes de samme helgene som vertsmenigheten skal ha sine stevner. Når vertsmenigheten har sine stevner en annen helg, velger noen forkynnere å overvære stevnene på begge språkene, men de skal ikke føle seg forpliktet til det. Spørsmål som gjelder tolking på kretsstevner og regionale stevner og overføring eller opptak av stevner på et annet språk, skal rettes til kretstilsynsmannen. Hvis en førgruppe eller gruppe får godkjenning til å se opptak av et stevne på et annet språk, er det best om disse opptakene vises på samme tid og sted (kanskje i et annet rom) som det stevnet vertsmenigheten overværer. Hvis dette ikke er mulig, bør førgruppen eller gruppen være med vertsmenigheten på stevnet og få overført stevnet eller se et opptak av det på det andre språket ved en senere anledning.

SKILT, ÅRSTEKST OG INVITASJONER

- 27.** Det kan ordnes med at det blir satt opp et Rikets sal-skilt på gruppens språk hvis man betrakter gruppen som godt etablert og mener at den kommer til å fortsette å ha minst ett ukentlig møte – eller en del av et møte – i Rikets sal. Om mulig bør det skiltet som oppgir møtetidene for menighetene, også oppgi møtetidene for gruppen. Man kan dessuten vurdere å ha årsteksten på det aktuelle språket. (Se 21:38.2.) Vertsmenigheten kan bestille invitasjoner fra avdelingskontoret på gruppens språk for å invitere til gruppens ukentlige møte(r). Gruppen bør ikke lage sine egne invitasjoner eller plakater for å invitere folk til møtene.

Hyrdearbeid

	Avsnitt
Hyrdebesøk	3
Opplæring av menighetstjenere	4–6
Symptomer på åndelig svakhet	7–8
Gi virkningsfull veiledning	9
De som har ekteskapsproblemer	10–11
Søstre	12
Uvirksomme	13–18
Overgrepsofre	19
De som er ekskludert eller har trukket seg	20
Hjelp til innsatte	21

1. De eldste etterligner Jehova Gud og Jesus Kristus ved å være «hyrder for Guds hjord», som de eldste har ansvaret for. (1. Pet 5:2, 3) Dette innebærer å beskytte menigheten, slik at ingen blir borte fordi de blir forsømt, eller fordi de blir utsatt for påvirkning fra Satan, verden eller frafalne. (Apg 20:29, 30) Det innebærer at de eldste på en kjærlig og aktiv måte viser interesse for andres åndelige, følelsesmessige og fysiske behov. (Jak 1:27; 2:15, 16) Hensikten med hyrdearbeidet er å gi andre en åndelig gave som styrker troen deres, og gi dem nødvendig ros og oppmuntning. (Rom 1:11, 12) For å kunne gjøre det, må de eldste ha regelmessig kontakt med alle familiene i menigheten. (Ordsp 27:23) Gruppetilsynsmennene bør sørge for at de med jevne mellomrom utfører hyrdearbeid og vier alle i gruppen oppmerksomhet med tanke på dette, men det er ikke nødvendig at eldsterådet fører en logg over hyrdebesøk. Det er heller ikke nødvendig

at eldsterådet utpeker en eldste til å gi de andre eldste i oppdrag å foreta vanlige hyrdebesøk. Alle eldste, også de som ikke er gruppetilsynsmenn, bør se det som sitt personlige ansvar å være hyrder for menigheten. – Ef 4:15, 16.

2. En måte de eldste er hyrder for hjorden på, er ved å holde godt forberedte bibelske taler. En annen måte å gjøre det på er ved å ha positive, oppmuntrende samtaler med de andre i menigheten før og etter møtene, eller når man er sammen med dem på feltet. Enda en måte å gjøre det på er ved å foreta hyrdebesøk. Gode hyrdebesøk kan foretas hjemme hos forkynnerne, i Rikets sal eller på et annet passende sted. Det kan også utføres hyrdearbeid over telefon eller ved hjelp av brev. – Joh 21:15–17.

HYRDEBESØK

3. Eldste – og kvalifiserte menighetstjenere som er med eldste på hyrdebesøk – bør ha de følgende punktene i tankene:
 - (1) **Forberedelser:** Be om Jehovas ledelse når du vurder omstendighetene og behovene til den personen eller familien som skal besøkes. Selv om det ikke bør lages et manuskript for besøket, er det fornuftig at man på forhånd tenker igjennom hvilken oppmuntring som passer best, eller hvilke råd fra Bibelen som vil være mest virkningsfulle. Foreta undersøkelser i publikasjonene fra den trofaste slave. (Matt 24:45; Hebr 12:12, 13) På besøket må du være fleksibel, for det kan vise seg at behovet er noe helt annet enn det du hadde regnet med.
 - (2) **Avgjør hvem som skal være med:** Det er vanligvis best at to eldste eller en eldste og en kvalifisert menighetstjener foretar besøket sammen. (Se 25:12.) Hvis du tror at en alvorlig eller konfidensiell sak kommer til å bli drøftet, bør det være to eldste som foretar besøket. I andre tilfeller kan en kvalifisert menighetstjener være

med på besøket når en eldste tar ledelsen. – Se 25: 4–6.

- (3) **Gjør en avtale:** Det er vanligvis best å avtale besøket på forhånd. Hvis det skal tas opp et alvorlig problem med forkynneren, må det vises god dømmekraft når det skal avgjøres om han skal bli informert om det før besøket.
- (4) **Vær oppmuntrende:** Sørg for at det er en positiv og avslappet atmosfære under besøket. Gi uttrykk for ekte omtanke, og vær rask til å høre. – Jak 1:19; 5:11.
- (5) **Bruk Bibelen:** Guds Ord bør være hovedkilden til veiledning og oppmuntring. Når Bibelen brukes på en god måte, bidrar det til at Jehovas tanker når forkynnerens hjerte. – Jes 30:21; Hebr 4:12.
- (6) **Besøkets varighet:** Ikke bli lenger enn avtalt. Hvis det er nødvendig, kan det avtales et nytt besøk. – Fork 3:1; Matt 5:37.
- (7) **Be:** I bønnen bør du nevne personens eller familiens navn og eventuelle vanskeligheter de har, eller prøvelser de står overfor. – Fil 4:6, 7; Kol 4:12.
- (8) **Respekter privatlivet og taushetsplikten:** Ikke bland deg bort i private saker. (1. Tess 4:11) Åndelige hyrder fremmer en kjærlig, familiær ånd i menigheten ved å være pålitelige venner som er kjent for ikke å røpe det som er sagt i fortrolighet. – Ordsp 10:19; 20:19; 25:9.

OPPLÆRING AV MENIGHETSTJENERE

4. Timoteus lærte mye av å samarbeide med apostelen Paulus. (2. Tim 2:1, 2) De eldste følger Paulus' eksempel ved å ta med seg kvalifiserte menighetstjenere på hyrdebesøk når det passer.

Da får disse menighetstjenerne anledning til å se på nært hold den undervisning, tro, tålmodighet og kjærlighet som kreves av kristne tilsynsmenn. – 1. Tim 3:1.

5. Før en eldste tar med seg en menighetstjener på et hyrdebesøk, bør han snakke med ham om hvordan han har tenkt å legge opp besøket. Menighetstjeneren kan bli spurt om å forberede en oppmuntrende bibelsk tanke eller en trosstyrkende opplevelse som passer til den personen eller familien som skal besøkes. Menighetstjeneren kan også bli bedt om å avslutte besøket med bønn. Etter besøket bør den eldste snakke med menighetstjeneren om hvordan besøket gikk, og gi ros og komme med forslag hvis det er nødvendig.
6. Under ledelse av de eldste kan en gruppetjener sammen med en annen menighetstjener foreta åndelig oppmuntrende besøk hos forkynnerne i gruppen. (Se 7:1.) Gruppetjeneren skal oppdatere de eldste etter hvert slikt besøk. Hvis det under besøket dukker opp noe som er konfidensielt eller alvorlig, bør gruppetjeneren taktfullt gi forkynneren beskjed om at det er best at saken blir behandlet av de eldste.

SYMPTOMER PÅ ÅNDELIG SVAKHET

7. Hvis en forkynner har mindre begeistring for sannheten, unnlater å lese i Bibelen hver dag og foreta personlig studium eller er borte fra møtene, eller hvis det er noen måneder han ikke har deltatt i forkynnelsen, er dette noe av det som kan være symptomer på åndelig svakhet. Symptomer på åndelig svakhet kan også innbefatte at man legger for mye vekt på fornøyelser eller materielle ting, eller at man kritiserer de eldste eller organisasjonen.
8. Når de eldste oppdager tegn på åndelig svakhet, bruker de Bibelen for å minne forkynneren om hvor viktig det er å be om hellig ånd, lese i Bibelen hver dag, studere kristne publikasjoner, meditere over bibelske emner, være regelmessig til stede på møtene og stevnene, være regelmessig i felttjenesten og være villig til å

ta imot åndelig hjelp fra dem som tar ledelsen. – Sal 1:1, 2; 77:12; Luk 11:13; Apg 20:20, 21; Hebr 10:23–25; 13:17.

GI VIRKNINGSFULL VEILEDNING

9. De eldste er våkne for å gi bibelsk veiledning før dårlige tendenser blir et inngrodd problem. (Ordsp 27:5, 6) Hvis dere på forhånd ber Jehova om hjelp og tenker igjennom hvilken veiledning som bør gis, og hvordan dere vil gi den, vil veiledningen ha større virkning. (Gal 6:1) De følgende punktene vil være til hjelp:
 - (1) Lytt tålmodig og få alle sakens fakta. – Ordsp 18:13; Jak 1:19.
 - (2) Samtalen bør preges av varme og kjærlighet. Forkynnerne er Jehovas sauer og bør behandles med mildhet. (Sal 100:3) Konkret, oppriktig ros bør gis før man kommer med veiledning.
 - (3) De eldste skal ikke basere veiledningen på sine egne meninger, men på Bibelen og bibelske publikasjoner.
 - (4) Før man gir veiledning om følsomme emner, for eksempel klesdrakt og utseende eller underholdning, er det klokt å spørre en annen eldste om hvordan han ser på saken. – Fork 7:16.

DE SOM HAR EKTESKAPSPROBLEMER

10. Hvis det oppstår problemer i et kristent ekteskap og en eller begge ektefellene går til de eldste for å få hjelp, skal de eldste gi kjærlig veiledning basert på Bibelen og kristne publikasjoner. Hvis begge ektefellene er kristne, er det vanligvis best å snakke med begge to samtidig. Men hvis de eldste bare snakker med én av dem, vil de drøfte hva han eller hun kan gjøre for å forbedre situasjonen. Ettersom de eldste ikke kan kjenne til alt som foregår i et ekteskap, bør de unngå å ta parti. – Ordsp 18:13.

- 11.** Hvis en kristen vurderer separasjon, bør de eldste framheve hva Bibelen og kristne publikasjoner sier om saken. (1. Kor 7:10, 11; /vs s. 251) Hvis en kristen vurderer skilsmisse, bør de eldste forklare at en juridisk skilsmisse i seg selv ikke gjør at man bibelsk sett er fri til å gifte seg på nytt. (Matt 19:9) De eldste skal ikke oppmuntre til separasjon eller skilsmisse, men de skal heller ikke fraråde det. Dette er en personlig sak, og hver enkelt kristen må selv ta konsekvensene av sine avgjørelser. (Gal 6:7) Men de eldste kan komme fram til at en forkynners avgjørelser på dette området gjør at han ikke er kvalifisert til å ha spesielle privilegier, som er forbeholdt dem som er gode eksempler. – Se 1:2.8; 2:4; 8:9.

SØSTRE

- 12.** En eldste eller menighetstjener skal aldri være alene sammen med eller bli den eneste fortrolige til en søster som han ikke er i nær familie med. (Ordsp 22:3; Jer 17:9) Hvis det er mulig, bør eldsterådet sørge for at det er forskjellige eldste, to og to, som hjelper eller foretar hyrdebesøk hos en søster som trenger vedvarende hjelp. Det er ikke noe i veien for at en eldste snakker med en søster mens de er godt synlige for andre hjemme hos henne, på møtene eller i felttjenesten.

UVIRKSOMME

- 13.** Jehova glemmer aldri dem som kommer bort fra hjorden hans. (Esek 34:11) De eldste har ansvaret for å lete grundig etter sauer som har kommet bort. (Matt 18:12–14; 1. Tess 5:14, *rj* s. 4–5) Når man skal hjelpe en trossfelle som er blitt uvirksom, er det nødvendig å stole på Gud og be til ham, la seg lede av hans ånd og bruke hans Ord på en virkningsfull måte. De eldste kan lese skriftsteder, gjennomgå en artikkel, drøfte fine punkter fra møtene, be sammen med den uvirksomme, og så videre. (2. Kor 1:3–7; Jak 5:13–15) Et besøk, en telefonsamtale eller et brev kan utrette mye godt. – *w08* 15.11. s. 8–16; *rj* s. 12–15; *cl* s. 240–249.

- 14.** Tjenesteutvalget i menigheten skal sørge for at alle uvirksomme tilhører en felttjenestegruppe, slik at de ikke blir glemt. Selv om en uvirksom forkynner ikke bør stå oppført på noen lister på oppslagstavlen, skal gruppetilsynsmannen og assistenten hans informeres om personens omstendigheter og kontaktinformasjon.
- 15.** Hvert år før spesialforedraget og minnehøytiden skal det gjøres en spesiell innsats for å kontakte alle de uvirksomme som bor i menighetens distrikt. Hvis gruppetilsynsmennene og assistentene deres trenger hjelp, kan tjenesteutvalget spørre andre eldste og kvalifiserte menighetstjenere om de kan samarbeide med gruppetilsynsmennene. De brødrene som foretar slike besøk, bør være vennlige og oppmuntrende. De bør invitere den uvirksomme til spesialforedraget og minnehøytiden og forvise seg om at han har fått brosjyren *Vend tilbake til Jehova*. Hvis omstendighetene tillater det, kan brødrene gi ham oppmuntring ut fra Bibelen som passer i hans situasjon. Hvis en som er uvirksom, har sagt klart ifra om at han ikke ønsker å bli kontaktet av menigheten, skal dette respekteres.
- 16.** Hvis den uvirksomme ønsker å komme tilbake til menigheten, kan han få tilbud om et bibelstudium. Hvis han tar imot tilbudet, vil tjenesteutvalget avgjøre hvem som skal lede studiet, hvor lenge det skal pågå, og hvilken publikasjon som skal studeres.
- 17.** Hvis en forkynner bare har vært uvirksom i kort tid, kan oppmuntring og praktisk hjelp fra en erfaren forkynner kanskje være alt som skal til for at han skal bli virksom igjen. Hvis personen på den annen side har vært uvirksom i lang tid, bør to eldste foreta et kjærlig hyrdebesøk hos ham. Under dette besøket bør de eldste finne ut om han oppfyller de grunnleggende forkynnerkravene. – *od* kap. 8 avsn. 6–12.
- 18.** En uvirksom forkynner som har gjort noe alvorlig galt og ønsker å komme tilbake til menigheten, tror kanskje at hvis han bekjenner for de eldste det gale han har gjort, kommer han til å bli ekskludert. Men han vil ikke bli ekskludert fra menigheten hvis han

har sluttet med den ubibelske handlemåten og viser ekte anger.
– Jes 1:18; 55:7; 2. Kor 7:10, 11; Jak 5:13–16; w08 15.11. s. 14–15
avsn. 12–13; *rj* s. 10–14.

OVERGREPSOFRE

19. Se 14:12–17.

DE SOM ER EKSKLUDERT ELLER HAR TRUKKET SEG

20. Det finnes ingen formell ordning for årlige besøk hos ekskluderte eller slike som har trukket seg. De eldste bør i stedet vise god dømmekraft når de vurderer om og hvordan de kort skal ta kontakt med slike personer. Hvis for eksempel en ekskludert person viser tegn til å forandre seg, kan en eldste gi vedkommende brosjyren *Vend tilbake til Jehova* og minne ham på hvilke skritt han kan ta for å bli gjenopptatt. (Jes 1:18; *rj* s. 10–14) En eldste kan kanskje gjøre en slik kort henvendelse i forbindelse med at han er ute i tjenesten fra hus til hus. Når han er ute og handler, ser han kanskje en ekskludert som ikke har vært kontaktet på flere år, og velger å henvende seg til ham eller henne. En eldste kan besøke eller ringe en ekskludert når som helst det måtte passe. De eldste skal informere koordinatoren for eldsterådet når de har hatt kontakt med en som er ekskludert eller har trukket seg. De eldste skal naturligvis ikke ta kontakt med dem som er aktive frafalne, dem som prøver å lede andre ut i synd, eller dem som har gjort det kjent at de ikke ønsker å ha noe med den kristne menighet å gjøre.

HJELP TIL INNSATTE

21. Se 28:23.

Katastrofeberedskap og hjelpetiltak

	Avsnitt
Beredskap	1–6
Sørg for at kontaktinformasjonen er oppdatert	2
Ha en plan for å hjelpe dem med spesielle behov	3
Oppbevar menighetens arkiv på et trygt sted	4
Gjennomgå menighetens beredskapsplan i eldsterådet	5
Årlig post på midtukemøtet	6
Når en katastrofe er nær forestående eller det skjer en katastrofe	7–13
Kontakt alle forkynnerne	8
Informér koordinatoren for eldsterådet	9
Informér kretstilsynsmannen	10
Vær sikkerhetsbevisst	11
Hyrdearbeid	12
Fortsett å gi hjelp	13
Når det skjer en katastrofe et annet sted	14
Når man blir kontaktet av journalister eller myndighetspersoner	15
Avdelingskontorets vakttelefon etter kontortid	16

BEREDSKAP

1. De følgende skrittene bør tas for å gjøre forberedelser med tanke på nødssituasjoner og naturkatastrofer, selv om det ikke virker sannsynlig at dette kommer til å skje i deres område.

2. Sørg for at kontaktinformasjonen er oppdatert: Sekretæren bør lage en liste som inneholder kontaktinformasjonen og nød-kontaktinformasjonen for alle forkynnerne, også de uvirksomme. Kretstilsynsmannens kontaktinformasjon bør også stå på listen. Når listen oppdateres, bør sekretæren snarest sørge for at alle eldste får en oppdatert utgave. Alle eldste bør forvise seg om at de har slik informasjon lett tilgjengelig. Husk at en katastrofe kan etterfølges av strømrubd eller mangel på internett, og det kan gjøre at man ikke får tilgang til elektroniske filer.

- (1) En nødkontakt er en person som en forkynner sannsynligvis tar kontakt med hvis det oppstår en katastrofe eller en annen nødssituasjon. Det er anbefalt at nødkontakten ikke bor like i nærheten av forkynneren, slik at det ikke er sannsynlig at nødkontakten blir rammet av samme katastrofe. Nødkontakten trenger ikke å være et Jehovas vitne.
- (2) Nødkontaktinformasjonen skal kun omfatte personens navn og den aller mest nødvendige informasjonen om hvordan han best kan kontaktes, for eksempel et telefonnummer eller en e-postadresse. Den enkelte forkynner skal informere nødkontakten sin om at denne informasjonen vil bli delt med menighetens eldste, som vil kontakte ham hvis det oppstår en nødssituasjon.
- (3) Når sekretæren mottar nødkontaktinformasjon, skal han få bekreftet fra forkynneren at han har informert nødkontakten om det som kommer fram i punkt 2. De eldste skal følge gjeldende personvernregler når de innhenter denne informasjonen.

3. Ha en plan for å hjelpe dem med spesielle behov: Tjenestutvalget og gruppetilsynsmennene vil i fellesskap lage en plan for å kunne hjelpe dem med spesielle behov, for eksempel de eldre.

4. **Oppbevar menighetens arkiv på et trygt sted:** Menighetens opptegetninger og konfidensielle arkiv bør alltid oppbevares på et trygt sted. I tillegg bør tjenesteutvalget på forhånd planlegge hva de skal gjøre for å beskytte arkivet når en katastrofe truer.
– Se 22:11.
5. **Gjennomgå menighetens beredskapsplan i eldsterådet:** Eldsterådet bør en gang i året, på et eldstemøte, gjennomgå menighetens beredskapsplan.
6. **Årlig post på midtukemøtet:** En gang i året vil det bli holdt en post om katastrofeberedskap på midtukemøtet. I denne posten vil det bli satt av tid til eventuelle påminnelser fra avdelingskontoret og eldsterådet. (Se 26:2.) Hvis menigheten deres har stevne den uken da posten om katastrofeberedskap er satt opp, skal dere sette opp denne posten en av ukene etter stevnet.

NÅR EN KATASTROFE ER NÆR FORESTÅENDE ELLER DET SKJER EN KATASTROFE

7. Hvis det varsles om en katastrofe, skal de eldste forsikre seg om at alle forkynnerne befinner seg på et trygt sted, og hvis tiden tillater det, skal de skaffe til veie og dele ut nødvendige forsyninger.
8. **Kontakt alle forkynnerne:** Når menigheten blir berørt av en katastrofe, bør de eldste snarest undersøke hvilke umiddelbare behov forkynnerne har. Gruppetilsynsmennene bør ta ledelsen i å finne ut hvor hver familie i gruppen deres er, inkludert uvirkosomme, og forhøre seg om hvordan de har det.
 - (1) Kartlegg og gå inn for å dekke umiddelbare behov, for eksempel behovet for medisinsk behandling, mat, vann, husly, klær og andre grunnleggende ting.
 - (2) Finn ut hvordan det står til med brødrene og søstrene. Er det noen som er blitt hjemløse, er det noen som er

savnet eller skadet, eller er det noen som har omkommet?

- (3) Hvordan er den generelle tilstanden til hjemmene deres? Har de vann og strøm? Er noen av hjemmene skadet eller ødelagt?

- 9. Informer koordinatoren for eldsterådet:** Så snart som mulig (vanligvis innen en dag) bør gruppetilsynsmennene informere koordinatoren for eldsterådet om hva de har funnet ut, *selv om de ikke skulle ha fullstendige opplysninger, eller selv om ingen skulle være berørt*. Gi en daglig oppdatering helt til alle forkynnerne er blitt gjort rede for.
- 10. Informer kretstilsynsmannen:** Når de ovenstående opplysningene er innhentet, bør koordinatoren for eldsterådet straks informere kretstilsynsmannen om eventuelle skader og forkynnerens helsetilstand. Han bør også informere kretstilsynsmannen om Rikets sal ble skadet eller ødelagt. Gi en daglig oppdatering helt til alle forkynnerne er blitt gjort rede for. Når kretstilsynsmannen har fått rapporten fra de eldste, vil han straks kontakte avdelingskontoret. Avdelingskontoret vil avgjøre om det er behov for ytterligere hjelp.
- 11. Vær sikkerhetsbevisst:** Før de frivillige som er blitt sendt av dem som koordinerer nødhjelpsarbeidet, kommer fram, forventes det at de som bor i det rammede området og i områdene rundt, prøver å hjelpe til for å dekke de umiddelbare behovene til de andre i menighetene deres. Men det er viktig at alle husker å være beskjedne i forhold til hva de er kvalifisert til å gjøre i forbindelse med hjelpearbeidet. Det kan være at visse oppgaver er farlige å utføre, eller at bygninger kan rase sammen. Ingen bør utsette seg selv for fare for å redde materielle eiendeler. De som fører tilsyn med nødhjelpsarbeidet, bør forvise seg om at de frivillige følger den normen for sikkerhet som står i *Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter (DC-82)*.

12. Hyrdearbeid: Gi åndelig og følelsesmessig støtte til menighe-
ten, og kom i gang med menighetsmøtene igjen så snart som
mulig. – *od* kap. 17 avsn. 15–16.

13. Fortsett å gi hjelp: Hvis det er snakk om omfattende skader,
eller hvis hjelpearbeidet kommer til å fortsette i uker eller må-
neder, må de eldste være oppmerksomme på de følgende punk-
tene:

- (1) Finn ut hvilke forkynnere som kan tilby midlertidig losji
til byggefrivillige eller dem som er blitt hjemløse.
- (2) Forviss dere om at hjelpeforsyninger blir riktig og rett-
ferdig fordelt mellom de familiene som er i nød.
– Apg 6:1.
- (3) Bli med representanter for bygge- og prosjekterings-
avdelingen (LDC) når de skal besøke forkynnere for å
kartlegge de materielle skadene.
- (4) Hjelp forkynnerne til å finne ut om de er berettiget til å
motta materiell hjelp fra myndighetene eller via sosiale
tjenester, en forsikring de selv har tegnet, eller andre
ordninger. Hvis en bestemt hjelpeorganisasjon generelt
sett er religiøs, men hjelpen er offentlig finansiert, er
det ikke noe i veien for at forkynnere tar imot humani-
tær hjelp fra den, så lenge de ikke dermed melder seg
inn i en religiøs organisasjon. Før forkynnere sender
inn en søknad om slik hjelp, bør dere forvise dere om
at de forstår hva som eventuelt kreves av dem etter at
hjelpen er blitt gitt. Dette er noe forkynnerne personlig
må ta stilling til før de inngår en avtale.
- (5) Hjelp LDC eller nødhjelpsutvalget til å vurdere hvilke
forkynnere som er kvalifisert til å motta gjenoppbyg-
gingshjelp fra organisasjonen, basert på veiledningen
fra avdelingskontoret. – *od* kap. 12 avsn. 12–15.

NÅR DET SKJER EN KATASTROFE ET ANNET STED

- 14.** Hvis det oppstår en katastrofe i et annet område, kan de eldste minne forkynnerne på de følgende punktene:
- (1) Vi bør huske på å be for våre brødre og søstre.
– 2. Kor 1:8–11.
 - (2) De som ønsker å gi økonomisk hjelp, kan gi bidrag til det verdensomfattende arbeidet. På den måten kan organisasjonen hjelpe det globale brorskapet der det er nødvendig.
 - (3) Ikke send materialer eller forsyninger til katastrofeområdet, med mindre de ansvarlige brødrene har gitt konkret beskjed om det. Dette vil bidra til at hjelpearbeidet foregår på en ordnet måte, og at forsyningene blir distribuert slik de skal.
 - (4) Ikke ring avdelingskontoret bare for å få opplysninger om situasjonen, ettersom dette kan oppta telefonlinjer som trengs for å ta imot samtaler fra katastrofeområdet.
 - (5) Forkynnere skal ikke reise til det rammede området for å hjelpe til, med mindre de som koordinerer hjelpearbeidet, har bedt dem om det. Det bør foreligge en godkjent *Søknad om å utføre frivillig arbeid for bygge- og prosjekteringsavdelingen* (DC-50) eller *Søknad til frivillig arbeid* (A-19) for alle frivillige som hjelper til.

NÅR MAN BLIR KONTAKTET AV JOURNALISTER ELLER MYNDIGHETSPERSONER

- 15.** Hvis journalister eller myndighetspersoner tar kontakt med menigheten, skal dere følge veiledningen i kapittel 30, avsnitt 2.

AVDELINGSKONTORETS VAKTTELEFON ETTER KONTORTID

- 16.** Vi ber dere huske på at telefonnumrene til avdelingskontorets vakttelefoner etter kontortid, som finnes i delen «Kontakt oss» på JW Hub, kun skal brukes etter normal kontortid og kun i virkelige nødstilfeller. Slike telefonnumre er kun ment for de eldste og skal ikke gis til andre i menigheten.

Vielser

	Avsnitt
De eldstes ansvar	2-5
Bruk av Rikets sal	6
Hvis den ene parten bryter forlovelsen	7

1. Vielser som organiseres i samsvar med bibelske prinsipper, er til ære for Jehova. Det gjelder spesielt vielser i Rikets sal.

DE ELDSTES ANSVAR

2. Det bør om mulig være en eldste som holder vielsestalen. Et par kan be om at en bestemt eldste skal holde talen, men hvis paret ikke har noe konkret ønske, kan eldsterådet velge en eldste til å holde talen. I mange land har myndighetene gitt Jehovas vitner fullmakt til å foreta vielser. – w06 15.10. s. 18–23.
3. En eldste kan holde talen eller være vigsler i forbindelse med vielsen av to kristne eller to udøpte forkynnere som gjør framskritt mot dåpen. (1. Kor 7:39; 2. Kor 6:14; w04 1.7. s. 30–31) Før han sier seg villig til å vie dem, må han få klarhet i det følgende:
 - (1) Få bekreftet at den kommende bruden og brudgommen er bibelsk og juridisk sett fri til å gifte seg, og undersøk om de står i et godt forhold til sine respektive menigheter. (Se 2:4.) Ha en samtale med paret for å stille dem taktfulle, men direkte spørsmål om hvordan de har oppført seg i den tiden de har hatt følge.

- (2) Hvis en av dem har vært gift før, skal han eller hun gi de eldste beviser for at han eller hun er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt. (Hebr 13:4; se 12:70–75.) Den eldste som skal vie dem, må få bekreftet at dette er tilfellet, og han bør få se en kopi av skilsmisseattesten eller lignende offisielle dokumenter for å forvise seg om at vedkommende er lovformelig skilt. Hvis det oppstår spørsmål om den kommende bruden eller brudgommen er bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt, bør eldsterådet skrive til tjenesteavdelingen før vielsen for å få veiledning.
- (3) Han som skal holde talen og foreta vielsen, må forsikre seg om at han etter loven har vigselfrett i den byen eller det distriktet hvor vielsen skal foregå. (Rom 13:1) De lokale myndighetene kan kreve at en som foretar vielser, sørger for å registrere og legge fram beviser for sin utnevning. I noen land vil myndighetene godta et brev som er undertegnet av eldsterådet, og som bekrefter at broren er utnevnt til eldste i den lokale menigheten. Hvis dette ikke er tilstrekkelig, bør han få vite nøyaktig hva slags dokumentasjon som kreves, og så kontakte tjenesteavdelingen for å få hjelp hvis det er nødvendig. Hvis han ikke har tillatelse fra myndighetene til å foreta vielsen, kan en annen eldste, en som oppfyller de juridiske kravene, vie paret rett etter talen. Han som foretar vielsen, er den som fyller ut de nødvendige papirene.
- 4.** De som er forlovet og skal gifte seg, har spesielt behov for at kjærlige hyrder vier dem oppmerksomhet. Oppmuntring fra Bibelen kan hjelpe paret slik at både bryllupet og det framtidige ekteskapet blir vellykket. De bør oppfordres til å gjøre undersøkelser i Bibelen og i bibelske publikasjoner, for et slikt studium sammen med bønn vil styrke dem til å bevare sin renhet mens

de har følge. Det vil også hjelpe dem til å planlegge bryllupet slik at det blir til ære for Jehova og de kan ha god samvittighet. (1. Kor 10:31, 32) Hvis de for eksempel planlegger en bryllupsfest, bør de bli minnet om å gjennomgå de nyeste opplysningene fra den trofaste slave. – w06 15.10. s. 18–31; w00 1.5. s. 19–22; w97 15.4. s. 23–26; lvs s. 180–181, 252.

5. Vielsestalen er basert på disposisjonen «Et ekteskap som er ærbart i Jehovas øyne» (S-41). Talen bør understreke det gudgitte ansvaret som ektepar må påta seg, og hvordan de kan gjøre det i samsvar med bibelske prinsipper. Talen bør framføres med kjærlighet, varme, respekt, verdighet og alvor. Taleren bør motstå fristelsen til å komme med morsomme bemerkninger bare for å få forsamlingen til å le, for dette kan være et tegn på mangel på respekt for tilhørerne og for Gud. Taleren skal ikke vise videoer som en del av vielsestalen. Men han kan bruke noen få passende bilder som visuelle hjelpemidler i løpet av talen. (Se 20:23.) Hvis det vises videoer før eller etter vielsestalen, må man sørge for å bruke god dømmekraft når det gjelder hva som skal vises. Hele arrangementet skal være åndelig oppbyggende og verdig. Som en del av forberedelsene kan derfor den eldste som holder vielsestalen, gi brudeparet forslag om hvordan de kan tilpasse lysbildeframvisningen eller videoen slik at den er i tråd med bibelske prinsipper. Den ovennevnte veiledningen om bruk av videoer gjelder også i forbindelse med begravelsestaler.

BRUK AV RIKETS SAL

6. Et par som ønsker å bruke Rikets sal til vielsen, bør levere en skriftlig forespørsel til de eldste god tid i forveien og opplyse om hvilken dag og tid de ønsker å bruke salen. (od kap. 11 avsn. 10–11) Menighetens tjenesteutvalg bør snarest komme sammen for å ta stilling til de følgende punktene:

- (1) Få bekreftet at den kommende bruden og brudgommen er bibelsk og juridisk sett fri til å gifte seg, og at de

står i et godt forhold til sine respektive menigheter. (Se 2:4.) Hvis dette blir bekreftet i forbindelse med to udøpte forkynnere som gjør framskritt mot dåpen, kan det godkjennes at de får bruke Rikets sal. Utlendinger med ulovlig opphold i landet kan også få bruke salen til vielsen hvis de oppfyller de juridiske kravene til å gifte seg, og hvis de ellers er kvalifisert i samsvar med det som står ovenfor. – Se 29:3–7.

- (2) Tidspunktet for vielsen og eventuelle prøver skal ikke kollidere med tidspunktene for de vanlige møtene eller andre planlagte arrangementer i Rikets sal. Hvis det er flere menigheter som bruker salen, må tjenesteutvalget høre med tjenesteutvalgene i de andre menighetene om salen er ledig.
- (3) Tjenesteutvalget avgjør om det er nødvendig å komme med en kort opplysning til menigheten om at det skal være en vielse i Rikets sal.
- (4) Tjenesteutvalget må informeres om parets planer for bruken av Rikets sal. Dekorasjoner i Rikets sal og endring av stolplasseringen er eksempler på ting som må godkjennes av tjenesteutvalget. Det bør bare brukes musikk fra *Syng med glede for Jehova* eller andre sanger fra JW Broadcasting. Det vil ikke være passende at en som er ekskludert, eller noen som har en livsstil som i høy grad er i strid med bibelske prinsipper, er en del av brudeparets følge, men det er ikke noe krav om at de som er med i følget, er døpt. Hvis noen har som oppgave å fotografere eller filme under seremonien, må de være nøye med ikke å gjøre noe som distraherer under talen, eller som på andre måter tar fokuset bort fra det alvoret og den verdigheten som skal prege arrangementet.

- (5) Hvis det viser seg at paret har gjort seg skyldig i en alvorlig overtredelse som krever at saken blir behandlet av et domsutvalg, kan de ikke få bruke Rikets sal til vielsen. Hvis ingen av dem blir ekskludert, er det opp til den broren som skal holde talen og vie dem, å avgjøre om han vil gjøre det et annet sted.

HVIS DEN ENE PARTEN BRYTER FORLOVELSEN

7. Det er vanligvis ikke nødvendig at de eldste undersøker saken hvis den ene parten bryter forlovelsen, med mindre den som brøt forlovelsen, har en oppgave der han må være et godt eksempel, og den andre parten kommer med en klage, eller hvis mange i menigheten reagerer på det som har skjedd, og de har mistet respekten for den som brøt forlovelsen. (Fork 5:2; Matt 5:37) De eldste må bruke god dømmekraft når de skal avgjøre om personen kan brukes til oppgaver som er forbeholdt dem som er gode eksempler. (Se 2:4.) Var det gyldige grunner til å bryte forlovelsen, eller tar vedkommende lett på forlovelsen? (w99 15.8. s. 30–31) Har menigheten generelt sett mistet respekten for personen?

VIELSER

Fengsler

	Avsnitt
Kontaktmenighet	2–4
Korrespondanse med avdelingskontoret	5–7
Kommunikasjon med fengselsansatte	8
Kontakt med innsatte	9
Forkynnelse	10–16
Litteratur	10–12
Rapportering av virksomheten	13–14
Rapportering av dåp	15
Forkynnere som overføres til et annet fengsel	16
Møter	17–20
Minnehøytiden	19
Spesielle møter	20
Innsatte som tjener i en utnevnt oppgave	21
Utvalgsmøter med innsatte	22
Hyrdearbeid	23

1. Det kan være at det er ett eller flere fengsler i menighetens distrikt. Selv om det ofte er begrensede muligheter til å besøke dem som sitter i fengsel, kan det være mulig for forkynnere å få tillatelse fra fengselsmyndighetene til å besøke enkeltpersoner som har bedt om åndelig hjelp. (Matt 5:3) Retningslinjene i dette kapitlet kan også være aktuelle i forbindelse med andre bygninger der offentligheten ikke har adgang.

KONTAKTMENIGHET

2. Avdelingskontoret vil utnevne en eller flere menigheter til å være kontaktmenigheter. Kontaktmenigheten skal ta ledelsen i å følge opp interesse hos personer som sitter i fengsel, og gi vedvarende hjelp for å dekke det åndelige behovet til innsatte som studerer Bibelen og med tiden blir Jehovas vitner.
3. Tjenesteutvalget i kontaktmenigheten velger dømte, kvalifiserte, voksne forkynnere til å være med på denne formen for tjeneste. (Matt 10:16) Tjenestetilsynsmannen tar ledelsen i å koordinere denne tjenesten. Hvis det er behov for det, kan kvalifiserte forkynnere fra nabomenigheter også være med, men de må være godkjent av tjenesteutvalget i menigheten sin. Aktuelle deler av dette kapitlet bør bli formidlet muntlig til forkynnere som skal delta i denne formen for tjeneste.
4. Hvis en menighet ikke lenger kan være kontaktmenighet, skal tjenesteutvalget skrive til tjenesteavdelingen og oppgi grunnen til det. Hvis brødrene vet at en annen menighet er villig til å overta ansvaret, må brevet godkjennes av tjenesteutvalgene i begge menighetene. Avdelingskontoret vil gi skriftlig beskjed om de godkjenner anbefalingen eller ikke.

KORRESPONDANSE MED AVDELINGSKONTORET

5. Sekretæren har ansvaret for å sende korrespondanse om forkynnelse i fengsler til Preaching Needs Desk i tjenesteavdelingen. Fengselets navn og adresse skal oppgis ved alle slike henvendelser. Hvis det er behov for å skrive om det åndelige behovet til en konkret innsatt, oppgir man navnet hans og innsattnummeret, hvis det er kjent.
6. I september hvert år skal sekretæren sende inn skjemaet *Informasjon om fengsler (S-68)* for hvert fengsel som menigheten er

kontaktmenighet for. Hvis et fengsel består av flere atskilte avdelinger, fylles det ut ett skjema for hver avdeling.

7. Kapittel 14, avsnittene 9 og 27, inneholder veiledning om innsatte som er blitt anklaget for overgrep mot barn, og som nå har tilknytning til en menighet.

KOMMUNIKASJON MED FENGSELSANSATTE

8. Det er ofte en fordel å gå fram på en vennlig, men målbevisst måte. De eldste bør holde seg til de avtalene de har gjort med innsatte og ansatte, og følge institusjonens regler. Hvis det er nødvendig å bevise at en person er et Jehovas vitne, bør de eldste skrive et offisielt brev og bruke menighetens brevhode. Det må tydelig framgå av brevet at personen er et medlem av menigheten, og ordinasjonsdatoen (dåpsdatoen) skal oppgis. Det er tjenesteutvalget som undertegner slike brev. Hvis fengselet ikke godtar brevet, kan de eldste skrive til tjenesteavdelingen for å få veiledning, og samtidig må det vedlegges en kopi av det brevet som ble avvist.

KONTAKT MED INNSATTE

9. Når avdelingskontoret gir kontaktmenigheten beskjed om at en eller flere innsatte ønsker besøk, skal tjenestetilsynsmannen følge opp dette snarest. Han kan kanskje skaffe litteratur og gi kvalifiserte forkynnere i oppdrag å besøke de interesserte i fengselet regelmessig og lede studier med dem hvis det er mulig, enten en-til-en-studier eller gruppestudier. Hvis det ikke er mulig å treffe en interessert personlig, kan kanskje en kvalifisert forkynner som er godkjent av tjenesteutvalget, få i oppdrag å brevveksle med en innsatt. Søstre bør kun korrespondere med kvinnelige fanger, og brødre bør korrespondere med menn. Med tanke på å beskytte forkynnerens privatliv kan man som

avsenderadresse oppgi adressen til Rikets sal eller en annen passende adresse istedenfor forkynnerens egen hjemmeadresse. Men avdelingskontorets adresse skal ikke brukes som avsenderadresse.

FORKYNNELSE

- 10. Litteratur:** Det er best at en innsatt som ønsker besøk eller litteratur, ber om dette gjennom de forkynnerne som er godkjent til å besøke fengselet, eller at han gjør slike forespørsler direkte til avdelingskontoret. På den måten får personen mulighet til å vise hvor interessert han egentlig er, og det kan kanskje hjelpe forkynnere til å få tillatelse til å besøke fengselet. Hvis det er behov for det, kan sekretæren i kontaktmenigheten ta kontakt med Preaching Needs Desk i tjenesteavdelingen på vegne av den innsatte. Det er for eksempel noen fengsler som ikke tillater at besøkende har med seg litteratur til fangene, men som tillater at avdelingskontoret sender litteratur til en som ber om det. Ekskluderte personer i fengsler kan få litteratur (også spesielle artikler) på forespørsel. De vanligste publikasjonene kan også leveres til fengselets bibliotek.
- 11.** Når et fengsel gir forkynnere tillatelse til å levere litteratur til innsatte, bør menigheten bestille slik litteratur sammen med den vanlige litteraturbestillingen fra menigheten.
- 12.** Det bør bare leveres litteratur som er en del av verktøykassen vår, eller som skal brukes på menighetsmøtene, avhengig av behovene til dem som studerer Bibelen. Bestilling av spesielle artikler gjøres vanligvis bare for døpte forkynnere, udøpte forkynnere, dem som gjør fine framskritt i bibelstudiet sitt, og ekskluderte personer i fengsel. (Se 28:10.) I slike tilfeller er det de eldste i kontaktmenigheten som vil bestille disse artiklene. Det kan tas spesielt hensyn til dem som har svekket syn, eller når det er andre formildende omstendigheter inne i bildet.

- 13. Rapportering av virksomheten:** Leveringer, videovisninger og bibelstudier i et fengsel er noe som forkynnerne rapporterer på vanlig måte. Selv om det skulle være mange til stede på et bibelstudium som holdes i fengselet, regnes det bare som ett studium i måneden og ett gjenbesøk hver gang studiet blir ledet. Man kan ikke rapportere den tiden som brukes på å lede eller være til stede på et menighetsmøte i fengselet, men pionerer kan få godskrevet den tiden de bruker på dette. (Se 9:11–13.) De som ikke er pionerer, bør bli vist spesielt hensyn når de deltar i denne formen for tjeneste. – Se 23:25–26.
- 14.** Udøpte og døpte forkynnere som sitter i fengsel, bør regnes som forkynnere i kontaktmenigheten, og felttjenesterapporten deres bør tas med i menighetens rapport.
- 15. Rapportering av dåp:** Kontaktmenigheten skal informere krets-tilsynsmannen om dåp som har foregått i fengselet.
- 16. Forkynnere som overføres til et annet fengsel:** Når en innsatt blir flyttet til et annet fengsel, skal *Forkynnerens opptegnelser* (S-21) og et introduksjonsbrev sendes til kontaktmenigheten for det nye fengselet.

MØTER

- 17.** Man bør gjøre seg iherdige anstrengelser for å gi tilgang til menighetsmøtene hvis det er minst én døpt eller udøpt forkynner som vil være regelmessig til stede. Antall til stede skal inkluderes i kontaktmenighetens møtedeltagelse. Den måten møter i fengselet ledes på, skal så langt det er mulig, gjenspeile den måten møtene ledes på i Rikets sal. Ekskluderte personer bør behandles slik de ville ha blitt behandlet på møter i Rikets sal.
- 18.** Det er bare kvalifiserte eldste og menighetstjenere som bør lede møter i et fengsel. Dette kan være brødre fra kontaktmenigheten eller fra en nabomenighet. (Se 28:21.) Hvis det ikke er noen

utnevnte brødre som er tilgjengelige, kan de innsatte møtes som en gruppe for å se opptak av møtet eller for å se på stoffet sammen. Hvis en innsatt som er blitt anklaget for overgrep mot barn, er til stede på møter i fengselet eller på annen måte har kontakt med menigheten, se kapittel 14, avsnittene 9 og 27.

- 19. Minnehøytiden:** Det bør gjøres store anstrengelser for å sørge for at en kvalifisert eldste eller menighetstjener kan holde minnehøytiden. Hvis dette ikke er mulig, kan kanskje de innsatte se et opptak av talen eller drøfte de bibelske punktene i Matteus 26: 17–30, Lukas 22:7–23, 28–30 og 1. Korinter 11:20–31. (w93 1.2. s. 31) Antall til stede på minnehøytiden inkluderes i menighetens totale antall.
- 20. Spesielle møter:** Noen fengsler tillater at det kan holdes et møte en eller to ganger i året der de innsatte kan ha mer tid sammen enn det de vanligvis har. Dette kan være en fin anledning til å arrangere dåp, gjennomgå stoff fra stevner, og så videre. Slike spesielle møter bør ikke gå ut på at menighetsforkynnere, særlig ikke forkynnere av motsatt kjønn, kan mingle fritt sammen med fangene. Det kan være at de innsatte får tillatelse til å invitere familiemedlemmer til et arrangement. Erfaringer har imidlertid vist at det er best at personer av motsatt kjønn ikke inviteres til slike møter, selv om de skulle være i familie med fangene. Invitasjonene bør i stedet bare gå ut til dem som skal delta i programmet, frivillige som regelmessig forkynner i fengselet, og kanskje noen få andre ansvarlige og erfarne personer som kan være i stand til å utføre hyrdearbeid og oppmuntre de innsatte, slik at det blir avlagt et fint vitnesbyrd. Eldste i kretsen eller fra nabomenigheter som har hatt taler på kretsstevnet eller på det regionale stevnet, kan bli spurt om å framføre disse talene sammen med de delene av programmet som de andre eldste har ansvaret for. Det å invitere til et slikt arrangement er noe de eldste som er ansvarlige for forkynnelsen i fengselet, bør holde et våkent øye med.

INNSATTE SOM TJENER I EN UTNEVNT OPPGAVE

- 21.** Selv om innsatte som gjør åndelige framskritt, kan være kvalifisert til å bli døpt, er de ikke kvalifisert til å være hjelpepionerer, alminnelige pionerer, menighetstjenere eller eldste mens de sitter i fengsel. (1. Tim 3:2, 7, 10; Tit 1:6, 7) Men hvis en alminnelig pioner, en menighetstjener eller en eldste ble satt i fengsel fordi han bevarte sin kristne integritet, kan han fortsette i sin oppgave. På samme måte kan en forkynner som blir fengslet fordi han har bevart sin kristne integritet, bli utnevnt til hjelpepioner eller alminnelig pioner eller bli anbefalt som menighetstjener eller eldste hvis han ellers er kvalifisert.

UTVALGSMØTER MED INNSATTE

- 22.** Når et domsutvalg prøver å få i stand et møte med en fengslet person som er anklaget for å ha begått en alvorlig synd, kan det være at myndighetene ikke vil la alle de tre medlemmene få møte ham samtidig. I så fall skal domsutvalget ikke behandle saken ved hjelp av en telefon- eller videokonferanse. De eldste bør prøve å ordne med at to medlemmer av utvalget møter den anklagede og snakker med ham under konfidensielle forhold. Andre skal ikke være til stede under samtalen med ham. Etterpå vil de to brødrene drøfte saken med det tredje utvalgsmedlemmet, og domsutvalget kan så treffe en avgjørelse. To medlemmer av domsutvalget skal informere den anklagede om avgjørelsen. Hvis han blir ekskludert, skal de eldste fortelle ham om muligheten til å appellere avgjørelsen og så videre. Hvis myndighetene bare vil la én eldste om gangen snakke med den anklagede, skal domsutvalget avgjøre på forhånd hvilke spørsmål som skal stilles. Så vil to medlemmer av domsutvalget snakke med ham hver for seg og stille de samme spørsmålene. Etterpå skal domsutvalget komme sammen for å treffe en avgjørelse. I uvanlige tilfeller bør tjenesteavdelingen kontaktes.

HYRDEARBEID

- 23.** Hvis man har regelmessig kontakt med innsatte forkynnere, vil de føle seg mer knyttet til menigheten. Det er best at innsatte forkynnere får fysiske hyrdebesøk. Men hvis dette ikke lar seg gjøre, kan man holde kontakten via brev eller digitalt. To ganger i året skal eldsterådet i kontaktmenigheten drøfte de åndelige behovene til hver innsatt forkynner og passe på at han blir tatt godt hånd om og får den litteraturen han trenger. – Se 28: 10-12.

Juridiske spørsmål

	Avsnitt
Juridiske råd til privatpersoner	2
Utlendinger med ulovlig opphold	3–7
Sosiale arrangementer	8
Barnefordelingssaker	9
Gaver til frivillige organisasjoner	10
Ordning for matchende gaver	10.1
Gaveordning knyttet til frivillig arbeid	10.2
Kommersiell innsamlingsordning	10.3

1. I harmoni med det som står i Matteus 22:21, 37, Romerne 13: 1–7, Filipperne 1:7 og 1. Timoteus 2:1, 2, respekterer menigheten den relative myndighet som de verdslige myndighetene har. For å være sikker på at gjeldende lover følges skal om mulig to eldste ringe juridisk avdeling omgående i de følgende situasjonene:

- (1) De eldste mottar en forespørsel eller en ordre om å avsløre konfidensiell informasjon. Det kan dreie seg om en forespørsel fra en enkeltperson, myndighetene eller en advokat.
- (2) De eldste får vite om en anklage om overgrep mot barn, eldre eller funksjonshemmede. – Se kapittel 14.
- (3) De eldste får kjennskap til en trussel mot eller at det er tatt visse juridiske skritt mot organisasjonen, den lokale menigheten eller en eldste i forbindelse med en menighetssak.

- (4) En leder for et borettslag nekter Jehovas vitner å oppsøke folk der, en representant for myndighetene prøver å legge noen restriksjoner på tjenesten vår, eller forkynnerne opplever voldelig motstand. – Se 23:22–24.
- (5) En forkynner var involvert i en ulykke som førte til alvorlig personskade eller død, mens han var ute i forkynnelsen eller deltok i en annen teokratisk virksomhet. (Se 21:30.) Hvis en eldste blir kontaktet av noen som ønsker en uttalelse, skal han ikke kommentere hendelsen eller snakke om de forkynnerne som var involvert, og han bør heller ikke svare på noen spørsmål. Broren skal i stedet spørre om vedkommendes navn, telefonnummer og stilling og hvem han representerer, og han bør informeres om at de eldste vil kontakte en advokat før de svarer på spørsmål.
- (6) Myndighetspersoner eller organisasjoner i lokalsamfunnet ber om å få bruke Rikets sal.

JURIDISKE RÅD TIL PRIVATPERSONER

2. De eldste er åndelige hyrder, og de blander seg derfor ikke bort i juridiske saker som gjelder privatpersoner. (Gal 6:5) Som eldste bør de ikke gi juridiske råd eller oppfordre forkynnere til å ta kontakt med vår juridiske avdeling for å få råd i private spørsmål. Hvis en forkynner for eksempel har spørsmål om besøksforbud, bør de eldste vennlig fortelle ham at dette er en privatsak som menigheten ikke involverer seg i. De eldste skal ikke forsøke å håndheve slike forbud mellom privatpersoner.

UTLENDINGER MED ULOVLIG OPPHOLD

3. De eldste er oppriktig interessert i de åndelige, følelsesmessige og fysiske behovene til trossfeller som kommer fra andre land.

(Sal 146:9; 1. Joh 3:17, 18; w17.05 s. 3–7) En person som har spørsmål om det å oppfylle de juridiske kravene til å få oppholdstillatelse, bør oppfordres til å lese skriftsteder som Romerne 13:1–7, Titus 3:1 og 1. Peter 2:13–17 og undersøke hva publikasjonene våre sier om dette emnet.

4. En utlending ønsker kanskje å få kvalifisert juridisk bistand i slike private spørsmål. Det er ikke de eldstes ansvar å undersøke eller håndheve verdslige lover som gjelder utlendinger med ulovlig opphold. – Filem 8–22; w78 15.2. s. 24.
5. Alle kristne er pålagt å følge lovene i det landet de bor i, og på den måten underordne seg myndighetene i deres «relative stillinger». (Rom 13:1, fotn.) En utlending med ulovlig opphold vil derfor ikke være kvalifisert til å bli utnevnt til eldste, menighets-tjener, alminnelig pioner eller hjelpepioner før han har fått oppholdstillatelse eller har tatt konkrete skritt for å få det. (1. Tim 3:7, 10) Han kan ikke få noen ansvarsoppgaver i menigheten, kan ikke være oppleser på menighetsbibelstudiet eller vaktårnstudiet og kan ikke lede menigheten i bønn. Selv om han kan få være med på renhold og bygging av sin egen Rikets sal og renhold av sin egen stevnehall, kan han ikke få være med på bygging og vedlikehold av andre Rikets saler eller stevnehaller. Han kan imidlertid kommentere på møtene og ha elevoppdrag på midtukemøtet. Hvis han er et godt eksempel på alle andre områder, kan han få visse privilegier i tillegg, akkurat som Onesimus ble brukt av Paulus i en viss utstrekning. (Kol 4:7–9; Filem 13) Han kan for eksempel få gå med mikrofonene og hjelpe til med litteraturen. Han kan også få bruke salen til en vielse hvis han oppfyller de bibelske og juridiske kravene til å gifte seg. – Se 27:6.
6. Når en som ikke har lovlig opphold i landet, på redelig vis søker om oppholdstillatelse eller får dette innvilget fra myndighetene, endrer hans situasjon seg fordi han da i større grad viser at han ønsker å «underordne seg myndighetene». (Rom 13:1)

Når forkynneren har søkt om oppholdstillatelse, blir han ikke lenger betraktet som en som er på flukt fra loven. Han kan da få tjenesteprivilegier selv om myndighetene ennå ikke har ferdigbehandlet søknaden hans. Hvis han er i arbeid og han ikke benyttet seg av uærlige metoder for å få arbeidstillatelse, kan han være eldste, menighetstjener, alminnelig pioner eller hjelpepioner, hvis han ellers er åndelig kvalifisert. Når slike personer anbefales som eldste eller menighetstjenere, må man sørge for at kretstilsynsmannen får alle relevante opplysninger om situasjonen. – Se *Tillegg til «Vær hyrder»* for eventuell veiledning som gjelder lokalt.

7. Hvis en persons søknad om oppholdstillatelse blir avslått og han likevel fortsetter å oppholde seg ulovlig i landet, vil han ikke lenger være kvalifisert til å tjene som eldste, menighetstjener, alminnelig pioner eller hjelpepioner. Det ville også være uærlig om en forkynner bruker falske dokumenter eller med vilje gir uriktige opplysninger når han søker myndighetene om å oppnå en bestemt status eller rettighet. Hvis myndighetene skulle få vite om dette, kan personen bli straffet på grunn av svindel, og menigheten kan bli stilt i et dårlig lys. I slike tilfeller kan det være nødvendig at menigheten tar tak i saken, men først skal de eldste sende et brev til tjenesteavdelingen for å få veiledning. Hvis en person søkte om og fikk innvilget oppholdstillatelse ved hjelp av slike uærlige metoder, men før han fikk en klar forståelse av bibelske prinsipper, er det ikke nødvendig at de eldste lager en sak av det. – 1. Kor 6:11.

SOSIALE ARRANGEMENTER

8. Menigheten skal ikke arrangere eller finansiere sosiale arrangementer, og Rikets sal skal ikke brukes til slikt. Enkeltpersoner som er vert for sosiale tilstelninger, har et personlig ansvar for det som skjer under arrangementet. Slike personer skal ikke si eller antyde at de handler på vegne av menigheten. De skal

ikke bruke uttrykk som «menighetsfest» eller «menighetsarrangement». (od kap. 13 avsn. 19) Invitasjoner skal derfor ikke henges opp på oppslagstavlen, og det skal heller ikke gis opplysninger om sosiale arrangementer fra talerstolen.

BARNEFORDELINGSSAKER

9. Hvis forkynnere blir involvert i en rettssak om barnefordeling og samværsrett, bør to eldste kontakte juridisk avdeling hvis svarene på alle de nedenstående spørsmålene er ja:
- (1) Er det åpenbart at forkynnerens religiøse tilknytning vil bli brukt mot ham eller henne?
 - (2) Har noen fått en skriftlig innkallelse om å møte i retten?
 - (3) Er rettssaken mellom to biologiske foreldre?
 - (4) Står forkynneren i et godt forhold til menigheten?
– Se 2:4.

GAVER TIL FRIVILLIGE ORGANISASJONER

10. Noen ordninger for å gi gaver til veldedige organisasjoner kan det være akseptabelt for kristne å være med på. Her kommer en kort beskrivelse av noen ordninger som er vanlige i noen land, og kommentarer til dem:
- (1) **Ordning for matchende gaver:** Denne ordningen dreier seg om at et firma går med på å øke eller matche en enkeltpersons gave til en frivillig organisasjon. Firmaet gir ganske enkelt en gave til det samme formålet. Etersom dette ikke krever noe engasjement fra menighetens side, er det en personlig sak om man velger at en slik gave skal gå til menigheten. Forkynnerne bør ikke

ta initiativet til å opprette en slik gaveordning med firmaet, men de kan benytte seg av en allerede etablert ordning.

- (2) **Gaveordning knyttet til frivillig arbeid:** I denne ordningen går en giver med på å donere en gave til en veldedig organisasjon for at enkeltpersoner skal utføre en viss mengde frivillig arbeid på vegne av den. Forkynnerne skal ikke oppgi avdelingskontoret eller en menighet som den veldedige organisasjonen som skal få de gavene som de utfører «frivillig arbeid» for, og menigheter skal heller ikke delta i en slik ordning. Alle forkynnerne utfører sin tjeneste motivert av sin innvielse til Jehova og sitt personlige ønske om å adlyde Jesu Kristi befaling, ikke for å tjene en menighet eller en organisasjon. Dette er tilfellet uansett om forkynneren bruker tid på byggeprosjekter, nødhjelpsarbeid eller annen virksomhet som fremmer Rikets interesser.
- (3) **Kommersiell innsamlingsordning:** I denne ordningen tilbyr en giver seg å gi en gave til en bestemt frivillig organisasjon på grunnlag av folks innkjøp hos giveren. En matbutikk kan for eksempel gå med på å gi en viss prosent av folks kjøp i den butikken som gave. Men slike ordninger krever ofte at de frivillige organisasjonene deltar aktivt, blant annet ved å oppfordre folk til å handle i giverens butikk. Menigheten skal imidlertid ikke fremme noen form for forretningsvirksomhet eller be om penger. Forkynnerne skal derfor ikke oppgi avdelingskontoret eller en menighet som mottaker av gaver fra slike ordninger for pengeinnsamling, og menighetene skal ikke delta i dem.

Informasjon til offentligheten

- 1.** Jehovas vitners informasjonsavdeling (PID) ved avdelingskontoret representerer Jehovas vitner i offentlige sammenhenger overfor myndighetspersoner, akademikere, medier og andre instanser. PIDs ansvarsoppgave er å gi nøyaktig informasjon om vår tro, våre aktiviteter og vår historie. Dessuten er det utnevnt regionale og lokale talsmenn i hele avdelingskontorets område, og disse jobber under PIDs ledelse.
- 2.** Hvis menigheten blir kontaktet av en journalist som ber om et intervju eller om kommentarer i forbindelse med en sak, kan dere notere ned navn, kontaktinformasjon, navnet på avisen eller kanalen han representerer, samt fristen for å gi et svar. Informer ham om at vi skal vurdere forespørselen hans, men ikke lov at han vil få et svar. Normalt vil to eldste umiddelbart ta kontakt med PID, som vil gi mer veiledning. Den samme framgangsmåten vil gjelde hvis myndighetspersoner, akademiske institusjoner eller ikke-statlige organisasjoner (NGO-er) tar kontakt med menigheten for å få informasjon.
- 3.** Hvis noen av dem som er nevnt ovenfor, kontakter menigheten om en pågående eller tidligere utvalgssak, hvilket forhold en forkynner står i til menigheten, eller hvordan menigheten har håndtert en teokratisk sak, skal to eldste umiddelbart kontakte tjenesteavdelingen for å få mer veiledning.
- 4.** Fra tid til annen kan det skje at en forkynner blir kontaktet av en journalist eller en akademiker som ber om et personlig intervju i forbindelse med Jehovas vitners aktiviteter eller tro. Selv om forkynneren selv kan avgjøre om han ønsker å stille til et slikt intervju, skal dere straks informere tjenesteavdelingen hvis dere får høre om at en forkynner har sagt ja til å la seg intervju. Det vil ikke være passende at noen uttaler seg på vegne av organisasjonen med mindre de har fått en slik oppgave fra avdelingskontoret.

INFORMASJON TIL OFFENTLIGHETEN

TILLEGG A

Arbeid på Rikets sal

(Se kapittel 21 for mer veiledning om arbeid på Rikets sal.)

Type arbeid	Forklaring	Skal menigheten først kontakte LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør?	Hvem betaler?	Hvem koordinerer arbeidet?
Planlagt vedlikehold	<p>Arbeid som innebærer å utføre planlagte inspeksjoner, justere, utføre service på eller rengjøre eksisterende elementer og/eller utstyr, sjekke at utstyr og innretninger fungerer som de skal, eller bytte ut forbruksvarer ved faste intervaller.</p> <p>Eksempler: Bytte ventilasjonsfiltre, rense ventilasjonsåpninger, bytte lyspærer, sjekke rør, sjekke og justere dører, sjekke lys ved nødutganger, bytte motorolje på gressklipper eller flekkmale.</p>	Nei	Menigheten	Menigheten
Reparasjoner	<p>Arbeid som kreves for at eksisterende elementer eller utstyr skal gjenopprettes til en akseptabel tilstand. Dette kan innebære å skifte ut forskjellige deler, men det er ikke en fullstendig utskiftning av et system, med mindre det er en enkel utskiftning av små enheter som har fullført sin levetid.</p> <p>Eksempler: Reparere eller skifte ut ødelagte lysarmaturer eller lignende elementer eller reparere toalettциsterner som lekker, tak som lekker, feil på varmeelementet i varmtvannsberedere eller løse gulvfliser.</p>	Bare hvis arbeidet koster mer enn det som skal være tilgjengelig på konto (Se 21:9.)	Menigheten eller avdelingskontoret (Se 21:9.)	Menigheten eller LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør (Se 21:9.)
Mindre oppussinger, oppgraderinger og nye installasjoner	<p>Arbeid som innebærer en hvilken som helst endring av bygningens utforming, utskiftning av gamle elementer eller gamle overflater eller installasjon av nytt, mindre utstyr.</p> <p>Eksempler: Utskiftning eller montering av tepper, utvendig tak (shingel, takstein, membran), stoler/benker, ventilasjonsanlegg, fasade, gjerde, dekke på parkeringsplass eller videosystemer.</p>	Ja	Avdelingskontoret (Se 21:22.)	Menigheten eller LDC
Større renovasjoner	<p>Arbeid som kreves for at en uegnet bygning skal bli egnet. Det kan dreie seg om å skifte ut flere gamle elementer eller om arbeid som innebærer å endre eller utvide formålet med, bruken av eller designet på bygningen.</p> <p>Eksempler: Bytte ut alle eller de fleste overflatene eller hele takkonstruksjonen (takstoler) eller flytte innvendige eller utvendige vegger.</p>	Ja	Avdelingskontoret	LDC
Nybygg	<p>Arbeid som innebærer oppføring av en ny bygning eller en betydelig utvidelse av en eksisterende bygning.</p>	Ja	Avdelingskontoret	LDC

Merk: Kontaktinformasjonen til LDCs drifts- og vedlikeholdsinstruktør og til representanten for LDC er tilgjengelige på JW Hub. Gå til SØK > KONTAKTER, og velg deretter kategorien «Bygging og prosjektering».

TILLEGG A

TILLEGG A

«VÆR HYRDER FOR GUDS HJORD»

TILLEGG B

Førgrupper, grupper og menigheter

(Se kapittel 24 for mer veiledning om det å opprette førgrupper og grupper.

Se *Veiledning om opprettelse av nye menigheter* [S-50] for mer veiledning om det å opprette menigheter.)

	Førgruppe	Gruppe	Menighet
Formål	Finne ut om det er mange nok i en språkgruppe som er interessert i å bli kjent med sannheten, og om de har potensial til å bli en gruppe og kanskje med tiden en menighet. I de fleste tilfeller kan dette avklares i løpet av to år	Sørge for åndelig mat til forkynnere som er avhengige av språket Sørge for åndelig mat til de som bor i distriktet, og som er avhengig av språket, kommer på møtene og som gjør framskritt mot å bli døpt Forkynne og gjøre disipler i språkgruppen	Sørge for åndelig mat til forkynnere som er avhengige av språket Sørge for åndelig mat til dem som bor i distriktet, og som er avhengige av språket, kommer på møtene og gjør framskritt mot å bli døpt Forkynne og gjøre disipler i språkgruppen Utføre hyrdearbeid og føre åndelig tilsyn
Distrikt	En betydelig befolkningsgruppe – kanskje minst noen tusen personer – er avhengig av språket, har liten eller ingen forståelse av det språket som den eksisterende menigheten snakker, og bor i nærheten av Rikets sal. Det skal ikke være nødvendig å reise lange avstander eller bruke mange timer på leting	En betydelig befolkningsgruppe – kanskje minst noen tusen personer – er avhengig av språket, har liten eller ingen forståelse av det språket som den eksisterende menigheten snakker, og bor i nærheten av Rikets sal. Det skal ikke være nødvendig å reise lange avstander eller bruke mange timer på leting	En betydelig befolkningsgruppe – kanskje minst noen tusen personer – er avhengig av språket og bor i nærheten av Rikets sal. Det skal ikke være nødvendig å reise lange avstander eller bruke mange timer på leting. Hvis anbefalingen går ut på å opprette en fremmedspråklig menighet eller en menighet for et urfolkspråk, skal det i de fleste tilfeller være en betydelig del av språkgruppen som har liten eller ingen forståelse av det språket som en eksisterende menighet i området snakker
Slike som studerer Bibelen / forkynnere	Minst noen få eksemplariske lokale forkynnere snakker det aktuelle språket flytende og ønsker å støtte førgruppen	Enten er det (1) et betydelig antall forkynnere som er avhengige av det aktuelle språket for å kunne ta til seg åndelig føde, eller så er det (2) bibelstudier i distriktet der de som studerer, er avhengige av og foretrekker språket og går på møtene og gjør framskritt mot dåpen, og forkynnere som snakker språket flytende og ønsker å støtte gruppen	(1) Enten er det et betydelig antall forkynnere som er avhengige av det aktuelle språket for å kunne ta til seg åndelig føde, eller så er det bibelstudier i distriktet der de som studerer, er avhengige av og foretrekker språket og går på møtene og gjør framskritt mot dåpen, og (2) en sterk gruppe med åndelig modne forkynnere som snakker det aktuelle språket flytende

TILLEGG B

	Førgruppe	Gruppe	Menighet
Utnevnte brødre	Et eldsteråd er villig og i stand til å ta ledelsen i organiseringen og evalueringen av forkynnelsen på språket	Minst én kvalifisert eldste snakker det aktuelle språket flytende og er villig og i stand til å ta ledelsen i å organisere gruppen, undervise på møtene og evaluere forkynnelsen på språket	Det er et tilstrekkelig antall utnevnte brødre (deriblant minst én eldste) som kan utføre hyrdearbeid, ta hånd om poster på møtene og ta ledelsen i felttjenesten. De fleste av de utnevnte brødrene snakker språket flytende
Møter	Holder ikke ukentlige møter. (Fra tid til annen holdes det testmøter på det aktuelle språket for å finne ut om noen som er avhengig av språket, er interessert i å overvære møtene)	Holder minst ett møte i uken eller en del av et ukentlig møte, for eksempel det offentlige foredraget eller vaktårnstudiet	Holder alle møtene uten å være avhengig av JW Stream. Lokale forkynnere deltar regelmessig med oppdrag på møtene
Opptak av programmer	Testmøter kan innbefatte det å se opptak av møter eller deler av møter på JW Stream	Er ikke ene og alene avhengig av opptak av møter eller deler av møter på JW Stream	Kan fra tid til annen se møter eller deler av møter på JW Stream, men er ikke avhengig av denne ordningen
Lese- og skrivekurs	Lese- og skrivekurs blir ikke holdt	Lese- og skrivekurs kan bli holdt	Lese- og skrivekurs kan bli holdt
Språkkurs	Språkkurs blir ikke holdt	Språkkurs kan bli anbefalt	Språkkurs kan bli anbefalt
Møtested	Rikets sal	Rikets sal, fortrinnsvis i et annet rom samtidig som vertsmenigheten har sine møter i hovedsalen	Rikets sal
Litteratur	Noe av litteraturen i verktøykassen er tilgjengelig og kan brukes i felttjenesten	Noe av litteraturen i verktøykassen er tilgjengelig og kan brukes i felttjenesten Litteraturen som brukes på de ukentlige møtene eller deler av de ukentlige møtene, er tilgjengelig på gruppens språk eller et annet språk som de fleste forkynnerne og de som studerer Bibelen, kan lese og skrive	Noe av litteraturen i verktøykassen er tilgjengelig og kan brukes i felttjenesten Studieutgaven av <i>Vaktårnet</i> og <i>Arbeidshefte for tjenestemøtet</i> er tilgjengelige på menighetens språk eller på et annet språk som de fleste forkynnerne og de som studerer Bibelen, kan lese og skrive

Stikkordregister

A

Advarende tale: 12:76–79

irrettesettelse: 16:23

tillate seksuell umoral i sitt hjem: 12:69

udøpte forkynnere: 12:50

vurdere behovet og utpeke taler: 1:2.11

Alderspensjonat: 23:19

Alkoholmisbruk: 12:18–19

Anbefalinger

(Se Utnevnelser)

Anbefalinger av utnevning av eldste og menighetstjenere (S-62): 8:15, 21

Anger

gjenopptagelsesutvalg: 19:5–8

utvalgsmøter: 16:6–17

Appellbehandling

eksklusjon: 17

hvis appellutvalget er enig med domsutvalget: 17:9–10

hvis appellutvalget ikke er enig med domsutvalget: 17:11–15

informere om retten til å appellere: 16:26.2
nye grunner for eksklusjon: 17:8

fritak: 8:39

trekke seg: 18:6

udøpte forkynnere: 12:53

Arbeid

falsk religion: 12:39.5

gambling: 12:32

nøytralitet: 18:3.4

Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter (DC-82): 21:28

Arkiv

(Se Korrespondanse og arkiv)

Avgudsdyrkelse: 12:39.7

Avtale om lån av utstyr (DC-49): 21:9

Avtale om Rikets sal (S-46): 21:20

B

Baktalelse: 12:24–28

Barnefordelingssaker: 29:9

Bedrageri: 12:24–28

Begravelser: 2:3.10; 21:19; 27:5

Bekjennelse

bevis for overtredelse: 12:40.1

overfor uskyldig ektefelle: 15:14; 16:10.5

Betelitter, overtredelser begått av: 12:43

Beviser for at det er begått en overtredelse:
12:40–42

Bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt: 12:70–75

bekreftelse før vielse: 27:3.1–2, 6.1

dating: 12:17.2

det å inngå ekteskap når en ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg: 12:10–12

gjenoppta forholdet: 15:14

introduksjonsbrev: 22:7.9, 8

konfidensielle optegnelser: 22:7.9, 8, 19.4

Bibliotek: 21:39–40

Blinde: 5:2.4

Blod

(Se Medisinske spørsmål)

Boksing: 12:37

Brudepris: 12:34

Bryllup

(Se Vielser)

Bygge- og prosjekteringsavdelingen (LDC)

alarm: 21:26

bruk av menighetens eiendom: 21:42

inspeksjoner: 21:25

katastrofer: 26:13

leide lokaler: 21:4

renoveringer, oppgraderinger, nye installasjoner og nybygg: 21:22–24; A

vedlikehold og reparasjoner: 21:8–14; A

videoutstyr: 21:37; A

Byggetjenere, overtredelser begått av: 12:43

Bønn

eldstemøte: 1:1

offentlige: 1:2.8

C

Cannabis: 12:15.4–5

D

Dating

ikke-troende
 merke seg uordentlige: 12:76–79
 støtte fra eldste og menighetstjenere: 8:24
 når man bibelsk sett ikke er fri til å gifte seg:
 12:17.2

Distrikt

flerspråklig virksomhet: 24:7–8; B
 menighetens tildeling: 23:1–4
 tilsyn: 5:2.1
 utvelgelse av distriktstjener: 1:2.7

Domsutvalg

alvorlig overtredelse som ble begått for flere år
 siden: 12:56–58
 anger: 16:6–17
 appell
 (Se Appellbehandling)
 arkiv: 22:19–21
 avgjøre hvilken menighet som skal behandle
 saken: 12:62–64
 be den anklagede møte for utvalget: 15:7–11
 berede sitt sinn og hjerte til å dømme: 15:4–6
 beviser for overtredelse: 12:40–42
 innrømmelse: 12:40.1
 øyenvitner: 12:40.2
 appellutvalg: 17:6
 domsutvalg: 16:2–3
 bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt: 12:
 10–12, 70–75
 de som har spesielle tjenestepprivilegier: 12:43
 de som ikke har kommet sammen med menig-
 heten på mange år: 12:44–46
 det å inngå ekteskap når en ikke er bibelsk sett
 fri til å gifte seg: 12:3, 10–12
 eksklusjon: 16:26–31
 gjenopptagelser
 (Se Gjenopptagelse)
 gyldigheten av en overtreders dåp: 12:59–61
 irrettesettelse: 16:18–25
 journalister: 15:20
 mentale eller følelsesmessige problemer:
 16:12
 merke seg uordentlige: 12:76–79
 møte med dømte mindreårige og unge voksne:
 15:15
 møte med ektefeller: 15:12–14
 møte med fengslede personer: 28:22
 opptak: 1:15; 16:1

overtredelse som involverer forkynnere fra for-
 skjellige menigheter: 12:65
 overtredelser som må behandles av de eldste:
 12:2–39
 alkoholmisbruk: 12:18–19
 baktalelse: 12:24–28
 bedrageri: 12:24–28
 drap: 12:38
 frafall: 12:39
 arbeid: 12:39.5
 avgudsdyrkelse: 12:39.7
 bevisst spre falske læresetninger: 12:
 39.3
 falske religiøse høytider: 12:39.1
 okkultisme: 12:39.6
 religiøse aktiviteter med andre trossam-
 funn: 12:39.2
 skape splittelser, danne sekter: 12:39.4
 fråtsing: 12:20
 gambling: 12:31–33
 grov urenhet, urenhet med grådighet: 12:
 14–15
 avskyelige former for pornografi: 13:3
 ekstrem fysisk urenhet: 12:15.6
 flyktig berøring av intime kroppsdeler el-
 ler kjærtegning av bryster: 12:15.1
 ulovlige stoffer, tobakk og misbruk av va-
 nedannende stoffer og medisiner: 12:
 15.4–5
 umoralske samtaler via telefon eller in-
 ternett: 12:15.2; 14:30
 grådighet: 12:31–34
 hån og spott: 12:29
 løgn: 12:22–23
 nekte å forsørge familien: 12:35
 overgrep mot barn: 14:19; 16:2
 pengeutpressing: 12:34
 pornografi: 13:2–4
 raseriutbrudd: 12:36–37
 seksuell umoral (*porneia*): 12:3–6
 skamløs oppførsel: 12:16–17
 dating når man ikke er bibelsk sett fri til
 å gifte seg: 12:17.2
 pornografi: 13:4
 sexting: 14:30
 unødvendig samvær med ekskluderte og
 slike som har trukket seg: 12:17.1
 sterke indisiebeviser på at det er begått sek-
 suell umoral (*porneia*): 12:7–9

tyveri: 12:21
 utroskap: 12:3, 10–12
 vold: 12:36–37
 vulgært snakk: 12:15.2, 30
 restriksjoner
 gjenopptagelse: 19:11–12, 14
 introduksjonsbrev: 22:7.8, 8
 rettesettelse: 16:19, 22
 rettslige skritt: 15:18–21
 selvmord
 forsøk på: 12:80
 trussel om: 15:17
 tillate at noen begår seksuell umoral hjemme
 hos seg: 12:66–69
 trekke seg
 (Se Trekke seg)
 udøpte forkynnere: 12:47–55
 uvirksomme: 25:18
 velge domsutvalg og ordstyrer: 15:1–3
Drap: 12:38
Død
 ekskluderte og slike som trakk seg: 19:10
 eldste og menighetstjenere: 8:37
Døve: 5:2.4
 (Se også Tegnspråk)
Dåp
 dåpsspørsmål: 3:3.3
 fengsler: 28:15
 gyldighet: 12:59–61
 møte ett år etter
 organisere: 3:3.6
 påminnelse: 4:2.7
 sekretæren gi dokumenter til nydøpte: 11:1
 smittsomme sykdommer: 11:17–18

E

«Eksemplarisk»: 2:4
Ekskluderte og slike som har trukket seg
 døde: 19:10
 eldstes kontakt med: 25:20
 fengslede personer: 28:17
 flytter: 22:10
 månedsprogrammer på JW Broadcasting:
 21:41
 samvær med: 12:17.1
 transport til møtene: 20:42
 utnevnte brødre som tillater slike personer å bo
 hos seg: 8:23
Eksklusjon: 16:26–31

Ekteskap
 bibelsk sett fri: 12:70–75; 22:7.9, 8, 19.4
 bekreftelse før vielser: 27:3.1–2, 6.1
 dating: 12:17.2
 gjenoppta forholdet: 15:14
 det å inngå ekteskap når en ikke er bibelsk sett
 fri til å gifte seg: 12:10–12
 hvis den ene parten bryter forlovelsen: 27:7
 hyrdearbeid: 25:10–11
 støtte noen som gifter seg med en ikke-
 troende: 8:24

Eldsteråd
 ansvarsoppgaver: 1:2
 eldstemøter: 1:1, 3–11
 fremme freden: 1:12–13

E-post via jwpub.org: 22:1–5
Erkjenne seg skyldig for å få mildere straff: 12:40.1
**«Et ekteskap som er ærbart i Jehovas øyne»
 (S-41): 27:5**

F

Falske læresetninger: 12:39.3
Falske religiøse høytider: 12:39.1
Familievold: 12:36–37
Fast følge
 (Se Dating)
Feltmisjonærer: 22:16
Felttjeneste: 23
 alderspensjonater: 23:19
 fengsler: 28:10–16
 forkynnere som overføres til et annet feng-
 sel: 28:16
 litteratur: 28:10–12
 rapportering av aktivitet: 28:13–14
 rapportering av dåp: 28:15
 flerspråklig distrikt: 24:1–8; B
 frammøter: 23:27
 frammøteledere
 godkjenning: 1:2.8
 grupper: 7:2.2
 organisering: 5:2.2
 frammøtesteder og tidspunkter: 2:3.1
 minnehøytiden: 20:9
 gjennomgang av aktiviteten
 felttjenestegrupper: 7:2.6
 pionerer: 9:14–17
 ta spesielt hensyn til dem som har andre
 teokratiske oppgaver: 23:25–26

STIKKORDREGISTER

havneforkynnelse: 23:20
litteratur
 litteraturtjener: 1:2.7
 tilsyn: 5:2.4
menighetens distriktstildeling: 23:1–4
offentlig forkynnelse: 23:5–17
 deltakere: 23:11–12
 elektroniske enheter: 23:16
 opplæring: 23:13–14
 storbyforkynnelse: 23:17
 tillatelser og forsikring: 23:7–8
 utstilling av litteratur: 23:15
 utstyr: 23:9–10
 velge passende steder: 23:5–6
personer som ikke skal besøkes
 beboere som ber om det: 23:22
 leder for borettslag som ber om det: 23:23
 overgripere: 14:28
problemer i forkynnelsen: 23:22–24
rapporter og optegnelser: 22:13–17
 fengsler: 28:13–14
 forkynnere som regelmessig bor et annet
 sted: 8:14; 22:6
 pionerer: 9:10–17
 samle inn: 7:2.9
sykehjem: 23:19
ulykker som medførte skade eller død i felttjenesten: 29:1.5
universiteter og skoler: 23:18
uvirksomme: 25:17

Felttjenestegrupper
antall: 1:2.2
assistent: 7:1
fordeling av forkynnere: 2:3.1
gjennomgang av aktiviteten: 7:2.6
tilsynsman: 7
 ansvarsoppgaver: 7:2
 kvalifikasjoner: 7:1
tjenestetilsynsmannens besøk: 5:2.5

Fengsler: 28
forkynnelse: 28:10–16
 bevis på ordinasjon: 28:8
 forkynnere som overføres til et annet fengsel: 28:16
 litteratur: 28:10–12
 rapportering av aktiviteten: 28:13–14
 rapportering av dåp: 28:15
hyrdearbeid: 28:23

innsatte som tjener i en utnevnt oppgave: 28:21
kommunikasjon med fengselsansatte: 28:8
kontakt med innsatte: 28:9
kontaktmenighet: 28:2–4
korrespondanse med avdelingskontoret: 28:5–7
møter: 28:17–20
 minnehøytiden: 28:19
 spesielle møter: 28:20
overgrep mot barn: 14:9, 27
utvalgsmøter: 28:22

Flerspråklig virksomhet: 24; B
distrikt: 24:7–8; B
hjelp til forkynnere: 24:22–25
invitasjoner: 24:27
kretsstevner: 24:26
lese- og skrivekurs: 24:20; B
møter: 24:9–19; B
 førgrupper: 24:9; B
 grupper: 24:10–11; B
 lyd- og videooverføring: 24:13–14
 minnehøytiden: 24:18
 møtesteder: 24:12; B
 opptak: 24:13–14; B
 opptegnelser over møtedeltagelsen: 24:16
 sanger: 24:17
 tolking: 24:15, 19
 (Se også Tegnspråk)
 under kretstilsynsmannens besøk: 24:19
 opprette førgrupper, grupper og menigheter: 24:3–6; B
 regionale stevner: 24:26
 skilt: 24:27
 språkkurs: 24:21; B
 årstekst: 24:27

Flytte
ekskluderte og slike som har trukket seg: 22:10
eldste og menighetstjenere: 8:12–14
fengslede personer: 28:16
introduksjonsbrev: 22:6–9
overgriper: 14:26–27
overtredere: 12:63; 19:13–16
pionerer: 9:6–7

Forespørsel om forandring i distriktstildelingen (S-6): 23:2

Forkynnerens optegnelser (S-21): 22:13–17

alminnelige pionerer uten timekrav: 9:19
 de som blir gjenopptatt: 19:11
 de som har andre teokratiske oppgaver:
 23:25
 forkynnere som regelmessig bor et annet sted:
 8:14; 22:6
 godskrivning av timer: 9:13–14
 introduksjonsbrev: 22:6
 konfidensielle opplysninger: 22:14

Forkynnere som ikke kommer seg ut: 20:27, 29–30**Forlovede par: 27:4, 7****Forsikring: 21:43****Frafall: 12:39****Frasi seg sin stilling: 8:36****Fremmedspråklig distrikt**

(Se Flerspråklig virksomhet)

Fritak

eldste og menighetstjenere: 8
 anbefalinger mellom kretstilsynsmannens
 besøk: 8:35
 anbefalinger under kretstilsynsmannens be-
 søk: 8:34
 appellere: 8:39
 frasier seg sin stilling: 8:36
 gjennomgang av kvalifikasjoner: 8:31–33
 introduksjonsbrev: 22:7,10, 9
 menighetens arkiv: 8:40
 når en utnevnt bror flytter fra menigheten:
 8:12
 opplysninger: 8:38
 pornografi: 13:5–6
 på grunn av en overtredelse eller død:
 8:37
 Vær hyrder-boken: Forord:3
 pionerer: 9:4–5, 11–19; 13:5–6

Fråtsing: 12:20**Fuktproblemer: 21:12****Fullmaktskort (dpa)**

adgang til sykehus: 11:4
 eldre: 11:3
 nydøpte: 11:1
 sykehuskontaktutvalg: 11:8.3; 20:16

Førgrupper

(Se Flerspråklig virksomhet)

G**Gambling: 12:31–33****Gaver til frivillige organisasjoner: 29:10**

gaveordning knyttet til frivillig arbeid: 29:10.2
 kommersiell innsamlingsordning: 29:10.3
 ordning for matchende gaver: 29:10.1

Gjenopptagelse: 19

forespørsel om: 19:1–4
 hvis avgjørelsen går ut på ikke å gjenoppta:
 19:9
 hvis avgjørelsen går ut på å gjenoppta: 19:
 10–12
 kommunikasjon mellom utvalg: 19:13–16
 møter i gjenopptagelsesutvalg: 19:5–8
 overgrep mot barn: 14:20–21

Godskrivning av timer: 9:11–14**Grovt snakk**

(Se Vulgært snakk)

Grov urenhet, urenhet med grådighet: 12: 14–15

pornografi: 13:3
 sexting: 14:30

Grådighet: 12:31–34**H****Havneforkynnelse: 23:20****Hjelp til forkynnere med spesielle behov**

de eldstes rolle: 1:2,21, 6.3
 losji under stevner: 2:3.4

Hvordan foreldre kan beskytte barna sine mot misbruk av blod (S-55): 11:2**Hyrdearbeid: 25**

ekskluderte og slike som har trukket seg:
 25:20
 ekteskapsproblemer: 25:10–11
 fengsler: 28:23
 forkynnere som lærer et annet språk: 24:
 22–25
 forlovede par: 27:4
 hyrdebesøk: 25:3
 katastrofer: 26:12
 opplæring av menighetstjenere: 25:4–6
 overgrep mot barn: 14:12–17
 pornografi: 13:7
 symptomer på åndelig svakhet: 25:7–8
 søstre: 25:12
 uvirksomme: 25:13–18
 veiledning: 25:9

Høyere utdanning: 8:30

Hån: 12:29

I

Identitetskort (ic): 11:1, 2, 8.3

Indisiebeviser: 12:7-9

Informasjon om Rikets sal (S-5): 21:33

Informasjon til gravide (S-401): 11:2

Informasjon til offentligheten: 30

katastrofer: 26:15

medisinske spørsmål: 11:19

utvalgssaker: 15:20

Innbruddssikring: 21:26; 22:11

Internett

kretstilsynsmannen: 10:8

Rikets sal: 21:36, 38.3

Introduksjonsbrev: 22:6-9

eldste og menighetstjenere: 8:12-14

overgrep mot barn: 14:26-27

pionerer: 9:6-7

Irettesettelse: 16:18-25

J

Journalister

(Se Informasjon til offentligheten)

Juridiske spørsmål: 29

barnefordeling: 29:9

gaver til frivillige organisasjoner: 29:10

gaveordning knyttet til frivillig arbeid: 29:10.2

kommersiell innsamlingsordning: 29:10.3

ordning for matchende gaver: 29:10.1

journalister: 15:20

juridiske råd til privatpersoner: 29:2

offentlig forkynnelse: 23:7-8

overgrep mot barn: 14:6-10

barnepornografi: 14:10-11

fengselsinnsatte: 14:9, 27

sexting: 14:3, 10, 30

problemer i forkynnelsen: 23:22-24

sosiale arrangementer: 29:8

trusler om rettslige skritt: 15:18-21

ulykker som medførte skade eller død i forbindelse med teokratiske aktiviteter: 21:30, 32; 29:1.5

utlendinger med ulovlig opphold: 29:3-7

vigslere: 27:2-5

JW Broadcasting: 21:41

JW Hub

lokal områdeadministrator: 3:3.15; 4:2.11

søknader: 22:24

tildele roller: 2:3.11

JW Library: 20:24

Jwpub.org-e-post: 22:1-5

JW Stream: 20:28-30, 44

flerspråklig virksomhet: 24:13; B

minnehøytiden og spesialforedraget: 20:10-11

K

Katastrofeberedskap og hjelpetiltak: 26

avdelingskontorets vakttelefon etter kontortid: 26:16

beredskap: 26:1-6

beredskapsplan gjennomgå av eldsterådet: 26:5

kontaktinformasjon: 26:2

menighetens arkiv: 26:4

spesielle behov: 26:3

årlig post på midtukemøtet: 26:6

når katastrofen inntreffer

andre steder: 26:14

lokalt: 26:7-13

hyrdearbeid: 26:12

informere koordinatoren for eldsterådet: 26:9

informere kretstilsynsmannen: 26:10

kontakte forkynnerne: 26:8

praktisk hjelp: 26:13

sikkerhet: 26:11

når kontaktet av representanter fra mediene eller myndighetspersoner: 26:15

Kikking: 14:3

Konfidensialitet: 1:14-15

Konkurs: 8:29

Kontaktmenighet: 21:2-3

Koordinator for eldsterådet: 3

ansvarsoppgaver: 3:3

kvalifikasjoner: 3:2

utnevnelse: 3:1

Korrespondanse og arkiv: 22

ekskluderte og slike som har trukket seg, som dør: 19:10

ekskluderte og slike som har trukket seg, som flytter: 22:10

e-post via jwpub.org: 22:1-5

introduksjonsbrev: 22:6-9

menighetens arkiv: 22:11-22

felttjenesterapporter: 22:13–17
 katastrofeberedskap: 26:4
 kategorier: 22:12
 konfidensialitet 22:11
 konfidensielle optegnelser: 22:19–21
 oppbevaring i menighetens arkiv: 22:22
Optegnelser over menighetens møtedeltagelse (S-88): 22:18
 seksuelt overgrep mot barn: 22:19–21
 sikkerhet: 22:11
Søknad om å få utføre alminnelig pionertjeneste (S-205): 9:2
 taushetsplikt: 22:10
 utnevning og fritak av eldste og menighetstjenere: 8:40
 utvalgssaker og konfidensielle rapporter: 22:21–27

nettlagringstjenester: 22:23
 rollen til koordinatoren for eldsterådet og sekretæren: 3:3.1
 rollen til menighetens tjenesteutvalg: 2:3.5–6
 tjenestetilsynsmannens besøk i felttjenestegruppene: 5:2.5

Kort for distriktskart (S-12): 23:2

Kretsstevner: 20:17–18

fengsler: 28:20
 flerspråklig: 24:26
 JW Stream: 20:30
 losji: 2:3.4

Kretstilsynsmenn

anbefaling om fritak
 mellom besøkene: 8:35
 under besøket: 8:34
 anbefaling om utnevnelser
 mellom besøkene: 8:21
 under besøket: 8:15–20
 eldstemøte under besøket: 1:4
 grupperes møter under besøket: 24:19
 losji og måltider: 10:2–5
Rapport om kretstilsynsmannens besøk i menigheten (S-303): 1:6.1
 utgifter under besøket: 10:6–8

Kurs i Rikets tjeneste: 8:13

L

LDC

(Se Bygge- og prosjekteringsavdelingen)

Leie av lokaler til teokratiske arrangementer (TO-19): 21:4

Lese- og skrivekurs: 24:20; B

Litteratur

ekskluderte personer: 16:26.3
 fengsler: 28:10–12
 offentlig forkynnelse: 23:15
 tilsyn: 5:2.4
 velge litteraturtjenere: 1:2.7
«Lokale behov»-poster: 20:15–16
 kretsstevner: 20:18
 regionale stevner: 20:19–20

Lyd

godkjenning av brødre: 1:2.8
 tegnspråkvideoer: 20:39
 tilsyn: 3:3.17

Løgn: 12:22–23

M

Marihuana

(Se Cannabis)

Medikamentmisbruk

(Se Narkotika)

Medisinske spørsmål: 11

adgang til sykehus: 11:4
 dâp av person med smittsom sykdom: 11:17–18
 eldre: 11:3
 foreldre og gravide: 11:2
 kommunikasjon med helsepersonell: 11:5
 kommunikasjon med mediene: 11:19
 nydøpte: 11:1
 pasientbesøksgrupper: 11:6
 reise for å få behandling et annet sted: 11:11–16
 sykehuskontaktutvalg: 11:6–10
 posten «Lokale behov»: 20:16
 ta imot blod: 18:3.3

Menighetens arkiv

(Se Korrespondanse og arkiv)

Menighetens distriktdeling (S-54): 23:2

Menighetens tjenesteutvalg: 2

ansvarsoppgaver: 2:1, 3
 menighetstjenere medlem av 2:2; 8:15

Menighetsbibelstudiet

ledelse: 20:22
 studieledere og opplesere: 1:2.8

Merke seg uordentlige: 12:76–79

Mikrofoner, gå med: 1:2.8

Minnehøytiden: 20:6–13

STIKKORDREGISTER

andre møter i uken for: 20:9
bønner: 20:7
felttjeneste: 20:9
fengsler: 28:19
førgrupper og grupper: 24:18
JW Stream: 20:10–11
møtetider: 20:8
ordstyrer og opplysninger: 20:13
taler: 20:6
uvirksomme: 25:15
Mord: 12:38
Møter: 20
andre møter: 20:43
avlysing av fysiske møter: 20:44
bønn: 1:2.8
driftsutvalg for Rikets sal: 21:16
dåp
dåpskandidater: 3:3.3
etter et år
organisere: 3:3.6
påminnelse: 4:2.7
eldstemøter: 1:1, 3–11
arrangere: 3:3.4
gjennomgå kvalifikasjoner: 8:31–33
hva som kan drøftes: 1:5–6
når holdes: 1:4
sett opp og dele ut dagsorden: 1:7
under møtet: 1:8–11
varighet: 1:3
felttjeneste: 23:27
frammøteledere
godkjenning: 1:2.8
gruppetilsynsmenn: 7:2.2
organisere: 5:2.2
minnehøytiden: 20:9
møtesteder og møtetider: 2:3.1
fengsler: 28:17–20
minnehøytiden: 28:19
spesielle møter: 28:20
flerspråklig virksomhet: 24:9–19; B
førgrupper: 24:9; B
grupper: 24:10–11; B
lyd- og videooverføring: 24:13–14
minnehøytiden: 24:18
opptak: 24:13–14; B
opptegnelser over møtedeltagelse: 24:16
sanger: 24:17

steder: 24:12; B
tolking: 24:15, 19
(Se også Tegnspråk)
under kretstilsynsmannens besøk: 24:19
frasi seg sin stilling: 8:36
gå med mikrofonene: 1:2.8
helgemøtet
offentlig foredrag
spesialforedraget
JW Stream: 20:10
ordstyrer og opplysninger: 20:13
taler: 1:2.13
uvirksomme: 25:15
foredragskoordinator
tilsyn: 3:3.17
utvelgelse: 1:2.7
ordstyrer
godkjenning: 1:2.8
minnehøytiden og spesialforedraget:
20:13
organisering: 3:3.18
talere: 20:1–5
avtaler: 20:2–3
gjestfrihet og reiseutgifter: 20:5
kvalifikasjoner: 20:1
symposier: 20:4
trangt om plassen: 21:33
vaktårstudiet
leder: 6
kvalifikasjoner: 6:1
lede studiet: 6:2–9
opplesere
godkjenning: 6:9
opptak: 6:9
organisering: 3:3.18
trangt om plassen: 21:33
informere om fritak: 8:34–35
informere om utnevning: 8:17–19
JW Library: 20:24
JW Stream: 20:28–30, 44
flerspråklig virksomhet: 24:13; B
minnehøytiden og spesialforedraget: 20:
10–11
lyd
godkjenning av brødre: 1:2.8
tegnspråkvideoer: 20:39
tilsyn: 3:3.17

midtukemøtet (tjenestemøtet)
 menighetsbibelstudiet
 godkjenning av ledere og opplesere: 1:2.8
 lede: 20:22
 opplysninger: 20:14
 ordstyrer: 1:2.8
 posten «Lokale behov»: 20:15–16
 kretsstevner: 20:18
 regionale stevner: 20:19–20
 tildelinger: 1:2.8
 tilsynsman: 1:2.4
 veiledere for ekstra grupper: 1:2.5
 veiledningsassistent: 1:2.5
 årlig post om katastrofeberedskap: 26:6
 minnehøytiden: 20:6–13
 andre møter i uken for: 20:9
 bøtter: 20:7
 felttjeneste: 20:9
 fengsler: 28:19
 førgrupper og grupper: 24:18
 JW Stream: 20:10–11
 møtetider: 20:8
 ordstyrer og opplysninger: 20:13
 taler: 20:6
 uvirksomme: 25:15
 møtetider: 21:19–20, 33
 opptak: 1:15; 20:27.1
 minnehøytiden: 20:10–11; 28:19
 spesialforedraget: 20:10–11
 optegnelse av møtedeltagelse: 22:18
 fengsler: 28:17
 grupper: 24:16
 ordenstjenere
 godkjenning: 1:2.8
 personer som lager uro: 20:40–41
 tilsyn: 3:3.17
 overføring av møter og bruk av videokonferanse: 20:27, 44
 personer som lager uro: 20:40–41
 pionerer
 gjennomgang av felttjenesterapport: 9:15–17
 gjennomgang av søknad: 9:1
 pionermøtet i desember/januar: 1:2.12
 plattform
 godkjenning av brødre: 1:2.8
 tilsyn: 3:3.17

pornografi: 13:1
 sanger: 20:24–26
 grupper: 24:17
 tegnspråk: 20:38
 tegnspråk: 20:31–39
 lyd i forbindelse med videoer: 20:39
 overføring: 20:27.3
 tolking: 20:31–38
 bruk av naturlig tegnspråk: 20:33–34
 klesdrakt og ytre: 20:35–37
 sanger: 20:38
 sitteplasser: 20:31–32
 visuelle hjelpemidler: 20:23
 transport for ekskluderte til møtene: 20:42
 udøpte forkynnere
 møte med foreldre til mindreårige som har begått en overtredelse: 12:55
 ønske om å bli: 3:3.5
 video: 20:24
 godkjenning av brødre: 1:2.8
 tegnspråk: 20:39
 tilsyn: 3:3.17
 visuelle hjelpemidler: 20:23

N

Narkotika: 12:15.4–5
Nekte å forsørge familien: 12:35
Nettlagringstjenester: 22:23
Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse (S-77)
 appellutvalg: 17:2, 8–9, 14
 arkivering: 22:19–21
 domsutvalg med to eldste: 15:3
 eksklusjon: 16:27, 31
 e-post via jwpub.org: 22:3
 gjenopptagelse: 19:10
 irrettesettelse: 16:18, 21
 trekke seg: 18:4
Nødssituasjoner
 (Se Katastrofeberedskap og hjelpetiltak)
Nøytralitet: 18:3.4

O

Offentlige foredrag
 foredragskoordinator
 tilsyn: 3:3.17
 utvelgelse: 1:2.7

STIKKORDREGISTER

ordstyrer
godkjenning: 1:2.8
organisering: 3:3.18
spesialforedraget
taler: 1:2.13
uvirksomme: 25:15
talere: 20:1-5
avtaler: 20:2-3
gjestfrihet og reiseutgifter: 20:5
kvalifikasjoner: 20:1
symposier: 20:4
Offentlig forkynnelse: 23:5-17
deltakere: 23:11-12
elektroniske enheter: 23:16
opplæring: 23:13-14
storbyforkynnelse: 23:17
tillatelser og forsikringer: 23:7-8
utstilling av litteratur: 23:15
utstyr: 23:9-10
velge passende steder: 23:5-6
Okkultisme: 12:39.6
Onani: 12:4
Opplysninger
eksklusjon: 16:29-30
fritak
eldste og menighetstjenere: 8:38
pionerer: 9:4
gjenopptagelse: 19:12
godkjenning: 20:14
irrettesettelse: 16:20-21
minnehøytiden: 20:13
spesialforedraget: 20:13
trekke seg: 18:5
udøpte forkynnere: 12:49, 51, 54
vielser: 27:6.3
Opplæring: 1:6.4-5
eldsterådet: 1:6.4-5
gruppetilsynsmennene: 7:2.8
hyrdearbeid: 25:4-6
offentlig forkynnelse: 23:13-14
Oppslagstavlen: 21:34
sosiale arrangementer: 29:8
uvirksomme: 25:14
Opptak
flerspråklig virksomhet: 24:13-14; B
kretsstevner og regionale stevner: 24:26
lesing av avsnitt: 6:9
menighetsmøter: 20:27.1; B

minnehøytiden: 20:10-11; 28:19
spesialforedraget: 20:10
utvalgsmøter: 1:15; 16:1
Opptegnelser over menighetens møtedeltagelse (S-88): 22:18
Ordenstjenere
personer som lager uro: 20:40-41
tilsyn: 3:3.17
utnevning: 1:2.8
Overføring av møter og bruk av videokonferanse: 20:27, 44
Overgrep mot barn: 14
arkivering: 22:19-21
barnepornografi: 14:3, 10-11
domsutvalg: 14:19; 16:11
flytting til en annen menighet: 14:26-27
gi åndelig hjelp til ofre: 14:12-17
gjenopptagelsesutvalg: 14:20-21; 19:3
juridiske aspekter: 14:4, 6-10
fengselsinnsatte: 14:9, 27
menighetens utgangspunkt: 14:11
rapportering: 14:4, 6-10
restriksjoner: 14:22-24
sexting: 14:3, 10, 30
spørsmål til nytnevnte brødre: 8:17
underretning fra myndighetene: 14:28
undersøkelse av anklager: 14:18
urett seksuell oppførsel som kun involverer mindreårige: 14:29-30

P

Pasientbesøksgrupper: 11:6
Pengespill
(Se Gambling)
Pengeutpressing: 12:31-34
Personer som ikke skal besøkes
beboere som ber om det: 23:22
leder for borettslag som ber om det: 23:23
overgripere: 14:28
Personer som lager uro: 20:40-41
Pionerer: 9
bytte menighet: 9:6-7
endre informasjon om: 9:8
Felttjenesterapport (S-4): 9:10
fengslede personer: 28:21
fritak: 9:4-5; 13:5-6
gjennomgang av felttjenesterapporten: 9:15-17

godskrivning av timer: 9:11–14
 pionermøtet i desember/januar: 1:2.12
 spesialpionerer
 felttjenesterapport: 22:16
 overtredelse begått av: 12:43
 spesielle hensyn: 9:14
 uten timekrav: 9:18–19
 utnevnelser: 9:1–3
 utnevnelsebrev (S-202): 9:9
Veiledning til nye alminnelige pionerer
 (S-236): 9:3

Pionerer uten timekrav: 9:18–19

Plattform: 3:3.17

godkjenning av brødre: 1:2.8
 tilsyn: 3:3.17

Porneia: 12:3–9

Pornografi: 13

avgjøre om det er nødvendig med et domsutvalg: 13:2–4
 barnepornografi: 14:3, 10–11
 hyrdearbeid: 13:7
 utnevne eldste og menighetstjenere på nytt: 13:8
 vurdere kvalifikasjonene til utnevnte personer: 13:5–6

Problemer i forkynnelsen: 23:22–24

Påminnelser til dem som holder offentlige foredrag (S-141): 20:1, 23

R

Rapport om kretstilsynsmannens besøk i menigheten (S-303): 1:6.1

Raseriutbrudd: 12:36–37

Regionale stevner: 20:19–20

fengsler: 28:20
 flerspråklig: 24:26
 JW Stream: 20:30
 losji: 2:3.4
 sekretærens rolle: 4:2.8

Regnskap

beløp som skal være på konto: 1:2.16
 bidrag etter resolusjon til det verdensomfattende arbeidet: 1:2.15
 driftsutvalg for Rikets sal: 21:20
 revisjon: 3:3.19
 riktig bruk av menighetens midler: 10:9
 tilsyn: 4:2.8

utgifter

gjestfrihet og reise for besøkende foredragsholdere: 20:5
 godkjenning av: 3:3.19
 kretstilsynsmannen: 10:6–8
 Rikets sal: 21:20–22
 utnevning av regnskapstjenere: 1:2.7

Religiøse aktiviteter med andre trossamfunn: 12:39.2

Renhold: 21:5–7

driftsutvalg for Rikets sal: 21:15, 17
 koordinator: 21:7
 sikkerhetsrisikoer: 21:27–29

Renovering: 21:22–24; A

Restriksjoner

avdelingskontoret angir: 14:22–24
 i forbindelse med domsutvalg
 gjenopptagelse: 19:11–12, 14
 introduksjonsbrev: 22:7.8, 8
 irrettesettelse: 16:19, 22

Revisjon: 3:3.19

Rikets sal

begravelser: 2:3.10; 21:19; 27:5
 bibliotek: 21:39–40
 brukes av myndighetspersoner eller organisasjoner i lokalsamfunnet: 29:1.6
 byggearbeid: 21:22–24; A
 drifts- og vedlikeholdsinstruktør: 21:8
 driftsutvalg for Rikets sal: 21:10, 15, 17–18
 månedlige bidrag: 1:2.17
 eiendom: 21:42
 eierforhold: 21:3
 forsikring: 21:43
 fuktproblemer: 21:12
 innbruddssikring: 21:26
 innvielser: 21:44
 inspeksjoner: 21:25
 internett: 21:36, 38.3
 kontaktmenighet: 21:2–3
 leide lokaler: 21:4, 13
 møtetider: 21:19–20, 33
 månedsprogrammer på JW Broadcasting: 21:41
 oppgraderinger: 21:22; A
 oppslagstavlen: 21:34
 sosiale arrangementer: 29:8
 uvirksomme: 25:14

renhold: 21:5–7
 driftsutvalg for Rikets sal: 21:15, 17
 renholdsadministrator: 21:7
 renovering: 21:22–24; A
 sammenslåing av menigheter: 21:23
 sikkerhetsrisikoer: 21:27–29
 renhold: 21:6–7, 17
 vedlikehold: 21:8–9, 14, 17
 skader og hendelser: 21:30–32
 skilt
 flerspråklig virksomhet: 24:27
 møtetider: 21:33
 årstekst: 21:38.2; 24:27
 skriftlig avtale: 21:20
 sosiale arrangementer: 29:8
 telefonsvarer: 21:35
 utgifter: 21:20–22; A
 vedlikehold og reparasjoner: 21:8–14; A
 driftsutvalg for Rikets sal: 21:15, 17–18
 vedlikeholdsadministrator: 21:14
 videoutstyr: 21:37–38; A
 visler: 27:6
 årstekst: 21:38.2; 24:27
Røyking: 12:15.4–5
Råd til forkynnere som lærer seg et nytt språk (S-394): 24:22

S

S-202-brev: 9:9
Sammenslåing av menigheter: 21:23
Samvær med ekskluderte og slike som har trukket seg: 12:17.1
Sanger: 20:24–26
 grupper: 24:17
 tegnspråk: 20:38
Scene
 (Se Plattform)
Sekretær: 4
 ansvarsoppgaver: 4:2
 kvalifikasjoner: 4:1
Seksuell umoral (porneia)
 domsutvalg: 12:3–9
 tillate at det skjer i hjemmet sitt: 12:66–69
Sekter: 12:39.4
Selvmord
 forsøk på: 12:80
 trussel om: 15:17

Separasjon
 hjelp til dem som vurderer: 25:11
 innvirkning på privilegier: 8:9; 25:11
 nekte å forsørge familien: 12:35
Sexting: 12:15.2, 30
 mindreårige: 14:3, 10, 30
Sikkerhet
 katastrofer: 26:11
 Rikets sal: 21:27–29
 renhold: 21:6–7, 17
 vedlikehold: 21:8–9, 14, 17
Sikker jobbanalyse for menigheten (DC-85): 21:29
Skaderapport (TO-5): 21:30
Skamløs oppførsel: 12:16–17
 date uten å være bibelsk fri til å gifte seg på nytt: 12:17.2
 pornografi: 13:4
 sexting: 14:30
 unødvendig samvær med ekskluderte og slike som har trukket seg: 12:17.1
Skape splittelser: 12:39.4, 69
Skilsmisse
 bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt: 12:70–75; 22:7.9, 8, 19.4
 domsutvalg: 15:14
 visler: 27:3.1–2, 6.1
 hjelp til dem som vurderer: 25:11
 innvirkning på anbefaling som eldste eller menighetstjener: 8:9; 25:11
Skilt
 grupper: 24:27
 møtetider: 21:33
 årstekst: 21:38.2; 24:27
Skjemaer: 5:2.6
Anbefalinger av utnevning av eldste og menighetstjener (S-62): 8:15, 21
Arbeid trygt sammen – veiledning for teokratiske bygge- og vedlikeholdsprosjekter (DC-82): 21:28
Avtale om lån av utstyr (DC-49): 21:9
Avtale om Rikets sal (S-46): 21:20
 «Et ekteskap som er ærbart i Jehovas øyne» (S-41): 27:5
Felttjenesterapport (S-4)
 forkynnere som regelmessig bor et annet sted: 8:14; 22:6
 pionerer: 9:10–17
 samle inn: 7:2.9

Forkynnerens opptegnelser (S-21)
 forkynnere som regelmessig bor et annet
 sted: 8:14; 22:6
 godskrivning av timer: 9:13–14
 introduksjonsbrev: 22:6
 opplysninger om utvalgssak: 22:14
 personer som blir gjenopptatt: 19:11
 pionerer uten timekrav: 9:19

fullmaktskort (dpa)
 adgang til sykehus: 11:4
 eldre: 11:3
 nydøpte: 11:1
 sykehuskontaktutvalg: 11:8.3; 20:16

Forespørsel om forandring i distriktstildelingen (S-6): 23:2

Hvordan foreldre kan beskytte barna sine mot misbruk av blod (S-55): 11:2

Identitetskort (ic): 11:1, 2, 8.3

Informasjon om fengsler (S-68): 28:6

Informasjon om Rikets sal (S-5): 21:33

Informasjon til gravide (S-401): 11:2

Kort for distriktkart (S-12): 23:2

Leie av lokaler til teokratiske arrangementer (TO-19): 21:4

Menighetens distriktstildeling (S-54): 23:2

Notat om eksklusjon, at noen har trukket seg, eller irrettesettelse (S-77)
 appellutvalg: 17:2, 8–9, 14
 arkivering: 22:19–21
 domsutvalg med to eldste: 15:3
 e-post via jwpub.org: 22:3
 eksklusjon: 16:27, 31
 gjenopptagelse: 19:10
 irrettesettelse: 16:18, 21
 når noen trekker seg: 18:4

Opptegnelser over menighetens møte-deltagelse (S-88): 22:18

Påminnelser til dem som holder offentlige foredrag (S-141): 20:1, 23

Rapport om kretstilsynsmannens besøk i menigheten (S-303): 1:6.1

Råd til forkynnere som lærer seg et nytt språk (S-394): 24:22

Sikker jobbanalyse for menigheten (DC-85): 21:29

Skaderapport (TO-5): 21:30–31

Søknad om losji ved behov for spesialisert hel-sehjelp (hlc-20): 11:11–16

Søknad om å få utføre alminnelig pionertjeneste (S-205): 9:1–3, 9

Søknad om å utføre frivillig arbeid for bygge- og prosjekteringsavdelingen (DC-50): 22:26

Tildeling av distrikt (S-13): 23:3

utnevnelsebrev for pionerer (S-202): 9:9

Utstyr til offentlig forkynnelse (S-80): 23:10

Veiledning for offentlig forkynnelse (S-148): 23:13

Veiledning for skjemaet «Skaderapport» (TO-5i): 21:30–31

Veiledning til nye alminnelige pionerer (S-236): 9:3

Veiledning til «Sikker jobbanalyse for menighe-ten» (DC-85i): 21:29

Skriftlig avtale: 21:20

Slutte seg til en annen religion: 18:3.2

Spesialforedraget
 JW Stream: 20:10
 ordstyrer og opplysninger: 20:13
 taler: 1:2.13
 uvirksomme: 25:15

Spesialpionerer
 felttjenesterapport: 22:16
 overtredelse begått av: 12:43

Spiritisme
 (Se Okkultisme)

Spott: 12:29

Språkkurs: 24:21; B

Storbyforkynnelse: 23:17

«Stå i et godt forhold til menigheten»: 2:4

Sykehjem: 23:19

Sykehuskontaktutvalg: 11:2, 6–16; 20:16

Symposier: 20:4

Søknader: 22:24–26

Søknad om losji ved behov for spesialisert hel-sehjelp (hlc-20): 11:11–16

Søknad om å få utføre alminnelig pionertjeneste (S-205): 9:1–3, 9

Søknad om å utføre frivillig arbeid for bygge- og prosjekteringsavdelingen (DC-50): 22:26

T

Tegnspråk: 20:31–39
 lyd: 20:39
 tolking: 20:31–38
 bruk av naturlig tegnspråk: 20:33–34
 klesdrakt og ytre: 20:35–37
 sanger: 20:38
 sitteplasser: 20:31–32
 visuelle hjelpemidler: 20:23

Telefonsvarer: 21:35

Tildeling av distrikt (S-13): 23:3

Tillater at noen begår seksuell umoral hjemme hos seg: 12:66–69

Tillegg til «Vær hyrder»: Forord:2

Tjene der behovet er større: 2:3.6

Tjenestemøtet

menighetsbibelstudiet

godkjenning av ledere og opplesere: 1:2.8

lede: 20:22

ordstyrer: 1:2.8

tildelinger: 1:2.8

tjenestemøtetilsynsman: 1:2.4

veiledere i ekstra grupper: 1:2.5

veiledningsassistent: 1:2.5

Tjenestetilsynsman: 5

ansvarsoppgaver: 5:2

kvalifikasjoner: 5:1

Tobakk: 12:15.4–5

Tolking

simultantolking: 24:15, 19

tegnspråk: 20:31–38

bruk av naturlig tegnspråk: 20:33–34

klesdrakt og ytre: 20:35–37

sanger: 20:38

sitteplasser: 20:31–32

Trekke seg: 18

Tyveri: 12:21

U

Udøpte forkynnere

behandle overtredelse begått av: 12:47–55

dating: 12:78

fullmaktskort (dpa) og Identitetskort (ic): 11: 1, 2, 8.3

møte med dem som ønsker å bli: 3:3.5

vielser: 27:3, 6.1

Uregelmessige forkynnere: 7:2.9

Urenhet: 12:14–15

Utgifter

besøkende foredragsholdere: 20:5

godkjenning av: 3:3.19

kretstilsynsman: 10:6–8

Rikets sal: 21:20–22; A

Utlendinger med ulovlig opphold: 27:6.1; 29:3–7

Utnevne eldste og menighetstjenere på nytt: 13:8

Utnevelser

eldste og menighetstjenere: 8

anbefalinger mellom kretstilsynsmannens besøk: 8:21

anbefalinger under kretstilsynsmannens besøk: 8:15–20

fengslede personer: 28:21

forsiktighetsregler før anbefaling: 8:6–11

irettesatt, ekskludert eller trukket seg tidligere: 8:7–8

mange år siden dåpen, men ikke anbefalt før nå: 8:11

separert eller skilt på ubibelsk grunnlag: 8:9

vært eldste eller menighetstjener tidligere: 8:10; 13:8

menighetens arkiv: 8:40

når utnevnte brødre flytter til menigheten: 8:13–14

vurdering av bibelske kvalifikasjoner: 8:1–5

pionerer: 9:1–3; 28:21

Utroskap: 12:3, 10–12

bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt: 12: 70–75; 22:7.9, 8, 19.4

det å inngå ekteskap når en ikke er bibelsk sett fri til å gifte seg: 12:10–12

innrømmelse overfor ektefelle: 15:14; 16:10.5

innvirkning på anbefaling som eldste eller menighetstjener: 8:7–8

opplysning om irettesettelse: 16:20.1

Utuktig ekteskap

(Se Utroskap)

Uvirksomme

feltjenesterapporter: 22:13

hyrdearbeid: 25:13–18

minnehøytiden og spesialforedraget: 25:15

overtredelse begått av: 12:44–46

overtreder som angrer: 25:18

V

Vaktårstudiet

leder: 6

kvalifikasjoner: 6:1

lede studiet: 6:2–9

opplesere

godkjenning: 6:9

opptak: 6:9

organisering: 3:3.18

Vedlikehold og reparasjoner: 21:8–14; A

drifts- og vedlikeholdsinstruktør: 21:8
 driftsutvalg for Rikets sal: 21:10, 15, 17–18
 sikkerhet: 21:27–29
 vedlikeholdskordinator: 21:14

Veiledning: 25:9**Veiledning for skjemaet «Skaderapport» (TO-5i): 21:30****Veiledning til «Sikker jobbanalyse for menighet» (DC-85i): 21:29****Video: 20:24**

begravelser og visler: 27:5
 flerspråklig virksomhet: 24:13–14; B
 godkjenning av brødre: 1:2.8
 tegnspråk: 20:38–39
 tilsyn: 3:3.17
 utstyr: 21:37–38

Visler: 27

bibelsk fri: 27:3.1–2, 6.1
 bruk av Rikets sal: 27:6
 bryllupsfest: 27:4
 dokumentasjon på vigselfrett: 27:3.3
 hvis den ene parten bryter forlovelsen: 27:7
 oppslagstavlen: 21:34
 støtte ekteskap med ikke-troende: 8:24
 udøpte forkynnere: 27:3, 6.1
 utlendinger med ulovlig opphold: 27:6.1
 vigslere og taler: 27:2–5

Visuelle hjelpemidler: 20:23; 27:5**Vold: 12:36–37****Voldtekt: 12:5, 41; 16:2****Vulgært snakk: 12:15.2, 30****Vurdering av kvalifikasjoner til eldste og menighetstjenere: 8:31–33**

ekskluderte og slike som har trukket seg, bor i hans hjem: 8:23
 høyere utdanning: 8:30
 konkurs: 8:29
 medlem av husstanden begår en alvorlig overtredelse: 8:22
 sett på pornografi: 13:5–6
 støtter det at en døpt gifter seg med en udøpt: 8:24
 tidligere overtredelse ble aldri behandlet: 8:25–27
 tillater at noen begår seksuell umoral hjemme hos seg: 12:68

Ø

Øyenvitner

appellutvalg: 17:6
 domsutvalg: 16:2–3
 fastslå at det er begått en overtredelse: 12:40.2

Å

Årstekst: 21:38.2; 24:27

